

BELLA

NEW YORK TIMES BESTSELLER

ANDRE

Kalbimde Bahar Telası

Sisters Planet

NOVELA

BELLA ANDRE

Kalbimde Bahar Telaşı

*Aşktan uzak durmaya yeminli iki kişi,
aşkı birbirinde bulabilir mi?*

Hiç istemediği halde iki hafta boyunca ağabeyinin yavru köpeğine bakmak zorunda kalan Zach, bu sevimli hayvanın, hayatını değiştirecek olayları başlatacağından habersizdir. Köpek eğitmeni, güzeller güzeli Heather'la tanışınca ise bağlanmak istemediği kadınlara ve aşka bakışı tamamen değişecektir. Ancak dünya üzerinde Zach'le birlikte olmak istemeyecek biri varsa o da Heather'dır, çünkü o da aşka inanmamaktadır.

Birbirlerinden uzak durmaya çalıştıkça yakınlaşan, âşık olmamak için çabaladıkça hislerine yenik düşen bu ikili, hayata dair aldıkları kararlarla duyguları arasında bir seçim yapmak zorunda kalacaktır.

*Aşktan uzak durmaya yeminli iki kişi,
aşkı birbirinde bulabilir mi?*

BELLA

NEW YORK TIMES BESTSELLER

ANDRE

Kalbimde Bahar Telaşı

Çeviren: Aşlı Güçlü

Kalbimde Bahar Telaşı

Bella Andre

1. Baskı: Mayıs 2016

ISBN: 978-605-348-956-6

Yayınevi Sertifika No: 12330

Copyright©BELLA ANDRE

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Nurcihan Kesim Ajans aracılığıyla
Novella Yayınları'na aittir.

Yayınevinden izin alınmadan kısmen ya da tamamen alıntı yapılamaz,
hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Baskı Cilt

İlhan Ergül Matbaası

Davutpaşa Çifte Havuzlar Yolu

No:8/A. Zeytinburnu/İst

Sertifika No:29030

Tel: (212) 674 37 23

Bir Martı Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti. markasıdır

NOVELLA YAYINLARI

Maltepe Mh. Davutpaşa Cd.

Yılanlı Ayazma Sk. No: 8

Zeytinburnu/İstanbul

Tel: 0 212 483 27 37 - 483 43 13

Faks: 0 212 483 27 38

www.novellayayinlari.com

info@novellayayinlari.com

Orijinal Adı : If You Were Mine

Yayın Yönetmeni : Şahin Güç

Çeviren : Aslı Güçlü

Editör : Elçin Kazancı

Sayfa Tasarımı : Elif Aydın Yavuz

Redaksiyon : Çiğdem Aldatmaz

Kapak Tasarımı : Alla Özabat

Birinci Bölüm

Zach Sullivan ayakkabısının bağcığını çiğnemekte olan tüy yığınının tiksinererek dik dik baktı.

“Olmaz.” Ayağını kımıldatarak küçük haylazı uzaklaştırmaya çalıştı ama böylesi minik bir şeye göre epey ısrarcıydı. Biraz hırladı ve kuyruğunu sallayarak Zach’in ayakkabısına yeniden atıldı. Yeni ayakkabısına.

“Sophie köpekleri sever. Ona sor.”

Başını kaldırdığında Gabe’in kendisine sırtarak baktığını gördü. Şüphesiz, küçük erkek kardeşinin yüzündeki sırtışı silmeyeli uzun zaman olmuştu.

“Sophie son günlerde hamileliği ve Jake’le evliliği yüzünden yeterince meşgul,” dedi ona Gabe. “Chloe ve Chase çocuklarını her an kucaklarına almak üzereler. Marcus ve Nicola sürekli yoldalar. Ryan beyzbol sezonu nedeniyle adeta stadyumda yatıp kalkıyor ve dünyadaki son kişi bile olsa Lori’ye bir köpek emanet etmezdim. İnan bana, biz tatildayken ufaklıkla ilgilenecek kişi listemin sonunda yer alıyordun ama Summer,

Cuddles'a senin bakman gerektiği konusunda ısrar etti."

Zach neredeyse kusacaktı. "Cuddles" mı?"

"Adını Summer koydu." İkisi de bakışlarını yavru köpeğe çevirdi. "Sanırım bu isim ona büyük ölçüde uyuyor."

Gabe nişanlısı Megan'ın kızı Summer'a karşı çok korumacı davranıyordu. En kötü isim dahi verilmiş olsa Zach köpeğin ismini aşağılamaması gerektiğini çok iyi biliyordu.

"Bak," dedi Gabe. "Summer senin köpeğe bakabilecek en iyi kişi olduğuna ikna olmuş durumda. Nedenini kestiremesek de senin hata yapmayacağını düşünüyor. Onu hayal kırıklığına uğratma, Zach."

Zach yedi yaşındaki bir çocuğa göre Summer'ın oldukça müthiş olduğunu düşünüyordu. Ta ki Summer iki hafta boyunca onu istemediği bir köpeğe bakmak zorunda bırakana dek. Özellikle de bir köpek yavrusunun iki günlüğüne dahi hayatına girmesi mümkün değilken.

Günlük –gecelik– programı hızlı arabalar ve hoş kadınlardan ibaretti. Yavru bir köpek ne halt edecekti?

"Gerçekten eskisi gibi değilsin, Gabe," dedi Zach, başını sallayarak. "Megan ve Summer'ın seni yönlendirmesine izin veriyorsun."

Zach erkek kardeşinin –sadece Megan'a değil aynı zamanda onun kızına karşı da– bu kadar sevgi dolu olmasından ötürü hâlâ şaşkındı ve dipsiz "gerçek aşk" kuyusunun derinlerine sürüklenen yalnızca Gabe değildi. Chase, Marcus ve Sophie de aynı durumdaydı.

Anneleri daha çok Sullivan evliliği ve bebeği olacağını

• *İng. Kucaklamak (ç.n.)*

bildiği için çok heyecanlıydı. Onun mutluluğu Zach'i mutlu ediyordu, tabii annesi onun birine tutulmasıyla ilgili yanlış bir beklentiye kapılmadığı sürece.

Çünkü bu *asla* olmayacaktı.

Fakat Gabe eskisi gibi olup olmadığını ya da ateşli bir sevişme için artık asla bardan bir kız kaldıramayacağını umursamıyordu. Aksine, erkek kardeşi bu konuda tiksindirici bir biçimde mutlu görünüyordu.

“Ona fırırlı köpek kıyafetleri giydirmeni ya da tüm gününü onunla çimenlerde yuvarlanarak geçirmeni istemiyorum senden. Yalnızca biz tatildayken onu doyurup yürüyüşe çıkarmanı istiyorum. Bunu yapacak mısın, yoksa iyi bir adam olduğun konusunda yanıldığımı söyleyerek Summer'ın kalbini kırmak zorunda mı kalacağım?”

Gabe'in isteğini vurgulamak istercesine Cuddles sonunda Zach'in ayakkabı bağcığını bıraktı ve kocaman kah-verengi gözleriyle ona bakıp lezzetli bir yemeği henüz mide-sine indirmiş gibi küçük pembe diliyle bıyıklarını yaladı.

Lanet olsun, bir yavru köpeğin bakışları her zaman içini eritirdi.

Bundan memnun değildi ama Gabe, Megan ve Summer-şatoları, prensesleri ve son pazar öğle yemeğinde Summer'ın ona durmaksızın anlattığı her neyse onları görmek için çıktıkları- Avrupa seyahatindeyken birkaç hafta boyunca bu duruma dayanabileceğini sanıyordu.

Bir kadın avcısı olarak edindiği şöhreti tamamen hak ediyor ve kesinlikle işlerin şu şekilde işlemesinden hoşlanı-

yordu: Uğraşmak zorunda kalacağı derin bağlar kurmaksızın ve hayal kırıklığına uğratacağı ya da bir gün ardında bıraca-
cağı bir kadın olmaksızın. Ama ailesi farklıydı. Kardeşleri
onun için çok şey ifade ediyordu.

“Tamam.” Kaşlarını çatarak köpeğe baktı. “Yapacağım.
Cinsi ne bu arada?”

Gabe onun teslim olmasından aldığı şeytani zevki sak-
lama gereği duymadan sırttı. “Yorkshire Teriyeri, büyük ola-
nından.”

“Büyük mü?” Zach eğildi ve köpeği iki parmağıyla boy-
nundan tutup kaldırdıktan sonra ayakkabısının yakınına geri
bıraktı. “Birkaç kilodan fazla gelmez.”

“Bir buçuk kilo kadar,” dedi Gabe, onun ön kapısına yö-
nelirken. Birkaç dakika sonra kocaman bir karton kutuyla
geri döndü. “Eşyaları da işte burada.”

Zach yiyeceklerin ve kapların ne işe yaradığını biliyordu
ama diğer her şey bir anaokulundaki oyuncak kutusuna ait gibi
görünüyordu. “Bir buçuk kiloluk yavru bir köpek iki hafta bo-
yunca neden tüm bunlara ihtiyaç duysun ki?”

İçinde kötü bir his vardı, dikkatli olmazsa on dört günün
kolayca daha da uzun bir zaman dilimine yayılabileceğini sezi-
yordu.

Gabe omzunu silkti. “Onunla yalnızca birkaç gün geçir-
dik ve bu zamana dek onunla çoğunlukla Summer ilgilendi.
Onu bu kadar erken bırakmak zorunda kalmak hoş değil, ama
böyle bir sorumluluğu üstlendiğin için Megan’ın seni takdir
edeceğini biliyorum.”

Bu konuyu onunla konuşmadan Zach’i yavru köpeğe

bakma konusunda çantada keklik sanmaları sinir bozucuydu, ama Cuddles'ın ayakkabının üzerine çömelip çişini yapmak için tam da o anı seçmesi kadar değil.

Üstelik bunu şaşırtıcı bir şekilde bol miktarda yapmıştı.

“İki hafta içinde dönseniz iyi edersiniz,” diye onu uyardı Zach, alçak bir ses tonuyla. “Yoksa barınağı boylar.”

Ustaca bir hamleyle hızla arabasına yönelirken Gabe'in kahkahası havada çınladı.

Heather Linsey başlangıç seviyesi köpek eğitmenliği sınıfındaki öğrencileriyle işini henüz bitirmişti ki ceptelefonunun titrediğini hissetti. Telefonu çıkardı ancak ekrandaki ismi görünce hızla cebine geri soktu.

“İhtiyaç duyuyorsanız bir sonraki ders hakkında herkese bilgi verebilirim,” dedi asistanı Tina.

Heather gülümsemeye çalıştı. “Ben hallederim.”

Fakat iyi iş çıkardıkları için onları tebrik edip kendi işlerini kurarken herhangi bir sorun yaşarlarsa onlara yardım edebileceğini söylerken aklı tam olarak öğrencilerinde değildi. Gelecek cuma günü beyzbol stadyumunda düzenlenecek olan geniş çaplı *Bark in the Park Festivali*'ni ve gelecek cumartesi gecesi gerçekleşecek olan açık artırmayı da hızlıca anımsattıktan sonra hemen yanındaki Danua cinsi köpeği Atlas'la birlikte ofisine yöneldi.

Heather ceptelefonunu cebinden çıkarıp çalışma masasına koymadan önce ofisinin kapısını kapadı. Keşke mesajı

silebilseydi, ama geçmiş deneyimlerinden babasının istediği şeyi öğrenmenin daha zekice olacağını biliyordu.

“*Canım, telesekreter yerine sana ulaşacağımı umuyordum,*” diye başladı mesaj ve Heather onun *yadsımasının* ne kadar güçlü olduğuna şaşır kaldı. Yıllardır onun çağrılarına yanıt vermediğinin farkında değil miydi? Babası sözlerine devam ederken, elleriyle kollarını ovuşturdu. “Bir iş seyahati için haftaya San Francisco’ya geçeceğim ve anneni de getirmeyi düşünüyorum. Kızımızı görmeyeli uzun zaman oldu ve ikimiz de seni çok özledik.”

Heather’ın kolları, bileklerinden pazılarına kadar uzanan çapraz yara izleri boyunca sızlamaya, ardından yanmaya başladı. Aradan geçen neredeyse on yılın ardından yara izleri, onları kapatmak için uzun kollu kıyafetler giymesini gerektirmeyecek kadar iyileşmişti. Fakat kesikler iyileşmiş olsa da ne zaman babasıyla başa çıkmak zorunda kalsa bu hayalet ağrıyı hissediyordu. Sanki yeniden on yedi yaşındaydı ve kontrolden çıkmış duygularıyla baş etmek için kendini odasına kilitleyip jiletle derisine küçük kesikler atarak her birinin kanayışını izliyordu.

Babasının sesini duyunca Atlas, ofisin köşesindeki devasa köpek yatağına gideceğine Heather’ın yanında bitmiş ve koca kafasını onun kucağına koymuştu. Heather kollarını ovuşturmaya son verip onun kafasını okşamaya başladı.

“Programınla ilgili beni bilgilendir, böylece akşamımızı seninle geçirebiliriz. Annen sana sevgilerini yolluyor.”

Mesaj sona erdi ve dalgın bir şekilde Atlas’ın kısa, yu-

muşak tüylerini okşayan Heather masada duran telefona boş gözlerle uzun uzun baktı. Babasının her şey yolundaymış ve mükemmel bir ilişkileri varmış gibi davranmaya çalıştığı bu oyunu ne kadar zamandır oynadıklarını unutmuştu. Özellikle de babası onun hiçbir şeyin mükemmel olmadığı gerçeğinin –öyle ki babasının annesiyle olan “mükemmel” evliliği ve kızıyla olan “sevgi dolu” ilişkisi yalnızca aptalca bir yalandı– farkında olduğunu bildiği halde.

Kapı tıklatılınca karanlık düşüncelerden irkilerek sıyrıldı. “Girin.”

Heather’ın epey sevdiği orta yaşlı bir kadın olan Agnes kafasını Mackelroy kapı aralığından içeri uzattı. “Günaydın, Heather. Bana birkaç dakika ayırabileceğini umuyordum.” Heather gülümsese de kadın bir şeylerin ters gittiğini hissetmiş gibiydi. “Her şey yolunda mı?”

Heather hızla kafasını salladı. “Seni görmek her zaman çok güzel.”

Bu doğrudu... Agnes ve köpeği Joey’yi görmek onu bundan daha fazla mutlu edemezdi, özellikle de babasını daha fazla düşünmek zorunda kalmayacağı anlamına geldiği için.

Agnes, daha kartvizitlerindeki mürekkep kurumadan Heather’ın Top Dog’daki ilk müşterilerinden biri olmuştu. Birkaç yıldır da aile üyelerinin ve arkadaşlarının köpekleri olmak üzere Heather’a düzinelerce müşteri yönlendirmişti.

Heather Agnes’in Chow Chow’una merhaba demek için çömeldi. “Yeni dizine de bakın,” dedi köpeğin çenesinin alt kısmını, tam da en sevdiği yeri kaşıırken. Atlas çok geçmeden

selam vermek için heyecanla onun üzerine atıldı. “Ameliyattan bu yana iyiye gittiğini sanıyorum?” diye sordu Agnes’e.

“Muhteşem gidiyor! Eski haline geri döndü; sabah, öğle, akşam dışarıda bahçemi kazıyor.”

Bu geçen sene Agnes ve Joey’yle sıkı bir şekilde çalışarak durdurmaya çalıştığı bir davranış olsa da Heather bunu komik buldu. “Farklı bir yolla kutlama yapmasını sağlayabilir miyiz diye bu hafta içinde uğramamı ister misin?”

“Hayır, Joey’ye eğlenme izni verdiğim için gerçekten mutluyum. Begonyalarımın renginden zaten pek hoşlanmıyordum,” dedi Agnes, elini havada savurarak. “Aslında buraya yeni bir yavru köpek edinen yakın bir arkadaşım adına geldim.”

“Mükemmel zamanlama. Grup eğitimini henüz tamamladım ve deneyim kazanmaktan memnun kalacak birkaç yeni eğitmenim var. Neden sana numaralarını vermeyeyim?”

“Arkadaşıma bizzat yardım edebileceğini umuyordum,” dedi Agnes.

İşletmesi ve köpek eğitmeni personeli son üç yıl içinde öylesine büyümüştü ki Heather zamanının çoğunu işleri idare ederek geçiriyordu. Eğitim arazisine girip çıkan köpeklerle oynamak için ofisinden ayrılmayı sevmesine rağmen bu noktada müşterileriyle nadiren bire bir ilgilenebiliyordu. Yine de hızla kazandığı başarısında payı epey büyük olan Agnes’e hayır diyemezdi.

“Arkadaşının adı ne?” dedi yoğun programını aklında yeniden düzenlerken.

“Adı...” dedi Agnes. “Zach.”

Kadının neredeyse hayranlık dolu ses tonundaki uyarıya benzer bir mesaj Heather'ın tüylerinin ürpermesine neden oldu. Kaldı ki Agnes'in mutlu bir evliliği olduğunu biliyordu.

“Ve çalıştığı garaja uğrayabilirsen sana ne kadar müteşekkireceğini biliyorum. Zavallı adam, korkarım küçük Yorkie'nin peşinde boşa enerji harcıyor.”

Heather, Sullivan Otomobil'in adresini not etti ve veda-laşırken hem Agnes'e hem de köpeğine sarıldı.

Patronun ele avuca sığmaz yavru köpeğin bir otomobil dükkânında oradan oraya koşturmasından mutluluk duyduğunu hayal dahi edemiyordu. Üstelik orası eğitimsiz bir köpek için yeterince güvenli bir ortam da değildi.

“Yavru bir köpeklerle oynamaya hazır mısınız?” dedi ayaklarının dibinde uzanmakta olan köpeğine.

En sevdiği kelimeyi duyan Atlas'ın kulakları havaya dikildi. Doksan kiloluk Danua'sının –kendi refahları için herhangi bir endişe duymaksızın keskin küçük dişleriyle onu ısırmaya çalışan ve sırtına tırmanmak için keskin tırnaklarını kullanan– yavru köpeklerle bayılarak oynaması Heather'ı her seferinde eğlendiriyordu.

Bunun hayatının ilk döneminin tam anlamıyla kaygısız geçmemiş olmasına bağlıyordu. Açıkçası Atlas, eğitimsiz, haşarı bir yavrunun yanında kendini daha iyi hissediyordu.

Dışarısı sıcaktı, uzun saçlarını ensesinden toplayıp atkuyruğu yaptı ve eğitim çantasını kapıp arabasına yöneldi. Atlas arka koltuğa zıplayıp rüzgârın tüylerini ve dilini uçuşturması beklentisiyle hemen kafasını pencereden dışarı uzattı.

On dakika sonra aracını Sullivan Otomobil'in önüne park etti ve Atlas'ın tasma kayışını taktı. Beş altı adamın iş başında olduğunu görebiliyordu ve köpeğinin ruh hali onu dört yıl önce ilk kez eve aldığından daha iyi olsa da alandaki bu kadar çok iri adamın onu şaşkına çevirmesinden endişe duydu. Köpeği kuyruğunu ve kulaklarını dikerek hemen yanında kımıldamadan durmasına şaşırmadı, ki bu onun tam anlamıyla rahat olmadığını bir işaretiydi.

"Her şey yolunda," dedi Heather, kulaklarının arasını usulca okşayıp onu sakinleştirmeye çalışarak. "Yalnızca yavru bir köpekle oynayacağız, hatırladın mı?" Atlas bu mutluluk verici haberle ağzını şapırdatınca ona sırtarak karşılık verdi. "Aynen öyle, endişelenecek hiçbir şey..."

"Hangi cehennemde o lanet olası köpek?"

İkinci Bölüm

Bıkkınlık yüklü bir haykırış garajdan yükselen diğer normal seslerden ayrıldı ve Heather'la Atlas aynı anda dikkat kesildi. Heather bir köpeğin –özellikle de yeni sahibinden korkuyorsa– bu gibi bir alanda saklanabileceği yerleri hızla gözden geçirmeye başladı.

Danua'sı onu park alanının bir köşesine doğru çekti ve Heather onun izinden gitti. Kayıp ve çaresiz ufaklığı biri bulacaksa bu kesinlikle Atlas'tı. Köpek park alanının köşesindeki sık çitin önünde durdu, çalıları kokladı, ardından sızlanıp toprağı eşeledi.

Heather tasma kayışını bırakıp elleri ve dizleri üzerine çökerek çalıların arasını inceledi. Ah evet, siyah-kahverengi tüylü ufaklığı yapraklarla dalların arasında görebiliyordu.

“Hey, seni sevimli şey,” diye mırıldandı usulca. “Dışarı çıkıp seninle oynaması için yanımda getirdiğim bir arkadaşla tanışmak ister misin?”

Ne yazık ki tam o esnada adam yeniden bağırdı. “Tüylü küçük kıcını buraya getirsen iyi edersin!”

Tabii ufaklık yakına gelmedi. Daha fazla haykırmak veya daha beterini yapmak varken neden yakına gelmek istesindi ki?

Heather hamlesinin eline ya da bileğine kapanan minik dişlerle sonlanmamasını umarak dalların arasından içeri sokulmaya başladı. Dalların sivri uçları şortunun açıkta bıraktığı bacaklarını çizdi ama yine de sıyrıklar ve kesiklerin ötesinde dikkatini köpeğe vermeye kararlıydı.

Büyük bir dal parçası uzun kollu gömleğine takıldı ve Heather daha fazla ilerleyemeyeceğinin farkına vardı. Birkaç dalı daha iterken sonunda ufaklığın seviyesine inebilmek için iyice çömelmeyi başardı. Son giydiği zamandan kalma ufak bir ödül kırıntısına ulaşmayı umarak şortunun cebine uzandı. Şortu dün gece yıkamayı unuttuğuna şükrederek cebinden minik bir parça sosis çıkardı.

“Mmm... Nefis kokmuyor mu?”

Yavru köpeğin çalılarının arasında titrediğini düşünmüştü ama şimdi ona daha yakındı ve korkmadığının farkındaydı.

Ufaklık oyun oynuyordu ve açıkçası, bedeninin keyifle titremesine bakılırsa, Heather’ın dalların arasına sıkışmış kötü vaziyetini gülünç bulmuşa benziyordu.

Bıçak keskinliğinde dalları olan bir çalı kümesinin arasına sıkışmış olan Heather, gülünç görüldüğünü kabul etmiyordu.

Bu noktada küçük kızın ya da oğlanın oyundan yorgun

düşmesini beklemek bir sorundu, bu yüzden sırtını dikleştirip dalların ve yaprakların arasından yukarı baktı. Mavi gökyüzündeki bulutlar yavaşça şekil değiştirdi. Bir çalılığa sıkışmak yoğun geçen iş gününde ideal bir mola değildi, ama Heather yine de rahat nefes alabildiği bir an yakaladığı için memnundu.

Ne yazık ki köpeğin sahibinin hâlâ bağırdığını duyabiliyordu ve bu yüzden ufaklığı yakalar yakalamaz uygun bir dille adamın hakkından gelmeye ant içti.

“Yerinde olsam ben de dışarı çıkmak istemezdim,” dedi yavru köpeğe yumuşak bir sesle. “Ama endişelenme, Atlas ve ben sana bir şey olmasına asla izin vermeyeceğiz.”

Kurtarma değil bir eğitmenlik işi yürütüyordu, fakat sahibiyle köpeğini uyum içinde görmezse köpeği gözetebilmek için elinden geleni ardına koymazdı.

“Orada her şey yolunda mı koca adam?” diye sordu Atlas’a.

Cevap olarak yere hızla çarpan kuyruk sesini işitti.

“Agnes bizi küçük bir maceraya çıkardı, değil mi?”

Bu hiç mantıklı değildi. Yavru bir köpeğe haykıran ve lanet eden bir adam nasıl Agnes gibi sevgi dolu bir kadının yakın arkadaşı olabilirdi? Çılgınca sevdiği köpekle etkileşime geçen kadını gören Heather, eğitime gelen müşterisinin sezgilerinin bunun çok daha ötesinde olduğunu düşündü.

Islak bir dil birden avucuna değince aşağı baktı ve ufaklığın ödülünü ktır ktır yiyerek kucağına tırmanmaya çalıştığını gördü.

“Tamam, selam,” dedi sevimli Yorkie’ye.

Bir elini usulca köpeğin sırtına uzatınca ufaklık boğazından mutlu bir ses yükselterek onun parmak uçlarına daha da sokulmaya çalıştı. Heather birkaç dakika boyunca onun yumuşacık tüylerini okşadı ama sahibinin hâlâ bağırduğu için burada sonsuza kadar kalamayacaklarını biliyordu.

“Sana hoş, dopdolu bir su kabı bulmamıza ne dersin?”
Ve daha hoş bir sahip.

Köpeği dallardan korumak için kollarının arasına aldı ve yavaşça geri geri sürünmeye başladı. Bacaklarındaki sıyrıklar dikenli atların arasına daldığı ana nazaran giderek derinleşse de yavru köpek çenesini yalayınca kahkaha attı.

Atlas’ın yinelenen kuyruk sallama sesiyle birlikte arkasından gelen ayak seslerini duyduğunda Heather, hâlâ elleri ve dizleri toprağa bulanmış halde, kollarının arasında kıpırdanıp duran yavru köpeği sarmaya çalışarak oradan çıkmaya çalışıyordu.

Mümkün olduğunca kafasını çevirip omzunun üzerinden baktığında köpeğinin hemen yanında bir çift kahverengi bot gördü.

“Küçük haylazı bulabildin mi?”

“Yavru köpekten bahsediyorsan, evet, onu bu çalılgın arasında sıkışmış halde buldum,” dedi Heather, dişlerini sıkarak.

Tamam, saklambaç oynadığı düşünülürse köpeğin tam olarak sıkıştığı söylenemezdi ama sahibi onu incitmediğini bilmiyordu. Ayrıca Heather köpeği sahiplenme hakkı olmayan bir adama değil, kollarının arasındaki ufaklığa karşı sorumluluk duyuyordu.

Heather, esirini ne yazık ki sonsuza dek bırakmamaya kararlı gibi görünerek çalıllığın arasından çıkma gayretini sürdürdü. Yalnızca birkaç adım sonra kahverengi botlu adama ağzının payını vermek için serbest kalacaktı.

Yerinden doğrulmaya çalışırken kürekkemiklerinin arasından bir damla terin süzöldüğünü hissetti ama ne kadar uğraşırsa uğraşsın herhangi bir yöne birkaç santimden fazla kılmıdayamadı. Sıyrılmış dizkapakları çılgınca sızlarken bir yabancıнын önünde elleri ve dizlerinin üstüne çökmüş olmasının verdiği hüsrarla kendini hızla geriye çekti. Fakat bu hamlesiyle eline gömleğinin yırtılması dışında hiçbir şey geçmedi.

“Dur, dala takılmışsın.”

Masum yavru köpeklere bağırmadığında adamın ses tonu öyle zengin, derin bir tınıya sahipti ki boş mideye nüfuz eden kırmızı şarap gibi Heather’ın damarlarından geçti.

Yabancıнын, gömleği daldan kurtarmak için sırtına doğru eğildiğini hissetti. *Parmak uçları omurgamda mı geziniyor*, diye düşündü, nefesini tutup adamın işini bitirmesini beklerken. Ama adam ne yaparsa yapsın tepkisinin bununla herhangi bir ilgisi yoktu.

Kendini sevgilisinin okşadığı biri gibi hissetmemesi gerekirdi.

Heather ona dokunmaya cüret ettiğı için Atlas’ın adama hırıldamasını bekledi ama köpeğı sadece kuyruğunu sallamaya devam ediyordu. Buna inanamıyordu. Ömrü boyunca erkeklere güvensizlik duyan Atlas, bir anda bu adamdan hoşlanmaya mı başlamıştı?

“Tehlike geçti,” dedi adam sonunda. “İşte, elime uzanırsan ayağa kalkmana yardım edeceğim.”

Kabul etmesi ya da reddetmesi için ona zaman tanımaksızın nasırlı avcunu genç kadının yumuşak avcuna kaydırды ve onu çekip ayağa kaldırdı. Heather’ın bacakları uzun zamandır gergin bir pozisyonda durduğundan kan hızlı bir şekilde ayaklarına hücum etti. Dengesini kaybedip adama doğru sendeleyince omzu onun geniş göğsüne yapıştı.

Hâlâ onun elini tutuyordu. “Seni yakaladım,” dedi adam kollarının arasındaki köpekle birlikte yuvarlanmaması için diğer kolunu onun beline dolarken.

Heather bedenini saran kolların ne kadar hoş bir his yarattığını düşünürken dehşete kapıldı. Aslında serseme döndü, öyle ki adam, “Şimdi onu senden alacağım,” dediğinde neredeyse yavru köpeği almasına izin verecekti. Ama altüst olmuş haline rağmen adamın ufaklığa haykırma biçimini ya da ne kadar öfkeli görüldüğünü unutmamıştı.

Heather bir adım geriye çıkıp onun kollarından sıyrıldı ve sonunda elini çekerek köpeği korumak için göğsüne bastırdı. “Hayır,” dedi nihayet kafasını kaldırıp adamın yüzüne bakarken. “Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmı...”

Ah Tanrım.

Bir adım daha attı ama bu kez neden kollarının arasında tuttuğu köpek değildi. Heather şimdiye dek yakışıklı erkeklerin fotoğraflarına bakarken ağızları sulanan arkadaşlarını hiç anlamamış, fotoğraflardan etkilenmediğini düşünmüştü hep. Şimdiyse bakışlarının bu zamana kadar doğru adama kaymadığının farkındaydı.

Adamın siyah saçlarını, kusursuz yüz hatlarını, mavi gözlerini ve geniş omuzlarını beş saniye içinde kavramasıyla kalbi hızla çarpmaya başladı, dudakları kurudu, avuçları terlemeye başladı ve nefes alış veriş hızlandı. Kadınlık bölgesinin giderek ısınması ve sızlaması da cabasıydı.

Yirmi yedi yıllık ömründe bir kez olsun bir adama karşı böylesi duygusal, fiziksel bir tepki vermemiştir.

Neyi vardı böyle?

“Bu senin köpeğin mi?” dedi sinirlenmeye çalışarak.

Adam yavru köpeğin sevimli suratına baktı. “Maalesef.”

Ahmak.

“Köpek eğitim hizmetlerimle ilgilendiğini biliyorum,” dedi Heather ona. “Ama korkarım...”

Sadece onunla çalışmayacağını değil aynı zamanda köpeğe hemen yeni bir ev bulmasının en doğrusu olduğunu düşündüğünü de söyleyecekti ki adam araya girdi. “Sen köpek eğitmeni misin?” Küçük köpeğin tüm hınzır tavırlarından memnuniyet duyacak biri. “Reklam çekimi için gelen kızlardan biri değilsin.”

Omzunun üzerinden işaret etti ve Heather bakışlarını çevirdiğinde bir fotoğrafçının ışıkları kurmasını bekleyen yarım düzine bikinili kızla karşılaştı.

Bunu düşünebildiğine inanamıyordu. Adama gözlerini kırptırarak baktı. “Tanrım, hayır,” dedi ve sonra ekledi: “Birkaç özel eğitim dersiyle ilgili Agnes Muckelroy’a benim aramasını...” Sormadan önce duraksadı. “Söylemedin mi?”

Adam başını salladı. “O kadını müthiş Aston Martin ko-

leksiyonundan bile daha fazla sevdiğimi biliyordum.” Gülümseyişi onun içini eritmeye niyetlendiğinin göstergesiydi. “Ve Agnes’in gezegendeki en hoş köpek eğitmenini bana yolladığına inanıyorum.”

“Pardon?” dedi Heather, içinin erimesine karşı koyup tek kaşını kaldırarak.

Atlas onun buz gibi ses tonuna tepki olarak alçak sesle sızlandı. Heather adamın bu şekilde konuştuğuna, reklam çekimi için gelen modellerden biri olabileceğini söyleyerek kendisiyle flört etmeye çalıştığına inanamıyordu.

Özellikle de yırtık, terli gömleği, kirli şortu ve sıyrılmış dizleriyle nasıl görüldüğünün tam olarak farkındayken.

Keşke Atlas’ı saldırgan bir köpek olarak eğitseydi...

Elinde kocaman bir fotoğraf makinesi olan adam onlara doğru seslendi. “Hey Zach, modeller arabaların üzerinde nasıl görünmelerini istediğini merak ediyorlar.”

“Seni işinden alıkoymayalım. Atlas, hadi gidiyoruz.”

İri köpeği hemen yanında ayağa kalkarken tasma kayışını yerden aldı.

Arabasına yöneldiğinde, “Hey, beni eğitmek için kalacağını sanıyordum.” dedi Zach.

Nasıl olur da mesleğimi inanılmaz müstehcen bir ifadeyle kullanmaya cüret eder, diye düşündü Heather. Cevap verip onun bu çirkin yorumunu yüceltmemeye karar vererek hız kesmeden yürümeye devam etti.

En azından adam, “Bir şey unutmadın mı?” diyene dek.

Lanet olsun. Adam ufacak bikinili ve bronzlaştırıcı sprey

sıkılmış bedenler karşısında kendinden geçerken hızlı bir kaçış yolu bulmayı ummuştı.

Kendini onunla yüzleşmeye –ve ona yeniden bakarken hormon patlaması yaşayan ergen bir kız gibi tepki veremeye– zorlayan Heather, yavaşça arkasına döndü. “Seni daha önce bağıırken duydum. Her ikimiz de yavru bir köpeği sahiplenmek istemediğini biliyoruz.” Kollarının arasındaki tüy yumağına baktı, usulca horuldarken aldatıcı bir şekilde masumdu. “Özellikle de epey oyunbaz olabilen bir köpeği.”

Adam aralarındaki mesafeyi kapadı ve Heather bir adım gerilememek için kendini zor tuttu. “Önümüzdeki birkaç hafta için ona o kafesli sandıklardan birini alacağım.”

Heather homurdanmadan edemedi. “Kafesli bir sandık bir köpeği tüm gün içine hapsedmek için değil, özel eğitim için kullanılır.” Yalnızca arkasına dönüp ondan uzaklaşmalıydı ama bir şeyi bilmesi gerekiyordu. “Madem istemiyorsun, neden yavru bir köpeği sahiplendin?”

“Yedi yaşındaki yeğen adayım kendisi seyahatleyken ona bakmam için, onu bu sabah başıma attı. Başına bir şey gelirse bana işkence eder.” Heather onun bakışlarında beliren korku dolu ifadeyi görünce şaşırdı. “Küçük kız kardeşlerimin onları deli ettiğimde ne kadar hırçın olabildiklerini biliyorum.”

Bu adamla ilgili herhangi bir şeyden hoşlanmamak için kendine hâkim olmaya çalışırken dahi, hayatındaki kadınlardan bahsederken sesinde beliren derin şefkati duymazdan gelemedi. Ne kadar yakışıklı göründüğünü ya da elini tutmasının ve belini kavramasının ne kadar heyecan verici olduğunu

nu düşünmemesi gerekiyordu. Yedi yaşındaki kızlara ve küçük kız kardeşlere zaafi olup olmadığını da kesinlikle önemsememeliydi.

Yine de bu onun neden yavru bir köpekle baş edecek donanımına sahip olmadığını açıklıyordu. Heather muhtemelen yanında ufaklıkla birlikte ondan uzaklaşmasının düşündüğü kadar kolay olmayacağını farkına varıp içini çekti.

“Lanet olsun,” dedi adam aniden çömelip bir elini onun bacağına doğru kaydırırken.

Heather geriye doğru sıçradı. “Ne yapıyorsun?”

“Bacağın kanıyor.” Bu durum inanılmaz bir biçimde sinirine dokunmuş gibi görünüyordu. “O şortla orada sürünerek ne halt ediyordun?”

“Kaybettiğin köpeği kurtarıyordum.” Sıyrılmış tenini umursamasıyla içi sıcacık olsa da –tenine değen ellerinin yarattığı şaşırtıcı derecede ayartıcı his de cabası– ona öfkeyle baktı.

O kadar uzun zamandır kendi başının çaresine bakıyordu ki en son ne zaman birinin onun için endişelendiğini anımsayamıyordu.

“İçeri gir de seni temizleyeyim.”

Heather onun dokunuşunu yeniden hissetme düşünceyle güçlkle yutkundu. Bir tamircinin ellerinde inanılmaz çekici bulduğu bir şeyler olduğunu düşünmüştü hep. Bir şeyleri yaratma ve onarma becerisine sahip o ellerin başka nelerde iyi olduğunu merak etmemek durumu zorlaştırıyordu.

Hayır!

Onun hakkında böyle şeyleri merak etmemesi daha iyiydi. Becerikli ellerle adam olunmuyordu, ne yazık ki.

“Modellerin yanına dönsen iyi olur. Kendi başımın çaresine bakabilirim.”

Fakat yüzünde beliren ifadeyi görünce adamın onu zorla içeri sokup garaja götüreceğini düşündü bir an için. Bunun yerine adam, “Köpeğimi kurtarıırken kendini yaraladın. Bacağının kanaması benim suçum. İzin ver seninle ilgileniyim...” dedi ve durup usulca lanet okudu. “Köpeğimi kurtardın ve daha senin adını bile bilmiyorum.”

“Heather.”

“Heather.” Bu yedi harfi tadını çıkarır gibi dilinde yuvarladı ve Heather içinden geçenlere karşın bundan hoşlandı. “Sevimli bir isim. Ben Zach.”

Ona sadece ismini söylemesi bu kadar samimi bir his yaratmamalıydı. Fakat adam ismini alçak, boğuk bir sesle yinlediğinde o muhteşem dudaklarından dökülenleri duymak bile biriyle sevişme düşüncesinden daha iyiydi ve Heather kesinlikle onun adını ağzına almak istemiyordu.

“Köpeğin adı ne?”

Mükemmel hatlarında beklenmedik bir ısıltı belirip kaybolurken yüzünü buruşturdu. “Gerçekten bilmek istiyor musun?”

“İnan bana yıllar içinde pek çok çılgın köpek ismi duydum.” Fakat bir şeyler ona bu ufaklığın isminin ilgisini çekeceğini söylüyordu. En azından öyle olacağını umuyordu. “Ve biliyorsun ki ona ‘köpek’ demek yerine ismiyle çağırısaydın gerçekten yanına gelebilirdi.”

Mırıldanmadan önce çenesinde bir kas seğirdi. “Cuddles.”

Heather kıkırdamamaya çalışarak dudaklarını birbirine bastırdı ancak omuzları sarsılarak kahkaha atmasının önüne geçemedi.

Zach'in garajında bekleyen yarım düzine güzel kız vardı ama uzun kollu terli gömleği, kirli şortu ve dağılıp sırtına dökmüş örgülü saçıyla kollarının arasında köpeğini tutarak kahkaha atan bu kadın her birini gölgede bırakıyordu.

Şimdiye dek o tonda, bakmadan edemediği, altını parıltılara sahip bir çift kahverengi gözle karşılaştığını hiç anımsamıyordu. Ve Yüce Tanrım... Pembe ve dolgun dudakları bir adamın –yavru köpeği alıp Heather'ı bugün buraya getiren salyalı, tiksiniç minik yüzünü her yerinden öpmek gibi– çılgınca şeyler yapmasına sebep olabilirdi.

Köpeği iki haftalığına başına yıktıkları için Gabe ve Summer'a sinir olmuştu. Ama şimdi aksine onlara teşekkür borçlu olduğunu fark ediyordu.

Bununla birlikte çoğu kadından farklı olarak Heather'ın onunla hiçbir şey yapmak istemediğini söyleyebilirdi.

Neyse ki iri köpeği benzer bir sıkıntı yaşıyor gibi görünmüyordu, özellikle de kahvaltıda yediği *donutların* şekerli kokusunu alıp Zach'in parmaklarını koklarken.

"Hey, kırma," dedi Zach hızla düşünerek. "*Donutımın* kalanını tezgâha bıraktım. İster misin?"

İri köpek onu anlamış gibi kulaklarını oynattı ama yerinden kıpırdamadı. Bunun yerine onayını almak için kafasını çevirip Heather'a baktı.

Heather teklifi açıkça reddetmek üzereydi. Fakat o koca köpek, bir şey yapmak istediğinde yavru köpek bakışlarını devreye sokabiliyordu. Zach bundan etkilendi. Gelecekte bunu nasıl yapacağını anımsaması gerekecekti.

Köpek alçak bir sesle mız mızlandı ve Heather sonunda iç çekerek, “Tamam, peki, git,” dedi. Tasmanın kayışını bıraktı ve devasa köpeği garaja yönelirken Cuddles’ı taşıyarak onun peşinden ilerledi.

“Yavru bir köpek bakmak için hazır olmadığını anlıyorum; ama yine de tüm gün kafesli bir sandıkta tutacaksan onu seninle bırakamam. Seninle nasıl kalacağını anlaması gerekiyor ki garajda bulunan herhangi bir şey onu incitmesin. Komutlarını anlaması için onu eğitmelisin ve bunu ona bağırmadan yapman gerek.” Ona sert bir bakış attı. “Asla.”

Zach kendisine bir şans daha tanınması için onu ikna edebilecek kadar uzun kaldığı sürece Heather ne derse kabul edebilirdi. Bu zamana dek bir kadını böylesine hızlı, böylesine fena halde arzuladığını hiç anımsamıyordu.

“Hey Chase,” dedi ağabeyine. “Çekimi iptal etmem gerekiyor.”

Modeller sersemlemiş halde Zach’in ağabeyine baktılar ve Chase onlara kısa bir mola verdiklerini söyledikten sonra, “Chloe her an doğum yapabilir, sonrasında bir süreliğine işimin başında olamayacağım. Çekimi başka bir zaman yapmak istediğinden emin misin?” dedi ona.

Kadın iyi olduğu konusunda itiraz etmeyi sürdürse de Zach çoktan Heather’ın karşısında diz çökmüş, yakındaki

ilkyardım çantasından çıkardığı antiseptik bezle dizlerindeki sıyrıkları temizlemeye başlamıştı.

“Yavru köpeği eğitmek için programımı boşaltmam gerekecek.”

“Ciddi misin?” Heather sanki üç tekerlek üzerinde araba kullanıyormuş gibi ona gözlerini kırıştıtarak baktı. “Bu yüzden mi herkesi eve gönderiyorsun? Patronun çılgına dönmez mi?”

“Agnes soyadımdan bahsetmedi değil mi?”

Duvardaki tabelaya, sonra yeniden ona bakarken kadının gözleri inanmaz bir ifadeyle kocaman açıldı. “Sen Sullivan Otomobil’in sahibi olan Sullivan mısınız? Burası senin garajın mı?”

“Endişelenme, arabalar hakkında köpeklerden çok daha bilgiliyim.”

Fakat en çok da kadınlar hakkında bilgiliydi ve yara bandı onun sol dizine yapıştırırken Heather’ın dizlerinden başka noktalara dokunmak için bekleyemeyeceğini düşündü. Çünkü sıyrıkları temizleyip sararken dahi kadının cildi yaşanan temastan ötürü öylesine sıcak, öylesine yumuşak, öylesine duyarlıydı ki...

İpeksi tenine başka bir yara bandı daha yapıştırdıktan sonra kollarını iki yana açtı. “Çekim iptal olduğuna göre eğitmen için artık tamamen sana aitim.”

Çoğu kadın sözlerinde saklı şehvetten memnun olur ya da en azından kızarırdı ama kadın buz gibi gözlerle sadece ona uzun uzun baktı.

Cuddles esnedi ve onun göğsüne daha da sokuldu. Zach o an ufaklığın bulunduğu yerde olmak için neler vermezdi.

Heather bacaklarını ondan uzaklaştırdı. “Fotoğraf çekimini iptal edemezsin. Çok fazla para kaybedersin.” Ayağa kalkıp köpeğinin tasma kayışını yeniden eline aldı. “Atlas, gitme vakti.”

Lanet olsun, gidiyordu. Zach onunla henüz tanışmış ve sevişecek başka bir kadını kolayca bulabilecek olmasına rağmen, paniğe kapıldığını hissetti. “Heather...”

Kadın onun hâlâ diz çökmeye devam ettiği çimento zemine bakarken kaşlarını çattı. “*Çalışırken Cuddles*’ı burada tutamayacağın için...” Park alanında ceptelefonlarıyla konuşup sigara içen model zincirine bakmak için duraksadı. “Onu ofisime götüreceğim. Uyandığında, sen ilk dersimiz için oraya gelene dek Atlas’la oynayabilir.”

Ona adresi verdi, ardından köpeğinin tüylü yüzünde beliren sevgi dolu bir ifadeyle peşine takılıp garajdan çıkması için ona seslendi.

Zach köpeğin nasıl mutlu hissettiğini tam olarak anlıyordu. Heather’ın tek bir işaretiyle o da aynı şekilde davranabilirdi.

Ağabeyi onun yanına geldi ve beraberce Heather’ın gi-dişini, uzun örgü saçının sırtında salınışını, güçlü ve bronz bacaklarını izlediler.

“O kim?”

Zach sırtıttı. “Yeni köpek eğitmenim,” derken çok yakında bundan daha fazlası olacağını umuyordu.

Üçüncü Bölüm

İkinci güneşi ofis penceresinden içeri süzülürken Heather sonunda ceptelefonunu kapadı. İki eliyle ensesini ovuşturarak gergin kaslarını esnetti. San Francisco Hayvan Barınağı adına bağış toplama komitesinin başına geçmek için bu kadar çok çalışması gerekeceğini ya da kayda değer sebepler uğruna bağışta bulunacak olası kişileri ikna etmenin bu kadar zor olduğunu bilseydi...

Tamam, ne olursa olsun bu işin sorumluluğunu almıştı. Ama en azından buna daha iyi hazırlanabilirdi. Neyse ki geniş çaplı bağış toplama etkinliklerinin her ikisi de bu hafta sonuydu. Sonrasında istediği kadar elinde koca bir şarap kadehiyle gözlerini kapatarak küvette uzanabilirdi.

Yine de bir kahve şu an her şeyi yoluna sokabilirdi ve belki de asistanı Tina'ya gözünün önünden uzaklaştırmasını söylediği bir çift çikolatalı trüf...

Bilgisayarının başından kalktı ve Atlas'la Cuddles yanlarından geçerken esnedi. "Uykunuzu bölmeme izin vermemeyin," dedi onlara.

Tüm gün birlikte oynamışlardı ve Heather her şeyin ötesinde kocaman bir köpekle oyun oynamanın verdiği heyecanla yalnızca birkaç kaza atlatan Zach'in köpeğinden etkilenmişti.

Atlas, devasa köpek yatağından koca kafasını derhal kaldırdı ve Heather kapıyı açarken ona alaycı bir şekilde kaşlarını çatarak baktı. "Rahat programının keyfini sürmeye devam et, ama bir sonraki sefere çağrıldığım şirketlerle ilgilenmen için dışarı seni göndereceğim."

Son kelimeleri küt diye etten bir duvara çarptı. "Köpeklerle mi konuşuyorsun?"

Alçak sesiyle irkilmesine neden olan, saçma bir biçimde göz kamaştırıcı adamın göğsüne ellerini bastırırken teninin ısındığını hissetti.

"Zach."

"Heather."

Adam ona bakarak gülümsedi, siyah gözleri öylesine şehvet yüklüydü ki Heather o gözlerde alelade bir bakıştan öte bir ima sezdiğini hissetti ve bu şimdiye dek hayal dahi etmediği bir haz vaadine benziyordu.

Cidden ona neler oluyordu böyle? Çok ihtiyaç duyduğu o geri adımı attı. Peki o zaman neden aklını ondan bir türlü alamıyordu?

Daha önce hiç etrafındaki erkeklere karşı gardını almakta zorlandığını anımsamıyordu. Tüm yakışıklılığına rağmen Zach Sullivan da farklı olmamalıydı. Özellikle de aşırı çekici olduğu düşünülürse.

Heather hiçbir zaman bir erkeğin çekici olmasıyla ilgi-

lenmemişti. Bilhassa bu nitelik babasına böylesine kötü bir şöhret kazandırmışken.

“Ufaklık ne durumda?”

Heather yalnızca yavru bir köpeğin sergileyeceği muhteşem bir hevesle Atlas’ın burnunu yalayan Cuddles’ı görebilmesi için kenara çekildi.

“Atlas’ı etkisi altına almış gibi görünüyor.”

“Kesinlikle aldı.”

Zach’in bakışlarının üzerine, özellikle de saçlarına kaydığını fark etti. Önceden rp topladığı saçlarını geçmek bilmeyen öğleden sonra açmıştı.

“Saçların çok güzel.” Dudakları insanı güldürecek kadar çekici bir gülümsemeyle kıvrıldı. “Bir erkek göründüğü kadar ipeksi olup olmadığını anlamak için ellerini aralarında gezdirme isteği duyabilir.”

Heather kendini sersemlemış halde aynı şeyi arzularken bulunca, uzanıp cebinden lastik bir toka çıkardı, sonra da saçlarını atkuyruğu yaptı. Ofise dönüş yolunda yeni bir gömlek giymişti ama hâlâ lekeli şortuyla duruyordu.

Saıyla ilgili övgüyü umursamayıp kendi kendine hâlâ darmadağınık görünüp görünmediğini önemsemediğini söylerken, “Eğitime başlamak için hazır mısınız?” diye sordu.

Ses tonu enerjik ve azimliydi, fakat Zach kapının çerçevesine yaslanmış daha da gevşemiş görünüyordu.

“Buranın sahibi olduğunu bana sylememiştin. Oldukça etkileyici.”

“Heather, bankadan döndüm ve bilmek istedikleri şey...”

Tina'nın ağızı açık kaldı, sonra aniden kapandı. "Merhaba."

"Merhaba," dedi Zach, genç kadının ilgi çekici sarışın çalışanına. "Ben Zach Sullivan."

Gözleri kocaman açılan Heather'ın asistanı yeniden, "Merhaba," dedi belli belirsiz bir şekilde.

Tina yalnızca köpeklerle değil onların sahipleriyle de çok iyi anlaşırdı. İşinde becerikli biriydi ve epey ciddi bir ilişkisi vardı. Yine de Zach'e bir kez bakması bile aklını bulandırmıştı. Bugün başına gelenlerle ilgili yalnız olmadığını bilmek Heather'ı az da olsa rahatlatmıştı.

Neyse ki atlatmıştı.

Bu düpedüz, tam anlamıyla, şekilli çenesi ve geniş omuzları ve dudakları yüzünden... Ah. Gerçekten beyninin buna bir son vermesi gerekiyordu.

"Tina," dedi profesyonel bir tavırla, "Zach, sana bahsettiğim, Cuddles'la bire bir eğitim almak isteyen yeni müşterimiz."

"Nasıl da sevimli bir köpek," dedi Tina coşkuyla. "İsmini de bayıldım. Çoğu erkek, köpeğine Cuddles ismini verecek kadar özgüven sahibi değildir." Gözlerinin içi gülerek Zach'e baktı.

Of. Heather midesinin kahveyi de çikolatayı da artık kaldırabileceğini sanmıyordu. Köpeği eğitim için ofisten dışarı ne kadar çabuk çıkarırsa Zach o kadar çabuk buradan ayrılırdı.

Sonra da her şey eski haline dönerdi.

Özellikle de kalp atışlarının hızı.

"Atlas, yanıma gel." Köpeği ufaklığın yanından dikkatlice sıyrılarak ayağa kalkıp onun yanına gitti.

Günlük müşterileri her zaman köpeklerini almak için akşamüstü beşte gelirdi ve aksi gibi ofisten çıkıp binanın arka tarafındaki çitle ayrılmış çimenliğe yürümek, Zach'in şaşırtıcı miktarda kadının ilgisini çekmesi için yeterliydi. Senelerdir tanıdığı kadınlar, yalnız ya da mutlu bir evliliği olsun olmasın –büyükanneler dahil– gözlerini ondan alamayacaklardı. Zach Sullivan gibi bir adamın ihtiyaç duyacağı en son şey, daha çok kadının ilgisini çekmesine neden olacak yavru bir köpekti.

Sonunda dışarı çıkabildiklerinde adam ufaklığı çimenlerin üzerine bıraktı. Cuddles hemen kuyruğunu yakalamaya çalışarak kendi etrafında daireler çizmeye başladı. Yanında titremesine bakılırsa Heather, Atlas'ın da oyun oynamak istediğini ama köpeğinin geçici bir heves uğruna iletişim kurallarını bozmayacak kadar iyi eğitilmiş olduğunu söyleyebilirdi.

“Ağabeyin ona bakmanı istemeden önce ne zamandır Cuddles'la birlikteydi?”

“Birkaç gündür.”

En azından boş bir sayfayla karşı karşıya olduklarını bilmek Heather'ı memnun etti. “Yavru bir köpekle geçen ilk birkaç gün gerçekten önemlidir. O kadar tatlı olabilirler ki kurallara uymak istediğinde bile kuralları bozmak zorunda kalabilirsin. Ama bu onda ciddi bir sorun yaratır.”

“Bir buçuk kilo kadar,” dedi adam, Cuddles çimenlerde yuvarlamaya başladığında. “Biraz özgürlük tanınsa başını gerçekten ne kadar belaya sokabilir ki?”

Heather özgürlüğün bedelini fazlasıyla biliyordu; yal-

nızca kendini kayıp hisseden ve sınırsız bir dünyada korkan köpekler için değil, aynı zamanda Zach Sullivan gibi çekici –istedikleri şeyleri kimseyi dikkate almadan istedikleri zaman elde eden– erkeklere kanan kadınlar için de...

“Özgürlük gereğinden fazla abartılıyor,” diye açıkladı ona sert bir ses tonuyla. Ses tonunu duyan adam tek kaşını kaldırıncı tımlı bir ifadeyle sözlerini sürdürdü. “Sakın unutmama, Cuddles yakın zamanda annesinden ve kardeşlerinden ayrıldı ve dünyamızda nasıl yol alacağına dair hiçbir fikri yok. Bu sabah garajda edindiği gibi bir deneyim ona zarar verebilirdi. Ona gözkulak olmak ve nasıl güvende kalacağını öğretmek senin görevin.”

“Bu senin için yalnızca bir iş değil,” diyerek araya girdi Zach. “Gerçekten köpekleri önemsiyorsun, değil mi?”

Heather onun kendisine dair herhangi bir içgörüsü olmasına şaşırarak elini Atlas’ın sırtına koydu ve, “Bunu biri yapmalı,” dedi.

Zach bakışlarını onun iri köpeğine çevirdi. “Ona ne oldu?”

Kendisinden bahsedildiğinin farkına varan Atlas kulaklarını dikti.

Zach’in dünyanın etrafında döndüğünü fark etmek için penceredeki yansımasına hayran hayran bakmakla meşgul olmaktansa, güç algılanan ipuçlarını bu kadar önemsemesi Heather’ı bir kez daha şaşırttı.

“Atlas’ı bir köpek üretim çiftliğinde buldum.”

“Köpek üretim çiftliği mi?”

“Vcdansız damızlık hayvan yetiştiricilerinin büyük paralar karşılığında safkan köpekleri satabildikleri yer. Sol kulağının kıvrık olması kimsenin onu satın almak istememesi için yeterliydi. Bunu fark eder etmez onu beslemeye son verdiler ya da onu tutulduğu kafesli sandığından saldılar.”

Zach çimenlere çömeldi. “Sert bir başlangıç, değil mi?” Atlas yalnızca onun kulaklarını okşamasına izin vermedi, aynı zamanda kedi gibi mırıldamaya da başladı. “Heather seni evine aldığı için çok şanslısın.”

Adamın Atlas’ın hikâyesine verdiği sevimli tepkiyi cinsel içerikli bariz bir dokundurma yaparak sonlandırmasıyla heyecanlanan Heather gözlerini devirdi. Zach’in gerçekten Atlas’tan hoşlandığını söyleyebilirdi ve aşırı kullanılmış – dahası ilgi uyandırmayan– tavlama sözcükleriyle dışarıda birilerini aramakla meşgul olmasaydı, bunun canını sıkmasından korku duyabilirdi.

“Tamam, hadi başlayalım. Atlas’la birlikte hem sana hem de Cuddles’a nihai hedefi göstereceğim, ardından komutlarına nasıl uyacağını ufaklığa öğretme sürecine geçeceğiz. Kulağa güzel geliyor değil mi?”

Yerinden doğrulup başını salladı. “Kesinlikle. Komut vermede harikayıdır.”

Heather onun ağzından çıkan neredeyse her kelimenin altında yatan şehvet dolu imayı görmezden gelmeye kararlı bir şekilde, “Cuddles’ın anlamasını istediğimiz beş temel komut var. *Gel, otur, kal, yat ve yanaş*. Fakat ilk gün için en önemlisi *gel* komutu,” dedi.

“Atlas, yakala.” Bir köpek oyuncasını alıp çimenliğin öbür ucuna fırlatırken şükürler olsun ki Danua’sı çift anlamlı bu komutu başka bir tarafa çekmedi.

Atlas peşinde Cuddles’la koşturaya başladı, bir saniye dahi birbirlerinden ayrılmak istemiyorlarmış gibi görünüyordular. Köpeği oyuncaya uzanan yolu yarılادığında, “Atlas, gel,” diye seslendi.

Atlas koca patileriyle patinaj yaptı ve ona doğru hızlı bir geri dönüşe geçti, oyuncak anında unutuldu. Hâlâ, yavru köpeğin üzerine basmamaya özen gösteriyordu.

“İyi çocuk.”

Heather oturmasını işaret ettikten sonra ona bir ödül verdi, bu sırada Cuddles tiz bir ses çıkararak ulaştığı oyuncanın üzerine kapandı. Atlas kulaklarını dikse de yerinden kıvıldamaksızın genç kadının önünde oturmaya devam etti.

“Sıra sende,” dedi Zach’e, böylesine neşeli bir ufaklıkla ve bu işi hiçbir şekilde ciddiye almadığından kuşku duyduğu geçici bir sahiple ne kadar kötü bir adım attığını bilerek. Küçük bir köpek ödülünü ona uzattı. “Gelirse bunu ona ver.”

Adam onun *gelirse* kelimesini kullanmasına kaşlarını kaldırarak karşılık verdi. Heather’ın ona ne yapmasını söylemesine gerek kalmadan çimenlere çömeldi ve kollarını iki yana genişçe açarak, “Cuddles, gel!” dedi sert bir ses tonuyla.

Neşeli yavru bedenine göre epeyce büyük görünen plastik oyuncaktan kafasını kaldırıp ona baktı. Zach’in komutunu yenilemesine gerek kalmadan yalnızca oyalanmak için bir yol bulmaya çalışıyormuşçasına çimenliği hızla, boydan boya geçti.

“İyi kız,” dedi adam onun tüylerini okşarken ve ona küçük köpek ödülünü verdi. Bakışlarını Heather’a çevirdi. “Nasıldı?” Genç kadın istemeye istemeye kabul etti. “İyiydi.”

Gerçekten iyiydi.

Ve bunun en kötü kısmı da yavru köpeğin neden koşarak geri geldiğini tam anlamıyla bilmesiydi. Zach yalnızca kadınları kendine çeken bir adam değildi. Görünüşe bakılırsa bütün canlılar üzerinde sıkı bir çekime sahipti.

Yine de kendine ondan etkilenme izni vermeyi reddetti. Özellikle de Zach’in yanında olduğu her an onun sözlerinden birine gülümsemek ya da hem Atlas’la hem de Cuddles’la bu kadar iyi geçinmesinden aşırı derecede etkilenmemek için kendine hâkim olmakta giderek zorlanırken.

“Benimle çimenliğin öbür ucuna yürü, yeniden deneyeceğiz.”

Sonraki on beş dakika boyunca Zach Sullivan komut verirken dikkatini çekmek için ufaklığa şaşırtıcı bir sevgi gösterdi. Heather bunun sinirini bozmasına izin vermesindense, onun doğal biri olduğu gerçeğinden mutluluk duyması gerektiğini biliyordu. Yine de Zach’i övmek yerine ufaklığı yakalayıp onu yumuşacık burnundan öptü.

“Harika bir iş çıkardın, Cuddles. Bugün derste eğlendin mi?”

Köpek onun yüzünü yaladı, kıpırdanmaya başladığında ise Heather onu mutlu bir şekilde Atlas’a satışmaya devam etmesi için yere bıraktı.

“Epey yorulduk değil mi?” Zach’in sesi hayal kırıklığına uğramış gibi geliyordu.

“Yavru köpekler kolayca yorulur.” Adam çimenlerde çukur kazmaya çalışan Cuddles’a anlamlı bir şekilde bakınca, “Dikkatleri çabuk dağılıyor,” diye ekledi. “İkinizi de bıktırmadan her gün on beş dakika çalışmak onlar için yeterli. Kaldı ki bugün harika bir başlangıç oldu. Yeniden kaçmaya çalışırsa artık onu kendi başına geri döndürebileceğini umuyorum.”

“İkimiz de onu bulmak için bu sabah orada, çalıların arasında olmandan memnuniyet duyuyoruz.” Onun bacaklarına baktı ve Heather tenine değen kocaman, sıcacık ellerin verdiği hissi anımsarken neredeyse ürperdi. “Dizlerin nasıl?”

“İyi,” dedi hızla adamın ilgisinin yeniden köpeğine kaymasını arzu ederek... Dahası bakışlarını onun o kocaman, güçlü ellerinden kaçırmaya çalıştığında dahi adamın ne kadar güzel koktuğunun, inanılmaz büyüleyici gözlerinde kaybolduğunun farkındaydı. “Bu akşam çok önemli. Ona küçük bir oda ya da odalardan birinde bir bölüm ayarlamalısın. Zemine gazete ser ve yemeğini, su kabını, yatağını bir köşeye koy. Oyuncaklarını alana serpiştir. Ve sana önerim, ne yaparsan yap ama uykuya dalmadıkça ufaklığın on beş dakikadan fazla alanının dışında yalnız gezinmesine sakın izin verme.”

Zach kaşlarını çattı. “Ya planlarım varsa?”

Heather ne tür *planlarının* olduğunu kolayca tahmin edebilirdi. “Onu beraberinde götürmediğin ve ona tüm dikkatini vermediğin sürece planlarını iptal etmen gerekecek.” Telaşlı ifadesine bakarak gülümsedi. “Yarın için on beş dakikalık bir eğitim daha almak ister misin?”

“Ne zaman uygunsun?”

Heather kafasını salladı. “Bugün seninle Agnes’in hatırı için görüştüm. Doğru bilgilendirmeye iyi iş çıkardığımı gördüğüme göre öğretmenlerimden herhangi biriyle çalışabilirsin.”

“Başka birini istemiyorum, Heather.” Sözlerine devam ederken kadının kendisine baktığından emin oldu. “Yalnızca seni istiyorum.”

Bari sözlerinin etkisiyle onu kendine çekip öpseydi... Heather onunla geçirdiği birkaç dakika içinde hızla farkına vardı ki, kendine asla yapma izni vermediği hatanın eşğine çoktan gelmişti.

On yedi yaşına dek aşka inanmıştı. Anne babasının muhteşem bir evliliği olduğunu düşünmüş, annesine tapan babası gibi bir erkeğe âşık olmak için dua etmişti. Sonra gerçeği keşfetmişti... Babası neredeyse evlilikleri süresince annesini aldatmıştı. Onca zaman annesine yalan söylemişti. Ve ona. Çünkü ne zaman bir iş seyahatinden eve dönse onları ne kadar çok sevdiğini, ne kadar çok özlediğini, onların nasıl da her şeyi olduğunu söyleyip durmuştu ve tüm bunlar bir yalandı.

Heather uzun kollu gömleğinden içeri bir parmağını kaydırıp ve karmaşık, karanlık hisleriyle nasıl baş edeceğini bilmediği gecelerde kendi kendine attığı kesiklerden kalma eski yaraların ince izlerini taradı. Tek istediği bir gücün kontrolü altında olduğunu hissetmekti. Herhangi bir şeyin.

O dönemlerde kaç genç kız ve erkeğin bu şekilde kendine zarar verdiğini bilmiyordu. Ama sonra, üniversite okumak için evden ayrıldığında ve öğrenci tıp merkezindeki

hemşire, bir jinekoloji kontrolü sırasında önlüğünün görünen kısmından kesikleri fark ettiğinde ona bu konuyla ilgili bir kitapçık vermişti. Heather o zamana dek bu mevzuyu çoktan atlatmaya başlamıştı ama yine de bunu yapan tek kız olmadığını bilmesinin yardımı dokunmuştu. Buna rağmen, neredeyse on yıldır vücuduna kesik atmamış olsa da yara izleri hâlâ tam olarak yok olmamıştı, hem dışarıdan hem içeriden.

Neyse ki artık o kayıp kız değildi. Enerjisini işine, arkadaşlarına ve köpeklerle aktarmaktan keyif alan güçlü, yetenekli bir kadındı. Mutluydu. İsteddiği her şeye sahipti. Kesinlikle, Zach gibi bir adamla uğraşmaya ihtiyacı yoktu. Tabii adamın kendi iyiliği –ve onun iyiliği– için inanılmaz çekici olmadığı zamanlarda.

Beyninde ve bedeninde çalmaya başlayan uyarı zillerine kulak verirken yerinden doğruldu ve ona, “Benimle çalışmazsın,” diye açıkladı.

Adamın gözlerinde beliren kararlı ifadeyi görünce yanlış adama meydan okuduğunu anladı.

“Başka bir eğitmen seni öğleden sonra beşte burada bekliyor olacak.” Ve bu kişinin, her ne yapmak istiyor olursa olsun Zach’in tatlı sözlerle kandıramayacağı, heteroseksüel, erkek bir eğitmen olmasını garanti altına alacaktı. Asıl önemli olan bağlantılarına bir son vermektir. “Tanıştığımıza sevindim.”

Onunla tokalaşmak için elini uzatmasının akıllıca olduğundan kuşku duydu ama yine de bu adamın işlerinin bittiğini, aralarında oluşan herhangi bir kıvılcımın resmen bugün mesai bitiminde söneceğini anlamasının tek yolu.

Zach ona daha da yaklaştı ve parmaklarını parmaklarının etrafına sardı. “Bugün Cuddles’ı kurtardığın için sana borçluyum.”

“Hayır,” dedi Heather kafasını sallayarak ve adamın sıcaklığı tepeden tırnağa bedenine yayılırken sözlerini sürdürdü. “Bana hiçbir şey borçlu değilsin.”

“İkimiz de borçlu olduğumu biliyoruz ve ben her zaman borcumu öderim.”

Ah Tanrım, neden nefes alamıyordu?

Bir bakire ya da bir adam yalnızca kendisine baktığı için kolayca gözleri kamaşan bir kız değildi. Aksine, hoş bir dış görünümün ne kadar aldatıcı olabileceğini çok iyi bilen pragmatik bir kadındı.

“Cuddles’a iyi bak.” Elini adamın elinden kurtardı. “Bana borçlu olduğun tek şey bu.”

Uzaklaşmadan önce her nasılsa karnı guruldayınca alaycı bir şekilde mırıldandı. “Agnes uğradığında bir şeyler yemek üzereydim.”

Hatalı bir hamle yaptığını ancak adam, “İzin ver de sana akşam yemeği ısmarlayayım. Dışarıda bir yerde oturabiliriz, bu sayede köpekler oynayabilir,” dediğinde anladı.

Dün onun saf biri olduğunu mu düşünmüştü? Heather onun sonuca varmak için kesinlikle bir *gönül alma* yemeği yemelerini umduğunu biliyordu. Ona birkaç kadeh şarap içirecek, sonra da Heather kendini sırtüstü uzanmış, içine girmesi için ona yalvarırken bulacaktı.

O kadar da namuslu geçinen biri değildi. Kalbini her

zaman erkeklerden özenle korumuş olması bir kadın olmanın zevklerinden saçma sapan bir şekilde vazgeçtiği anlamına gelmiyordu. Yalnızca partnerleri daha çok kalbiyle ilgilenmediği için ilişkilerinin fiziksel temastan öte bir derinliğe ulaşmayacağından daima emin olurdu.

Ama Zach...

Şaşırtıcı bir şekilde güçlü hissettiği onu öpme isteğine teslim olma cüreti göstermek şu ana dek yaptığı en aptalca şey olurdu. Aralarındaki mesafeye rağmen onun hemen yanında olması bile hislerini tam anlamıyla kontrolden çıkarıyordu. Çıplak teninde gezinen dudaklarının, ellerinin...

Bunu düşünmek dahi başını döndürmüştü.

Geriye bir adım daha atarak ondan uzaklaştı. “Sabahtan beri ofis dışında olduğumdan arayı kapatmak için sıkı çalışmam gerekiyor, o yüzden teklifini geri çevirmek zorundayım.”

Kendi kendine bir korkak olmadığını söyledi. Aksine, tam anlamıyla hayatını mahvedebilecek türde bir adamdan kendini koruyarak akıllıca davranıyordu.

“Bu akşamla ilgili söylediklerimi anımsa,” dedi ona, adam teklifini yinelemeden önce. “Sevimli diye yaptığı bir şeyin yanına kâr kalmasına sakın izin verme. Bu onun yalnızca kafasını karıştırır.”

“Peki, ya sevimli şeylere karşı bir zaafım varsa?”

Bu kez köpekten bahsetmiyordu şüphesiz. Belli ki Heather bu zamana dek ona yeterince açık olmamıştı. Ona had-dini bildirme zamanı çoktan gelmişti.

“O halde bu zaafı hızla aşman en iyisi. Atlas, arkadaşına hoşça kal deme zamanı.”

Hafif bir ses çıkardı, ardından Zach’e arkasını dönüp çekim alanından uzaklaştı.

Dördüncü Bölüm

Zach daha önce hiç hissetmediği bir açlıkla Heather'ı arzuluyordu. Kızlara düşkünlüğü vaktinden evvel başlamış ve ortaokul koridorlarındaki öpüşmeler lisede daha da öteye gitmişti. Fakat otuzlu yaşları boyunca yaptığı tüm çapkınlıklarda böylesi güçlü bir ihtiyacı asla hissetmemişti, özellikle de bu kadar çabuk.

Bu babasının annesiyle tanıştığında hissettiği türde bir şey miydi?

Düşüncelerinin çılgınca bir yöne kaydığını fark edince neredeyse Cuddles'ı kollarının arasından düşürecekti. Onu daha sıkı tutarken ufaklık hafifçe tiz bir ses çıkardı.

Heather hakkında bu şekilde düşünerek ne halt ettiğini sanıyordu?

Yedi yaşından beri –babası anevrizma sonucu beklenmedik bir şekilde ölüp annesini hem yas tutup hem sekiz çocuğu tek başına büyötmek zorunda bıraktığından beri– Zach bir kadınla arasında güçlü bir bağ oluşmasına asla izin vere-

meyeceğini biliyordu. Babasına çok benziyordu. Onun gibi görünüyor, onun gibi davranıyordu ve ilgi alanları onunla aynıydı. Babasının zamanında alıştığı, bir saniyede hızla gelip geçen baş ağrılarını bile çekiyordu. Birbirlerine o kadar çok benziyorlardı ki, Jack Sullivan'ı anımsattığı için Zach'in amcaları zar zor onun etrafında olabilmişlerdi. Şimdi bile, ne zaman babasının erkek kardeşlerini görse, bunun onlar için ne kadar zor olduğunu anlayabiliyordu.

Zach hayatı boyunca kadınlarla arasına sınır çekmeye özen göstermişti. Kadınlar duygularını işin içine katma hatasına düşene dek doyum veren sevişmeleri destekliyor, o noktada her zaman beladan sıyrılıyordu. Bir kadının ona âşık olmasının, hayatını ona göre planlayıp –tıpkı babasının annesine yaptığı gibi erkenden yolundan çekildiğinde– yapayalnız kalacağı düşüncesine katlanamıyordu.

Babasının oğlu. İşte bu yüzden her zaman hızı tercih etmişti. Arabalar. Kadınlar. *Hayat.* Erkenden sona ermeden önce hayatı olabildiğince tecrübe etmek istiyordu. Çünkü farklı bir şekilde olamayacağı kadar babasına benzediğini biliyordu.

Lanet olsun, bu meseleyi Heather'la çözümleyerek zaman harcamaya son vermesi gerekiyordu. O ateşliydi. Zeki-ydi ve onunla sevişmek muhteşem olacaktı. Tabii onu kendisine bir şans vermesi konusunda ikna edebilirse.

Sonunda gülümsedi. Çünkü dünya üzerinde herhangi bir erkekten daha iyi bildiği bir şey varsa bu da, kadınları kendisine bir şans vermeleri konusunda ikna etmesiydi.

Yarım saat sonra, Heather'ın tüm çalışanları evlerine gittiğinde, onun cepte telefonu numarasını tuşladı. "Pizza servisi kapınızda."

"Pizza siparişi vermedim."

Zach telefonu kapadı ve kilitli ön kapının önünde beklemeye başladı. Kadın onu kapının yanındaki uzun pencereden gördüğünde Zach onun kaşlarını çatmadan önce hafifçe gülümsediğinden emindi.

"Neden yine buradasın? Ve cepte telefonu numaramı nereden buldun?"

"Bizim yüzümüzden yemek yiyemediğin için Cuddles endişelenip durdu." Kapının çerçevesine yaslandı. "Ve Agnes kısa süre önce her şeyin yolunda olup olmadığını kontrol etmek için uğradı. Ona senin sayende her şeyin yolunda olduğunu söyledim. Acil bir durum ihtimaline karşı direkt hat-tının bende olmasının en iyisi olacağını düşündü."

Kadının dudakları *yine* kıvrılıyor gibiydi ama o güzel yüzüne sürekli ciddi bir ifade yerleştirmeye çalıştığından Zach onun kendisine karşı koyma konusunda azimli ve kararlı olduğunu anlıyordu. Tanrı biliyor, bunun yerine onu yalvartmak isterdi, buna karşın...

Sadece pizzayı alıp onu kaldırımda bırakma olasılığının olduğunu bilerek Atlas yeni arkadaşını görebilsin diye Cuddles'ı uzattı. Köpek anında sızlanmaya başladı.

"Gerçekten mi, Atlas?" diye sordu Heather, bıkkın bir ses tonuyla. "Onu *şu an* istiyor musun?"

Köpeği mutlu bir biçimde iri kuyruğunu salladı ve Zach

bu fırsatı değerlendirip Heather'ın ufaklığı kabul ederse onun da içeri girmesine izin vereceğini bilerek Cuddles'ı yere bıraktı.

Evet, pizzacıdan dönüş yolunda çekiştirme yeteneklerini geliştirmek için tişörtünden faydalanmaya çalışsa da şimdi resmen bu sinir bozucu minik tüy yığınının hoşlanıyordu.

“Pizzayı paylaşmak istediğini sanıyorum.” Adamın karpısına kadar getirdiği akşam yemeğinde ona katılma düşüncesi açıkça canını sıkmış gibiydi.

“Sekiz kardeşlik. Çocukken aç kalmamak için hızlı yemek yemeyi öğrendik. Biraz yemek istiyorsan *şimdi* başlasan iyi edersin.”

Heather'ın gözleri kocaman açıldı. “Sekiz mi? Lütfen bana takımın en kötüsü olduğunu söyle.”

Zach sırıttı. “Muhtemelen.”

Heather köşedeki masaya yönelirken onun geniş ailesiyle ilgili anlattıklarını dinleyerek kafasını salladı. Yakındaki lavaboda ellerini yıkarken muhteşem bacaklarını ve atkuyruğuna rağmen neredeyse kalçalarını okşayan uzun saçlarını takdir etmesi için adama bolca zaman tanıdı. Zach ellerini o saçların arasında gezdirmek ve ne kadar yumuşak olduklarını keşfetmek için sabırsızlanıyordu...

Sandalyeyi çekerken döşeme üzerinde çıkan ses, onu daldığı ateşli hayallerden çekip çıkardı. Sandalyeye otururken Heather'ın ifadesi öfkeliydi. “Bana o şekilde bakmayı kes.”

Zach ellerini yıkadı, ardından onun karşısına oturdu. “Sana nasıl bakıyorum?”

Gözlerini kısarak ona baktı. “Ne yaptığını tam olarak

biliyorsan sakın bana aptalca bir soru sorma.”

Genelde işler bu şekilde sonlanmaz, flört ederken her iki taraf da gerçekten niyetlendiği şeyi söylemezdi. Ama Zach oyunu bırakmaktan son derece mutluydu. Gerçekten mutluydu, aslına bakılırsa son günlerde bu oyun epey eskimişti.

Omzunu silkti. “Üzgünüm ama sana bu şekilde bakmaya son vermek benim için gitgide imkânsızlaşıyor.” Bakışlarını kaçırdı. “Biliyorsun, muhteşemsin.”

Kadın onun bu içten iltifatından ötürü şaşkına dönmüş gibi görüldüğünde Zach ondan bir adım önde olduğunu anladı. Sonunda. Kendini iyi hissederek büyük karton kutuyu parmağının ucuyla hızla açtı ve bir dilim pizza kapıp restorandan aldığı kâğıt tabaklardan birine koydu. Kadın tabakta duran dilime, sonra ona baktı.

“Pizzanı yumurtalı mı seviyorsun?”

“Yumurtasız asla sipariş etmem,” diyerek yalan söyledi Zach.

Ona da bir dilim pizza koydu, ardından kendi diliminden koca bir ısırık aldı. Asistanı ona Heather’ın en sevdiği pizza malzemesini söyledikten sonra bu seçimin ne kadar berbat olduğuna aldırmaksızın kadına yaranmaya hazırlanmıştı, ama tadı gerçekten oldukça iyiydi.

“Benim ve Fransızların dışında yumurtalı pizza seven kimseyle karşılaşmamıştım. Sen ilksin.”

“İlkin miyim?”

Genç kadın kafasını sallayarak iç çekti. “Sana bunu söylemek zorunda kaldığıma inanamıyorum ama bunu yapaca-

ğım...” Yalnız olduklarından emin olmak istercesine etrafına bakındı. “Seninle sevişmeyeceğim.”

Pekâlâ. Şu an hedeflenen noktanın uzağındalardı.

“Neden olmasın?”

“Seninle sevişme fikrini neden tam anlamıyla iğrenç bulduğumu söylememi gerçekten istiyor musun?”

İnanılmaz ateşli ve kelime dağarcığı zengin. Bu bilgilendirme karşılığında bir dahaki sefere Agnes’i gördüğünde ona ücretsiz bir motor bakımı hizmeti sunacaktı.

“Elbette, söyle.” Kadının neden ona karşı koyduğunu bilmesinin gerçekten yardımı dokunabilirdi. Çünkü o zaman nedenlerini sırayla yok edebilirdi. Onun pizzasına bakarak başını salladı. “Ama önce karnını doyur. Pizzan soğuyor ve açlıktan öldüğünü biliyorum.”

Hemfikir olduğunu ortaya koyarcasına karnı yeniden guruldadığında Heather, nihayet pizza diliminden bir ısırık aldı. Zach ona lokmasını kolayca yutabilmesi için soğuk bir asitli içecek uzattı ve tatlı, köpüklü içecekten büyük bir yudum alışını izlerken her geçen saniye onu daha da arzuladı. Muhteşem, zeki ve buna ek olarak –normalde seviştiği, yemeği neredeyse isteksizce yiyen kadınların aksine– yemek yemekten keyif alan bir kadındı.

Tanrım, pizzayı yatakta yemesini, onun çıplak karnını tabak olarak kullanmasını, karın kaslarının arasına dolan yağları diliyle yalamasını ve daha da aşağılara inmesini ne de çok isterdi...

“Yine yapıyorsun,” dedi kadın, Zach’in ona nasıl baktı-

ğını fark ettiğinde, ama ifadesi bu kez daha ılımlıydı.

Sonunda az da olsa yol almaktan ötürü yumruklarını sevinçle havaya savurmamak için kendini zor tuttu. “Sana söyledim, elimde değil. Çok sevimlisin.”

Heather pizza kutusuna uzandı. “Asıl sorun da bu işte. Bu gibi cümleleri çok hızlı kuruyorsun.”

“Cümle değil bunlar, gerçekler.”

“Gördün mü?” Yumurtalı pizzadan bir parça koparıp ağzına attı. “Çok hızlısın.”

“Tamam, başardın. Yataktayken konuşmayacağım.”

“Bunu söylediğin için şaşırabilirdim,” dedi onunla değil de kendi kendine konuşur gibi. “Ama şaşırmıyorum.”

Parmağını içecek kutusunun ağız kısmında gezdirip yaladı ki bu Zach’in gizli gizli sızlamasına sebep oldu.

“Aynı zamanda senin haftalık hevesin olmakla ilgilenmiyorum, ya da gecelik.”

“Bir gecelik ya da haftalık kısmını unut,” dedi Zach. “Bir ay iş görecektir.” Bununla birlikte karyola direğine bağlanmış, uzun ve ipeksi saçları her tarafa dağılmış Heather’la otuz gün bile yeterli görünmüyordu.

Genç kadın odanın öbür tarafındaki büyük kaptan su içen köpeklere bakmak için dönerken sinirli bir şekilde derin bir nefes verdi. “Araba tamircisi yerine politikacı olmalıymışsın.”

Zach bir tamirciden fazlası olduğunu, Batı Yakası’ndaki kırk adet Sullivan Otomobil bayisinin sahibi olduğunu açıklayıp onu düzeltmedi.

“Ve açıklığa kavuşturmak için söylüyorum,” diye ekledi kadın. “Tipim değilsin.”

Şimdi sıra ondaydı. “Bir politikacı değil de köpek eğitmeni olman iyi bir şey. Müthiş bir yalancısın, Heather.”

Genç kadın sandalyesini hızla geriye itti ve Zach onun pizzasının geri kalanını çöp kutusuna fırlatırken öfkeli olduğunu söyleyebilirdi. “Öylesine karşı konulmaz olduğunu düşünüyorsun ki bir kadının seni istemeyeceğine inanamıyorsun, değil mi?”

“Olduğuna eminim,” dedi Zach sakın bir ses tonuyla ayağa kalkarken. “Ama o *sen* değilsin.” Kadın onun kafasına bir şey fırlatmak isteyerek ekledi. “Cuddles, gel!”

Akıllı küçük köpeği iki yana açtığı kollarına doğru koştu ve beraberce oradan defolup gittiler.

Beşinci Bölüm

“Yardım et! Ufaklıkla başka bir acil durum yaşanıyor!”

Heather telefonu kulağına götürürken yatakta yuvarlandı ve uykulu bir şekilde saate baktı. “Saat sabahın beş buçuğu.” Biraz daha uyusaydı hiç fena olmazdı, ama beyni sonunda vazgeçip uykuya yenik düşene dek gece on birden gece yarısı bire, ardından ikiye dek saatin tik taklarını izlemişti.

Lanet olası Zach Sullivan yalnızca onu uyandırmamıştı... Uyuyamamasının nedeni de ta kendisiydi.

“Cuddles saatin kaç olduğunu umursamıyor,” diye homurdandı adam onun kulağına doğru.

Heather bu ses tonunu dün duymuş olsa paniğe kapılır ve adamın yavru köpeğe korkunç bir şey yapacağını sanabilirdi. Fakat birlikte geçirdikleri akşamdan sonra adamın kendini beğenmiş biri olduğunu doğrulamış olduğu gibi onun hayvanlarla arasının iyi olduğunu da hissetmişti.

Yaramaz yavru köpeklerle bile.

Sırtını yastığına dayayıp yatak odası penceresinin dışın-

dan yükselen güneşi izlerken, “Yavru bir köpeklerle yaşamak böyle bir şey,” diye bilgilendirdi onu esneyerek.

Henüz tanışıklıkları halde Zach’le telefonda konuşmanın böylesine doğal ve kolay olması tuhaf görünüyor olmalıydı ve öyleydi.

“Yalnızca her ne yaptıysa temizle, ona onu her durumda sevdiğini söyle ve bu akşamki eğitiminin daha iyi geçeceğinden emin ol.”

“Cuddles!” diye haykırdı Zach.

Hat kopmadan önce Heather bir şeyin yere düştüğünü, sonra da boğuk sesle dile getirilen bir dizi küfrü işitti.

Gözlerini kapadı ama yine de bunun anlamsız olduğunu biliyordu. Her aradığında koşup ona yetişemezdi, özellikle de bahsi geçen şahıs bunu dünyanın hâkimi olduğunun kanıtı gibi görecekti Zach Sullivan gibi bir erkekse. Fakat aynı zamanda onun ve Cuddles’ın tek parça olup olmadığını düşünerek tüm gün endişeleneceğinin de farkındaydı.

Ayaklarını sürüyerek duşa girdi ve uyanmak –ve yanlış insanla ilgili gördüğü oldukça şehvetli rüyanın etkisini üzerinden atmak– için suyu biraz daha soğuğa ayarladı.

Kuruduktan sonra Zach’in bir önceki gece aradığı numarayı ceptelefonundan buldu ve ona her şeye karşın yardım etmek için uğrayabileceğini belirten bir mesaj attı.

Saçma fön çekip biraz makyaj yapması, olması gerekenden çok daha davetkâr görünmesine sebep olacaktı, ancak tek bir arama gelirse sabahın köründe onun evinin yolunu tutması yeterince kötüydü zaten. Aslında onun için giyinip

süslenirse onurunu koruma şansı tümünden yok olacaktı.

Dolabından bir kot pantolon ve bir düzine uzun kollu gömlekten birini giyip saçını ufaklığın Zach'in evinde yarattığı kargaşa her neyse onunla ilgilenirken dağılmaması için ördüğünde adam ona adresini mesaj attı.

Atlas'ı arka bahçeye çıkarıp yola çıkmadan önce besledi. "Tahmin et bakalım ne oldu? Yeni arkadaşın Cuddles'ı görmeye gidiyoruz."

Yavru köpeğin ismini duyan Atlas, mutlulukla kuyruğunu salladı.

"En azından ikimizden biri mutlu olduğu için memnunum," diye mırıldandı manzarasıyla San Francisco'daki en ayrıcalıklı semtlerden biri olan Potrero Hill'e doğru arabasını sürerken. Araba tamircilerinin durumlarının bu kadar iyi olduğunu kim bilebilirdi?

Bu düşünce adamın aşırı büyük evine vardığında – Zach'in gücünün buna nasıl yetebildiği sorusuyla birlikte– yeniden sersemlemesine neden oldu. Ama ön basamakta durup kapıyı çalarken kulak kesildiğinde Zach'le ufaklık arasında ne olduğu hakkındaki endişesi geri planda kaldı, çünkü içerisi uğursuz bir şekilde sessizdi.

İçinde Zach'in insanları deliksiz uykusundan sabahın beş buçuğunda uyandırmak gibi bir amaç uğruna yaşamadığına dair bir his olsa da, onun kendisini aramasının asıl nedeninin gerçekten çaresizlik olduğunu *şu an* hissediyordu.

Çok geç kalmadığını umarak kapıyı yeniden daha sert çaldı. Zach kapıyı aralayıp, "Şşşş..." dedi.

İnanılmaz yorgun görünüyordu. Bir ölümlüye göre hâlâ muhteşem olsa da kesinlikle en iyi halinde değildi.

Kuşkusuz Heather bile dün akşam ondan daha çok uymayı başarmıştı. Yarıyı traşlı yüzüne, belinden düşen pantolona bakılırsa gerçek hasar o duştayken yaşanmıştı. *Tamam*, dedi kendine sertçe. adamın çıplak göğsündeki kaslar tam karşısında dalgalanırken. Kahrolası, kısa süreliğine profesyonel bir atletle takılmıştı ve onda bile böylesi bir manzarayla karşılaşmamıştı.

Neyse ki Zach, ufaklık her ne yapmışsa öylesine perişan görünüyordu ki çıplak göğsüne odaklanan bakışları fark etmemiş gibiydi. Heather'ın ihtiyaç duyduğu en son şey adamın ona karşı koymakta ne kadar zorlandığını anlamasıydı.

Zach onun köpeğini işaret edip, "Ufaklığı sakın uyan-dırma," diye emretti.

Atlas'ın kulakları dikilirken Heather gözlerini devirdi. Erkekler bebek gibiydi. Zach çerçeveden yükselen her bir çı-tırtıyla irkilerek kapıyı usulca açarken Cuddles uyanırsa ha-yatı mahvolacakmış gibi davrandı.

Heather'ın ağzı açık kaldı. "Ah Tanrım." Adama şaşı-rarak baktı, ardından bakışları yeniden eve kaydı. "Cudd-les'in tüm bunları kendi başına yaptığına inanamıyorum."

Adamın kenetlenmiş çenesinde bir kas seğirdi. "İnan. O yavru köpek kılığına girmiş bir şeytan."

Normalde Heather yardıma muhtaç, sevimli bir yavruyla ilgili bu şekilde konuşan birine kızabilirdi, ama Zach'in oturma odasındaki tahribat karşısında tam anlamıyla afallamıştı.

Ufaklık yalnızca kanepedeki her bir yastığı parçalamamış, aynı zamanda Heather'ın gerçekten epey pahalı olduğunu tahmin ettiği kiliminin de canına okumuştur. Mutfak masasının bir köşesinde baştan aşağı çizik izi, ahşap döşemenin ortasındaysa yarım düzine koyu leke vardı.

Atlas bile dairenin hali yüzünden paniğe kapılmış görünüyor, Heather'ın hemen yanında bir Danua heykeli gibi kıvıldmaksızın duruyordu.

“O nerede?” diye sordu Heather, adamın daha önce tembihlediği şekilde alçak sesle konuşarak.

Zach kanepenin yanındaki kuştüyü yığınına işaret etti. Yığının ortasına kıvrılmış ufaklığın cidden bitkin bitkin uyuduğunu görmek için Heather'ın biraz daha yakından bakması gerekti.

“Kardeşimi öldüreceğim,” dedi adam alçak sesle ve her kelimeyi vurgulayarak.

Heather onu bu şekilde hissettiği için suçlamıyordu. Yaramaz bir yavruya bakmak zorunda kalan bekâr bir erkekti. Gerçekten, bunların hiçbirisi Zach'in suçu değildi. O yalnızca yapabileceğinin en iyisini yapıyordu. Ne yazık ki dikkate değer yavru bir köpeğin bakımını üstlenmek ona göre değilmiş gibi görünüyordu.

Heather yıllar içinde yüzlerce köpekle çalışmıştı, o nedenle bu köpeğin başa çıkılamaz olduğunu anında söyleyebilirdi. Zeki, oyunbaz olanlar her zaman böyle olurdu.

“Ne oldu?”

“Dün gece odasına götürüp yatağına yatırdığımda bir türlü ağlamayı kesmedi.”

Heather gözlerini devirdi. “Dün sana kurallara uyma konusunda ne dedim?”

“Yatağa gelmesine izin verene dek ikimiz de bir gram uyumadık.” Ona pişmanlık dolu bir bakış attı. “Onu yastıklarımın birinin üzerine koyar koymaz uykuya daldı, ben de sabaha kadar rahat edeceğimizi düşündüm.” Bir eliyle yüzünü ovuşturdu. “Biliyorum, tam bir aptalım, fakat bir buçuk kiloluk tüy yığınının böylesi bir zarar verebileceğini akıl edemedim. Dişlerinin keskinliğini unuttuğuma inanamıyorum ve çiş yaptığını ve tırnaklarını.”

“Ne zamandır tek başına ayakta olduğunu düşünüyorsun?”

“Bilmiyorum. Bir yastığın altına saklandığını düşündüm ve traş olup duş almak için kalktığımda onun hâlâ yatakta uyduğunu varsaydım.” Yüzünü buruşturdu. “Şangırtıyı duyduğumda olan olmuştu. Bir lamba yere düşmüş, neyse ki üzerine değil. Seni aradıktan sonra da bir diğerini kırdı. Yemin ederim, kafamı üç saniyeliğine çevirdim ve kahrolası Tazmanya Canavarı’na dönüştü.”

Heather ufaklığı doğru ilerlemeden önce Atlas’a kapının yanında beklemesini işaret etti. “Yaralı mı?”

“Gayet iyi. Uykuya dalmadan önce kontrol ettim.”

Gerçek şu ki çoğu insan bu noktada en azından yavrunun kışına bir şaplak indirecek kadar öfkelenirdi. Başına bir şey gelmediğinden emin olmak için Zach’in o koca elleriyle Cuddles’ın bacaklarını ve yumuşak karnını nazik bir şekilde kontrol etmesi bu anlamda gerçekten komikti.

“Etrafı temizlemende sana yardım edeceğim,” dedi ona

acıyarak. “Şimdi git ve düşünu tamamla.”

Adam ona çöp poşetlerinin nerede olduğunu işaret eden ken yürek parçalayıcı bir biçimde minnettar görünüyordu.

“Teşekkür ederim, Heather.”

Hadi be. Heather şehvetten ya da ahlaksız bir niyetten yoksun böyle bir gülümsemeye hazırlıklı değildi. Kalbini günahkâr bir hovardadan korumak bir şeydi, yalnızca diğerleri kadar *insan* olabileceğinden korktuğu bir adama karşı soğuk ve mesafeli davranmak tümüyle başka bir şey.

Zach oturma odasından çıkmak üzereydi ki dönüp, “Ufaklık bu dağınıklığa sebep olmasaydı bana katılman için seni buraya davet edecektim,” dedi.

Ah, işte çekiciliğine kolayca karşı koyabileceği adam oradaydı!

“Ufaklık bu dağınıklığa sebep olmasaydı burada olmazdım.”

Tüyleri ve kırık cam parçalarını çöp kutusuna tıktırarak ona arkasını döndü. Zach’in duşa girdiğini duyduğunda tuttuğu nefesini bıraktı ve bulunduğu yerden Cuddles’ı izlemekte olan Atlas’a hayrete düşerek baktı.

“Başımıza ne işler açtık değil mi, Atlas?”

Atlas bu sözler üzerine kara kaşlarını kaldırdı ama bakışlarını Cuddles’tan ayırmadı. Heather sevimli ama epey yaramaz bir yavrunun çekimine kapıldı diye onu suçlayamazdı.

Tanrı biliyor, Heather da Cuddles’ın en az onun kadar sevimli ve yaramaz olan geçici sahibini düşünmeden edemiyor gibi görünüyordu.

Altıncı Bölüm

Zach yavru köpeğin evindeki her bir eşyanın canına okuduğuna hâlâ inanamıyordu, ama buna değerdı. Çünkü Heather buradaydı.

Dün akşam onu geri çevirmeye çalışmasının ardından Zach genç kadını çabucak yanına çekebileceğiden şüpheliydi.

Kız kardeşleri Lori ve Sophie, bir süredir evini yeniden dekore etmesi için can atıyorlardı zaten. Tanrı biliyor, muhtemelen ne olduğunu duyduklarında katıla katıla güleceklerdi. Kardeşleri bundan hoşlanacaktı. Gerçekleşmeyen dünkü fotoğraf çekiminin ardından Chase büyük olasılıkla Heather’la ilgili haberi çoktan herkese yaymış olmalıydı.

Zach üzerine bir kot pantolon ve tişört geçirip Heather’a yardım etmek için oturma odasına yöneldi. Koridorun sonunda şaşkın bir halde durdu. “Bitirdin mi?”

Genç kadın açık mutfaktan oturma odasının karşı tarafına doğru bakarak ona gülümsedi. “Zorlu bir görevdi. Göründü-

ğünden daha betardı. Kanepen haptı yutmuş durumda gerçi.”

“Bir şey mi pişiriyorsun?” dedi Zach havayı koklayarak.

Genç kadın hafifçe kızardı. “Kahvaltı yapma fırsatım olmadı ve senin de aç olduğunu düşündüm. Umarım buzdolabını kurcalamam sorun olmaz.”

Güneş arka tarafındaki mutfak penceresinden içeri süzülürken kot pantolonunun bel kısmına sıkıştırdığı mutfak havlusu ve örgüden kurtulmaya başlayan saçlarıyla kuşkusuz Zach’in bu zamana dek gördüğü en güzel kadındı. Yumurtaları kırmasını ve kızarmış ekmeklere yağ sürmesini izlerken göğsü sıkıştı.

Annesi dışında hiçbir kadın ona daha önce kahvaltı hazırlamamıştı. Birkaçı istemişti ama Zach asla onlara izin vermemiş, yanlış fikre kapılmasınlar diye samimiyet içeren herhangi bir şeyi paylaşmayı reddetmişti. Birileri ona mutfağında bir kadının bulunmasını hoş karşılayacağını, dahası o kadını bir süre daha yanında tutmak için nedenler bulmaya çalışacağını söyleseydi, onlara psikiyatrik yardım almalarını önerirdi.

Gerçek şu ki onu birkaç kuralı bozabilecek kadar çok arzuluyordu, tabii birincil kuralı hariç. Ona âşık falan olmayacaktı.

Yine de kahvaltı yapıp normalde bir kadınla geçirdiğinden daha fazla zamanı onunla geçirmek istemesi o kadar da kötü bir şey değildi.

Genç kadın açık bir dolap kapağının kenarından ona doğru baktı ve hâlâ aynı yerde durduğunu görünce şaşırdı. “Yumurta çırpıcını bulamıyorum.”

Zach sonunda harekete geçti ama mutfağa girdiğinde orada öylece durup dolaplara uzun uzun baktı.

“Nerede olduğuna dair hiçbir fikrin yok, değil mi?” Kadının ona güldüğünü söyleyebilirdi ki bu dün akşamki gibi onu susturmasından daha iyiydi.

“Yumurta çırpıcının neye benzediğini bile bilmiyorum.”

Heather yüksek sesle kahkaha atmaya başlayınca Zach bir eliyle onun ağzını kapadı. Bu kaba kuvvet karşısında yüzünde beliren paniklemiş ifadeyi görünce, “Cuddles uyandır!” diye fısıldadı.

Heather anlayışlı bir şekilde başını salladı, ardından geri çekmek için elini onun elinin üzerine kapadı, ama Zach çoktan avucuna değen dudakların ne kadar yumuşak olduğunu hissetmişti. Ve elini dudaklarıyla yanaklarından uzaklaştırmak için onun elinin üzerine kaydırırken gözlerinin koyulaştığını da fark etmişti.

Onu garajındaki çalılarının arasına sıkışmış halde gördüğü andan beri arzuluyordu ve öpüşmelerinin önüne artık hiçbir şey geçemezdi. Mutfağında, bu kadar yakınındayken aksi mümkün değildi.

Zach kafasını eğip onun tadına bakarken kadının bakışları yumuşadı. Tek bir öpücük nefisini köreltmek için yeterli değildi, ama düşünebildiği yalnızca...

Bir dizi tiz havlama sesi kadının kollarının arasında sıçramasına sebep oldu.

Cuddles uyanmak için harika bir zaman seçmişti.

Zach ve Heather ufaklığın odanın uzak köşesinden At-

las'ın üzerine doğru atılmasını izlemek için döndü. Cuddles ona sürtünürken Atlas yerinden kımıldamıyordu ama yine de Zach onun bu ilgiden ne kadar hoşlandığını görebiliyordu.

Heather yeniden yakınlaşmaktansa hızla harekete geçip iki tabak aldı ve omleti pay etti.

“İkisinin birbirine bu kadar hızlı bağlandığına inanamıyorum. Birbirleri için yaratılmışlar ve sonunda karşılaşana dek birbirlerini beklemişler sanki.”

Zach bu sözler karşısında göğsünün yeniden sıkışmasını önemsememeye çalıştı, ama kadın parmak arası terliklerini çıkarıp bir bacağına altına alarak mutfak masasının sandalyelerinden birine otururken öylesine çekiciydi ki...

“Atlas'ın yanındayken keyfinin bu kadar yerinde olması gerçekten inanılmaz,” dedi Heather. “Neredeyse onu etkilemek istiyor gibi bir hali var.”

“O halde iki haftalığına buraya yerleşmelisiniz.” Kadının soğuk bakışlarını kasten umursamayarak oturdu ve omletten bir lokma aldı. “Araları çok iyi, sen de bu arada bana her sabah kahvaltı hazırlayabilirsin.”

“Gerçekten mi? Hazırlayabilir miyim?” Her kelimesi alaycıydı.

“Kesinlikle,” diye cevap verdi Zach sırtarak.

Genç kadın kafasını salladı ama Zach onun sırtarak karşılık vermemek için mücadele ettiğini görebiliyordu. Mutfaktaki o öpüşmeye geri dönebilseydi *şu an* onun için bu kadar uğraşmasına ya da bu kadar ağırdan almasına gerek kalmazdı.

Çalışmayan klasik bir arabayı tamir etmesinin ne kadar

zamanını aldığını, yalnızca son parçayı yerleştirmesinin değil aynı zamanda emme manifoldunu sıkarken ya da kış tarafın altında çalışırken harcadığı her bir saniyenin ne kadar tatmin edici olduğunu düşündü.

Heather’la da işleri ağırdan alması işe yarayabilir miydi?

“Ah neredeyse unutuyordum,” dedi genç kadın ona bir fotoğraf vermek için masadan kalkarken. “Bunu yastığın altında buldum. Çerçevesi kırılmış ama Cuddles’ın fotoğrafa herhangi bir zarar verdiğini sanmıyorum.”

Eski, siyah beyaz bir fotoğraftı, babasıyla birlikte çekildiği yegâne fotoğraflardan biriydi. Annesiyle babası kollarını Marcus, Smith, Chase, Ryan ve Zach’e dolayıp sabit durarak fotoğrafçıya en iyi pozunu vermişlerdi.

“Siyah beyaz olmasaydı fotoğraftaki adamın sen olduğunu düşünebilirdim.”

“Herkes böyle diyor. Babama çok benziyorum. Ben çocukken onun toparlamaya çalıştığı hurda arabaların altında saatler geçirirdik.”

“Bu fotoğrafta kaç yaşındasın?”

“Dört.”

Babası bu fotoğraf çekildikten yalnızca üç sene sonra ölmüştü, üç sene ve iki hafta sonra. Jack Sullivan’ın ölüm yıldönümü hiçbir zaman güzel bir gün olmamıştı. Çalışanları yılda bir kez Zach’in boktan ruh halinden çekinmeleri gerektiğini öğrenmişlerdi.

“O papyonu çekip çıkarmak için can atıyor gibi görünüyorsun,” dedi Heather hafifçe gülümseyerek.

“Oturma odasının nasıl göründüğünü biliyorsun?” Anım-sayarak sırttı. “O görüntüyü beşle çarp... Bu fotoğraf çekilene ve bizler serbest kalana dek işte o kadar canım sıkılmıştı.”

Kadının kahkahasının tınısına bayılmıştı ve *bu* babasını düşününce toplanan kara bulutları dağıttı.

“Annen kadar güzel bir kadının onca oğlanla ilgilene-bildiğine inanamıyorum,” diye yorum yaptı Heather.

“Bize bağırıldığı zamanlarda bile fotoğrafını bir dergiye gönderebilirdin.” Bu kez dikkatini babasından çok annesinde tutmaya çalışarak siyah beyaz fotoğrafa bakıp gülümsedi. “Şimdi bile, ona yaşattığımız onca şeyden sonra, hâlâ muh-teşem görünen bir kadın.”

Kafasını kaldırdığında genç kadının ilk kez görüyormuş gibi kendisine baktığını fark etti. Lanet olsun, hayatı boyunca kadınların yanında bu şekilde konuşmak gibi bir sorunu ol-mamıştı hiç. Genelde aksi olurdu, ona durmaksızın onunla olmaktan ne kadar keyif aldıklarını, meşhur ağabeyleriyle ta-nışmayı ne kadar çok istediklerini söylerlerdi.

“Sekiz kardeş olduğunuzu sanıyordum?”

“Annem bu fotoğrafta erkek kardeşim Gabe’e hami-leydi. Lori ve Sophie birkaç yıl sonra doğdular.” Kadının ondan bir şey saklamasına mani olmak için havayı yumuşat-maya karar verdi. “Bu Smith ve bu da Ryan.”

Heather yeniden fotoğrafa baktı. “Diğer ikisi kim?”

Zach kaşlarını çatı. Smith’in dünyadaki en etkili sinema yıldızlarından biri ve Ryan’ın Hawks’ın yıldız topçusu ol-ması Heather’ın umurunda değil miydi?

“Marcus ve Chase.” Kadının onu işletmediğinden emin olmak için yüzünü dikkatle inceledi. Elbette, bir taraftar değilse Ryan’ın kim olduğunu bilemeyebilirdi, fakat Smith’i tanıması için dünyada olup bitenlerin uzağında, izole bir yaşam sürüyor olması gerekiyordu. “Film izliyorsun, değil mi?”

“Elbette izliyorum.” Ayağa kalktı ve boşalan tabakları toplayıp lavaboya götürdü.

“Yakın zamanda bir şeyler izledin mi?”

Atlas sineklikli kapıyı patileyince Zach onu işini halletmesi için arka bahçeye çıkardı. Cuddles onun peşinden gittiğindeyse ufaklığın yakın gelecekte ahşap döşeme yerine çimenleri kullanmayı ondan öğrenebileceğini umdu.

“Smith Sullivan’ın ağabeyim olmasını gerçekten umursamıyor musun?”

Bunu ona neden zorla kabul ettirmeye çalıştığını bilmiyordu. Fakat sonrasında, kadının başından beri kurnazlık yapıp gizlice bir davet koparmaya çalıştığı ortaya çıkarsa, hayal kırıklığına kapılmak istemiyordu.

Heather bir elinde tabak, diğerinde bulaşık süngeriyi öylece kalakaldı. “O mu?” Kendi kendine gülümsedi. “Düşünüp bu bağlantıyı kurmam gerekirdi değil mi? Bu sene işimle öylesine meşgulüm ki sanırım eskisi kadar sık dışarı çıkmıyorum.” Smith’in şöhretini umursamayarak onu kırmaktan korkar gibi Zach’e bir bakış attı. “Ama yine de onun yakın zamanda oynadığı filmlerde gerçekten muhteşem olduğunu duymuştum. Özellikle izlemem gereken bir filmi var mı?”

Zach lavaboya gidip ona katıldı ve kadının henüz yıka-

dığı bulaşıkları kurulamaya başladı. “Birini izlediğinde hepsini izlemiş sayılacaksın.”

“Onlardan bahsetme şekline bakılırsa ailenin senin için çok şey ifade ettiğini söyleyebilirim,” dedi Heather usulca.

“Herhangi biri için canımı veririm.”

“Verir misin?”

Zach bunu düşünmek istemiyordu. “Biz aileyiz.”

“Aile.” Bir an için sessiz kaldı. “Sana sahip oldukları için şanslılar.”

Onun o güzel yüzüne ait olmayan gölgeleri silme isteğiyle, “İşte ben de onlara hep böyle söylüyorum,” dedi Zach.

Genç kadın kafasını salladı. “Köpeklere bakmak ister misin? Biraz daha eğitim yapmak için olay mahallinden uzaklaşmamız gerektiğini düşünüyorum. Ben burayı hallederim.”

Zach mutfaktan çıkıyordu ki önemli bir şeyi unuttuğunu fark etti. Genç kadının temiz tabakları dolaba yerleştirmek için parmak ucuna yükseldiği mutfığa geri döndü.

Heather ne yaptığını fark edemedi onu yanağından öptü.

“Kahvaltı için teşekkürler, Heather ve Cuddles’a yardıma geldiğin için. Sen olmasaydın tam anlamıyla mahvolurdum.”

Teni öyle yumuşak, kokusu öyle güzeldi ki Zach onu yanağından daha da çok öpmek istedi. Bunun yerine geri çekilmek için kendini zorladı ve arka bahçenin yolunu tuttu. Heather’ı yatağına alma arzusundan vazgeçmiş değildi, ama

yine de genelde yapacağı şekilde onu baştan çıkarmaya çalışmak doğru görünmüyordu.

Fakat uzaklaşırken dönüp ona bakmadan edemedi.

Heather dolapların önünde duruyordu ve eli öpülen yavaşlığının üzerindeydi... Zach'in hissettiği kadar kaygılı ve şaşkın görünüyordu.

Yedinci Bölüm

Heather insanların onu şaşırtmasına alışkın değildi. İnsanları nasıl okuyacağını, dürüst olanı düzenbazdan, gerçeği sahteden nasıl ayıracağını öğrenmesi biraz zamanını almıştı, ama yine de on yedi yaşından beri kimseye eleğinden geçme izni tanımadığından emin olmuştu.

Zach Sullivan'ın notunu ilk anda vermişti. Fakat siyah beyaz fotoğrafa bakma ve ailesinden bahsetme biçimi öylesine derin bir sevgi ve şefkat barındırıyordu ki, onun hakkında ilk izleniminde yanılıp yanılmadığını merak ediyordu.

Görünüşte Zach gibi bir adam kimseye ihtiyaç duymuyor gibiydi. Öylesine kusursuz ve ulaşılmaz görünmediği zamanlarda... Ve hayatını kesinlikle ondan küçük bir ilgi kırıntısı bekleyerek onu memnun etmeye hevesli yabancılarla geçirdiği belli olmadığı zamanlarda.

Mutfakta onun yakınında dururken, avcunun sıcaklığı dudaklarına yayılırken neredeyse öpülmek için ona yalvaracak noktaya gelmişti. Cuddles iyi zamanlanmış bir şekilde

havlama bu yapıması muhtemeldi kuşkusuz. Ama en çok da adamın sonunda yanağına kondurduğu öpücük onu şok etmişti.

Aslına bakılırsa Heather onun en başta göze çarpan oyununa devam etmesini, aklında tek bir şey olan o baştan çıkaran adam olmasını dilerken bulmuştu kendini. Çünkü gidişat derinlerine işlemeden hislerine engel olmaya ihtiyaç duyuyordu.

Tapılası yavru bir köpeği olan çekici bir adama karşı hiçbir şey hissedemiyordu... Özellikle de on yedi yıl boyunca çocukluk evinde sürüp giden canlı gösteriyi izledikten sonra her şeyin nasıl sona erebileceğini bilirken.

Zach'in evinin yalnızca birkaç blok ötesinde, yürüme mesafesinde, köpekler serbest olan güzel bir park vardı. Tabii orada sevimli yavruyu –ya da daha belirgin bir şekilde sahibi ve onun yavru köpeğini– bağırarak durduran, bolca zamana sahip en azından bir düzine yabancı da.

Heather *çok sevimli ve tapılası* kelimelerini bir kez daha duyarsa Cuddles ve Zach'i bir dahaki sefere maske takıp insan içine çıkarmak zorunda kalacaktı.

Elbette, gelecekte herhangi bir gezinti planlamıyordu. Hafifletici nedenler vardı ve *bu* kesinlikle şehirde bir dördümlü grup oluşturma sürecinin başlangıcı falan değildi.

Zavallı Atlas, diye düşündü Danua'sı burnuyla Cuddles'ı dürtür, ufaklık mutlulukla havlarken. Ufaklık başka bir eğitmen bulduğunda köpeğinin kalbi kırılacaktı.

Ne var ki Zach'in yanında kendine güvenip yeterince

dayanıklı olursa, işte o zaman onlarla doğrudan çalışmaya devam etmek için günlük programına ek imtiyazlar tanıyabilirdi. Kuşkusuz ilişkilerini iki haftalığına profesyonel bir seviyede tutacak iradeye sahipti değil mi?

Boş bir parça yeşil alan bulduklarında Heather eğitim çantasını yere bıraktı ve, “Bugün olumlu pekiştirme üzerine çalışacağız,” dedi.

Zach kaşlarını kaldırdı. “Bu sabah yaptıklarından sonra benden o küçük serseriye mükâfatlandırmamı mı istiyorsun?”

Genç kadın köpeğine belli belirsiz bir işaret yaptı ve Danua ağaca tırmanan bir sincabın peşinden koşturmaya can atsa da tüm dikkatini ona verdi. “İyi çocuk.” Gülümsedi. “Otur.”

Kemerine taktığı keseye uzanıp içinden bir ödül çıkarak ona verdi. Köpeğinin kulaklarının arasını okşadıktan sonra bakışlarını Zach’e çevirdi. “Sence Atlas neden beni memnun etmek istiyor?”

Adamın bakışları parıldadı. “Kim seni memnun etmek istemez ki?”

Heather derin bir nefes aldı, sohbetlerinin –köpek eğitimi gibi hiç de çekici olmayan bir şeyden bahsedilirken dahi– nasıl bu kadar çabuk yön değiştirebildiğini anlamıyordu.

Hayır, bu gerçeği yansıtmıyordu. Bunun nasıl olduğunu kesinlikle biliyordu. Çünkü Zach Sullivan nefes alıp veren bir seks tanrısıydı ve Heather buna tepkisiz kalamayacak kadar duygusal bir kadındı. En azından fiziksel bir seviyede.

Adam kanını kaynatmıyormuşçasına sözlerine devam

ederek, "Sorumluluğun bende olduğunu bilmek onun için rahatlatıcı," dedi. "Bu yüzden onunlayken mutlu ya da mutsuz olduğumda her zaman ona belirgin ipuçları veriyorum."

Zach kollarının arasındaki yavru köpeğe kaşlarını çatarak baktı. Ufaklık farkında değilmiş gibiydi, buna karşın Zach hâlâ ona kızgın olsa da onu usulca göğsüne bastırdı, Cuddles'ın minik kafası onun kalbine yapıştı. "Bana öyle geliyor ki bağırarak oldukça belirgin bir ipucu."

Heather yanlarına gelen tüm o kadınlar gibi acınacak halde davrandığına inanamayarak bu tapılası ikiliye bakıp gülümsemek zorunda kaldı.

"Doğrusu, bağırarak onu daha da huzursuz eder ki bu da onun daha da yaramazlık yapmasına sebep olur, özellikle de yaramaz tavırlarını düzgün olanlarla değiştirmeyi bilmediğinde."

"Yaramaz kızlardan hoşlanmaya alışkınım."

Heather homurdandı. "İflah olmazsın."

Bu konuda öfkelenmemeliydi, ama gerçek şu ki onun espri anlayışından az çok hoşlanıyordu.

"İflah olmaz kelimesi böyle konuştuğunda ne kadar ateşli olduğunu açıklıyor."

Bunu tahmin etmeliydi. Elini verdiğinde kolunu kaptırıyordu. Gülümsemesini bastırarak, "Sinirimin bozulduğunu açıklıyor," dedi. Cuddles'ı ondan aldı, ardından ona ödül kesesini uzattı. "Şu ağaca git ve *gel* komutunu birkaç kez çalışalım."

Heather onun çalıştıkları komutu müstehcen bir söz

oyununa dönüştürmesini beklerken nefesini tuttu, ama adam hiç uzatmadan programa uyup ağaca doğru yürümeye başladı. Hayır, Heather onun çift anlamlı bir laf etme fırsatını değerlendirmedeği için hayal kırıklığına uğramıyor ya da böylesi çekici bir adamla birlikte olmasının daimi elektriğinden keyif almaya başlamıyordu.

Ama *ah* onun o gün ışığında hareket eden sıkı, kaslı bedenini izlerken saf kadınsı bir beğeniyle iç geçirmeden edemedi. Zach Sullivan içten içe iflah olmaz ve sinir bozucu biri olabilirdi, ama dışarıdan gerçekten bir sanat eseri gibi görünüyordu.

Komutu duyup Zach'in kollarına atılan ufaklığın birkaç dakika sonra susuzluktan dili sarkmaya başladı.

“Onu buraya getir ki biraz su içebilsin.”

Çimenlerin üzerine küçük bir kap koydu ve doldurması için Zach'e bir şişe su verdi. Cuddles anında burnunu kabın içine soktu. Heather ona ne yapmasını istediğini söyleyemeden Zach ufaklığı sevmeye ve ona ne kadar akıllı olduğunu söylemeye başladı. Cuddles tüm bu süre boyunca kuyruğunu salladı. Heather onları izlerken gülümsemesini engellemeye çalışmasının anlamı olmadığını biliyordu.

Tamam, Zach ilk başta onda berbat bir izlenim bırakmıştı, ama buna rağmen onun şimdiye kadarki en iyi öğrencisi olabilirdi.

Cuddles su kabından uzaklaştığında Heather sabırla bekleyen Atlas'a döndü. Çantasından renkli bir halat çıkarıp birkaç metre uzağa fırlattı.

“Git ve oyna, Atlas.” Cuddles da oyun oynamak için aceleyle su kabının üzerinden sıçrayarak o tarafa koşturdu.

“O kırma seni aşırı seviyor.”

“O kırma değil safkan bir Danua,” diye bilgilendirdi adamı.

Zach’le dinlenmek ve parkta köpekleriyle beraber bir sabahı paylaşıyormuş gibi yapmak inanılmaz baştan çıkarıcıydı. Haddinden fazla.

Açıkkçası beraber –bir köpek eğitmeni ve yavru köpek sahibi olarak– ne yaptıklarını anımsaması için daha da çok çalışmaya ihtiyaç duyuyordu.

“Şimdi olumlu pekiştirme üzerinde çalışacağız. Senden istediğim, onlar oyun oynarken Cuddles’a ismiyle seslenmen. Ona *gel* demene gerek yok, ama sana her baktığında ona bir ödül ver ya da ona ne kadar harika olduğunu söyle.”

Zach başını salladı, ardından tüm dikkatini ufaklığa verdi. “Cuddles.”

Yırtık pırtık halatı hâlâ dişlemekte olan yavru köpek geçici sahibinin ne istediğini görmek için ona doğru baktı. Sahibi ona ödül vermek ve şefkat göstermek için oradaydı. Zach’in ilgisini böylesine çekebildiği için ne şanslı bir köpekti.

Adam bir adım geri çekildi. “Nasıldım?”

“Övülmeyi seviyorsun değil mi?”

Zach parmak uçları tenine değecek şekilde onun gözü-nün önünden bir saç tutamını çekmek için eğildi. “Böyle daha iyi değil mi?”

Ah Tanrım, diye düşündü Heather onun bu yumuşak do-

kunuşu karşısında bedeni ürperirken, *bu* iynin de ötesindeydi.

“Yeniden yap,” dedi Heather kelimeler ağzından yatak odası dışında kullanılmayacak kadar boğuk çıkarken.

Parmaklarını yeniden onun saçına kaydırırken Zach’in gözleri karardı, bu kez başparmağıyla genç kadının elmacık-kemiğini okşuyordu. “Zevkle.”

Heather bu heyecan verici temasla, adamın bakışlarında beliren günahkâr zevk vaadiyle öylesine kendini kaybetti ki onun sıcaklığından uzaklaşmakta epey zorlandı.

“Bunu değil. Ufaklığın adını yeniden söyle.”

Bir an için adamın duruma açıklık getirmesini önemsemeyeceğini ve onu kendine doğru çekeceğini düşündü. Gözleri istemsizce adamın dudaklarına kaydı. Düşünmeden edemiyordu... O dudaklar yeniden dudaklarına değdiğinde ne hissedecekti? Mutfakta yanağına kondurduğu gibi yumuşak bir öpücük değil ama şüpheye yer bırakmayan saf, talepkâr bir öpücük tam olarak nasıl bir his yaratacaktı?

Zach aniden döndü ve yavru köpeğe seslendi. Cuddles ona yeniden karşılık verdiğinde ise ufaklığa ödülü ve şefkatini gösterdi.

Heather onun yanında kendini kaybetmesini –özellikle de tam olarak aynı şeyi yapan çoğu kadına içinden güldükten sonra– utanç verici bulurken yanaklarının kızardığını hissedebiliyordu.

Cuddles kendisine ismiyle seslenen Zach’e pek çok karşılık verdiğinde, “Bana kalırsa zevki seninle ilişkilendirmeye başlaması için bu kadarı gayet yeterli,” dedi Heather.

“Zevk mi?”

Ah hayır, biraz önce ne demişti?

Başka bir müşterisiyle konuşurmuş gibi sözlerine devam etmek için kendini zorladı. “Ödülü ve şefkati seninle ne kadar çok ilişkilendirirse kanepeni parçalama zevkine kapılma olasılığı da o kadar azalacak. Özellikle de o hareketi onaylamadığını öğrenir öğrenmez.”

“Bağırmanın uygun kaçmayacağını söylediğini sanıyordum.”

“Artık ona bağırman gerekmiyor. Çünkü bir yastığı parçaladığını gördüğünde ona gülümsemezsen, onu okşamazsan ve ona ne kadar harika olduğunu söylemezsen hüsrana uğrayacaktır.”

“Merak ediyorum da aynı şey çalışanlarım üzerinde de işe yarar mı?”

Heather onun bu fikrine, garajda gördüğü o koca adamlara Zach’ın köpeğine davrandığı şekilde davranacak olmasına alaycı bir şekilde güldü.

El ele tutuşmuş, dudakları birbirinin yüzüne yaklaşmış genç bir çift yanlarından geçti. Birbirlerini mıcıklemek ve birbirlerinin dudaklarına sevgi dolu sözler fısıldamak için durmamış olsalardı bu o kadar da kötü görünmeyebilirdi.

Zach onun yüzünü buruşturduğunu fark etti. “Âşık çiftleri onaylamıyor musun?”

“Birbirlerinin bademciklerini temizlediklerini görmeden de yaşayabilirdim, ama bunun dışında ilişkileri devam ettiği müddetçe onlar adına mutluluk duyarım.”

“Devam ettiği müddetçe?” Şaşkın görünüyordu. “Tüm kadınların sonsuzluğa inandığını sanıyordum.”

Yalnızca aptal olanlar. “Hayır, hepsi inanmaz.”

Zach çantasını toplarken ona yardım etmeye başladı. “Neden?”

Sohbetleri meslekiden özele kayarak yine sınırı geçmişti. Zach düpedüz sınırlardan hoşlanan biri değildi. Bu nedenle ona cevap vermektense yalnızca omzunu silktilti ve, “Peki ya sen?” dedi alacağı yanıtı kolayca tahmin edebilecek olmasına rağmen.

“Sonsuza dek fikrine inanan bir adam değilim,” dedi Zach bu her şeyi açıklıyormuş gibi. Sonra ekledi: “Flört ettiğin adam kalbini kırdı değil mi?”

Ona karşı içinde büyümesine izin verebildiği sıcaklık bir anda buz kesti. “Kalbim kesinlikle el değmemiş, teşekkür ederim.”

Zach ona doğru parmağını şıklattı. “Anladım. Annen baban ayrıldı ve sen bunu hiçbir zaman atlatamadın.”

Cevap vermek için dişlerini sıkmak zorunda kaldı. “Annem babam hâlâ birlikte ve...” diye ekledi anlamlı bir şekilde. “Bunların hiçbirini seni ilgilendirmez.”

Anne babasının evliliği ona aşka inanma konusunda tek bir güzel şey –ya da güzel bir geleceğe dair bir umut– vermemişti. Aslında ne zaman anne babasının ilişkisini, babasının muhtemelen tanıştıkları ilk günden beri annesini nasıl aldattığını ve annesinin –sahibinden nasıl muamele gördüğünü önemsemeksizin bir parça kırıntı için yalvaran bir köpek gibi onun

yanında kaldığı gerçeğini düşünse tam tersi oluyordu.

Heather çantasını topladı ve gitmek üzere Atlas'ı çağırdı. Bu sabah Zach'in evine uğramamalı ya da onunla kahvaltı yapmamalı ve ikinci bire bir eğitimi akışına bırakmalıydı. Ofisine geri dönmek için sabırsızlanıyordu. Normal hayatına. Zach Sullivan'ın öpücüklerinin nasıl bir his yarattığını düşünmediği, sağduyusunu etkilemeye başlamadığı zamanlara. Fakat aşka inanmadığından bahsederken mesajı alan Zach, ufaklık Atlas'ın peşinden koşturarak gelirken, "Bir nedeni olmalı," dedi.

Profesyonelliği uzun zaman önce yitip gitmişti, bu kez oraya geri dönmeye çalışmak bile istemiyordu. Bunun yerine tam olarak aklından geçen şeyi dile getirdi. "Anladığımdan emin olmama izin ver. Bir erkek basit hayatını karmaşıklştıracak diye aşk arayışına giremez. Ama bir kadın bunun her türlü travmasını yaşamak zorunda kalır öyle mi?"

Bu arada mide bulandırıcı çift onların bu harareti tartışmasını kavramak için birbirinin yüzünü yalamaya son vermişti. Pekâlâ, adam tam anlamıyla pişmanlık duymuyor gibi görüldüğü için Heather hararetlenmişti. Daha da kötüsü Zach onun bu tepkisinden keyif almışa benziyordu.

"Kulağa doğru geliyor."

Heather köpek eğitim çantasını onun kalbine doğru fırlattı.

Güzel kadınlar genelde ona yalvarırlar, ona bir şeyler fırlatmazlardı. Ve asla, kesinlikle, sonsuzluğa inanmadıklarından bahsetmezlerdi.

Heather kusursuz muydu? Ya da neydi?

Vay canına, onu yatağa atmak ve orada tutmak için sabırsızlanıyordu. Özellikle de onun gizlice büyük vaatleri beklemediğini öğrenmişken.

Kadın sonunda yola geldiğinde alacakları keyif ise...

Köpekler, göğsüne çarpan çantanın içinden yere saçılan ödüllere doğru atıldı.

“Olumlu pekiştirme dersinin bir parçası mıydı bu?” diyerek takıldı genç kadına.

Heather köpekleri ödüllerden uzaklaştırıp çantayı toplamak için eğilirken homurdandığında Zach kahkaha atmamaya çalıştı. Ona yardım etmek için eğilirken kaykaylı bir gencin üzerlerine doğru hızla geldiğini gördü.

Çocuk bağırarak onlara çekilmelerini söyledi ve Zach hemen bir eliyle Cuddles’ı kucaklayıp diğer eliyle Heather’ı belinden kavradı. “Atlas, buraya gel!” diye emretti çabucak yan tarafa yuvarlanırken.

Kaykayın köşesi acıdan inlemesine neden olacak şekilde Zach’in baldırına çarptı ama tüm bunlar, Cuddles kol kıvrımına yerleşmişken ve Atlas güzel sahibinin yanında dururken, genç kadını altında güvende tutmasına değermişti.

Artık tehlikenin uzağındalardı, o yüzden Heather’ı bırakması gerekiyordu. Fakat genç kadın bu kadar yumuşak, bu kadar sıcakken –ve ilk gördüğü andan beri göğsünü sıkıştıran o koca gözleriyle ona bakarken– bunu nasıl yapabilmirdi?

Onu ilk andan beri arzu ediyor olsa da tuhaf bir şekilde *an itibarıyla* seksi düşünmüyordu. Yani kısmen.

“Gerçekten bunu yapmak zorunda mıydın?” diye sordu Heather usulca titreyen bir sesle.

Zach elinin saç örgüsünden sıyrılmaya başlamış yumuşacık saç tellerinde gezmesine izin vererek onun saçlarını alnından çekti.

“Evet.”

Dudaklarını onun alnına bastırmak, hiçbir zarar görmediğinden –ya da görmeyeceğinden– emin olmak istiyordu.

Biraz daha eğildi ve dudaklarını genç kadının tenine usulca değdirdikten sonra, “On dört yaşında sivilceli ve kaykaylı bir ergen tarafından zarar görseydin bu, ciddi anlamda sinirimi bozardı,” dedi.

“Seninle birlikteyken benim sürekli sinirim bozuluyor,” diye fısıldadı Heather, sesi siniri bozulmuştan ziyade uyarılmış ve nefes nefese kalmış gibi çıkıyordu. “Lütfen bana kendini beğenmiş bir şeyler söyle.”

Tuhaf ama anımsayabildiği kadarıyla Zach ilk kez bunu yapmak istemiyordu.

Bu dudaklarının yanağına değmesinin çok ama çok ötesinde olan, kadının ona vermek istediğini bildiği o öpücüğü koparmak için mükemmel bir fırsattı.

Onu henüz kurtarmıştı ve genç kadın minnettardı, Zach onun kalp atışlarının nefes alış veriş gibi hızlandığını hissedebiliyordu. Tanrı biliyor, kıvrımları, sevimli gülümsemesi ve tüm sabah boyunca seçilen manalı bakışlarıyla onu çileden çıkarıyordu.

Lanet olsun.

Bunu yapamazdı... Çünkü ondan hoşlanıyordu.
Çok fazla.

Zach çimenlerin üzerinde sırtüstü döndü ve Heather'ı sonunda baştan çıkarmak için eline geçen şansını içinden gelerek tepmesiyle yaptığı aptallığa bir dizi küfür savurmamak için kendini tutarak mavi gökyüzüne uzun uzun baktı.

Cuddles yeniden serbest kalır kalmaz hızla onun göğsüne sıçradı ve her ikisini de kahkahalara boğacak şekilde önce onun, sonra Heather'ın yüzünü yalamaya başladı.

Ve Heather'ın parmakları kazara onun parmaklarının arasına kayınca Zach dünyadaki en doğal şeymişçesine onun elini dudaklarına götürdü ve genç kadının avcunun içine bir öpücük kondurdu.

Aynı anda cepte telefonları çalınca Zach genç kadının parmaklarının gerildiğini hissetti. Orada öylece, giyinik halde, yan yana uzanıyor olmalarına rağmen *bu* başka bir kadınla çıplak zaman geçirmesinden çok daha iyiydi, Heather ayağa kalkarken kendini onun elini bırakmaya zorladı.

Tek kelime etmeksizin mesajlarını kontrol ettiler, ardından yürüyerek Zach'in evine döndüler. Heather köpeğiyle birlikte arabasına binip uzaklaşırken Cuddles kalbi ikiye ayrılmışçasına Zach'in kollarının arasında sızlandı.

Sekizinci Bölüm

Heather zorluklar karşısında pes etmeye inanmıyordu. Bire bir eğitmenlik işini tam donanımlı bir eğitim merkezi ve günlük köpek bakım hizmetleriyle birleştirerek Top Dog'u kurmasının nedeni de buydu. Kendi çıkarını gözetmekten ya da zor durumlarla yüzleşmekten çekinmiyordu.

Fakat *aptalca* davranmamak şartıyla.

Ve Zach Sullivan'la biraz daha zaman geçirirse *son derece* aptalca davranmış olacaktı.

Endişelenmesinin sebebi o neredeyse vereceği iki öpücük değildi. Öpüşmek, hatta sevişmek onun birbirinden ayırabildiği şeylerdi. Ve *sonsuz-dek-mutlu* ilişki arayışında olmaması onun bir rahibe olduğu anlamına gelmiyordu.

Ama Zach'le birlikte kahkaha attığı ve adamın elinin onunkini bulduğu o anlarda... Tüm o coşkun hisleri uzaklaştırmak için gözlerini sıkıca yummuştı, hoşnutluk uyandıran o hisleri.

Tatlı bir yakınlık içeren tüm o hisleri.

Ne var ki Zach'i o sabahtan beri görmezden gelmeye çalışıyor olmasına –derin ve gerçek bir şeyler hissetmesine neden olmamış gibi yapmasına, ailesinden her bahsettiğinde ne kadar keyiflendiğini ve onlar için *canını verebileceğini* söylediğini önemsememeye çalışmasına– rağmen ne zaman onu düşünse başladığı noktaya geri dönüyordu. Arzularına saplanıp kalarak ve nasıl inanacağını bilmediği, bir kez olsun düşünmediği bir şeyi özlemle bekleyerek.

Saat beşe geliyordu ve Zach her an Cuddles'la birlikte ortaya çıkabilirdi. Fakat Heather köpek ödülleri için toptan alım satımıyla ilgili muhtemel bir genişlemenin avantaj ve dezavantajlarını tartışmak üzere danışma kurulu üyeleriyle görüşüyor olacaktı. Birkaç saat önce üyeleri aradığında şans eseri hepsi müsaitti.

Binadaki havanın değiştiğini hissettiğinde Heather, kurul üyelerinin sonuncusunu konferans salonuna yönlendiriyordu. Zach'in orada olduğunu bilmesi için dönüp bakmasına gerek yoktu. Adamın bir fırtınanın ortasındaki varlığını hissedebildiği ya da Atlas minik arkadaşını karşılama ihtiyacıyla yerinde duramadığı için değil... Yalnızca yakışıklı bir adamla Cuddles bileşiminin her daim yol açtığı mırıldanmalar ve kıkırdaşmalar yüzünden.

Genç kadın konferans salonunun kapısını kapatamadan organik köpek maması üreticisi olan Jerry Caldwell, Zach'i fark edip ona seslendi.

Heather adam Jerry'nin elini sıkmak için yanlarına gel-

meden önce onun yoğun bakışlarından sakınmakta zorlandı.

“Senin için bir Austin Healey getirdim, Jerry.” Sözlerine devam ederken Zach’in bakışları Heather’a kaydı. “Muhteşem hatları ve kıvrımlarıyla gerçekten çok güzel. Ona karşı koyma şansın olmayacak.”

Heather kızardığını hissetti ve verdiği tepkiyi gizlemesinin tek yolu adamın kollarından yere zıplayan yavru köpeğe odaklanmaktı. Atlas ve Cuddles çoktan saf bir mutlulukla birbirini koklamaya ve yalamaya başlamıştı. Belli ki Heather saatin beş olmasını bekleyen tek kişi değildi.

O anı korkuyla bekleyen tek kişi olmasına rağmen.

Ama *ah* ne kadar da yalancıydı. Çünkü gerçek şu ki Atlas’ın ufaklığı görme hayali kurmasından bile daha çok Zach’i yeniden görmeyi ummuştu.

“Cuddles bugün garajda neler yaptı?” diye sordu Zach’e.

Jerry köpeğin ismini duyunca kahkaha attı. “Yavru bir köpeğin mi var?” Başını salladı. “Ve ona Cuddles ismini mi verdin? Kabul etmem gerekiyor, Sullivan, bunu beklemiyordum. Hem de hiç!”

Heather Zach’in yeğenini bahane etmesini ve köpeğin kendisine ait olmadığını ya da adını bizzat koymadığını söylemesini bekledi, fakat bunun yerine adam cevap vermeden önce bir an için bakışlarını ona kaydırdı. “Ben de beklemiyordum.”

Neyse ki Jerry bu sözlerdeki herhangi bir gizli imayı sezmiş görünmüyordu. “Köpekler işte bunu yapar. Ama buna değer. Sahip olabileceğin en iyi dostlardır.” Yeniden Zach’in

clini sıkı. “Haftaya erkenden Austin Healey’yi kontrol etmek için dükkâna uğrarım.”

Jerry kahve makinesine yöneldikten sonra Heather Zach’i bilgilendirdi. “David seninle ve Cuddles’la bu akşam dışarıda çalışacak.” Adama başka bir eğitmen yönlendirmeyi planladığını çoktan söylediği için ona gerekçe göstermesine gerek olmadığını farkındaydı, ama yine de bir açıklama getirdi. “Bu akşam danışma kuruluyla bir toplantım var.”

“Kulağa önemli bir toplantıymış gibi geliyor.”

“Öyle.” Adamın bedeninden yayılan sıcaklık onu çekiyordu, o nedenle bir adım geri çekilmeye zorladı kendini. “İyi dersler.”

Konferans salonuna girerken onu takip eden Atlas kulaqlarını aşağı indirdi ve Zach’in peşine takılan, bayıldığı yavru köpeği izledi.

Tanrı yardımcısı olsun, Heather da onun gibi hissediyordu.

Bir saat sonra Heather aldığı notları kayda geçmek için bilgisayarının başına oturdu. Ancak uzun zamandan beri ilk kez yapmak zorunda olduğu işe odaklanamıyordu. Atlas kapıyı patileyince işini halletmesi için onunla birlikte dışarı çıktı. Danua’sı çimenliğin her bir köşesini koklayınca Heather onun Cuddles’ın hâlâ burada olduğuna dair bir işaret aradığını anladı. Fakat hem ufaklık hem de sahibi gitmişti.

Yalnızca yirmi dört saat önce Zach elinde bir pizza ku-

tusuyla dünyanın geri kalanına sahipmiş gibi davranarak kapısında belirmiş ve onu sahip olduğu pek çok şeyden biri haline getirmek istememiş miydi?

Atlas sonunda Cuddles'ı aramaktan vazgeçti ve köşedeki çalılığa işedi ama tam anlamıyla rahatlamış görünmüyordu. Heather da onun gibi göründüğünü biliyordu: Tedirgin ve ümitsiz.

Zach'i aklından çıkarmak için bir şeye ihtiyaç duyuyordu. Çalışmanın bir faydası dokunmadığını bildiğinden en yakın arkadaşına mesaj attı. *Akşam sinemaya gidelim mi?*

Brenda ona olumlu yanıt verdi ve bir süredir izlemek istediği nefes kesici bir tarihi drama filminin biletlerini alabileceğini, Heather'la da akşam yedide sinemada buluşabileceklerini söyledi.

Heather'ın yola çıkmadan önce Atlas'ı eve bırakacak zamanı olmuştu. Sinemada arkadaşının elindeki büyük patlamış mısır kutusunu yere düşürmemeye dikkat ederek ona sarıldı. "Gelebildiğine sevindim."

Brenda sırtıttı ve arkadaşının koluna girdi. "Ben de. Orada kocamla oturmaya çalışıp tam anlamıyla heyecanlanmamış gibi davranmaktansa Smith Sullivan'ı seninle birlikte keyif alarak izlemek çok daha iyi."

Heather tepeden turnağa gerildi. "Bir Smith Sullivan filmi mi izleyeceğiz?"

Arkadaşı sinema salonunun tam ortasında yer alan koltuklarını gördü ve insanlar Heather'ı kapana kıştırarak dört bir taraftan etraflarını sarmaya başladılar.

“İşin iyi tarafı, filmin yarısında gömleğini çıkardığımı duydum. Kocamın bu gece şansı yaver gidecek.”

Ah Tanrım. Heather aklını Zach’dan uzak tutmak için dışarı çıkıp sinemaya gitmeye ihtiyaç duymuştu... Umut-suzca unutmaya çalıştığı adamı iki uzun saat boyunca anım-samak için değil.

“Eee...” dedi arkadaşı tam o sırada. “Yakın zamanda yeni biriyle görüştün mü?”

Ağzına attığı patlamış mısır tanesi boğazına takılınca Brenda’nın onun için aldığı soğuk içeceğe uzanıp öylesine hızla içti ki az kalsın beyni donuyordu.

“Hayır,” dedi son birkaç aydır gelişigüzel bir şekilde takıldığı Brant, bugün onu görmek istediğini belirten bir mesaj atmış olmasına rağmen. Ondan oldukça hoşlanıyordu ama akşam yemeğinde buluşmayı kabul ederse adamın nasıl bir beklentiye kapılacağını da biliyordu ve şu an kimsenin yanında çırlıçıplak uzanabileceğini sanmıyordu... Biri dışında.

Kendinden nefret ederek sızlanması fragmanların başlamasıyla kesildi. Heather koltuğuna oturup dişlerini sıktı. Bir şekilde bu filmin üstesinden gelmeliydi. Neticede Zach ve meşhur ağabeyi birbirine ne kadar benziyor olabilirdi ki?

Gerçekten korkutucu şekilde birbirlerine benziyorlardı.

Sinema salonunda ışıklar yanarken Brenda hâlâ gözyaş-larını siliyordu. “İnanılmaz bir aşk hikâyesi değil miydi? Seni öylesine şiddetle arzu eden onun gibi bir adama sahip olmak... Hayal dahi edemiyorum.”

Heather dudaklarını birbirine bastırdı. Çenesini tutmaya kararlıydı. Asla demeyeceği bir şey varsa...

“Erkek kardeşini tanıyorum.”

Hey, neyi vardı böyle?

Heather çantasını omzuna astı ve ayağa kalkmaya çalıştı ama Brenda onu kolundan yakalayıp koltuğuna sabitledi. “Kimin kardeşini?”

Salonda yalnızca iki kişi kalmıştı ve temizlik personeli ellerinde çöp poşetleriyle içeri giriyordu.

“Smith Sullivan’ın erkek kardeşini.”

Brenda öyle yüksek sesle ciyakladı ki Heather ürktü. “Ah Tanrım! Bana bunu ne zaman söyleyecektin?”

Hiçbir zaman. Çünkü Zach onun hayatında hiçbir biçimde önemli –ya da uzun süreli– bir yer almamalıydı.

“Zach, yeni köpek eğitimi müşterim.”

“Smith Sullivan’a benziyor mu?”

Brenda oyun alanının dışındaki çocuklarmış ve Smith herkesin vurulduğu popüler çocukmuş gibi adamın adını dile getirince Heather yanaklarının pembeleştiğini hissetti.

“Aslında,” diye itiraf etti. “Zach daha iyi görünüyor.”

Arkadaşı öyle bir bakış attı ki genç kadın onu atlata-madı. Brenda, onun ailesine dair her şeyi bilen tek kişiydi. Babası ve annesiyle tanışmış, onların nefret uyandıran –cez-beden ve cezbedilen, yalancı ve yalana imkân tanıyan– di-namiğini kendi gözleriyle görmüştü.

“Gerçekten sadece bir müşteri mi?”

Brenda’nın sesi yumuşamıştı ve Heather bu sorunun bir

film yıldızına bu derece yakınlığıyla ilgili olmadığını, arkadaşının her şeye rağmen onun bir gün *sahiden* gerçek aşkı bulmasını dilediğini biliyordu.

“Evet.” Ayağa kalkıp boş patlamış mısır kutusunu çöpe atmaya gitti. “Cidden, başka bir film izlemiş olsaydık ondan bahsetmezdim bile.”

Brenda onun sinemadan çıkmasına mani oldu. “Zach ne yapıyor? Beyzbol oyuncusu değil, değil mi? Ya da şaraphane sahibi?”

Heather gözlerini kıstı. “Smith Sullivan’ın hayatıyla ilgili bu kadar şeyi nereden biliyorsun?”

“Hayranıyım,” dedi Brenda sesi en ufak bir savunma imasından yoksun bir şekilde. “Evet, Zach hangisi?”

“Araba tamircisi,” dedi Heather iç çekerek.

Brenda’nın gözleri kocaman açıldı. “Dalga geçiyorsun değil mi? O yalnızca bir araba tamircisi değil. Güçlü ve etkili biri!”

“Güçlü ve etkili mi?” Kafasını salladı. “Bir otomobil dükkânının sahibi.”

Arkadaşı neredeyse onda umduğunu bulamamış görünüyordu. “Son günlerde işinle epey meşgul olduğunu biliyorum, ama yine de San Francisco’daki en meşhur ailelerden biri hakkında daha fazlasını biliyor olmalıydın, gerçekten. Yeni müşterin zilyonlarca otomobil dükkânının sahibi. Bu dükkânlar sayesinde aşırı zengin.” Açıkça ağzı sulanmıştı. “Nitelikli bir bekâr olması da cabası.”

Tamam, bu en azından pahalı bir muhitte yer alan o koca evi açıklıyordu. Her ne kadar kulağa tuhaf gelse de sahip ol-

duğu tüm o paraya rağmen Zach kesinlikle parasıyla onu elde etmeye –babasının pek çok hediye ve geziyle onunla annesinin sevgisini satın almaya çalışması gibi– çalışmamıştı.

Aslında, hâkim olamadığı küçük bir gülümsemeyle kendini düşünürken buldu Heather: Parası olmasaydı bile onun kendine güvenini kesinlikle sinir bozucu bulacağından emindi.

“Lütfen onunla yat ve bana nasıl olduğunu anlat.”

Heather sırtıtmak zorunda kaldı. Yalnızca üniversiteden beri birbirini tanıyan iki insan birbirine ciddi bir ifadeyle bu gibi şeyler söyleyebilirdi.

“Üzgünüm ama bunun olacağını sanmıyorum.”

“Ama istiyor, değil mi? Ve inkâr etme, yanaklarının kırmazmasından adamın senin için bir müşteriden fazlası olduğunu söyleyebilirim.”

Heather en yakın arkadaşına yalan söyleyemezdi. “Haklısın, sanırım istiyor. Fakat onu çoktan durdurdum.”

“Bir Sullivan’la yatma şansına sahipken neden böyle bir şey yapasın ki?”

Yanıt basitti. Çünkü tamamen giyinikken kalbini saran duvarları sabit tutsa da çıplakken ve onun kollarının arasındayken aksi mümkün olmayacaktı.

Ama tek söylediği, “Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum,” oldu.

Heather ona birkaç şey daha söyleyebilirdi ama Brenda kolunu ona dolayıp, “Bunu yakın zamanda yine yapalım olur mu?” dedi. “Belki de çiftli bir buluşma ayarlarız?”

Heather kafasını salladı. “Hâlâ umutlusun, değil mi?”

“Aşk için,” diye cevap verdi arkadaşı. “Her zaman.”

Dokuzuncu Bölüm

Heather ertesi sabah kendini yorgun ve aksi hissederek işe gittiğinde Tina heyecanlıydı. “Birkaç dakika önce size bir paket geldi.”

Dün akşam içtiği şekerli soğuk içecek yüzünden başı ağrımış ve bu ağrı her gözünü yummaya çalıştığı anda Zach ve kendini dönem kıyafetleri giyinmiş halde –adamin hayatı boyunca ona âşık olmayı beklemiş gibi kollarının arasına çekip onu öptüğü– bir film sahnesinde görmesiyle daha da keskinleşmişti.

Masasının üzerinde duran dikdörtgen şeklindeki kırmızı, büyük kutuyu görünce ofis kapısının eşiğinde durdu. Atlas hemen kutuya doğru koştu ve kutuyu koklayıp kuyruğunu hızla sallamaya başladı.

Bu zamana kadar kimse ona hediye göndermemişti.

Kutuya yaklaşıırken eli, sıkışan kalbinin üzerine gitti. Asistanı hediyenin ne olduğunu bilmek için can atıyor olsa da neyse ki özel hayatına onu rahat bırakacak kadar saygı duyuyordu.

Kutunun üzerinde bir kart aradı ama kocaman kırmızı bir fiyonk dışında göze çarpan hiçbir şey yoktu. Ambalajı yavaşça açtı ve doğru gördüğünden emin olmak için gözlerini birkaç kez kırıştırmak zorunda kaldı.

Kutunun içinden yumuşacık kadife bir kumaşa sarılı kocaman köpek kemiğini çıkarırken gülümsemeden edemedi.

“Görünüşe bakılırsa gizli bir hayranın var,” dedi uslu bir şekilde oturup kemiğe özlemle bakan Atlas’a. Kemiği ona uzattı ve Danua kıbarca kemiği ondan alıp aceleyle odanın köşesinde duran yatağına gitti.

Heather işte o zaman kalın kırmızı kadife kumaşın altına neredeyse gömülmüş olan minik kartı gördü.

Atlas,

Seni dün çok özledim. Sonrasında seninle oyun oynamadığımız için eğitimden aynı tadı alamadım. Umarım seni bu akşam görürüm.

Arkadaşın,

Cuddles

Kartı kutunun içine dikkatle koyarken Heather’ın kalbi yerinden çıkacak gibi oldu. Göğsünün tam ortasında garip bir his vardı ve gözlerinde, sanki içlerine bir şey kaçmış gibiydi.

“Biraz önce ilk aşk mektubunu aldın Atlas,” dedi istenmeyen hislerden ötürü kaba çıkan bir ses tonuyla.

İsmi duyan Atlas kulaklarını dikti ama dikkatini sahi-

bine veremeyecek kadar kemiğine odaklanmıştı ki bu iyi bir şeydi çünkü Heather dikkatle bakıp hediye verdiği tepkiyi kimsenin görmesini istemiyordu.

Köpeğinin bile.

Zach gün içinde pek çok kez çalan telefonunu parçalamak üzereydi. Kahrolası gezegendeki herkes onu aramıştı.

Haber almak istediğı bir kişi hariç.

Kartı gören Heather'ın parkta çimenlerin üzerinde kahkahalarla güldükleri zamanı anımsayarak onu neşeyle araya-cağından emindi.

Ama hiçbir şey olmamıştı.

Lanet olasıca tek bir geri dönüş yoktu.

Onun bu kötü ruh haline karşı mesafesini korumak yerine Cuddles gün boyunca ismine gerçekten yaraşır tepkiler vermişti. Zach her arkasına döndüğünde ufaklık onun bacağına sürtünmüş ya da kucağına alınmak için sızlanmıştı. Garajdaki adamlar bile köpeğinin onun peşinden ayrılmamasına o kadar alışmışlardı ki alaycı yorumlar yapmak için duraksamışlardı.

Top Dog'a doğru yola koyulurken yavru köpek kucağına tünedi ve Zach sıcacık bir tüy yığınınan nefret etmediğini fark edince şaşkına döndü. Birkaç haftalığına böyle bir tüy yumağına sahip olmak o kadar da kötü olmayacağına benziyordu.

Köşeyi döndüklerinde ve Cuddles, Heather'ın binasını

gördüğünde ayağa kalkıp pencereyi heyecanla patiledi. “En-dişelenme,” dedi Zach ona, amacına odaklı amansız bir ses tonuyla. “Bu akşam arkadaşınla hoş zaman geçirene dek oradan ayrılmayacağız.”

Heather saat beşteki eğitim dersinden bir toplantı ya da başka bir yavan bahane yüzünden kaçmaya çalıştıysa Zach de onun dışarı çıkmasını bekleyecek ve onu aralarında kay-nayan etkileşimle yüzleşmeye zorlayacaktı. Bunun ne kadar süreceğinin ya da genç kadının neyle meşgul olduğunun hiç-bir önemi yoktu.

Lanet olsun, onu istiyordu ve onun da kendisini istediğini biliyordu. Birbirlerini arzulamıyormuş gibi davranmaları yalnızca basit bir saçmalıktı.

Zach direkt onun ofisine yöneldi ve genç kadın kafasını kaldırıp onu gördüğünde, mutluluk ve büyülenme karışımı bir ifadeyle gözlerinin parıldadığına yemin edebilirdi.

Tabii genç kadın iki türlü de davranmadı. Bunun yerine doğruca Zach’in kolları arasındaki Cuddles’a baktı ve “Bacakları var, biliyorsun,” dedi.

Zach ofise girerken ufaklığı göğsüne yaklaştırdı. “Bu-rayı seviyor.”

Heather onun tam olarak anlayamadığı bir şeyler mırıldandı ama pohpohlayıcı bir şeyler içermediğinden emin olması için Zach’in o sözleri duyması gerekmiyordu. Atlas ufaklığa ulaşmak için onu neredeyse devirecekti. Cuddles kollarının arasından zıpladı ve Danua’nın neredeyse sırtına iniş yaptı.

Heather birbirine sataşan iki köpeği korku içinde izledi. “Lütfen kimseye köpeğimi bu halde gördüğünü söyleme.”

“Bana ne gibi bir sus payı vereceksin?”

Çünkü o öpücüğü ne kadar erken kaparsa o kadar iyi olacağından emindi. Bu onu sinirlendiriyordu, tüm bu bekleme süreci. Özellikle de bir kadını beklemeye alışkın olmadığı düşünülüşünde.

Lanet olsun, Heather’dan önce hayatı boyunca hiçbir zaman hiçbir şeyi beklememişti.

Genç kadın ona kolayca bir öpücük koparamayacağını ima eden bir bakış attı. “Bu gece seninle ve Cuddles’la çalışmak için buradayım, değil mi?”

“Fikrini ne değiştirdi?”

Genç kadın bu soruya şaşırılmış görünüyor. Açıkçası Zach de biraz kendine şaşırmıştı.

Zach kadınları anlamaya çalışmaya çok fazla zaman ayıran biri değildi. Güçbela çözebildiği kız kardeşleri ve annesi hariç kadınlarla hiç uzun soluklu bir ilişki kurmamış, bunu hiç istememişti.

Ve yemin etmek ya da yüzük töreni üzerine hiç plan yapmamış olmasına rağmen Heather’ın vereceği yanıtı bilmek istiyordu.

Genç kadın yanıt vermek yerine köpeklere doğru baktı. Zach onun bakışlarını takip ettiğinde Atlas ve Cuddles’ın neşeli bir şekilde halat çekiştirme oyunu oynadıklarını gördü. Atlas ıslak ve yıpranmış halatı sabırla ağzında tutuyor, Cuddles ise halatı kendince parçalamaya çalışıyordu. Danua halatı

birden çekince ufaklık zemindeki sıvı birikintisine sere serpe uzandı.

Heather'ın kahkahası bu zamana dek buz kestiğini fark etmediği yerlerini ısıttı.

“İri&Mini gösterisine nasıl karşı koyabilirim ki?”

Parmaklarını onun göndermiş olduğu kırmızı kemik kutusunun üzerinde gezdirdi ve Zach genç kadının kendisine de aynı şekilde dokunuyor olmasını diledi. Çok yakında, kahretsin, bunu yapacaktı ve Zach onu nasıl yola getireceğini çözene dek durmayacaktı.

“Bunun yanı sıra bu zamana dek kimse Atlas’a birediye göndermemişti.”

“O halde fikrini değiştiren kemikti?” dedi kendine mükemmel bir fikrin kusursuzca başarıya ulaşmış olmasının zaferinin tadını çıkarmasına izin vererek.

Genç kadın omzunu silkti. “Diğer eğitmenlerimin hepsinin bu akşam meşgul olması da cabası.”

Konuyu kapaması için zamanlaması o kadar mükemmeldi ki Zach gülümsemeden edemedi.

Heather eğitim alanına geri dönerken peşlerinden gelmesi için Atlas’a işaret verdi. Tabii Cuddles iri arkadaşını hemen takip etti. *Gel* komutuyla başlayıp *otur* komutuyla devam ederlerken genç kadının ifadesi ciddiye.

Atlas daha önceki taşkınlığını telafi etmek zorundaymışçasına iyi eğitilmiş bir köpeğin harika bir örneği idi. Cuddles ne kadar dikkatini dağıtmaya çalışırsa çalışsın Danua bakışlarını Heather’dan ayırmıyordu.

Zach de bakışlarını genç kadından alamıyordu. *Sweats-hirtü* ve rengi atmış kot pantolonuyla bile Heather sersemletici bir şekilde güzeldi, saç tutamları yüzünü çevrelerken saç örgüsü sırtına dökülüyordu. Parmak uçlarında teninin sıcaklığını, dudaklarının yumuşaklığını hissetmek, ona dokunmak için bir bahanesi olmasını dilerdi.

Kadın *otur* komutunu kullanmaya başlaması için onu yönlendirdi ama Cuddles ilk kez ne yapmaya çalıştıklarını hemen anlamadı.

Başarısız birkaç girişimin ardından Heather, “Yapmasını istediğin şeyin senin için ne kadar önemli olduğunu anlaması için köpeğine odaklanmalısın. Başka bir şey dikkatini dağıtırsa bunu hissedebilir.”

“Haklısın,” diye kabul etti Zach. “Dikkatim dağınık.” Tüm ciddiyetine rağmen onu yakında öpmezse aklını kaçıracaktı.

“İhtiyaç duyduğu tek şey dikkatini topladığın on beş dakika. Bunu...” Ona meydan okuyarak baktı. “Başarabileceğini umuyorum.”

“Cuddles gün boyunca ne yaptı biliyor musun?” Kadının yanıt vermesini beklemeden açıkladı. “Akşam burada olacağını umarak kırmanı görmek için yanıp tutuştu. Tek istediği arkadaşıyla oynamakken aklındaki son şeyin eğitim almak olduğuna oldukça eminim.”

“Sana söyledim, Atlas bir kırma değil,” dedi genç kadın istemsizce ve ekledi: “Ve yanıp tutuşması konusunu abartıyorsun.”

“Yemin ederim,” dedi Zach. “Ona telefonumdan bir Dana’nın resmini gösterdim ve çılgına döndü.”

Ciddiyetini korumaya çalışan genç kadının sırttmamak için mücadele verdiğini görebiliyordu. “Zamanımız dolmak üzere ve Cuddles’la ilerleme kaydedmeden bu akşamı sonlandırmak istemiyorum.”

“Şuna ne dersin,” diye önerdi. “Neden dersin kalan kısmında oynamalarına izin verip sonrasında bir şeyler yemeye gitmiyoruz?”

Dudakları gerildi. “Evindeki kahvaltıdan ve parkta olanlardan sonra...” Başka bir yüz kızarması, onu kaykaycıdan kurtardığında kadının bedenlerinin birbirine nasıl da uyduğunu unutmamış olduğunu ortaya koydu. “Kelimelerin kulağa yetersiz geldiğini biliyorum ama fikrimi değiştirmedim. Bizimle ilgili. Ufaklıkla ilgilenirken işlerin ikiniz için de kolaylaşmasını sağlamak için Cuddles’la eğitimini desteklemekten ötürü mutluyum ancak başka bir şeyle ilgilenmiyorum.”

“Görüştüğün biri mi var?”

Heather gözlerini kırıştırarak ona baktı. “Az önce ne dediğimi duydun mu?”

Sırttı. “Yani bu bir hayır.”

Hırıldar gibi dudakları dişlerine doğru kıvrılınca Zach bunu inanılmaz çekici buldu. “Senin gibi biriyle daha önce hiç tanışmadım.”

“Teşekkür ederim.” Zach sırttmadan duramıyordu.

“Bu bir övgü değildi,” dedi kadın hızla.

“Tek bir randevu.”

Heather eğitim çantasını toplamaya başladı. “Randevu falan yok. Sanırım buradaki işimiz resmi olarak sona erdi. Ayrıca seninle perşembe ve cuma çalışamayacağım.”

“Başka bir eğitmenle çalışmak istemiyoruz.”

“Kişisel bir şey değil,” dedi genç kadın. “Sadece bunu yapamam.”

Zach bunun gerçekten kulağa kişisel gelmemesinden nefret etti. Peki, ama neden? Kadınlar ona bayılıyordu. Neden Heather bayılmamıştı? Daha da önemlisi, neden akışına bırakıp bir sonraki kolay –sıkıcı– zaferine geçemiyordu?

“Cuddles’tan daha önemli ne olabilir ki?” *Ve benden?*

“Bark in the Park Festivali.”

Kadının neden bahsettiğini algılaması biraz zamanını alsa da sonunda anladı. “Beyzbol stadyumundaki köpek günü.”

“Komitenin başına geçtim ve festival cuma günü yapılacak. Başlamadan önce tamamlamam gereken pek çok iş var.”

“Kulağa epey çokmuş gibi geliyor.”

“Öyle,” diyerek ona katıldı kadın ve Zach sonunda onun ne kadar yorgun görüldüğünü fark etti.

“Yardım edebilirim.”

“Olmaz!” Yeniden kızardı. “Yani demek istediğim... Benimle çalışan muhteşem bir ekibe sahibim ve son düzlükteyiz. Yine de teklifin için teşekkürler.” Saatine göz attı. “Eğitimi bitirmemiz gerekiyor.”

Hadi oradan! Bu kadar kolay vazgeçmeyecekti. “Cuddles oturursa benimle yemek yiyeceksin.”

Heather reddedecekmiş gibi göründü ama sonra hararetli bir şekilde sırtını çimenlere sürten Cuddles’a doğru baktı.

“Tamam ama oturmazsa bana yeniden çıkma teklif etmeyeceksin.”

Zach tüm bunların yavru bir köpeğe bağlı olmasına inanmıyordu. “Anlaştık.”

“Cuddles!” Çimenlerin üzerinde gerinen ufaklık ona bakınca elini kaldırıp, “Gel!” dedi.

Cuddles anında yerinden fırlayıp ona doğru koşmaya başladı.

“Bu sayılmaz,” dedi Heather ona.

Zach kadına bunu zaten bildiğini ima eden bir bakış attı. Duraksayıp içten içe yakardı ve “Cuddles, otur!” dedi.

Yavru köpek birkaç saniye şaşkınlıkla ona baktı ve kısacık ömrü boyunca sahibinin ona *otur* demesini beklemiş gibi minik kulaklarını geriye doğru kırıp cup diye çimenlerin üzerine oturuverdi.

Zach –ona dokunma bahanesi yaratarak– kadının kemeğine takılı ödül kesesine uzandı ve ne kadar iyi bir kız olduğunu söyleyerek ufaklığa bir ödül verdi.

“Nasıldı?” diye sordu Heather’a.

Kadın ona şüpheli bir bakış attı. “Beni oyuna getirdin.” Cuddles’ın masum yüzüne, ardından adamın daha az masum görünen yüzüne baktı. “Önceden pratik yaptınız değil mi?”

“Seni etkilemek istedik.” Ki bu doğrudu. “Ve kısa süreliğine de olsa buna yaklaştığımızı kabul etmen gerek.”

Heather iç çekti ve, “Köpeklerin girmesine izin verilen bir avluya sahip muhteşem bir Hint restoranı biliyorum,” dedi.

Onuncu Bölüm

Heather'ın onlar için yanında getirdiği kemikleri mutlu bir şekilde kemiren köpeklerle birlikte yerlerine yerleştiler. Genç kadın soğuk birasından bir yudum aldı ve memnuniyet dolu bir şekilde iç geçirmeden edemedi. İşyerinden restorana doğru üç blok boyunca yürürlerken –Heather'ın Cuddles'ın yürütmesine imkân tanıyabileceği konusunda adamı ikna etmeye çalışması ve bu sırada Zach'in ufaklığı 'taşımak zorunda olduğu konusunda' peş peşe bahaneler üretmesi dışında– pek fazla konuşmamışlardı.

Heather bir köpeğe bu kadar hızlı, bu kadar içten bir şekilde bağlanan biriyle daha önce hiç karşılaşmamıştı ve adamın ufaklığı erkek kardeşine geri verme meselesiyle nasıl baş edeceğinden endişe duyuyordu.

Aslında o öğleden sonra yakın zamanda yeni bir yavruya sahip olacak birilerinin olup olmadığını görmek için Yorkie yetiştiricilerinin listesini gözden geçirme işine birkaç dakika ayırmıştı ama yine de Cuddles'ın yerinin doldurulamaz olmasından epeyce korkuyordu.

Yaramaz ama sevecen yavru onu kollarının arasında tutan yaramaz ama sevecen adama kusursuz bir biçimde uyuyordu.

Sevecen mi?

Of! Mükemmel bir gece hayaline kısmen uyuyor olsa da bunun bir randevu olmadığını kendine anımsatarak bardağından bir yudum daha aldı ve Zach'ı *sevecen* olarak düşünmeye hakkı yoktu... Adam şu an arzudan ziyade şefkatle ona bakıyor olsa bile.

Garson masalarına gelirken Zach'in ceptelefonu çaldı. "Pardon, ağabeyim arıyor." Mönüyü işaret etti. "Dilediğin yemeği seç. Sana güveniyorum." Aramayı yemek yiyenle diğer insanların uzağında cevaplamak için ayağa kalktı.

Siparişi verdikten sonra bile Heather adamın gelişigüzel bir biçimde dile getirdiği son kelimelerin etkisi altındaydı. *Sana güveniyorum.*

Birine tereddüt etmeksizin böyle bir şey söyleyebilmek, bir haftadan kısa süredir tanıdığı birine güven duyabilmek nasıl bir şeydi?

Kaldırımında ağabeyi ile konuşmakta olan Zach'e bakmaya çalıştı ama kahkaha atan adamın muhteşem yüzü aydınlanınca gözlerini ondan alamayan tek kişinin kendisi olmadığını fark etti. Avludaki her bir kadın ona bakıyordu.

Şaşırtıcı bir biçimde Zach ilgi odağı olduğunu fark etmiyor ya da önemsemiyor gibi görünüyordu. Heather'ın zamanında kendini beğenmiş olduğunu düşündüğü o adam insanların hayranlığının tadını çıkarmaktansa tamamen ağabeyi ile ne konuştuğuna odaklanmış durumdaydı.

“Her şey yolunda mı?” diye sordu geri dönen adama.

“Chase’in karısı Chloe’nin doğumu birkaç gün gecikti. Her şeyin yolunda gittiğinden emin olmak için ağabeyime mesaj göndermiştim. Chloe iyi durumda ama biraz sabırsız.”

Heather bir kez daha onun ailesine bu kadar yakın olmasından ötürü şaşkındı, özellikle de Zach bekâr olduğu için kayıtsız bir karakter çizmesine rağmen. Şaşırtıcı bir biçimde kendine bir eş aramıyor olsa da bu onun kardeşlerinin karılarını takdir etmesine –ve onlar için endişelenmesine– engel olmuyordu.

Genç kadın Zach Sullivan yapbozunu bir araya getiremiyordu... Ve adamın ilgilendiği şeyler yalnızca endişelerini daha da artırıyordu. Zach basit ve yalın biri olsaydı Heather ne zaman bir araya gelseler onun kalbine girmesinden endişelenmek yerine onu kafasında tam olarak nereye yerleştireceğini bilebilirdi.

“Kaç yeğenin var?”

Heyecanlı gülümsemesi genç kadının her yanını ısıttı. “Bu ilk olacak.”

Yavru köpekleri ve bebekleri seven bir adama karşı koymak zordu. Neredeyse imkânsızdı aslında. Ama bunu yapmaya devam etmek zorundaydı, lanet olsun...

“Kız mı yoksa erkek mi olacak, biliyorlar mı?”

“Bilseler bunu hiçbirimize söylemezlerdi.” Ona bakarak sıırttı. “Halihazırda bir bahis havuzumuz mevcut.”

“Ailen ağabeyinin çocuğunun cinsiyeti üzerine bahse mi giriyor?”

“Annemin fikriydi,” dedi Zach, onun bardağını yeniden doldururken.

Genç kadın buna kahkaha atarak karşılık verdi, Zach’le her birlikte olduğunda göğsünde aniden kabaran o neşe his-sinden ötürü şaşkındı.

“Gerçekten dikkate değer bir kadınmış gibi görünüyor. Çekici, sekiz çocuk yetiştirmiş ve şimdi de ilk torunu yolda.” Kafasını salladı. “Aynı zamanda kulağa geldiği kadarıyla tam bir kumarbaz.” Siyah beyaz fotoğrafta Zach’e inanılmaz ben-zeyen göz kamaştırıcı adamı düşündü. “Babanın tüm Sulli-van ailesinin çılgınlığını cesaretlendirdiğini sanıyorum.”

Adamın gözlerindeki gülümseme kayboldu. “Öldü-ğünde yedi yaşındaydım. Sekizinci doğum günümden yal-nızca birkaç hafta önce.”

Heather bardağın sapını sıkıca kavradı. Siyah beyaz fo-toğrafa baktıkları evindeki kahvaltıdan beri Zach tek kelime etmemişti.

“Üzgünüm, yalnızca düşündüm ki...” Çenesini tutmaya çalışsa da sözcükler ağzından kayıp gitti. “Senin için çok zor olmuş olmalı.” Zach daha önce babasını ne kadar çok sevdi-ğinden, araba tutkusunu ondan aldığından bahsetmişti. Ba-basına açıkça hayranlık besleyen bir oğlan onun ölümüyle harap olmuş olmalıydı.

Adam omzunu silkti ama Heather onun omuzlarındaki ağırlığı neredeyse görebiliyordu. “Beraber uyum içinde ça-lıştık, her zaman birbirimizi gözettik.”

Heather gördüğü fotoğraf üzerinden basit bir hesap yaptı

ve onun sekiz çocuktan beşinci -ne en küçük ne de en büyük- olarak tam orada ortada durduğunu fark etti. Tek çocuk olsan dahi aile içinde kaybolmanın ne kadar kolay olduğunu biliyordu.

Zach'in başına bu mu gelmişti?

"Nasıl oldu?"

"Atölyesinde anevrizma geçirmiş. Okuldan eve döndüğümüzde öldüğünü öğrendik. Henüz kırk sekiz yaşındaydı." Bakışlarını ona çevirdi ve orada, gördüğü şey Heather'ın kalbini burktu. "Haftaya yirmi üç sene olacak."

Heather onun eline uzanmalıydı. Babasının vefatının üzerinden yirmi yıldan fazla geçmiş olsa da bunun onu hâlâ incittiğini görebiliyordu. En derinden.

"Üzgünüm," dedi yeniden.

Ne zaman bir araya gelseler adam ona dokunmaya çalışmıştı. Şu an dokunan taraf Heather olsa da Zach elini kurtarıp birasına uzandı ve bir dikişte içip boşalan bardağı masaya bıraktı.

"Olur böyle şeyler," dedi. "Kötü ama ne yapabilirsin ki?"

Bu tavrının kendini ne kadar kötü hissettiğini gizlemeye çalışmasından ileri geldiğini tahmin etmek zor değildi. İnsanların savunma mekanizmalarını sorgulayan gerçekten o muydu? Neticede sevgili babasının ikiyüzlü bir piç kurusu olduğunu öğrendiğinde on yedi yaşında kendini kesen birine dönüşmüştü.

Yine de Zach'in söylemediği pek çok şey olduğunu hissediyordu ve babasının ölümünün onu daha derin bir sevi-

yede –bu gece bir Hint restoranında paylaşabileceğinin ötesinde– etkilediği kesindi ve kendine ne kadar hatırlatmaya çalışırsa çalışsın onunla yakınlaşması tehlikeliydi, özellikle de adamın beklenmedik hassasiyeti onu tam kalbinden vurmuşken.

Garson dumanı tüten ekmek, Tandoori tavuk, acılı Hint yemeği tabaklarını getirdikten sonra Zach başını kaldırıp ona baktı ve, “Ailen hâlâ birlikte. Hakkında başka ne bilmem gerekiyor?” dedi.

Çoğu erkek kendinden bahseden bir kadını dinlemezdi ama belli ki Zach parkta gelişigüzel bir şekilde dile getirilen her bir kelimeyi anımsıyordu.

Tadı talaş gibi olmasına rağmen incecik ekmekten bir parça koparıp ağzına attı. Bir yudum birayla birlikte midesine indirdikten sonra, “Anlatılacak pek bir şey yok,” dedi.

Ancak Zach o kadar da kolay pes etmeyecekti. “Nerede büyüdü?”

“Washington DC’de.” Artık yemeyi arzulamadığı yiyeceklerle dolu bir tabağa doğru baktı.

“Evden epey uzaktasın,” diye yorum yaptı.

Evet, öyleydi. Kasten. Ailesinin mümkün olduğunca uzağında olmak istiyordu. “Batı Yakası’nı seviyorum.”

Zach onun bu kısa cevabı karşısında tek kaşını kaldırdı ve “Kardeşin var mı?” diye sorunca genç kadın yanıtının onun için yeterli olmadığını fark etti.

“Hayır.”

Atlas ses tonunu duyunca ona doğru baktı ve kafasını

onu rahatlatmak istercesine kucağına koydu.

“Sana ne yaptılar Heather?”

Heather iç çekti, Zach yemeğe çıkma konusunda ısrarcı davranmamış olsaydı bilmek istediği şeyleri öğrenmeden öylece bırakabilir ve belki de daha fazlasını bilmesi Heather’ın onunla buluşma konusundaki isteksizliğini anlamasına yardımcı olabilirdi.

“Babamı herkes sever,” diye açıkladı ona. “O kadar başarılı bir pazarlamacı olmasının sebebi de bu, insanlar ellerinde olmadan ondan etkileniyorlar.”

“Ne pazarlıyor?”

“Eskiden ilaç pazarlardı. Şimdi ise ülkenin dört bir yanındaki baz istasyonlarını pazarlıyor.”

“Sen onlarla yaşarken ne kadar zamanını seyahatte geçiriyordu?”

“Yılın yarısını.”

“Bu bir çocuk için oldukça zor olmalı.”

Başka birinden bahsediyorlarmış gibi konuşması hoşuna gitti. “O seyahatleyken annem sürekli bizi oyalamaya çalışırdı, o nedenle yalnız kalma ve onu özleme konularını düşünmeye hiç zamanımız kalmazdı. Eve döndüğünde her zaman kutlama yapıldı. Uzakta olduğu zamanı telafi etmek için bana hediyeler getirirdi.” Gerçeği öğrendiğinde milyonlarca küçük parçaya ayırmak istediği hediyeler.

“İşe yarar mıydı?”

Heather onun bakışını yakaladı. “Hayır.” Gelecek şeye kendini hazırlamak istercesine Atlas’ın kafasını okşamak için

aşağı uzandı. “Yine de annemi yıllarca aldattığını öğrenmem en kötüsüydü. Aslında tüm evlilikleri süresince.”

Zach lanet okudu. “Çok kötü.”

“Bundan daha kötüsü neydi bilmek ister misin?” Cevap vermesini bekleyemedi, özellikle de kelimeler bir araya gelip dudaklarından dökülürken. “Annem bunu biliyordu.” Tabagını bir yana itti. “Ve şimdi bile babamın onu aldattığını bilmesine rağmen hâlâ onunla birlikte.”

Daha önce kimseye bundan bahsetmemiş, aile sırlarından bahsedecek kadar kimseyle yakınlaşmamıştı. Bir hafta önce biri ona otomobil dükkânı sahibi kendini beğenmiş bir adama içini dökeceğini söyleseydi buna asla inanmazdı.

“Neden onunla kaldığını düşünüyorsun?”

Bu yıllar içinde kendine bin kez sorduğu bir soruydu. “Babam ona onu ne kadar çok sevdiğini söylediğinden her zaman emindir. Hepimiz bunun koca bir yalan olduğunu bilsek dahi.”

Zach Sullivan sinirinden kuduruyor, hatta ateş püskürüyordu. Kadının babası kilometrelerce uzakta olmasaydı onu bir duvara yapıştırmak için peşine düşerdi.

Tek bildiği onun ve annesinin gözünün içine baka baka yalan söyleyen ‘etkileyici’ erkekler olunca Heather’ın kısa süreliğine de olsa Zach’e birliktelik şansı tanımaması boşuna değildi. Onun küçük bir kızken tüm bunların ortasında sıkışıp kaldığını düşünmek Zach’i öldürüyordu.

Masalarında duran neredeyse dokunulmamış yemeğe bakarak yanlarına gelen garson endişeli görünüyordu. “Yemeklerimizi beğendiniz mi?”

Zach kadının zoraki bir gülümseme takınmasını izledi. “Muhteşem, teşekkürler.” Heather çatalıyla bir parça tavuk aldı ama ağzına götürmeksizin tabağının bir köşesine koydu, aklı başka bir yerdeydi.

Babasının ne kadar şerefsiz olduğunu düşünüyor kuşkusuz, diye tahmin etti Zach ve annesinin neden güçlü bir karaktere sahip olmadığını.

Yıllar içinde yüzlerce kez kız kardeşlerinin gözyaşlarını dindirmiş, Summer’ın atkuyruğunu çekmekten hoşlanan ikinci sınıftan bir çocuk hakkındaki duygularını dile getirmesini dinlemişti. Yine de bu zamana dek ailesinin parçası olmayan bir kadını rahatlatmayı hiç denememişti.

Zach onun hakkında bu şekilde hissetmesinin tehlikeli olduğunu biliyordu. Heather –daha önce bir kez olsun kırıma tehlikesine maruz kalmamış olan– tüm kuralları yıkıyordu. Fakat onu gözlerinde gölgelerle nasıl bu halde bırakabilirdi ki?

Mesele şu ki Heather’ın ağlamak için onun omzuna ihtiyaç duymadığını biliyordu, bu yalnızca onun gururunu incitirdi. Neyse ki birkaç hafta önce Summer’ın ‘gösterilerinden’ birini izlemiş ve tüm o kötü yedi yaş şakaları beynine işlenmişti.

Hayatı boyunca içinden şaka yapmak gelmemiş olmasına rağmen buna bir kez daha başvurma gereksinimi hissetmeyeceğini de biliyordu.

“Buz kesmiş köpek çişini nasıl tanımlarsın?”

Bakışlarını iri tavuk parçasından ona doğru çevirirken kaşları kalktı. “Az önce ne dedin sen?”

“Donuk çiş.”

Adamın şaka yaptığını fark ederken kadının gözleri kocaman açıldı.

“O korkunç şakayı yapmamışsın gibi davranacağım.”

“Bir köpek pire sirkine gittiğinde ne olur?”

“Lütfen, beni tahmin etmek zorunda bırakma.”

“Dikkatleri üzerine çek!”

Heather inleyerek ellerini kulaklarına bastırdı. “Biri, herhangi biri, lütfen bunu durdursun.”

“Yemek yemeden önce bir köpeğe ne dersin?”

Kadın uyumlu davranıp gözlerini yumarak, “Afiyet olsun,” diye fısıldadığında Zach’in içi rahatladı.

Yemeğin geri kalanı boyunca Hint yemeklerinin her bir parçasını silip süpürürlerken en kötü şakayı kimin anlatabileceğini göstermek için uğraş verdiler. Zach kazananın kendisi olduğundan oldukça emindi ama aksi olsaydı dahi bu Heather’ın yüzüne bir gülümseme yerleştirebilmek anlamına gelecekse dünya üzerindeki bir kötü şaka kitabının içeriğini ezberleyebilirdi.

Bu akşam yalnızca kuralları yıkmamış aynı zamanda onları tuzla buz etmişti. Fakat birkaç saattir bunu umursamadığına karar vermişti.

Bunun yanı sıra Heather'la kahkaha atmakla ona âşık olmak arasında büyük bir fark vardı.

Başından beri onunla yatmak istiyordu. Buna kahkaha –ve rahatlık– unsurunu eklemenin hiçbir sıkıntı verici yanı yoktu.

Aşk bu dengede rol alamazdı.

Lanet olsun, babasıyla ilgili az önce öğrendiği şeylerden sonra kadının sonsuzluk arayışında olmamasına şaşmamalıydı. Yine yeniden, birbirlerine uyumlulardı.

Servis tabakları toplanıp garson tatlıdan bahsettiğinde genç kadın ellerini midesine götürüp, “Keşke yiyebilseydim,” dedi. Cüzdanına uzandı ama Zach çoktan garsona bol miktarda nakit para uzatmıştı.

“Yemek için teşekkürler,” dedi kadın güzel yüzünde beliren yumuşacık bir gülümsemeyle. “Eğlendim.” Sözlerine devam ederken hafif şaşkın göründü. “Çok eğlendim.”

Zach de öyle. Hatta bir kadınla birlikteyken anımsayamadığı ölçüde eğlenebilmişti.

Heather hoşlansın ya da hoşlanmasın bu onların ilk randevuları olmuştu ve kesinlikle iyi geçmişti.

Kadın bunu fark etmişçesine gerildi. “Yarın güne gerçekten erkenden başlamam gerekiyor. David perşembe ve cuma günü Cuddles ve seninle ilgilenecek. Programımı kontrol edeceğim ve müsait olursam pazartesi akşamı gelişimize göz atacağım.”

Son birkaç saati birlikte geçirmelerine rağmen Zach

onun gitmesine henüz hazır değildi. Dahası baharatlı yemekler kadının dudaklarını biraz kızartmış, genelde olduklarından biraz daha dolgunlaştırmıştı ve düşünebildiği tek şey onu öpmekti. Ayağa kalkıp onun yerinden kalkmasına yardımcı olmak için eline uzandı. Heather bir an için onun eline baktıktan sonra elini ona uzattı.

O harekete geçmeden Heather yumuşak dudağını onun yanağına bastırıp, “İyi geceler Zach,” diye fısıldadı; sıcak nefesi adamın kulağına değerek. Ardından Cuddles’ın kafasını okşayıp yanında Atlas’la birlikte uzaklaştı.

Başka biriyle olsa ona bu şekilde sokulan bir kadının ona takıldığını düşünür, amacına uygun bu ölçülü mesafenin bir tür tutku oyunu gibi sabrını sınadığını hissederdi. Fakat Heather’m yanağına kondurduğu o öpücük tamamen farklıydı. Bir takılma değil onun bir erkeğe belki de ilk kez güvenmeye başlayabildiğinin bir işaretiydi.

Cuddles’ı kollarının arasına alıp arabasına yönelirken genç kadın çoktan gitmişti. Neyse ki. Çünkü Zach önemli bir telefon görüşmesi yapmaya ihtiyaç duyuyor ve onun bunu duymasını istemiyordu.

Telefonunu cebinden çıkardı ve Bark in the Park Festivali süresince cumartesi günü Hawks için oynayacak olan ağabeyi Ryan’ın numarasını tuşladı.

“Hey, Ry, benim için bir şey yapmana ihtiyacım var.”

Heather’ın babasının aksine Zach hiçbir zaman bir ka-

dını aldatmamıştı. Fakat bu gerekli olduğunda birkaç numara yapmaya istekli olmayacağı anlamına gelmiyordu. Çünkü Heather'ın programında kendine yer açma şansı eline geçene –ya da ilk gerçek öpüşmelerine– dek gelecek pazartesiye kadar beklemeye hiç niyeti yoktu.

On Birinci Bölüm

Cuma sabahı Heather tasma kayışı takılı Atlas'la birlikte beyzbol stadyumunun bilet gişesine doğru yürüdü. Danua'sı insan kalabalığından ötürü her zamankinden daha da yakınında duruyordu.

“Merhaba, biletimin seviyesini yükselttiklerine dair ofisinizden bir arama aldım.”

Camın ardındaki memura ismini söyledi ve adam ıslık çalarak onun biletini uzattığında, “Bu stadyumdaki en iyi yerlerden biri,” dedi.

Heather ona gülümseyip bilet için teşekkür etti ve stadyumun yolunu tuttu. Bağış toplama etkinliğindeki yardımları için ona teşekkür ederlermiş gibi biletinin seviyesini yükselttiklerini öğrenmek gerçekten hoş bir sürpriz olmuştu. Stadyuma pek gitmiyordu ama yine de köpeklerle sahiplerinin beraberce öğleden sonrasının tadını çıkarmak için davet edildikleri her sezonun bu tek gününü hiç kaçırmamıştı.

Hava mükemmeldi, masmavi gökyüzü yumuşacık bu-

lutlarla bezeliydi ve güneş ışıltı saçıyordu. İşin güzel tarafı, köpekler her taraflaydı. Burada nasıl iyi zaman geçiremezdi ki?

Yerinin hangi bölümünde olduğuna dair işaretleri gözden geçirirken içini çekti. Son birkaç gündür aşırı bitkindi. Uykusuzdu ve bayıldığı çikolatalı trüfler bile cazibesini yitirmişti. Bağış toplama etkinliğinin son dokunuşları ve ofisi arasında mekik dokumuştı ama verimi bir hafta öncesine nazaran epey düşüktü.

Belki de yaz nezlesine yakalanıyordu. Veya belki de arkadaşları haklıydı ve çok sıkı çalışıyordu.

Yalancı, yalancı, sana kimse inanmaz.

Çocuksu bir cümle kafasında tekrarlanırken bunu başka bir iç çekiş takip etti. Neden umutsuz bir ruh halinde olduğunu tam olarak biliyordu.

Onu özlemişti.

Zach Sullivan bir şekilde kafasının içine sinsice sızmaya başlamıştı. Heather zamanını hayvan barınağına ayırmaktan ötürü pişman değildi, fakat bugünün etkinliği ile cumartesi gecesi açıkartırması ve partisi için son detaylar üzerinde çalışmak zorunda kaldığı perşembe günü saat beşte başka bir yerde olmak istemişti.

Zach'le takılmak. Zach'le kahkaha atmak. Geçici yavru köpeğiyle eğitiminin ne kadar iyiye gittiğini görüp etkilenmek.

Sonunda doğru bölümü bulunca Atlas'la birlikte diğer köpeklerin yanından geçerek merdivenlerden aşağı indi. Kendi sırasında altı adet boş yer vardı ve yerine geçip etra-

fına baktığında stadyumun en iyi noktasında, kalenin hemen arkasında olduğunu fark etti.

Kendine bunun bir tür rahatlama ve birkaç saat hoş vakit geçirme fırsatı olduğunu hatırlatarak gözlerini yumup arkasına yaslandı ve gün ışığının tadını çıkarırken Atlas'ın titrediğini hissetti. Korkudan değil ama saf heyecandan.

Cuddles'ı her gördüğünde davrandığı türde bir...

"Beyzbol maçı için muhteşem bir gün değil mi?"

Hayallerinden çıkamayan o alçak ses tepeden tırnağa genç kadına ulaşır sonunda derinlerine işlerken Cuddles'la Atlas mest edici bir kavuşma anı yaşayıp beton zemine saçılmış sosisli sandviç ve patlamış mısır kırıntılarını eşelemeye başladılar.

Heather saliseler içinde bitkin ruh halinden sıyrılıp kendini tamamen zinde hissetti. Bununla birlikte Zach'i gördüğü için dizginlenemez bir sevinç duyması onu öfkeliendirdi.

Sahip olduğunu bildiği özdenetimi yitirdiği için kendine kızdı ve birbiri ardına üstünlük sağladığı için Zach'e de. Çünkü biletinin seviyesinin yükseltilmesiyle ilgili her şey aniden anlam kazanıvermişti.

"Unuttuğuma inanamıyorum... Ağabeyin Hawks için oynuyor değil mi?"

Zach onun yanındaki boş yere oturdu. Oldukça yakınına. Kalçasının sıcaklığını hissedebileceği kadar yakınına. Neden kot pantolon yerine şort giymişti ki?

"Oyundan sonra seni Ryan'la tanıştıracam."

Heather bunun üzerinde durmadı. "Biletimi sen değiştirdin değil mi?"

Adam kendisiyle gurur duyuyormuş gibi görünmeye cüret ederek sırtıttı ve ona biraz daha yaklaşp sesini alçaltarak, “Rica ederim,” dedi ki kadının kulağına değen nefesi sıcacık ve baştan çıkarıcıydı.

Heather gözlerini devirdi. “Çoğu insan önce ‘teşekkür ederim’ kelimelerini duymayı bekler.”

Tam o anda güzel, hamile bir kadın sıralarının başında durdu ve, “Zach, orada ne yapıyorsun?” diye sordu.

Lanet olsun, diye düşündü Zach, kız kardeşi Sophie ona bu oyuna katılmamayı planladıklarından bahsetmişti çünkü Jake’in şehir dışındaki şaraphanelerinden biriyle ilgilenmeleri gerekiyordu.

Sophie’nin kocası Jake hızla ve dikkatle Heather’a baktı, ardından yüzünde açıkça beliren memnuniyet dolu bir ifadeyle bakışlarını Zach’e çevirdi. “Bu yılın en büyük NASCAR yarışlarından biri değil, değil mi? Onlardan birini çıkaracağını hiç düşünmezdim.”

Öyleydi ama bu ancak çarşamba günü Heather’la yediği akşam yemeğinden sonra Zach’in aklına gelmişti. Sullivan Otomobil yarışçılardan birine sponsor olmuştu ancak personeli bu etkinlikle baş edebilirdi.

“Heather, bu kız kardeşim Sophie ve Jake.”

Eski dostu Sophie’yi yakınına çekti ve sahiplenici bir ses tonuyla konuya açıklık getirdi. “Sophie’nin eşiyim.”

Heather, “Sizinle tanıştığıma memnun oldum,” demek

için ayağa kalktı ama çiftin elini sıkmak için uzanırken Atlas yakın mesafedeki bir patlamış mısır satıcısına doğru atılmaya karar verdi.

Heather'ın ayakları iri köpeği yüzünden yerden havalandırırken Sophie nefesini tuttu. Üçü de ona uzandı ama genç kadını beton zemine çarpmadan tutup kucağına çekerek yakalayan Zach oldu.

Kadın istemsizce kollarını onun boynuna dolayıp nefes nefese kalmış halde gözlerinin içine bakarken Zach'in içi hazla doldu. "Beni kurtarmaya devam ediyorsun," dedi Heather yalnızca onun duyabileceği kadar alçak bir ses tonuyla.

Kadının sıcak kıvrımları onunkilerle bütünleşince seksen bin kişi ve onların köpekleri yitip gitti. Örgüden kurtulan saçları, uzun kollu gömleği ve şortuyla onun ne kadar güzel olduğunu düşünürken Zach yine serseme dönmüştü.

"Rica ederim."

Genç kadın bu kez ona karşı koymak yerine kendine boyun eğme izni tanıyarak gülümsedi.

Bu Zach'in şimdiye dek gördüğü en güzel şeydi.

"Teşekkür ederim." Kaşlarını çatmadan önce yine hafifçe gülümsedi. "Son günlerde Atlas'a ne oluyor anlamıyorum. Belki de ufaklığın enerjisi onu etkiliyor."

Kahretsin, diye düşündü Zach, köpeği boşver. Ona neler oluyordu? Yapılacak tek şey vücuduna baskı yapan kıvrımların verdiği hissin tadını çıkarmaktı çünkü o gerçekten güzel bir kadındı.

Diğer bir şey ise ona tamamen sahip olma isteğiydi.

Ne yazık ki seyircilerin varlığını anımsayan Heather hızla onun kucağından kalktı. Zach onun iki katı olan bir köpeğe sahip olmasının tehlikeleri hakkında Sophie ve Jake'e takılarak uygunsuz sayılabilecek bir anı ustalıkla atlatmasından etkilendi.

Heather'la iki buçuk saat boyunca tüm bakışları üzerlerine çekecekleri gerçeğiyle Zach neredeyse inledi. Kuşkusuz kız kardeşleri onu kadınlarla görmeye alışkındı. Pek çok kadınla. Alışkın olmadıkları şey ise onu Heather gibi bir kadınla hiç görmemiş olmalarıydı.

İkisinin henüz yatmadığını fark eder etmez soru yağmuru başlayacaktı ve onun gerçekten Heather'dan *hoşlandığını* anlarırsa soruların sonu asla gelmeyebilirdi.

Geleceğe dair düşüncelerinde ve hayatında değişiklik yaratan babasının ölümüyle ilgili kendini nasıl hissettiğini erkek ya da kız kardeşlerine hiçbir zaman anlatmamıştı. Şu an buna bir açıklama getirmeye başlamak istemiyordu.

Neyse ki kız kardeşi ve yeni kocası birbirleriyle meşguldü. İkizlerden biri burada olduğu sürece...

"Oley, parti var demek, bana da yer açın!"

Kahretsin. Lori de gelmişti.

Bu iş, beyzbol stadyumunda bir Sullivan ailesi buluşmasına dönüşüyordu.

Zach yeni gelene sert sert baktı. "Nicola'yla birlikte turenede olmayacak mıydın sen?"

Diğer küçük kardeşi ona ilk kelimesini söylemeden önce kullandığı şeytani gülümsemelerinden birini gönderdi. Görünen o ki stadyumda yürürken yalnızca Heather'ın kucasına

kapaklandığını görmemiş aynı zamanda ağabeyinin ona nasıl baktığını da fark etmişti.

“Birkaç gün mola verdik ve Ryan’ın oyunlarından birini bu sezon hiç kaçırmadım.” Ona doğru eğildi ve elini Heather’a uzattı. “Merhaba, ben Zach’in diğer kız kardeşiyim. Tanıştığımıza memnun oldum.”

“Ben de memnun oldum,” dedi Heather onun elini sırkarken. “Ben Heather ve bu da Atlas.”

Heather’ın iri köpeğini yanına çağıran Lori’nin gözleri ışıldadı. “Ah Tanrım, *muhteşem!*”

Atlas ona ulaşmak için Zach’i iterek peşinde Cuddles’la birlikte ilerledi.

Lori her iki köpeği de aynı anda kucağına atlaması için cesaretlendirirken, “Sanırım bu his karşılıklı,” dedi Heather kahkaha atarak.

Zach’in köpeklerin onu kız kardeşinin gözetlemesinden kurtaracağına dair ümitleri Lori’nin, “Pekâlâ, siz ikiniz birbirinizi nereden tanıyorsunuz?” diye sormasıyla yerle bir oldu.

“Cuddles’in eğitimi için ağabeyinle çalışıyorum.”

“Ah tam bir baş belası değil mi?”

Heather kaşlarını çatı. “Hayır. Kesinlikle değil. Cuddles inanılmaz derecede zeki ve olumlu pekiştirmeyi kavrayan bir köpek.”

Lori kahkaha attı. “Summer’ın yavru köpeğinden değil Zach’den bahsediyordum.”

Kafasını geriye atıp kahkaha atmadan önce Heather’ın gözleri bir an için kocaman açıldı. “Hakkında hiçbir şey bilmiyorsun. Kesinlikle hiçbir şey bilmiyorsun.”

On İkinci Bölüm

Heather zamanını oyundan çok Zach'in kız kardeşleriyle olan etkileşimini izleyerek geçirmeden edemiyordu ve onları orada görmesi anlık bir sürpriz olsa da bir kez olsun onun şanssızlığına tanık olmaktan ötürü keyfi yerindeydi.

Aynı zamanda Zach onlara düşkün olsa da tüm iyi küçük kız kardeşlerin yapacağı şekilde Sophie ve Lori tarafından dürtülmekten ve kışkırtılmaktan rahatsızdı. Her şeye rağmen Heather onun kardeşlerine olan korumacı tavrının yüzeyin hemen altında kaynadığını hissedebiliyordu.

Dediği gibi Zach onlar için gözünü kırpmadan canını verebilirdi. İkizlerine hamile olan Sophie'ye durmadan kendini nasıl hissettiğini sorup duruyordu. Sonunda kız kardeşi patlamıştı. "Bir dahaki sefere doktoru gördüğümde iyi olduğuma inanman için sana raporunu göndereceğim."

Zach gerçekten ciddi görünmüş ve, "Bu harika olur Soph," demişti.

"Bu asla olmayacak," diye mırıldanmıştı Sophie'nin kocası.

Zach'in böylesine kendine güvenen biri olmasına şaşmamalıydı. Bu yalnızca görünümüyle ilgili değildi, tamamen ailesinin koşulsuz sevgisinden kaynaklanıyordu.

Sevginin ne anlama geldiğini gerçekten bilen bir ailede.

Böyle bir ailede büyümenin neye benzeyeceğini hayal ederken içten içe kıskançlık duydu. Zach'in ne kadar şanslı olduğunu bildiğini umdu.

Dördüncü atıştan sonra Lori herkese patlamış mısır çağrısında bulundu. Zach homurdandı ve tam cüzdanına uzanırken, "Ben ısmarlıyorum," dedi Lori.

Zach şaşkınlıkla tek kaşını kaldırdı. "Bugün epey cömertsin Afacan?"

Heather lakabı duyunca sırıttı. Bu kesinlikle Zach'in yanında oturmakta olan kız kardeşe uyuyordu.

"Önceden bir kutlama yapmamız gerektiğini düşündüm sadece," dedi Lori.

"Neyi kutluyoruz, Ryan'ın rakibe sayı vermemesini mi?" diye sordu Sophie patlamış bir mısır kutusunu alırken.

Lori ağabeyine imalı bir bakış atıp hınzırca gülümsedi. "Zach neyi kutladığınızı biliyor, değil mi ağabeyim? Bakın, ikiniz evlendiğinizde bahse girmiştik ilk kimin..."

Zach birden ayağa kalkıp köpeklerin tasmalarını kavradı. "Köpeklerin işlerini halletmeleri gerekiyor. Geliyor musun?" diye sordu Heather'a.

"Bence sen halledebilirsin," dedi kadın ona. "Ah bunları unutma." Ona bir çift mavi renkli plastik poşet uzattı.

Zach kaşlarını çatarak poşetleri almadan önce onlara tik-

sinerek baktı, ardından Cuddles'ı kucaklayıp Atlas'ı çekerek merdivenlerden çıkardı. Jake ona ve köpeklerle katılmak için gidince Lori, Zach'in yerine, Heather'ın yanına geçti.

“Sen ve Zach, ne zamandan beri flört ediyorsunuz?”

Henüz ağzına attığı patlamış mısır tanesi boğazına takılınca Heather soğuk limonatasından bir yudum almak zorunda kaldı. “Flört etmiyoruz. Ben yalnızca Cuddles'ı eğitmesinde ona yardımcı oluyorum.”

Lori korkunç derecede hayal kırıklığına uğramış gibiydi ve Heather onun ikizinin de aynı halde olduğunu farkındaydı.

“Ciddi misin? Birlikte değil misiniz?”

Neden Zach'le birlikte gitmemiştin ki? Ve neden akıllarına ilk gelen şeyi söyleyen Sullivan kardeşlerle birlikteydi?

“Hayır, birlikte değiliz,” diye açıkladı Zach'in kız kardeşine ama adamın tüm o iki tarafa çekilebilecek sözlerini, yanağından ve elinden öpme biçimini, onunla birlikte ne kadar eğlendiğini, kaşlarını çatması gerekirken dahi adamın onu kahkahalara boğabildiğini düşünürken kızardı.

“Lanet olsun. Ona kusursuz bir şekilde uyuyor, öyle değil mi Soph?”

“Lori, onu utandırmayı kes.” Sophie ona anlayışlı bir ifadeyle baktı. “Kız kardeşim adına özür dilerim. Keşke bunun bir anormallik olduğunu söyleyebilseydim ama gerçek şu ki Lori her zaman böyledir.”

Heather onların Sophie'nin hamileliği gibi başka bir konuya geçebileceklerini umdu ama Sophie, “Siz ikiniz flört

etmeye başlasanız bu gerçekten fantastik olurdu,” diye ekleyince tüm umutları yıkıldı.

Lori, “Onun sana baktığı gibi kimseye baktığını görmedim,” derken Heather, kendini liseye geri dönmüş ve gizli aşkı sorgulanırmış gibi hissetti.

Heather kendine sormadan edemedi: *Bana nasıl bakıyor ki?*

“Zach onunla ve Cuddles’la çalışmayı kabul ettiğim için mutlu sadece.” O ilk gün ikiliyi garajda ne halde bulduğunu anımsayarak kafasını salladı. “Korkarım ufaklık ilk başta onun üstesinden gelebilecek gibi değildi, ama artık gerçekten iyi anlaşıyorlar.”

Sophie gülümsedi. “Hayvanlar ve çocuklarla her zaman iyi anlaşır. Onlardan rahatsızlık duyuyor gibi davrandığında dahi hepsi ilk karşılaştıkları an ona bayılır.”

Heather adamın kız kardeşine, “Bu gerçekten çok tuhaf,” derken buldu kendini. “Atlas erkeklere pek güvenmez, özellikle de iri olanlara, fakat Zach’dan hiç korkmadı. Bir an bile.”

Lori neşeyle ellerini çırpı. “Ondan hoşlanıyorsun! Seni diğer herkesle tanıştırmak için sabırsızlanıyorum.”

“Zach’le çıkamam!” Bu kelimeler Heather’ın ağzından inanılmaz hızlı, inanılmaz yüksek seste ve inanılmaz ateşli bir şekilde çıktı.

Ulu Tanrı! Kendini gülünç duruma düşürüyordu. Zach ufaklıkla birlikte ortaya çıkar çıkmaz o ve Atlas stadyumdan hızla uzaklaşmalıydı. Fakat onu gördüğü için oldukça mut-

luydu. Sırf ses tonu bile olağanüstü, muhteşem bir şekilde canlı bir his yaratmıştı.

Onun baştan çıkaramayacağı kadar güçlü olduğunu düşünmüştü. Fakat adam onu yalnızca ayartmayı başarmamış aynı zamanda bunu o kadar hızlı yapmıştı ki Heather'm kafasını da bulandırmıştı. Zach onun ördüğü duvarların arasından, kalbinin etrafına çektiği zırıhtan hızla içeri sızıyordu. Heather onu kendinden uzaklaştırmak için –tabii onu kendinden uzaklaştırmayı, onunla gülmemeyi ya da onu istememeyi anımsadığında– ne kadar enerji harcarsa harcasın başarılı olmanın yakınından bile geçemiyordu.

Sorun şu ki Zach komik ve bariz bir şekilde baştan çıkarıcı olduğu kadar, vurdumduymaz alaycılığının altında gerçek bir şeyin özüne de sahipti. Ve Heather'ı tam olarak korkutan da buydu: Esprilerin ve ahlaksız imaların altında yatan gerçek bir erkek.

Zach'in cazibesine verdiği tepkilerle mücadele edebiliyordu ama sevimli, sevgi dolu, samimi Zach bambaşka bir hikâyeydi.

Yine de mücadele etmeye devam etmesi gerektiğini biliyordu. Çünkü ona izin verme hatasına düşerse ve adam sonunda onu incitirse, kendini hiçbir zaman affetmezdi.

Tabii bu Sophie ve Lori'nin taptıkları ağabeyini aşağılayacağı anlamına gelmiyordu, o nedenle, "Zach hoş bir erkek," dedi. "Günün birinde harika birini bulacağından eminim."

"Umarım," dedi Lori iç çekerek. "Kimseye ihtiyaç duymuyormuş gibi davrandığını biliyorum ama bundan hiçbir

zaman o kadar emin olmadım. Belki de ağabeyim olduğu ve onu sevdiğim için sonsuza dek yalnız kalmasını istemediğimdendir.”

“O da seni seviyor. Hepinizi seviyor.” Heather daha onlarla tanışmadan önce, Zach ailesinden bahsettiği ilk andan beri bunu biliyordu. “Evinin her tarafında fotoğraflarınız var.”

Lori ikizine bir bakış atıp, “Onun evine mi gittin?” dedi.

Heather duruma açıklık getirdi. “Birlikte geçirdikleri ilk gece Cuddles’la ilgili acil bir durum yaşadı. Acil durum eğitimi yaptık.”

Adamın dudakları yanağında, el ele sonlanan bir eğitim.

Lori, garip bir biçimde Heather’a işkence etmeye son verdi. Bunun yerine arkasına yaslanıp ağzına bir avuç dolusu patlamış mısır attı ve “Sophie haklı,” dedi. “Sana tüm o lafları etmemeliydim. Genelde takıldığı o korkunç kızlardan biri yerine senin gibi bir eşe sahip olacağı hayaline kapıldım birden.” İç çekti. “Onunla herhangi bir şey yapmak istememen akla yatkın geliyor.”

Kıskançlık beraberinde kendini Zach’den koruma hissi de beraberinde getirdi. Açıkçası istediği her kadını –sis-temli olarak– elde edebilirdi. Kahrolası, oyunu izlerlerken her bir kadın ağzının suyu akarak dönüp Zach’e bakmamış mıydı?

“Güven bana,” diye devam etti Lori sözlerine. “Zach’le neden çıkmadığını anlıyorum ama yine de bekâr iki ağabeyim daha var. Bana sorarsan Smith ve Ryan da evlenmeye gayet uygunlar.”

Gururu okşansa da Heather bir film yıldızı ya da profesyonel bir sporcuyla birlikte olduğunu hayal dahi edemiyordu. “Teşekkür ederim ama şu an bir ilişki arayışında değilim.” Belki de *hiçbir zaman*.

Lori ağabeyleri ve onların evliliğe uygun olmalarıyla ilgili bir kelime daha söyleyemeden Heather, Sophie’ye döndü ve ona hamileliğini sordu. Köpekleri sevdiği kadar çocukları da seviyordu ve otuzlu yaşlara yaklaşırken ne zaman çocuk sahibi olmaya çalışacağıyla ilgili giderek daha da çok düşünüyordu. Bekâr bir kadın için tüp bebek yöntemi ve evlatlık edinme gibi birkaç seçenek olmasından memnundu.

“İkiz beklediğin için heyecanlı mısın?”

Sophie’nin yüzü aydınlandı. “Evet. Onlara sahip olmaktan korkmadığım anlarda.” Yüzünde dalgın bir ifade belirdi. “Jake muhteşem bir baba olacak.”

Lori midesi bulanmış gibi bir ses çıkardı. “Birbirinize yapışmış gibi görünmeniz yeterince kötü. Bizi *Love is Perfect* film müziğinden kurtarır mısınız?”

Aşk mevzusunda Lori’ye içten içe katılmasına rağmen Heather, Sophie’nin zerre kadar üzerine alınmış görünmesine hayran kaldı. Bunun yerine Sophie “I Feel Pretty” melodisiyle, “Love is perfect, oh so perfect,” diye şarkı söylemeye başladı.

Lori kulaklarını kapadı ve üçü de kıkırdayana dek Def Leppard’ın solistin kusursuz bir biçimde taklidini yaparak *Love Bites* şarkısını söylemeye başladı.

Heather birden gerçekten Zach’le çıkabilmeyi istedi.

Yalnızca hormonları yüzünden değil aynı zamanda Sullivan ailesinin bir parçası olmanın ne kadar eğlenceli olduğuyla ilgili aklında şüpheye yer kalmadığı için.

Fakat kısa bir an için kendine bunu hayal etme izni verse bile gerçeklerin fantezilere benzemediğini biliyordu. Aralarında ne kadar güzel şeyler başlayabilecek olursa olsun, Zach her ne kadar ondan hoşlanıyor gibi görünüp onu şu an istiyor olursa olsun, Heather onun bir kadına sonsuza dek bağlanabilecek türde bir adam olmadığını net olarak biliyordu.

Bir parçası Jake'in sürekli güzel karısını öpmesini kısıyor böylesi bir beğeniyle kendisine bakan bir erkeğin gizliden gizliye özlemini çekiyor olsa da yapması gereken tek şey on yedi yaşındayken, babasının yalanlarının boyutuna dair gerçeği öğrendiğinde kendine verdiği sözü hatırlamaktan ibaretti.

Asla. Heather kendini asla o duruma düşürmeyecekti. Çünkü kendine asla âşık olma izni tanımayacaktı.

“Heather hoş bir kadın.”

Zach, Atlas'ı elektrik direğinden çekerek uzaklaştırdıktan sonra bir çalılığa yönlendirdi. “Hoş mu? Kör müsün? O muhteşem.”

Jake ona katılarak başını sallarken Cuddles Zach'in sızlanmasına neden olacak şekilde pozisyonunu aldı. Cebinde kullanılmayı bekleyen mavi torbalar vardı ve onların gerçekten oldukları gibi kalmalarını istiyordu. Yavru köpeğin ar-

dından temizlik yapmak işin yalnızca kolay tarafıydı...

Yalnızca ufaklığın yapmakta olduğu şeyi değil aynı zamanda Heather'ın iri köpeğinin de yapmakta olduğu şeyi kursuz bir biçimde tarif eden bir küfür savurdu. Jake yerlerinden kalktıklarından beri ona gülüp durmuştu ve şimdi daha da yüksek sesle gülüyordu.

“Yani Heather sadece ufaklığı eğitiyor öyle mi?”

Zach, Heather'a çoktan yarım düzine kez sokulmaya çalıştığını ve bugün birlikte olabilmek için onu kandırmak zorunda kaldığını en yakın arkadaşına itiraf etmeyecekti.

“Bir köpek eğitmeninden çok daha fazlası.” Ve herhangi bir kadından.

Tanrı biliyor, kadın onu öyle bir parmağında oynatıyordu ki Zach başına gelecekleri neredeyse bilmiyordu. Tek bildiği her geçen saniye onu daha da istediğiydi... Heather onu kendinden uzaklaştırmaya çalışırken bile.

Jake köpeklerle doğru başını salladı, her ikisi de mühim işlerini halletmiş olmanın verdiği rahatlıkla yerinde duramıyordu şu an. “İlgilenmen gereken birkaç temizlik işi var gibi görünüyor.”

Zach Jake'in küçük kız kardeşini kurnazca hamile bırakması gerçeğini hâlâ tam anlamıyla sindirebilmiş değildi. O nedenle mavi poşetlerden birini arkadaşının eline tutuşturdu ve Cuddles'in bıraktığı öbeğe yöneldi. Jake ödeşmek adına Atlas'ın pisliğiyle başa çıkabilirdi.

On Üçüncü Bölüm

Lori, Sophie ve Heather'ın arasına oturduğu an bir şeylerin farklı olduğunu söyleyebilirdi Zach. Birbirlerine yabancı olan insanlar arkadaş olmuş gibilerdi.

Kim bilir küçük kız kardeşleri ona ne söylemişlerdi? İhtiyacı olan son şey çılgınca davranışlarından birkaçının kadının kulağına gitmesi ve onun köpeğini de alıp koşarak oradan uzaklaşmasıydı.

“İri ve Mini’yle her şey yolunda gitti mi?” diye sordu Heather, ona sokularak, Atlas ayaklarının dibine çöküp gözlerini kapadığında. Cuddles çoktan Danua’nın göğsüne kıvrılmıştı ki orada ne kadar çok zaman geçirdiği düşünülürse orası açıkça dünya üzerindeki favori yeri gibiydi.

“O mavi poşetler epey işe yaradı.”

Zach onun yumuşacık kahkahasına ve gülümsemesine hayran kaldı. “Güzel,” dedi kadın kıkırdamaya devam ederek. “Atlas’ı da yanına aldığın için teşekkürler.” Neredeyse çekinerek köpeğine baktı. “Ve biletimi değiştirdiğin için de.

Kız kardeşlerini tanıdığıma gerçekten memnun oldum.”

Onun bu tatlı sözleri göğsünün ortasına yerleşiverdi. Zach ona biraz daha, dudaklarını dudaklarına kolayca dokundurabilecek kadar sokuldu.

“Sana her ne anlatmışlarsa hepsi yalan.”

Zach onun biraz daha gülümsemesini umdu ama bunun yerine kadının gözleri neşeyle ışıldamak yerine birden karrardı, nefes alıp verışı hızlandı, bakışları onun dudaklarına kaydı.

Dudaklarından, “Umarım öyle değildir,” sözleri dökülen Heather hızla geri çekilmemiş olsaydı Zach onu orada lanet olası ailesini umursamaksızın öpecekti.

Genç kadın tüm ilgisini oyuna verdi ve ikinci tur bitince ayağa kalktı. “Çok eğlenceliydi. Sizinle tanıştığıma memnun oldum ama gerçekten gitmem gereki...”

Lori araya girdi. “Bekle, Ryan’la tanışman gerekiyor.” Heather itiraz edemeden Zach’i itip Atlas’ın tasmaını aldı ve bir kolunu genç kadına doladı. “Ona bayılacaksın.” Omzunun üzerinden ağabeyine bakarak göz kırptı. “O Zach’e hiç benzemez.”

Tamam, Zach kız kardeşine önceden sinirlenmişti ama şu an Lori’nin Heather’ın ondan bu kadar hızlı kurtulmasına gerçekten izin vermeyeceğini fark ediyordu.

Heather kaşlarını çatıyordu ve Zach onun, “Aslında, takımın geri kalanının olduğu yere gideceksem, bunun o kadar da iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum,” dediğini duydu.

Lori nedenini sormaksızın onun bu endişesini başından

savdı. “Dalga mı geiyorun? Tüm o ateşli, terli adamlarla karşılaşma fikri bunu *olağanüstü* kılıyor.”

Sanki Ryan, Lori’nin takımındaki adamlardan biriyle flört etmesine izin verecekmiş gibi. Neyse ki Hawks’in oyuncular Sullivan ikizlerinin yasak bölgede olduğunun her zaman farkında olmuşlardı. Jake’in aksine, diye düşündü Zach kaşlarını çatarak arkadaşına doğru bakarken. Tabii Sophie ve Jake’in o sırada her zamanki gibi birbirlerine attıkları o aşr duygusal bakışları görünce *sonunda* iyi bir sonuca ulaştıklarını düşündü.

Zach, Heather’in peşinden giderken gözlerini onun muhteşem bacaklarından, kalçasının tatlı kıvrımından, her zamanki gibi sırtına dökülen, örülü, parlak, siyah saçlarından alamadı.

Açıkçası şu an endişelendiği en son şey küçük kız kardeşiydi. Çünkü Ryan ya da takım arkadaşlarından herhangi biri Heather’a yanlış gözle bakacak olursa onları öldürmek zorunda kalacaktı.

Heather birçok kez davet edilmiş olmasına rağmen daha önce soyunma odasına hiç girmemişti. Ara sıra görüştüğü adamın davetini kabul etmiş olsaydı bu geçici ilişkilerinin bundan daha fazlası gibi görünmesine sebep olabilirdi.

şu an sakinleşememesinin nedeni de buydu. Çünkü onunla...

“Heather?”

Genç kadın Lori'yle birlikte içeri girdiğinde Hawks'ın birinci kalecisi Brant Johnson sırtıttı.

Heather kızardığını hissetti ama bunun sebebi Brant değildi. Zach hemen arkasında duruyordu, her bir kası gerilirken fırlamaya hazır bir ok gibiydi.

Genç kadın telaşlanıp olacakların önüne geçmeden Brant yerinden fırlayıp ona sarıldı. "Her zamanki gibi harika görünüyorsun."

Profesyonel bir sporcuya göre Brant gerçekten oldukça sevimliydi ve sarı saçları, mavi gözleri ve atletik vücuduyla kesinlikle yakışıklıydı. Fakat Heather ilişkilerini akşam yemeği ve seksin ötesine taşımayı hiç düşünmemişti. Brant bir araya gelmek isterse diye onu birkaç kez aramış olmasına rağmen son görüşmelerinin üzerinden birkaç ay geçmişti. Heather yalnızca o kadar da ilgili görünmemişti.

Hızla onun kollarının arasından sıyrılırken yüzüne gerçek göründüğünü umduğu bir gülümseme kondurdu. "Muh-teşem bir oyundu."

Göz ucuyla Zach'in yüzünde fırtınaya benzer bir ifade belirdiğini görebiliyordu. Lori, Sophie ve Jake neredeyse neşeli bir tavırla onları izliyorlardı.

"Bugün burada olacağını bilseydim sana mükemmel bir yer ayarlardım." Sonunda genç kadının köpeğini fark etti. "Hey, ne var ne yok, Antler?"

Heather, ağabeyi yanlarına geldiğinde Zach'in homurdandığını duyduğunu düşündü. Atlas etrafında çok sayıda iri adamdan rahatsızlık duysa da Heather, Zach'in varlığının

onu her zamankinden daha da güvende hissettirdiğini söyleyebilirdi.

“Ryan,” dedi Zach sahiplenici bir tavırla elini genç kadının sırtına koyarak. “Bu Heather ve köpeği *Atlas*.”

Heather köpeğinin ismine vurgu yapmasının ve sırtına elini götürmesinin Brant’in yararına olmadığını biliyor olsa da Zach’e gerçekten ait olmanın çılgın düşüncesiyle içinde bir şeyler ısınırken dahi iki adamın arasında çekiştirdiği bir kemik rolü oynamaya katlanamıyordu.

Zach’in alanından uzaklaşarak Ryan’ın elini sıktı. “Tanıştığımıza memnun oldum.”

Ryan’ın onunla Brant ve Zach arasındaki durumu anlamaya çalıştığını hissedebiliyordu. Atlas bir araya geldikleri birkaç seferde Brant’e hiçbir zaman fazla ilgi göstermemişti ama –Zach’le beraber olduğundaki gibi– Ryan kafasını kaşındığında neredeyse kıpırdanan bir yavruya dönüşüverdi. Evet, Sullivan erkekleri *gerçekten* nefes alıp veren her canlı üzerinde ciddi bir etkiye sahipti.

O arada Brant ona yaklaşmıştı. “Uzun zaman oldu Heather. Neden bu gece oyunu kazanmamızı beraberce kutlamıyoruz?”

Bir ay önce olsa gidebilirdi. Yine de Heather nefesine düşkün bir kadındı ve bir cuma gecesini yakışıklı bir adamla sonlandırmak hiç de fena sayılmazdı. Fakat başka bir planı ve kesinlikle herhangi bir ilişkisi olmamasına rağmen Brant’i tesadüfen görme fikri gözüne artık iyi görünmüyordu. Aslında bu *korkunçtu*.

Hayır, teşekkür ederim demek için ağzını açtığı sırada Zach ona uzandı ve elini kulağının arkasında örgüsünden fırlamış buklelerin arasına daldırdı.

“Bu sabah bize kahvaltı hazırlarken Brant’i tanıdığından bahsetmemiştin.”

Heather bir yandan bu hafif dokunuş karşısında onu şimdiye dek hiçbir erkeği arzulamadığı kadar arzuladı... Öte yandan evinde kahvaltı yapmasıyla ilgili üstü kapalı sözleriyle bir mağara adamı gibi davrandığı için onu yumruklamak istedi.

Kasten Zach’e sırtını dönerken Brant’e, “Uzun bir gün oldu ve yarın daha da uzun olacak,” dedi. Tüm öğleden sonrasını en yakın arkadaşıyla oynayarak ve patlamış mısır tanelerini silip süpürerek geçirmemiş de maraton koşmuş gibi görünen köpeğine baktı. “Geç oldu, gitmemiz gerek.”

Zach’in ailesiyle vedalaşmak için dönerken Brant şaşırıcı bir biçimde atılıp Heather’a yeniden sarıldı. Bu kez biraz daha uzun süre. “Seni sonra ararım.”

Heather gözlerini devirmemek için kendini zor tutarak onun kollarından sıyrılıp Lori, Sophie, Ryan ve Jake’e, “Hepinizle tanıştığıma sevindim,” demek için döndü.

“Bizim için *tam anlamıyla* bir zevkti.” Lori ona sarıldı. “Çok yakında yeniden görüşeceğimizi umuyorum.”

Heather bunun üzerine ne diyeceğini bilemedi. O Zach’in kız arkadaşı değil köpeğinin eğitmeniydi. Köpekleri olmadıkça onlarla yeniden hangi sebeple karşılaşacaktı ki?

Atlas’ın tasma kayışını çekip kapıya yöneldi. Zach’in

her adımında yanında olduğunu fark ettiğinde, “Çıkışı biliyorum,” dedi.

Zach elbette geri çekilmedi ve park alanına doğru yürürken yanından ayrılmadı.

“Onunla kaç kez görüştün?”

Heather adımlarını hızlandırdı. “Bu seni ilgilendirmez.”

“Neden bu gece onunla çıkmadın?”

Bu da onu ilgilendirmezdi ama Heather, “Yorgunum. Köpeğim yorgun. Eve gitmek istiyorum,” dedi.

Park alanına uzanan yola açılan yan kapıyı itti. Gerçek şu ki Brant’le yeniden öpüşme düşüncesi bile tüm bedenini ürpertiyordu. Yalnızca sorunsuz bir sevgili olmadığı için değil aynı zamanda –birden– öpüşmeyi hayal edebileceği tek bir erkek olduğu için.

“Peki, ya seni aşırı yorgun olmadığın bir zaman ararsa?”

Zach’in yanında sürekli devam eden kontrol kaybından ötürü kendine öfkelenerek, “Şu an aksini hissetmiyorum ama belki başka bir gün, farklı bir ruh halinde olursam neden olmasın?” dedi.

Zach kolundan tutup onu kendine doğru çekti. “Şimdi neden olmasın?”

Dudaklarını genç kadının dudaklarına öyle bir bastırdı ki aralarında kaynamakta olan her şey sonunda infilak etti.

On Dördüncü Bölüm

Heather neredeyse bir hafta boyunca bu öpücüğe direnmişti. Gün içinde onu sürekli serseme çeviren, geceleri de uykularını kaçırarak öpücüğün neye benzeyeceğiyle ilgili hayaller kurarken dahi ikisinin de bunu yapmak istemediğine dair kendini kandırmıştı.

Fakat hayallerinin hiçbirisi bu ilk öpüşmelerinin hakkını vermiyordu. Heather bunun park alanına uzanan boş bir yolda gerçekleşebileceğini –Zach’in güçlü kaslarının onu bir duvara yaslayacağını, kalçasını onunkine yapıştıracağını, büyük ellerinin saçlarında gezineceğini– aklının ucundan bile geçirmemişti.

Ve *ah Tanrım* dudaklarının dudaklarının üzerinde yarattığı his, dilinin onunkinin üzerinde gezinme şekli... Tüm benliğinin özlem duyduğu yasak meyveden biraz daha tatmak için ortaya çıkan tatmin edilemez iştah karşısında kendini kaybediyordu.

“*Heather,*” diye homurdandı Zach onun dudaklarına

doğru, ardından altdudağını dişlemeye başlayıp onu gerçekten bir çırpıda yiyip bitirmek istermiş gibi, bu basit öpücük yetmiyormuş gibi minik ısırıklarını derinleştirdi.

Heather onu kendinden uzaklaştırması gerektiğini, faydasız ilişkileriyle mücadeleye devam etmesi gerektiğini biliyordu ama bedeni akla yatkın gelen bu fikre uymayı basitçe reddediyordu.

Buna karşılık kollarını onun geniş omuzlarına doladı. Onu yakınında istiyor, ona *daha da* ihtiyaç duyuyordu. Daha önce kimseyle kendini bu şekilde –tam anlamıyla kontrolsüz, akıl almaz derecede etkili bir öpücükle sınırı aşmak üzere– hissetmemişti.

Evet, durması gerektiğini, onu kendinden uzaklaştırması gerektiğini, ona bunun asla olmayacağını söylemesi gerektiğini biliyordu. Fakat Zach’le şimdiye dek bir erkekle yaşayabileceğini hiç düşünmediği kusursuz bir bağ kurarken kendini öpücüğü derinleştirirken buldu.

Adam bir elini onun saçından çekip usulca vücudundan aşağı kaydırmaya başladı. Avucunu göğsünün kıvrımından kalçasına doğru kaydırırken Heather neredeyse çığlık atacaktı ve Zach elini onun şortunun açıkta bıraktığı bacağına etrafında gezdirinceye dek durmadı.

Tanrım, elinin teninde bıraktığı his şoke edici derecede güzeldi ve adam onun bacağına kaldırıp kalçasına doladığında Heather daha da sersemledi, fakat bu onun bacaklarının arasındaki ıslaklığa yönelmesine engel olmayı düşünmesi için yeterli değildi.

Heather her zaman seksin saf fiziksel rahatlamasından keyif almıştı ama bu hiçbir zaman kendini unutmasına, inandığı şeyleri unutmasına yol açacak kadar yoğun olmamıştı. Biri kapıdan dışarı çıkıp onları bu halde, duvara dayanmış neredeyse sevişirken bulabilirdi. Üzerlerinde hâlâ kıyafetleri vardı ama öyle olsa dahi Heather, adam onu çıtırçıplak soymuş gibi hissediyordu.

Kendini uçurumun kenarından yukarı çekmeyi denerdi. *ah*, nasıl da denerdi, fakat adam çenesine doğru öpücük yağmuruna başlayıp çenesinin altındaki o inanılmaz hassas noktayı keşfedince, kafasını duvara yaskayıp tenine değen dudakların yarattığı şiddetli zevkin tadını çıkarmaktan başka ne yapabilirdi ki?

Kirli sakalı enfes bir şekilde tenine sürtünürken Heather adamın kalçasını saran bacağına kullanarak onu daha da yakınına çekti.

Ona –ve kendine– edebileceği itirazların tümü yitip gitmişti ve tam parmaklarını onun siyah saçlarının arasında gezdiriyordu ki bir şey kol bileğini çekti, ikinci kez çektiğinde ise onu sarsacak kadar sertti.

Hızla çarpan kalbini dizginlemeye çalışırken, “Köpekler.” diyebildi nefesi kesilmiş bir halde. O ve Zach kendilerini öpüşmeye kaptırırken köpeklerin tasma kayışları birbirine ve sahiplerine dolanıyordu. “Onları çözmemiz gerekiyor.”

Zach kadının bacağına isteksizce kalçasından çekip tasma kayışının klipsini çözmek için eğilirken ve ufaklığı kollarının arasına alırken hayal kırıklığına uğramış bir ses tonuyla, “Cuddles, hareket etme!” dedi.

Titreyen elleriyle kayışları birbirinden ayırmaya çalışırken, “Bu onun hatası değildi,” dedi Heather. “O işi burada yapmamamız gerekirdi.” Sanki öpüşmeleriyle ilgili tek sorun konumlarıydı. “O işi hiçbir yerde yapmamalıydık,” diye açıklık getirdi hızla.

Fakat gerçek şu ki köpekler yanlarında olmasaydı Zach muhtemelen onu duvara dayalı bir şekilde öperken soymuş olurdu ve Heather da onu durdurmaya çalışmak yerine acele etmesi için ona yalvarıyor olurdu ki bu sayede daha da yakınlaşabilirlerdi.

Bu sayede Heather *daha da fazlasına* sahip olabilirdi.

“Yapmamız gereken şey tam olarak bu,” diye parladı Zach.

Adamın yaşadığı hüsrân onun nefesini kesti. Buna karşın Heather kendine hormonlarını kontrol edemeyen bir ergen olmadığını anımsatmak zorunda kaldı yeniden.

“Bu benimle ilgili bile değil,” dedi o da öfkeli bir şekilde. “Beni yalnızca elde ettim demek için istiyorsun.”

“Yanılıyorsun!” dedi Zach. “Seni yalnızca *istediğim için* istiyorum. İlk gördüğüm andan beri seni istiyorum Heather.”

Adam onu bu hale sokmayı nasıl başarıyordu? Önce öpücüğüyle, şimdi de sözleriyle...

Buna rağmen davasından vazgeçemezdi. “Sen ve Brant, Atlas’a gönderdiğin kemikmişim gibi uğruma kapışıyordunuz.”

“Bana ait olduğun için uğruna kapışıyordum.”

Onun bu sahiplenici sözleri üzerine Heather’ın gözleri kocaman açıldı. “Asla bir adama ait olmayacağım.”

Adam ilk kez ona cevap vermedi. Buna karşılık Heather

onun duraksadığını hissetti. Uzun uzun ona baktığını. Düşündüğünü.

“Ne?” dedi Zach birden yumuşayan ses tonuyla. “Korkuyor musun? Benden mi? Yoksa kendinden mi?”

Bu Heather’ın ondan söylemesini bekleyeceği en son şeydi. Ancak beyni *sana âşık olmaktan ya da her şeyden* arasında gidip gelen cevaplarla dolup taşıyor olmasına karşın, “Korkmuyorum,” dedi.

Zach tek kaşını kaldırdı, fakat onu yalan söylemekle itham etmek yerine, “Kanıtla,” dedi.

Heather çenesini kaldırdı. “Ne yaptığını biliyorum. Bunu kanıtlamak için ne çeşit bir bahane öne sürersen sür bunun kendi yararına, yalnızca kendi yararına olacağını biliyorum.”

Adam ona yeniden uzanıp başparmağıyla altdudağını okşamaktan çekinmedi ve Heather ne kadar aptaldı ki buna izin verecek kadar onun dokunuşunun özlemini çekiyordu.

“Bu her ikimizin yararına olacak, bu konuda sana söz verebilirim.” Bir âşığın şefkatli dokunuşu gibi elinin tersiyle onun yanağını okşadı. “Senden başka bir aşk arayışında değilim. Biz kusursuz derecede birbirimize uyuyoruz Heather. Endişelenme, bu her ikimizi de mutlu edecek. Gerçekten, gerçekten mutlu edecek.”

Ah.

Heather sevinç duyabilir, adamın ağzından bu kadar net çıkan kelimelerden memnun olabilirdi. Fakat her zaman istediğini söylediği şeyi Zach’in açıkça belirtmesine rağmen

sözleri göğsüne bıçak saplanmış gibi bir his yaratmıştı. Sanki kalbinin budala, kayıtsız tarafı adamın ona âşık olmasını gizlice istemiş gibi.

O noktaya varmış olsalar adamın edeceği aşk yeminine güvenemeyecek olmasına rağmen.

Atlas'ı stadyumdan çıkararak hem kendini hem de köpeğini bu zamana dek hiç karşılaşmadığı kadar çekici bir adamdan uzak tutmak, ondan uzaklaşmak istemesinin bir nedeni daha vardı.

Yalnızca, dudakları dudaklarına değdiği an iradesini kaybetmişti ve bedeninin bedenine değmesinin ne kadar güzel bir his –sıcak ve güçlü– yarattığını bilmek çaresizce daha fazlasını arzulamasına sebep olmuştu. Bu kez daha uzun, aralarındaki engeller ve tutkuların doğal akışını yarıda kesen kimse ya da hiçbir şey olmaksızın.

Ama aynı zamanda adamın onun etrafını kuşattığı şehvet büyüsüne giderek daha da kapıldığını hissedebiliyordu ve Heather –Zach Sullivan gibi kendine güvenen ve çekici– bir adamın karanlık bir yolda ona eşlik etmesine izin veremeyecek kadar uzun süredir kendi hayatını yaşıyordu.

Karanlığa dalacaksa bunu özgür iradesiyle yapmalıydı, lanet olsun.

“Yalnızca seks,” dedi sakın bir ses tonuyla. Onun –ve kendisinin– bundan kesinlikle emin olmasını isteyerek ekledi: “Olacak tek şey bu.”

Saf bir biçimde erkeksi bir zafer gözlerinde belirirken Zach hemen parmaklarını onunkilere kenetleyip onu yakınına çekti.

“Anlaşmaya varmak için öp beni.”

Genç kadının nefes alıp veriş i onun bu usulca dile getirdiğ i emirle hızlandı. Heather bugüne dek onun duyusal üstünlüğüne ne kadar ihtiyaç duyduğunu fark etmemişti. Adamın ondan öpücük koparma şeklini sevmiş, daha da ötesinde Zach almak istediğ i şeyi duvara yaslar ken içinde kâbar an ahlaksız histen inanılmaz heyecan duymuştu. Ve şimdi, onun anlaşmaya varmak için verdiğ i öpüşme emrinden rahatsızlık duymas ı gerekirken hiç olmadığ ı kadar tahrik olmuş durumdaydı.

Adamın ondan ne beklediğ ini biliyordu... Ya onun dudaklarına ruhsuz bir öpücük konduracak ya da öpücüğün kontrolünü yeniden ona bırakacaktı.

Fakat şu an Zach’le fiziksel olarak birlikte olmanın tadını çıkarmaya karar vermesiyle... Yalnızca mevcut olan her türlü zevki inkâr etmeyecek aynı zamanda birlikteliklerinden onun az da olsa etkilenmediğ inden emin olacaktı.

Bu kez parmaklarını adamın bronz tenini gölgeleyen inanılmaz çekici kirli sakalında gezdirerek onun çenesine uzanan kendisi oldu. Ayakucunda yükselip ona daha da yaklaşırken adamın gözlerinde arzu dolu bir ifade belirdi. Heather elini onun saçlarının arasına kayd ırdı ve yüzünü kendi yüzüne doğru çekti.

Dudaklarının onun dudaklarına bir anlığına dokunmasıyla Zach homurdandı ve dudaklarını onunkilere bast ırdı. Ve bu sözleştikleri meselede anlaşmaya varmak için -akıl almaz bir tutkuyu ve kurlsız bir seks i öngören- mükemmel bir öpücük t ü.

Daha fazlası değil.

Zach şimdiye kadar bir kadın yüzünden kontrolünü hiç kaybetmemişti. O noktaya yaklaşmamıştı bile.

Heather'a kadar.

Ufaklığın aralarında kımıldamasıyla nihayet ayrıldıklarında Zach onu bırakma düşüncesine katlanamadı. Kollarının arasında tutmaya devam ederek Cuddles'a nefes alması için alan sağlarken, "Atlas için evden almak istediğin herhangi bir şey var mı?" diye sordu.

Kadın ona gözlerini kırıştırtarak bakıp kafasını sallarken güzel gözleri öpüşmelerinin verdiği zevkle buğulanmış görünüyordu.

Zach onu yatağında istiyordu. Heather'ın ait olduğu yer, Zach'in -garajındaki çalılığın arasından ufaklığı tatlı sözlerle çıkarmaya çalışırken kıvrımlarından gözlerini alamadığı o ilk andan beri- ona ihtiyaç duyduğu yer orasıydı.

Onu öperken zevkten nefes nefese kaldığını daha da duymak ve altında paramparça olurken yüzünde beliren ifadeyi izlemek için sabırsızlanıyordu.

Onu bir an önce çırlıçıplak bırakma çaresizliğiyle kadının elini tutup Danua'nın tasma kayışını diğer eline alarak park alanına yöneldi.

"Evine kadar senin peşinden geleceğim ve ihtiyaç duyduğun şeyleri toplamanda sana yardım edeceğim."

Kadının tutmakta olduğu elinin gerildiğini hissetti. "Sa-

dece bir gece Zach. Evine taşınmıyoruz. Yalnızca seks,” dedi sert bir ses tonuyla ona anımsatarak.

Fazla katıydı. İkinci öpücükten sonra fazla kontrollü.

Ah evet, Zach onun kontrolünü kaybetmesinden keyif alacak, hatta geleceğe dair tek amacını gerçekleştirecekti.

Atlas geceyi en yakın arkadaşıyla geçireceğini anlamış gibi hemen hareketlendi. Danua ufaklığı burnuyla dürtünce Zach sıırttı. Heather’ın istediğı tek şey aralarındaki çekime karşı savaşılabilmekti, fakat adam onun açıkça köpekleri ayırma konusunda zorlanacağına bel bağılıyordu.

Köpekleri kullanarak onu yakınında tutması oyunu adil kılmıyordu.

Kaldı ki bir Sullivan ne zaman oyunu kuralına göre oynamıştı ki?

On Beşinci Bölüm

Heather yerinden çıkacakmış gibi hızla çarpan kalbini dizginlemeye çalıştı. Şu an hiçbir şey onu bu kadar heyecanlandıramazdı. Özellikle de Zach'le yalnızca seks ilişkisinin şartlarını açıklığa kavuşturmalarının ardından.

Ve anlaşma yapılmış olmasına rağmen kendini onun yatak odasında bulduğu için hâlâ haddinden fazla şaşkındı. Beyzbol stadyumunda, diye düşündü, başına gelecekleri biliyordu.

Birden *gerçeklerden* aslında ne kadar uzaklaştığını fark etti.

Zach Sullivan doğal bir afetti. Yalnızca sersemletici bir şekilde erkeksi görüldüğü için değil aynı zamanda güçlü – yine de sevimli– karakteri yüzünden. Heather onu ilk gördüğü an elbette seksi düşünmüştü. Dünya üzerinde onunki gibi bir yüze ve vücuda sahip biriyle karşılaşan hiçbir kadın aksini yapamazdı.

Ah, ama Heather ne kadar heyecanlı olduğunu anlarsa

onun ne yapacağını tahmin edebiliyordu. Ona kahkahalarla gülerdi muhtemelen. Bu aşamadan itibaren ona acımasızca sataşırđı ve bunu kendi zaferi olarak görürdü.

Bu Heather'ın –aksi olsa dahi– hakkında kimin ne düşündüğünü önemsemediğini söyleyen on yedi yaşında bir ergen gibi davranmasına kusursuzca uyan şeydi.

“Efsanevi yatak odası burası demek.” Odada etrafına bakınırken tek kaşını kaldırıp başparmağını şortunun cebine sokarak bedenini kasıtlı olarak rahat ve sakin tutmaya çalıştı.

Kapı aralığında durmakta olan Zach, “Efsanevi mi?” dedi.

Kahretsin, bu kesinlikle Zach Sullivan gibi egosu yüksek bir erkeğe söylenecek doğru kelime değildi. Fakat Heather sözünden dönmeye çalışmak yerine ne yapacağını çok iyi biliyordu. Bunun yerine svitsörtünü çıkarıp köşede duran deri sandalyenin üzerine attı.

“Pekâlâ,” dedi yavaşça arkasına dönerken. “Bunu yapmaya hazır mısın, yoksa?”

Adamın karanlık bakışları onun tenine bir bakıştan çok daha fazlasını yayan bir elektrik yükledi. “Olman gereken başka bir yer mi var?”

Tanrım hayır, Heather yakın zamanda buradan ayrılmayı planlamıyordu. Kahrolası, onunla birlikte olduğunda dünyanın geri kalanını zorlukla anımsayabiliyordu. Ama Zach bunu fark ederse, çekeceğı vardı.

Sözlerine devam etmeden önce adamın güzel dudakları hafif bir sırtışıla kıvrıldı. “Yoksa sonunda bana sahip olacağın için aceleci mi davranıyorsun?”

“Gelecek doğum gününden önce tescilli hamlelerinden etkilenmeye hazırım sadece.”

Başka bir adam bu şekilde davranmış olsa Heather onun erkekliğini çoktan sorgulamış olurdu ama bu Zach için geçerli değildi. Buna karşılık Zach basitçe o harikulade ifadeyle sırtıtmaya devam ediyordu.

“Öyleyse iki numaralı kutucuk,” dedi adam havaya küçük bir tik işareti çizerek. “Sonunda bana sahip olacağın için aceleci davranıyorsun.”

Heather saçma bir biçimde kaba –ve acınacak derecede doğru– olan bu sözlerle karşı çıkabilirdi, tabii Zach köpekleri dışarıda bırakarak kapıyı yavaşça kapamamış olsaydı. Çok geçmeden yatak odasının ışıkları söndü.

Yatak odası bir anda kararırken genç kadın nefesinin keşildiğini işitti. Geniş pencerelere rağmen ay bu gece kalın bir sis tabakasının ardına saklanmış ve kalp atışları hiç olmadığı kadar hızlanmıştı.

Hiçbir zaman karanlıktan hoşlanmamış, görme yetisinin kontrolünü kaybetmekte romantizm ya da arzu uyandıran bir şey görmemişti. Özellikle de tercihlerini ortadan kaldırmış gibi bir his yarattığında. Birkaç sene önceki sevgililerinden biri onun gözlerini bağlamak istemişti ama Heather en ufak bir ilgi dahi duymamıştı.

İstemsizce içinde kabaran paniği bastırmaya çalışarak, “Ne yapıyorsun?” dedi.

Yatak odasında onu göremiyor olsa da adamın kapı girişinden usulca yanına doğru hareket ettiğini duyabiliyordu.

“Seni etkilemeye hazırlanıyorum.”

Sesi neden normalde olduğundan daha derin geliyordu ve Zach yakınına gelirken Heather neden nefesini tutmadan edemiyordu?

Yabancı bir yatak odasında Zach’ın onu öpmesini, ona dokunmasını beklerken kontrolünün büyük kısmını yitirmişti zaten.

“Zach, ben...” derken sesinin hafifçe titremesine engel olamadı.

Zayıflığını itiraf edemeden adamın ellerini yüzünün iki yanında hissetti, tenine öylesine nazik bir biçimde dokunuyordu ki Heather onun ellerinde İngiliz anahtarıyla doğmuş olduğuna inanmakta güçlük çekebilirdi.

Başparmaklarının ucuyla dudaklarını okşayıp yumuşacık bir şekilde fısıldayınca genç kadın içgüdüsel olarak onun bir parmağının ucunu yalamak için dudaklarını araladı. Adamın alçak sesle inlemesi Heather’ın nefes alıp verışı dışında odada yankılanan tek şeydi.

Heather hâlâ sabit bir şekilde ayakta durmakta olmasına rağmen kesik kesik nefes alıyordu ve Zach ellerini elmacık-kemiklerinden boynuna doğru usulca kaydırırken soluğunun yerine gelmesinin yolu yokmuş gibi görünüyordu. Yüzünü onun ellerine bastırmak istedi, fakat adam tenine ancak yüzeysel olarak dokunuyor olmasına karşın onu tam anlamıyla ele geçirmişti sanki.

“Tenin ne kadar yumuşak,” diye mırıldandı Zach ve Heather neredeyse saygı dolu olan bu kelimeleri dudaklarında

hissetmeyi, çaresizce onun öpücüğünü tatmayı arzu etti.

Hiçbir zaman seçici bir sevgili olmamış, ilk adımı bir erkeğin atmasını beklemeye hiçbir zaman inanmamış, yapabilecekse zevk alma fırsatını hiçbir zaman şansa bırakmamıştı. Fakat onlar seksti.

Bu baştançıkarmaydı.

Başına geleceğini hiçbir zaman beklemediği...

Dolayısıyla adamın teninin her bir köşesini adeta tutuşturan nasırlı ellerinin yarattığı hissi nasıl tahmin edebilirdi ki? O ellerin böylesine yavaşça, böylesine nazıkçe teninde gezineceğini ve kafasından kolayca çıkarabilmek için adamın uzun kollu gömleğinin üstten birkaç düğmesini çözmeye çalıştığını dahi güçlülükle fark edebileceğini ve onun karanlıkta normalde olduğundan çok daha güzel kokacağını –hislerini uyaran mis gibi bir erkeksi koku– nereden bilebilirdi?

“Arabalarının çizgilerinden ve kıvrımlarından bahsetme şeklinden...”

Adam onun göğüslerini sıyrıp geçerek bir düğmeden diğerine yöneldi. Heather onun sataşmaya meraklı olduğunu biliyordu ama adamın bunu yatak odasında da taşıyacağını hiç düşünmemişti.

“Her şeyi görmek istediğini düşünmüştüm.”

İçerisi onu belli belirsiz seçebileceği kadar karanlık olsa da Heather onun gülümsediğini hissettiğine yemin edebilirdi. “Haklısın, hoş şeylere bakmayı severim,” diye onayladı Zach usulca ve arkasına düşecek şekilde gömleği onun kafasından çekip çıkardı. “Neyse ki muhteşem bir gece görüşüne sahibim.”

“Bense karanlıkta zar zor araba sürebiliyorum,” dedi Heather şu an saçmalıyor olduğunu bilerek, fakat orada öylece üzerinde yalnızca sutyeni ve şortuyla duruyor olması sinirlerini bozmuştu.

Bu kez onun gülümseyip gülümsemediğini tahmin etmek zorunda kalmadı zira adamın alçak sesle güldüğünü duyabiliyordu. Kahkahasının sıcaklığı her zamanki gibi içini sardı ve onun biraz olsun sakinleşmesini sağladı.

Zach şimdiye kadar onu sürekli rahatsız etmiş ve bıktırmış olsa da gerçek şu ki Heather onunla birlikte olmaktan her zaman hoşlanmıştı. Daha önce bir erkekle zaman geçirmekten hoşlandığını bile anımsayamıyordu ki bu da neden *daha önce* onun yatak odasına girmediğini açıklıyordu. İzin verilen şeylerle ilgili bir kural listesi olmaksızın.

Harika seks listedeydi. Duygusal karmaşaysa listede yoktu.

Peki, diye düşündü merak ederek, baştan çıkma?

Ne var ki Zach’in elleri belinden sırtındaki gergin kaslara doğru kayarken bu soruya karşılık bulamadı.

Yapabildiği tek şey hissetmekti.

Ve, ah, ne zamandır gergin olduğunu bile anımsayamadığı kasları rahatlatmak için uğraş veren böylesi güçlü ellere sahip olmak nasıl da güzeldi.

“Kendini çok iyi hissedeceksin Heather. Hissedeceğini biliyorum.”

Heather onun sesindeki içten memnuniyeti duyabiliyor, adamın aynı şeyleri daha önce yüzlerce kadına söylemiş olup

olmamasını umursamadığını biliyordu. Önemli olan tek şey Zach'ın bunları şu an *ona* söylüyor olmasıydı.

Adam ellerini onun kürek kemiğine kaydırmıştı ve bulduğu boğumu sıfır merhamet göstererek ovuştururken Heather neredeyse inleyecekti.

“Kendine pek iyi bakmıyorsun,” dedi Zach azarlayıcı, alçak bir ses tonuyla ve bu genç kadının içini eritti. “Çok yoğun çalışıyorsun ve o koca kırma seni etrafta sürekli çeikiştiriyor.” Omuzlarını daha sert ovuşturabilmek için onu kendi etrafında, sırtı ona bakacak şekilde döndürdü. “Seninle birlikteyken daha dikkatli olması gerekiyor.”

Yaptığı masaj onu pelteye çevirse de adama yeniden anımsatması gerekiyordu. “O bir kırma değil safkan.”

“Saçma,” dedi Zach onun saçını bir omzuna doğru atarak. Şimdi biraz daha yaklaşmıştı, öyle ki Heather artık onun sıcak nefesini açıkta kalan boynunda hissedebiliyordu. “*Kırma* kelimesine karşılık veriyor. Evrakının sahte olmadığından emin misin?”

Heather erkeklere olan güvensizliğini hesaba kattığında köpeğinin Zach'e olan davranış şekline hâlâ inanamıyordu. Kaldı ki hayvanlar insanların gerçek tabiatlarını görebilme yeteneğine sahiplerdi. Kötülük taşıyan sahte bir gülümsemeyi, masum bir dokunuşun altında yatan tehdidi –ya da aksine nefesini tekrar tekrar kesebilecek kadar sevimli ve içten olma becerisine sahip bir adamı– nasıl okuyacaklarını bilirlerdi.

Genç kadın bunu fark etmeden önce Zach sutyenin kop-

çasını açmış, iç çamaşırını onun omuzlarından sıyırıp çıkarmaya çalışıyordu ki o da gömleğin hemen yanına yere düşebil-
sin. Karanlıkta olmasına karşın Heather örtünmek, elle-
riyle göğüslerini kapamak istedi, hem de Zach'le sevişmeye
çoktan razı olmasına rağmen.

“Scni geriyor muyum?” diye sordu adam, yarı çıplak
bedenine yaklaşırken dudakları onun kulakmemesine değe-
cek gibi oldu.

“Hayır.” Ve bu doğrudu. Korkmuyordu.

Heyecanlıydı.

Heyecanının ötesinde bir şeydi hissettiği.

En sonunda Zach ağzını onun tenine bastırdı, dudakları
onun kulakmemesini okşuyordu ve dilinin teması, “O zaman
neden titriyorsun?” diye sorana dek hissedilmedi.

“Kulaklarım hassastır,” diye açıkladı Heather ona.

“Bildiğim iyi oldu.” Bu kez kulakmemesinin hemen al-
tına bir öpücük kondurdu. “Hassas olduğun başka yerler var
mı, bilmem gereken?”

Ah Tanrım.

Bu zamana dek Zach Sullivan'la boy ölçüşebileceğini
düşünmüştü. Fakat bu –o kocaman, güçlü, her şeyi bilen el-
lerinin oyuncağı olduğu– onun yatak odasına girmeden ön-
ceydi.

Yine de ona karşı koymaya çalışmıştı değil mi? Yoksa
sabah olduğunda kendine nasıl saygı duyabilirdi ki?

“Işıkları açmalıyız belki de, böylece sana bir harita çi-
zebilirim.”

“Ne kadar da arsız dudaklar,” diye mırıldandı Zach. “Onları nasıl daha iyi kullanabilirim diye düşünmeme yol açıyorlar.”

Bu kendini onun öpücüğüne hazırlaması için yeterli bir uyarı olmalıydı, fakat adam bir elini saçlarının arasına kaydırıp yüzünü dudaklarına doğru çevirdiğinde Heather dudaklarının yeniden buluşacak olmasının inanılmaz hazzıyla nefesini tutmaktan başka hiçbir şey yapamadı.

Ellerinin nazikliğine –ki hâlâ öyleydi– karşın dudaklarının vahşiliği ona farklı bir hikâye anlatıyordu.

Zach onu istiyordu. Fena halde. Ve dili onunkine satarırken Heather onu ilk gördüğü andan beri kontrol altında tutmaya çalıştığı tüm o güçlü duyguları, tutkuyu serbest bırakabildiği için mutluydu.

Çıplak göğsünü onunkine yaslamak, adamın hayal ettiği kadar sertleşmiş ve sıcacık olup olmadığını anlamak isteyerek Zach’ın kollarının arasına doğru dönmeye çalıştı. Fakat Zach buna izin vermek yerine bir elini beline sararak onu kendi bedenine yapıştırdı ve Heather tuhaf bir şekilde onun tutuşuna karşı koymak, kontrol ondaymış gibi hissetmek yerine tam aksi hislerle sarsıldı.

Adamın onun düşmesine izin vermeyeceğini bilmenin güvenini ve rahatlığını hissetti ve, en azından bir an için, Zach’ın hem kendisini hem de onu saf zevkin doruğuna nasıl taşıyacağını tam olarak bildiğini kabullendi.

Daha onun düğmeyi ve fermuarı açtığını fark edemeden sortu ayaklarının dibine düştü. Zach’ın öpücüğüyle kendini

bu kadar kolayca kaybetmesinin şaşkınlığını yaşarken dudaklarını onunkilerden ayırdı.

Zach dudaklarını yeniden ele geçirmektense çekingenliğini sezmiş gibi yanağına, ardından boynuna ve omuzlarına yumuşacık öpücükler kondurmaya başladı. Heather'ın teni –öpücüklerle bezeli bu heyecan verici zevk hattında– yavaş yavaş canlanmaya başladı.

Hal böyleyken korkuyu, kendine birine teslim olma izni vermenin endişesini üzerinden hâlâ atamıyordu, Zach'in sesi düşüncelerini bölene dek.

“Burası da hassas mı?” Başparmağını omurgasından saç çizgisine dek yukarı doğru kaydırınca genç kadın ürpererek karşılık verdi. “Bunu evet olarak kabul ediyorum,” dedi yavaşça ve aynı yolun izini diliyle sürdürdü. “Peki ya burası?” Parmakları beline kayınca Heather sırada ne olduğunu anladı. Zach onun arkasında dizleri üzerine çöktü, dudakları inanılmaz derecede hassas olan tenini yalarken ağzı neredeyse kalçasına değmek üzereydi.

Genç kadının nefesi kesilirken, “Kesinlikle evet,” dedi Zach.

Ve sonra tam o an adamın vücudundaki hassas noktaların gerçekten bir haritasını çıkarmasının şaşırtıcılığını algılamaya çalışırken onun o iri ellerinin göğüs kafesinin iki yanını, göğüslerinin hemen altını sardığını hissetti.

“Bunun da bir evet olacağını tahmin ediyorum,” dedi Zach onun sol yanında iki kaburga kemiğinin arasını diliyle yalarken ve Heather dokunuşların hazzıyla dizleri neredeyse bükülürken ürperdi.

Sanki tüm bunlara değermiş gibi.

Sanki Zach gerçekten onun kıymetli olduğunu düşünüyormuş ve hassas noktalarını keşfetmeye ayırdığı zamana değiyormuş gibi.

Adam hamlelerini genç kadının öbür tarafında da uyguladı ve tüm bu süreçte öylece durmaya, daha fazlası için yalvarmamaya çalışan Heather boğazından yükselen küçük, çaresiz bir sesle kendini ele verdi.

Zach dudaklarını onun beline bastırdı. “Zamanı gelince.”

Bir an sonra, hâlâ onun arka tarafında diz çökmüş dururken, parmaklarını genç kadının külotunun iki yanından geçirdi ve bekledi. Heather sessiz, karanlıkta yükselen derin bir nefes aldı zorlukla.

“Bu an için ne kadar beklediğimi biliyor musun?”

Her bir kelime bir öndekinden dağınıktı. Tıpkı vahşi öpücüğü gibi ham ifadesi de –yavaş, sataşmalı baştan çıkarmasına rağmen– onu ne kadar fena halde istediğinin açıklamasıydı.

“Ne kadar?” diye sormayı başardı Heather bir şekilde.

Adam onun külotunu aşağı kaydırırken bir yanağına öpücük kondurdu ve yumuşak bedenini eşit ölçüde açığa çıkarırken inledi.

“Hep, Heather. Seni hep beklemişim gibi bir his bu.”

Dünya üzerindeki en şoke edici kelimelerin dile getirilmesinin hemen ardından genç kadının külotu çıktı ve ayaklarının dibindeki kumaş yığınınına karıştı.

Heather adamın ona yeniden dokunmasını, onu yeniden

öpmesini -*lütfen, lütfen, lütfen beni bu şekilde bırakma*- nefesini tutarak bekledi, fakat Zach onun kadar hareketsizdi ve genç kadının bedenine dokunan tek şey onun nefesiydi.

“Kokuna bayılıyorum.” Nefes alırken boğazından yükselen kelimeler boğuktu. “Tenine bayılıyorum.” Elleri onun kalçasına kaydı ve yumuşak tenini okşarken Heather kendini aşırı bir biçimde kadınsı hissetti. “Ve tadına bayılıyorum.” Küçük ısırmalarla onun kalçasına öpücükler kondurdu, ardından uyluğuna doğru kayıp sonunda dizlerinin arka kısmına ulaştı.

Buranın erojen bölge olmaması gerekiyordu. Heather adamın dili bacaklarının arka kısmında gezinirken yumuşak bir biçimde inlemek yerine kahkaha atıyor olmalıydı.

“Pek çok hassas nokta bulduğumuzu sanıyorum,” diye onayladı Zach genç kadın ürperirken. “Ama fazlası olduğuna bahse girerim.” Duraksadı ve kadının nefesi kesilirken ekledi: “Çok daha fazlası.”

Sonrasında Heather’ın bildiği tek şey adamın ayağa kalkıp onu kollarının arasına aldığıydı.

“Zach, ne yapıyorsun?”

Bu zamana dek hiçbir erkek onu bu şekilde kucağına alıp bir yatağa taşımamıştı. Niçin bir arada oldukları ya da niçin anlaşılmaya vardıkları düşünüldüğünde bu aşırı derecede romantik bir his yaratıyordu.

“Heather, seni yatağa taşıyorum!” diyerek dalga geçti Zach onun şoke olmuş ifadesini taklit ederek.

Heather, hayatı boyunca hiç bu kadar uyarılmamış ol-

masına rağmen kahkaha atmaktan başka ne yapabilirdi ki? Kahkaha ve seks onun için hiç bu kadar bağlantılı olmamıştı.

Üstelik bu zamana dek Zach gibi bir sevgilisi hiç olmamıştı, öyle değil mi?

On Altıncı Bölüm

Zach Sullivan'ın kendini iyi hissediyor olmalıydı. Kadınlara zevk vermek en iyi yaptığı şeydi.

Bunun bir anlamı yoktu zira kendini öylesine oyun dışı kalmış, öylesine Heather'da kaybolmuş hissediyordu ki diğer her türlü cinsel deneyim yitip gitmişti... Tek bir öpücük, tek bir dokunuşla onu tümünü bir seferde çözmek zorunda bırakarak.

Gecenin kontrolünü kaybetmeyeceğinden emin olmak için ışıkları kapamıştı. Ne var ki karanlığın da ona bir faydası dokunmuyordu.

Genç kadının tatlı ve baştan çıkarıcı kokusu her yerdeydi. Teni inanılmaz bir şekilde yumuşaktı ve öpülürken ürperdiğinde, heyecan bedenini ele geçirip zevkle inlediğinde Zach'in göğsü sıkışmıştı.

“Beni indirmezsən kolların çok geçmeden güçsüz düşecek.”

Zach dudaklarını yeniden onunkilere yaklaştırdı ama

temas kurmadan hemen önce durdu. "Direncimi mi sorguluyorsun?" Kadının arsız yanıtını beklemeksizin dudaklarını dudaklarına bastırdı ve onu nefesi kesilecek şekilde öptü.

Her ikisi de hızlı hızlı solurken Zach sonunda onu yatağın ortasına bırakıp hızla kendi üzerindeki çıkardı.

Muhteşem bir gece görüşüne sahip olduğunu söylediğinde abartmamıştı. Tanrım, Heather harikaydı. Zach yalnızca ona bakmak, her bir yumuşak kıvrımını zihnine kazımak istiyordu.

"Zach?"

Genç kadın karanlıkta ona uzanınca Zach onun ellerini tuttu. "Buradayım. Yalnızca manzaranın tadını çıkarıyorum."

Heather parmaklarını onunkilere kenetlerken adamın karanlıkta gerçekten görebildiği bilgisi karşısında şaşkın bir ses çıkardı. Onunla el ele olmak Zach'in ummadığı temaslarından bir diğerydi. Bozulan kurallara eklenecek bir diğeri.

Zach kadınların ellerini tutmazdı. Fakat Heather'ı bırakmak istemiyordu, bu yüzden iki yana ayırdığı bacaklarının arasına yerleşecek şekilde onunla birlikte yatağa uzandı.

"Beni gerçekten görebiliyor musun?"

Karşısındaki tamamen giyinikken çıplak kalmasının yarattığı panik barizdi. Elbette Zach onun bu halinden inanılmaz keyif aldı, özellikle de Heather gezegendeki en sabit kadın olmaya çalışırken.

"Emin olabilirsin."

Genç kadın hayal kırıklığına kapılmış bir ses çıkarınca

Zach onu yeniden, bu kez daha yumuşak bir şekilde öpmek zorunda kaldı. Ellerinin ellerinden ayrılmasına izin vermeden onları yastığının iki yanına çekti ve zamanını onun tatlı dudaklarını keşfetmeye adadı.

Ulu Tanrı! O kadar uzun zamandır onu bu şekilde öpmek istiyordu ki hissettiği arzu onunla geçirdiği her saniye Zach'i daha da yiyip bitiriyordu. Çekinmeden karşılık vermesine bayılıyordu ki kadın ona sataşmaya ya da onu azdırmaya dahi çalışmıyordu. Heather diğer her şeyde yaptığı gibi öpücüğüne de aynı şekilde –odaklanarak– cevap veriyordu.

Zach onu baştan çıkarmayı planlamıştı ama kadının dili dilini okşarken, parmakları parmaklarına kenetlenirken ve kalçası onun sunacağı rahatlamayı bulmaya çalışarak kımıldarken gerçekten aksinin yaşanıp yaşanmadığını... Onu baştan çıkaranın Heather olup olmadığını düşünmek zorunda kaldı.

Bu çılgın düşünceyle hayatını yeniden rayına oturtmaya kararlı bir şekilde dudaklarını hızla onun dudaklarından çekti. Kartları tutmakta olan kişi ilk anda gözüne kestirdiği kadın değil, oydu.

Gölgelerle bezeli odada ona uzun uzun bakarken ne kadar güzel olduğuna yeniden hayret etti. Onun vücuduna sahip olan diğer kadınlar bunu soluk renkli gömlekler ve şortlarla kapamak yerine sergilemek için ne olsa yaparlardı.

Zach o biçimsiz kıyafetlerin altında tam olarak neyin saklı olduğunu merak ederek günden güne çılgına dönmemiş miydi?

Servetini ona gerçekten göstermemişçesine sonunda Zach'in onu tam anlamıyla göreceği anın beklentisini güçlendirmişti.

"Yani?"

Zach onun ses tonunda güvensizliği bastıran meydan okumayı duyabiliyordu, kadının değeriyle ilgili herhangi bir endişeye sahip olması ise göğsünün yeniden sıkışmasına sebep oluyordu.

Bu gibi anlarda ne söyleyeceğini bilen bir adam olmadığının farkında olduğundan ona ne kadar güzel olduğunu göstermeye karar verdi ki kadının bunu anlamaması imkânsızdı.

Bir göğsünün ucuna uzandı ve göğüs ucunu dudaklarının arasına aldı. Heather ellerinin arasında yay gibi gerildi ve nefes nefese onun adını fısıldadı, fakat Zach onun tatlı tadına öylesine odaklanmıştı ki onu zar zor duydu. Dilini sertleşen göğüs ucunun etrafında gezdirip kadının diğer göğsüne yöneldi.

Ellerini tutan ellerini, kalçasını saran bacaklarını kullanarak onun mükemmel göğüsleriyle tekrar tekrar ilgilenirken altında kıvranan kadını sabit tuttu, ta ki Heather yalvarana dek.

"Lütfen, Zach, ihtiyacım olan..."

Zach dişleriyle bir göğüs ucunu sıyırınca genç kadın itirazını tamamlayamadan zorlukla soludu. Heather'ın ona ihtiyaç duyduğu şeyi söylemesine gerek yoktu çünkü Zach de aynı şeye ihtiyaç duyuyordu... Teninin her bir köşesinin tadına bakmaya, kokusunu özümsemeye...

Göğüslerinden omuzlarına doğru kayıp bir kolunun alt

tarafına yöneldi. Ama dudakları ve dili dirseğine doğru inerken genç kadının daha da erimek yerine gerildiğini hissetti.

Tabii bu onun kendini iyi hissetmesi için Zach'i daha da istekli hale getirdi; sonunda birlikte olmalarının ne kadar güzel olduğu dışında Heather'ın her şeyi unutmasına yardımcı olmak için.

Dudakları yeniden onun yumuşak teniyle buluştu, fakat bu kez teninin hafif kabarık olduğunu fark etti. Dirseğinin kıvrımını, ardından kolunun alt kısımlarını tattığında da aynı şeyi hissetti. Bu kabarıklıklar teninin geri kalanının kusursuz yumuşaklığı düşünüldüğünde tam anlamıyla beklenmedik bir etki yaratıyordu.

"Heather," dedi onun bu gibi yaralara sahip olurken çektiği acı karşısında boğazı kasılarak. "Bunlar nasıl oldu?"

Bu soruyu sorarken parmaklarını kadının diğer kolunda gezdirdi ve orada da aynı yara izlerini buldu. Solgun, tamamen iyileşmiş yaralardı ama fark edebilmişti. Karanlıkta bile dikkatini ondan başka verebileceği hiçbir şey yoktu.

Ve hiçbir şey Heather'dan daha önemli görünmüyordu.

"Eski yaralar," dedi Heather usulca. "Gençken yaşadığım bir kazadan kalma."

Son sözleri dile getirirken sesi çatlamış ve Zach onun inanılmaz şehvetli halinden sıyrılıp birdenbire kaskatı kesilmesinden nefret etmişti. Heather sanki korkuyor... Ve yapmakta oldukları şeyden pişmanlık duyuyor gibiydi.

Önce bir kolunu, sonra diğerini öptükten sonra, "İyileşmelerine sevindim," dedi Zach ona.

Genç kadın ağlayacakmış gibi iç çekti ama sonra, “Ben de öyle,” dedi.

Zach sevişmelerini başa sarmaya, yara izlerini bulup onu üzmeden önceki haline geri döndürmeye ihtiyaç duyarak genç kadını yeniden öpmek zorunda kaldı. Öpüşmelerinin ne kadar sürdüğünü bilmiyordu ancak Heather’ın parmaklarını sırtına geçirmesine –onun da en az kendisi kadar buna ihtiyaç duymasına– bayılmıştı.

Ve Tanrım, Zach ona nasıl da ihtiyaç duyuyordu. Onu daha çok tatma, uyarılmış halinin kokusunu içine çekme ihtiyacı...

Bir an bile aralarındaki bağlantıyı koparmayı istemeyerek kadının tuttuğu ellerini aşağı indirirken dudaklarını dudaklarından ayırdı ve usul usul aşağılara, karnının aşağısına, ardından onu mıknaş gibi çeken nemli tüylere kaydırды.

Arkasında diz çöktüğünde neredeyse kontrolünü kaybedecek noktaya gelmişti ama şu an daha da beter bir durumdaydı: Onu alma, yola onunla devam etme arzusuyla doluydu.

Zach seviştiği kadınlarla yola devam etmediğini güçlükle kendine anımsatmayı başardı. Bunu aklından bile geçirmezdi.

Seks zevk içindi. Yalnızca zevk için.

Tanrım, Heather’la olmak ne büyük zevkti.

Dudakları kadınlığına giderek yaklaşırken Heather’ın istemsizce bacaklarını onun için açmasına hayran kalarak onu diliyle uyarmaya başladı. Sataşmayı, onu yavaş yavaş tatmayı planlamıştı ama kadının dudaklarına doğru kıvrılma

biçimi, onu zevkin doruğuna taşıırken çıkardığı sesler tüm kontrolünü kaybetmesine neden oluyordu.

Bir dahaki sefere onun beklemesini sağlayacak, rahatlamak için yalvarana dek ona acımasızca sataşacaktı.

Zach şu an onun da aynı durumda olmasına ihtiyaç duyuyordu. Tutkunun eşiğine gelen tek kişinin kendisi olmadığını, onun da en az kendisi kadar kontrolünü kaybettiğini bilmeye ihtiyaç duyuyordu.

Çılgına dönmüş bir halde onun uyarılmış kadınlığını yaladı ve emdi. Daha şimdiden bu kadarının asla yetmeyeceğini biliyordu. Çoktan onun tadının tutkunu olmuştu.

Ve bir an sonra genç kadın onun dudakları arasında dar-madağın olurken ellerini öyle bir yumruk yaptı ki tırnakları Zach'in avuçlarına geçti.

On Yedinci Bölüm

Sevgililerinden hiçbiri ışıklar açıkken dahi kolundaki yara izlerini fark etmemişti.

Heather bunun sebebini, Zach'ten önce birlikte olduğu hiçbir erkeğin sırlarını öğrenmeye zaman ayıracak kadar onunla ilgilenmediğini biliyordu.

Cinsellik daha önce hiç onunla ilgili olmamıştı.

Fakat –bunu yeniden fark etmesi şaşkınlık vericiydi– Zach farklıydı. O her şeyi, hayatına giren diğer erkeklerin asla dikkat etmeyecekleri şeyleri fark ediyordu. Yara izlerinin üzerinde uzun zaman harcamış ve onlara öylesine yumuşak öpücükler kondurmuştu ki Heather sabah uyandığında izlerin tamamen kaybolduğunu görürse buna hiç şaşırmayabilirdi.

Heather daha önce hiç böyle bir şeyin, böylesine kusursuz bir zevkin tadına varmamıştı. Bu zamana dek bedeninin en iyisini –birlikte olduğu erkeklerin hiçbirinin kullandığı pilli aletlerden daha iyi iş çıkaramadığını– bilen tek kişi oydu.

Fakat hayatına giren erkeklerin hiçbiri Zach Sullivan değildi.

Dudaklarıyla yapabildiği şeyler. Diliyle yapabildikleri.

Heather daha önce hiç bu kadar şiddetli, uzun ve güzel bir doyum anı yaşamamıştı. O inanılmaz zirveden düşmeye başlamışken dahi Zach işini tamamlamamış görünüyor, başladığı şeyi bitirmek ve onu almak için yerinden kımıldamıyordu.

Bunun yerine Zach henüz gerçekleştirdiği haz patlamasının ardından o hassas bölgeyi rahatlatarak ve onun tadına geliyormuş gibi görünerek onu yavaşça yaladı.

Sonunda kafasını kaldırdı ve, “Geldiğin zaman tadına bayılıyorum,” dedi dudaklarını uyluklarının arasına eğip onu öpmeden önce. “Ne kadar doyumsuz olduğumu biliyorsun,” diye mırıldandı onun inanılmaz derecede hassas kadınlığına doğru. “Tadını biraz daha almak istiyorum Heather. Hemen şimdi.”

Heather’ın bu kadar kolayca yeniden uyarılmaması gerekirdi, özellikle de hükmedici bir çift sözün ardından, fakat Zach o mükemmel diliyle daha da odaklanarak kadınlığıyla ilgilenmeden önce bile adamın onunla birlikte olmaktan ne kadar keyif aldığını bilmesi saniyeler içinde yeniden yükselmesine yol açmıştı.

Adam nazik bir biçimde ellerinden birini çekip onun kalçasının altına kaydırdı. Heather bu dokunuş karşısında ürperdi, ardından bedeninin kontrolünü yeniden kaybetmesiyle yalnızca Zach’in ona verebileceği o güzel rahatlamaya ihtiyaç duydu. Nefes nefese kalarak, yalvararak, isteyerek, ihtiyaç duyarak tekrar tekrar ellerine ve dudaklarına doğru kıvrıldı.

Ve sonra doyum anını yeniden yaşarken dünyasında rengârenk bir kaleydoskop belirdi, mümkün olmayan bir zirveye doğru yükselirken dilinde ismini hissetme ihtiyacı duyarak onun adını bu kez haykırarak dile getirdi. Ardından karanlığa doğru düşmeye, düşmeye, düşmeye başladı.

Heather bu zamana dek böylesi saf bir doyumun varlığından bile habersizdi. Teninin her bir köşesi olağanüstü bir biçimde uyarılmıştı. Benliğindeki her bir hücre *daha fazlası* için hazırды, *daha fazlasını* bekliyordu.

Yorgun düşmüş olması, daha fazlası için kıvranıyor olmaması gerekirdi ama Zach yerinden yavaşça yükselip uyluklarının arasına, leğenkemiklerine, göğüs kafesine öpücükler kondurmaya başlayınca bir dakika bile bekleyemeyeceğini anladı.

Zach onun sağ elini bir an olsun bırakmamıştı ve sol elinin parmaklarını onunkilere geçirip aralarında yeniden bağ kurarken Heather onu kendine doğru çekmek için tüm gücünü kullandı. Karanlıkta onun yüzünü göremiyordu ama bu sorun değildi. Artık onu görme ihtiyacı duymuyordu.

Orada olduğunu bilmesi yeterliydi.

“Zach.”

“Çok güzelsin,” dedi onu dudaklarından öperken ve ellerini genç kadının kafasının iki yanına kaydırdı.

Zach hayat eğlenceden ibaretmiş gibi davranıyor olabiliyordu ama burada, yatakta, Heather onun gerçekten kim olduğunu hissediyordu. Her şeyi derinden önemseyen o adamı.

Onun için öfke, kahrkaha ve uyarılma dışında herhangi

bir şey hissetmek istememişti. Fakat ona kapılmaya başlamasının nedenini biliyordu. Bu yalnızca onun iyi görünmesinden kaynaklanmıyordu... Heather aynı zamanda onun derinlerinde saklamaya çalıştığı şeyi hissediyordu.

Şaşırtıcı bir biçimde kocaman, iyi bir kalp.

Yaşadığı doyumun ardından hâlâ her şey bulanıkken bu mükemmel ana karşı koyamayarak ellerini kalp atışlarını hissedebileceği şekilde göğsüne koymak için uzattı. Normaldi.

Öne doğru uzanıp adamın tenine yapışmış saçlarına bir öpücük kondurdu.

Zach göğsüne konan öpücükten sonra kaskatı kesildi. Heather bir espri yapmak, onun ruh halini aydınlatacak bir şeyler söylemek, yapmakta oldukları şeyin yalnızca seks olduğunu açıklığa kavuşturmak istedi.

Bunun yerine kendini, “Sen de öylesin,” diye fısıldarken buldu. *İnanılmaz bir biçimde güzelsin.*

Adam birden ellerini onun üzerinden çekti ve Heather yatağın sarsıldığını hissetti. Bir an için adamın onu öpmesinin altındaki gerçeği –kendine bile itiraf edemediği bir gerçeği– anladığından endişelendi ve muhteşem sevişmelerine daha fazla duygu katma hatasına düşmeden önce bu lanet olasıca yataktan çıkmayı planlamaya başladı.

Fakat kelimeleri anlamlı bir şekilde bir araya getirmenin, öyle bir hataya düşmeyeceğini ona açıklamanın bir yolunu bulamadan bir ambalajın yırtılma sesini duydu.

Teşekkürler Tanrım, diye düşündü, kondom takıyordu. Ardından kendini yeniden yatağa yapışmış halde buldu ve

Zach yeniden üzerindeydi. Parmakları yeniden onunkileri bulurken adam yeniden uyluklarının arasına yerleşip bacaklarını araladı, ta ki Heather onu içine almak için bacaklarını onun beline sarana dek.

“Benim.”

Bu tek kelime karanlığa nüfuz etti ve tehlikeli bekleyişin kenarında asılı kalmış dururken genç kadının kalbi neredeyse yerinden çıkacakmış gibi çarpmaya başladı.

“Seni uzun zamandır bekliyorum Heather. Sonunda benim olacaksın.”

“Evet,” dedi Heather, sesi kulağına hiç olmadığı kadar çaresiz gelerek ve sabah olduğunda pişmanlık duyacağı bir şeyler söylememeye çalışmasına rağmen, “*Senin...*” sözlerinin önüne geçemedi.

Zach içine öyle bir şiddetle girdi ki nefesi kesilen Heather şayet adam onu sıkıca yerine sabitlememiş olsaydı kafasını yatağın başlığına çarpabilirdi.

Daha önce hiç bu kadar iri ya da bu kadar güçlü bir erkekle birlikte olmamıştı. Ve bir kadının isteklerini böylesine bilen biriyle de kesinlikle karşılaşmamıştı. Çünkü adam onu güçlü, hızlı ve yoğun bir şekilde almaya devam ederken Heather bunun istediği şey olduğunu, bunun tam anlamıyla özlemine duyduğu şey olduğunu biliyordu.

Kendinden geçmesine yardımcı olabilen birini bulduğu için değil. Karanlıkta vücuduna sahip olan, aydınlıkta onu gülümseten bir adam bulduğu için.

Zach’in gücü üzerinde, içindeydi; olağandışıydı, göğ-

sündeki ter damlaları onun göğüslerindekiyle karışıyordu. Heather ona dokunmak, ellerini o güçlü kaslarında, sarsılmaz erkeklğinde gezdirmek istiyordu. Fakat aynı zamanda ellerini tutmak nasıl da hoşuna gidiyordu... Ve geri planda olmak.

Kalçası her bir güçlü darbede yükselip Zach –her seferinde daha da derine girmek üzere– her geri çekildiğinde alçalarak onunkiyle hareket ediyordu. Bedeninin, böylesi muhteşem patlamalara alışkın olmayan kaslarının gerildiğini, uyarılmış kadınlığının neredeyse sızladığını hissedebiliyordu.

“Yeniden,” diye homurdandı Zach, Heather onun kontrolünü kaybetmemeye çalışırken dişlerini sıkarak konuştuğundan emindi. “Benim için gel Heather. Seni etrafımda hissetmeye ihtiyacım var.” İçine daha derin, daha sert girdi. “Şimdi.”

Emirleri veren, her zaman kontrollü olan kişi Heather’dı. Adamın öpücükleriyle, okşayışlarıyla ve gizemli karanlıkla onun etrafını kuşattığı bu büyüleyici hislere kapılırken dahi beyni bir uyarı sinyali vermeye çalışıyordu; kendini tutması için bir uyarı. Hazların kendisine başkası tarafından hediye edilmesinden *kendi isteğine bağlı* olmasına dair bir uyarı.

Fakat his patlamaları kalın bir tutku perdesinin ardından ona ulaşırken Zach’in emrine itaat etmekten başka ne yapabiliirdi ki? Özellikle de Zach, bedeninin çaresizce istediği şeyi yapmasını söylerken?

Evet, diye düşündü kalan kontrolünü serbest bırakırken ve riski kabul edip Zach’in bedeninin onu bir kez daha sars-

masına izin vererek ki *bu* tam olarak *onun* istediği şeydi.

Kendine bu zamana dek başka kimsede hiçbir zaman bulamadığı bir hazzı yaşama izni vermek.

Uyarılara kulak verip kalbini koruyabilirdi ama Zach için duyduğu saf arzuyu, birincil ihtiyacı biraz olsun inkâr edemezdi. Sürdüğü sürece onun tüm verdiğini alacaktı.

“Ulu Tanrım,” diye inledi Zach genç kadının hassas kasları onu sararken ve Heather kalçasını zevkle ona doğru kaldırıp indirirken. “Seni almak için neden bu kadar bekledim?”

Bü sözlerden ötürü kendini aşağılanmış hissetmesi gerekse de Heather gerçeğin farkındaydı.

Şu ana dek Zach ona istediği her şeyi, ihtiyaç duyduğu her şeyi *vermişti*. İlgilendiği tek şey onun haz almasıydı. Evet, Heather’ın aldığı haz onu memnun ediyordu ama genç kadına dokunmasının, onu öpmesinin, onu her türlü sevmesinin nedeni sadece bu değildi.

Zach onun için her şeyi yapmış, her nefese, her kalp atışına, yara izlerine özenle uyum sağlamış, ardından her bir zevk solumasının tadını çıkarmıştı. Yalnızca şu an onun tam anlamıyla tatmin olduğunu biliyor ve kendine onu alma izni veriyordu.

Heather sevişmelerindeki bu önemli anın tam olarak ona ait olmasına dayandığını biliyordu. Gidişat adamın birden ellerini onun ellerinden çekmesiyle değişti. Zach ellerini genç kadının göğüslerine kaydırıp onları okşadıktan sonra daha da aşağıya, kalça kıvrımına indirdi.

Heather’ın aldığı hazzın ona geçmesi mükemmeldi. Ol-

ması gereken, genç kadının istediği şey, her iki tarafın da ilişkiden zevk almasıydı. Heather kendisine sunulan şeyi Zach'e vermeyi arzu ediyordu.

Dağılıp parçalanmak için tamamen özgür olmak, hem de ardında hiçbir kötü sonuç beklemeden.

Zach onun kalçasını daha sıkı kavramış, Heather içine girip çıkarken dahi onun her güçlü darbede daha da sertleştiğini hissedebiliyordu. Adamın odak noktası artık tamamen ona zevk vermek olmayabilirdi ama buna rağmen Heather kendini yeniden uçuyormuş gibi hissedebiliyordu.

Sonunda uzanıp ona dokunabildi, ellerini göğüslerinde gezdirip kollarına kaydırdı. Kaslarıyla sinirleri parmak uçlarının altında eserken Heather her bir darbeyi karşılayacak şekilde kalçasına sıkıca sardığı bacaklarına karşın adamın üzerindeki gücüne yine hayret etti.

Şu an yalnızca ona odaklanmak istiyor, adamın da kendini en az onun kadar iyi hissettiğinden emin olmaya ihtiyaç duyuyor olsa da bedeninin karşılık vermesinin önüne bir türlü geçemiyordu. Kaldı ki bu kez o anı Zach'le aynı anda yaşamayı arzu ediyordu.

"Zach." Onu uyarmaya çalıştı ama çok geçti, zirveden çoktan inişe geçmişti. "Lütfen," dedi bir sis perdesinin ardından yalvarışını duyarak ve Zach'in ne istediğini anlamadığını, yalnızca biraz daha uzatması için yakardığını düşündüğünü bilerek. Buna karşın dile getirebildiği o iki kelimeyi yeniden kullandı. "Lütfen, Zach."

Onu yine hafife aldığını fark etmesi kısa bir an sürdü.

Zihninin gerilerinde bir yerlerde, adamın onun arzularını çözdüğünü, bedenini ve tensel ihtiyaçlarını büyük olasılıkla ondan bile daha iyi tanıdığını biliyordu.

Bir sonraki mükemmel anda, Zach hâlâ üzerinde gelip giderken, ismi bir tür kutsama gibi dudaklarından döküldü, ardından onun kendi doyumuna ulaşmasıyla ürperdi.

Ve, ah, Heather onun ellerini saçlarında gezdirmesine, sonra da ne kadar tatmin olduğunu –en az Heather’ı tatmin ettiği ölçüde– ona anlatırcasına dudaklarına öpücük kondurmasına bayıldı.

Sonunda Zach kesik kesik soluyarak ve tüm ağırlığını verip onu yatağa daha da bastırarak üzerine yığıldı. Ve Heather ağırlığını ya da terli bedenlerini umursamaksızın kollarını sırtına dolayarak Zach’e basitçe sarıldı.

On Sekizinci Bölüm

Heather birkaç saat sonra Zach'ın güçlü kolları arasında uyandı. İçgüdüsel olarak onun çıplak bedenine sokuldu, fakat daha önce beynini perdeleyen tahriki delip geçememiş olan uyarılar tam o an amansız bir hiddeti beraberinde getirdi.

Burada, Zach Sullivan'ın yanında kendini rahat, sıcak ve güvende hissetmesi tehlikeliydi.

O bir kadındı, bu nedenle kendine bir miktar rahatlık izni tanıyabilirdi. Sıcaklığa da karşı koyamazdı. Özellikle de Zach yürüyen ve nefes alıp veren bir sıcaklık birimiyken.

Peki ya kendini güvende hissetmesi?

Yalnızca bir aptal onunla birlikteyken kendini güvende hissederdi.

Bunun yanı sıra beyzbol stadyumundan çıkarlarken oldukça net bir anlaşma yapmışlardı. İlişkileri yalnızca seksten ibaretti.

Başka hiçbir şey yoktu.

Ah Tanrım, bu adamla nasıl bu noktaya gelebilmişti?

Onunla yalnızca seks ilişkisi yaşamak için yeterince dayanıklı olduğunu sanmıştı... Fakat adamın kalbini ve ruhunu vermiş gibi onunla nasıl sevişeceğini bilseydi, dünya üzerinde gönlünü Zach Sullivan'a kaptırmayan tek kadın olabileceğini düşünecek kadar hadsiz davranmazdı. Dahası adamın yara izlerini keşfetmesi ve nasıl yaralandığını sorarken kalbi burkuluyormuş gibi görünmesi de –yara izlerinin nasıl olduğu konusunda ona yalan söylemiş olmasından bahsetmiyordu bile– uyarı sinyalleriyle ürpermesine neden olmuştu.

Hal böyleyken, tüm bunları bilirken, kollarının bedenini sarışını, dudaklarının dudaklarına değişini, ellerinin teninde gezinmesini hissetme şansına karşı koyabilmesi gerekmez miydi?

Hayır, bunu yapabileceğini gerçekten sanmıyordu.

İradesine ve nefsine hâkim olamadığı için kendine kızarak adamın onu sıkıca saran kolunu kaldırmaya çalıştı.

Genç kadının belini saran Zach'in kolu gerildi. "Uyanmanı bekliyordum."

Kulağına değen nefesi sıcak ve şehvetli, derin bir nefes alırken kalçasına baskı yapan erkekliği sertti. Heather'ın burada onunla kalmaktan daha çok istediği hiçbir şey yoktu ki bu da yataktan çıkmak için adamın kolunu üzerinden çekmek istemesinin asıl nedeniydi. "Gitmem gerek."

"Henüz değil." Dişleriyle onun kulak memesini tutup çekti. "Sana yeniden ihtiyacım var."

Bu sözler üzerine göğüslerinin ve kadınlığının sızlayarak ona karşılık verişini hissederken inlememek için kendini zor tuttu. O da Zach'e ihtiyaç duyuyordu.

Adamın ona sunduğu şoke edici doyum anından yalnızca saatler sonra kendini *daha fazlasına* muhtaç hissediyordu. Özellikle de Zach büyük, nasırlı ellerini usulca onun teninde gezdirirken.

“Gelmiş geçmiş en güzel vücuda sahiptin Heather.”

Bu ateşli övgü karşısında kalp atışlarının hızlanmasına engel olmaya çalışarak, “Bunu nasıl söyleyebilirsin?” dedi onun büyüüne çoktan kapılmaya başlamamış gibi inandırıcı bir ses tonuyla. “Vücudumu henüz tam olarak görmedin bile.”

Boynuna vuran adamın hafif kahkahasına bayıldı, hem de çok.

“Karanlıkta görebiliyorum, anımsadın mı? Kör olsam da ne kadar güzel olduğunu anlayabilirim. Bundan...” Parmak uçları genç kadının göğüslerini okşadı. “Ve bundan.” Elini onun karın kaslarının aşağısına, bacaklarının arasındaki çoktan nemlenmiş tüylere kaydırды.

Heather adamın elleri bacaklarının arasındayken, dudakları boynundan omuzlarına doğru şehvetli bir yıkımın rotasında ilerlerken, kendini bu kadar çaresiz hissettiğine inanamıyordu. Tanrı’ya şükür, bunun ardından hissettiği şey, bir diğer kondom ambalajına uzanmak için adamın yataktan kaydıyordu.

Küçük ambalajın tanıdık yırtılma sesini duyunca karanlıkta onu adamın ellerinden çekmek için uzandı. Bir şeyleri görmekte hâlâ zorlansa da tutku ona mükemmel bir amaç vermişti.

Zach onu yönlendirip Heather’ın kondomu nabız gibi atan sert erkekliğine kaydırmasına yardımcı oldu.

Heather dün gece kontrolün onda olmasına izin vermişti ki bu inanılmazdı, fakat şu an, Zach'in ona verebildiği zevki bildiğinden, öylece sırtüstü uzanıp adamın ona sataşmasını ve o anı geciktirmesini yeniden bekleyemezdi.

Avuçlarını g   slerine bastırarak onun sırtüstü yatağa uzanmasını sağladı, ardından bacaklarını iki yana açarak onun üzerine yerleşti. Bir an sonra onu içine alıyordu.

“Kendini çok iyi hissedeceksin.” Hiçbir zaman yatakta konuşkan biri olmamıştı ama Zach'le birlikteyken hissettiği şeylere dair kendini tutamıyor gibi görünüyordu.

Özellikle de onunla olmak gerçekten *böylesine* güzel-ken.

Kadınlığı onu sararken ve adamın neredeyse çaresiz bir biçimde inleyişini duyarken hareket etmeye başladı.

“Sen de  yle.” Heather onun dile getirdiği her kelimeyle erkekliğinin daha da büyüyüp içinde titrediğini hissetti. “Bu kadar güzel olduğuna inanamıyorum.”

Heather adamın onunla birlikte hareket etmesine, üzerinde gelip giderken tutunduğu g  s ndeki ve karnındaki güçlü kasların dalgalanarak verdiği hisse bayıldı. O büyük ellerinin karanlıkta tenini okşamasının verdiği hisse, ona daha da çok zevk vermek için neresine dokunacağını tam olarak biliyormuş gibi görünmesine bayıldı.

Ve bir yanı onun altındayken içine gelişini görebilmek için güneşin hızla doğabilmesini çaresizce dilese de gerçek şu ki hiçbir şey Zach'le sevişmenin şehveti, etraflarını saran karanlığın saf tutkudan ibaret olan bir dünya yaratması kadar

güzel olamazdı. Elinden gelse bu anı dizginlenemez bağlarından başka hiçbir şeyin olmadığı bir sonsuzluğa dek uzatırdı.

Fakat her şey hızla geliyor, içinde yeniden bir şeyler hızla yapılıyor ve onu şimdiye dek pek çok kez yükseldiği zirveye doğru taşıyordu ve Zach ellerini onun kalçasından leğenkemiklerine kaydırıp içinden çıktığında, ardından onun daha da başını döndürecek şekilde içindeki gizemli bir noktaya girdiğinde Heather adamın çoktan ele geçirdiği bedenindeki hâkimiyete boyun eğmekten başka hiçbir seçeneği olmadığını biliyordu.

“Biraz önce ne yaptın?”

Zach biraz önce yaptığı hareketi yeniden yaptığında Heather neredeyse o an gelecekti.

“Hoşuna gitti, değil mi?”

Hoşuna gitmek mi? Çıldırmış olmalıydı.

Buna *aşırı derecede* bayılmıştı.

Fakat daha tek kelime edemeden Zach’in içindeki o muhteşem noktaya yeniden girip çıkmasıyla nefesi kesildi. Adam geri çekilirken ve aklını başından alarak onu içine tekrar tekrar çekerken Heather bunu daha da iyi bir hale getirmek için onunla birlikte nasıl hareket edeceğini, saf coşkunun itme çekme prensibini hızla çözdü.

Aklı başında olsaydı bu yeterli olabilirdi. Yeter de artardı; hayret vericinin de ötesindeydi.

Fakat Zach –Heather henüz ne yapması gerektiğini öğrenmişken– hiçbir şeyi yarım yamalak yapmazdı. Niyeti onun dünyasını sarsmaksa bunu her şeyi parçalara ayırarak yapacaktı.

Tam o an Zach oturur pozisyona geçip kollarını onun beline doladı ve bacaklarını kalçasına saracak şekilde Heather'ın kucağına oturmasını sağladı. Bu noktada Heather onu hayal edebildiğinin de ötesinde daha derinden alabildi.

“Kıyırdama.”

Genç kadın bu geçici duraksamadan, ona böylesine yakın olma fırsatının doğmuş olmasından ötürü memnundu.

Ah!

Zach onun nefesini kesecek biçimde diliyle onun bir göğsünün ucunu usulca yaladı, ardından diğer göğse geçip ona diliyle, dişleriyle, dudaklarıyla sataştı, hassas tenini ürperterek çenesine dek çıktı.

Ona yeniden hareket edebileceğini söylememişti ama Heather'ın kalçasının hareket etmesine engel olması imkânsızdı. İçinde olanlar öylesine coşkundu ki parçalara ayrılacağını düşündü.

Bunun hemen ardından adamın dudaklarını üzerinden çekmesiyle, düşündüğü şey başına geldi.

On Dokuzuncu Bölüm

Zach genç kadını daha da yakınına çekmek, onu zirveye doğru takip ederken aralarında boşluk bırakmamak zorunda kaldı. Birbirlerinin kollarında nefes almaya çalışırlarken onu yakınında tutmaya devam etti. Onu bırakmak istemiyordu. Heather'ın sonsuza dek kucağında kalmasını mutlulukla karşılardı, o nedenle genç kadın üzerinden kayarken kollarını gevşetmekte zorlandı.

Güneş henüz doğmaya başlamıştı ve gece görüşü iyi olmasına rağmen Heather'ın inanılmaz güzellikteki bedenini gün ışığı altında görmek normale dönen nefesini yeniden kesti.

“Sana bakmama izin ver.”

“Köpeklerin dışarı çıkarılması gerekiyor.”

Zach onun bunu bir bahane olarak öne sürmesini henüz istemiyordu. “Birkaç dakika daha bekleyebilirler.”

Onu sıkıca tutup kucağına çekti ve bakışlarını göğüslerinde, belinde, kalçasında gezdirirken yeniden sertleşmeye başladı. “Bir dahaki sefere evdeki her bir ışığı açacağız.”

Heather bir an için hareketsiz kaldı, ardından kahkaha-
larla güldü. Genç kadının bedeni üzerinde titreşirken Zach
onun bu haline bayıldı.

“Sana bakmaya dayanabileceğimi sanıyorum,” dedi be-
denini takdirle süzerken. “Ama gerçekten gitmem gerekiyor.”

Onun kucağından kalktı ve Zach onun çıplak bir halde
banyoya doğru yürümesini izledi. Kapı kadının arkasından
kapandığında duş sesini duymadan önce kilidin döndüğünü
işitti.

Kapıyı kilitleyip onu dışarıda bırakmamış olsaydı Zach
orada onunla birlikte olmak, duşun arka duvarına kurdurduğu
fiskiye sistemiyle ne kadar eğlenebileceklerini ona göster-
mek isterdi.

Zach yataktan kalkıp kıyafetlerine uzandı. Heather’la
sevişmek olağanüstüydü. Ama kendini gevşemiş hissetmek
yerine inanılmaz derecede gergin hissediyordu.

Bu zamana dek bir kadından sonraki randevuları için
kesin cevap alma ihtiyacı hiç duymamıştı. Fakat Heather ta-
nıdığı hiçbir kadına benzemiyordu, sabah olduğunda onunla
bir gece daha geçirmek için elinden geleni yapan diğer tüm
kadınlardan farklıydı.

Lanet olsun, dün gece onun kolları arasında uyumasına
izin vermesi dahi kural kitabının sınırları içinde yer almı-
yordu ve birlikte olduğu kadınları asla evine getirmezdi. Kı-
yafetlerini üzerine geçirip yola koyulması öyle daha kolay
olurdu.

Fakat Heather’ı evine getirmek için iki kez bile düşün-

memişti. Özellikle de gözlerini genç kadından alamadığından beri onun yatağında olmasının hayalini kurduğu için.

Yine de tüm bunlardan daha da çılgınca olanı onunla birlikte uyumaya bayılmış olmasıydı. Neredeyse bunun öncesinde... Ve sonrasında yaşanan her şeye bayıldığı ölçüde.

Ona ne oluyordu böyle?

Artık kesinlikle bildiğı tek şey ondan uzak durma şansı olmadığıydı. Beraber geçirdikleri saatlerin ardından tam anlamıyla aklı başından gitmişti. Yalnızca bir aptal böylesi bir zevkten vazgeçmeyi arzu ederdi.

Zach aptal biri değildi; hiçbir şekilde ve böylesi bir zevkle ilişkilenen zorluklarla ilgili daha dikkatli olmaya ihtiyaç duyduğunun da farkındaydı.

Heather'dan hoşlanıyordu ve bu değışmeyecekti. Fakat ona âşık olması söz konusu bile değildi. şimdi, her zaman-
kinden daha fazla.

Çünkü Heather'a sonsuzluk sözü verme, sonra da babası gibi aniden öldüğünde yasını tutarak onu ardında bırakma düşüncesi kanını donduruyordu.

Heather'ı bir daha hiçbir şeyin incitmesini istemiyordu.

Özellikle de kendisinin.

Pantolonunu giyip mutfağı yöneldi, Atlas'la Cuddles kilimin üzerinde birbirine sokulmuş yatıyordu. Danua umutla kafasını kaldırıp baktı, ardından gelenin yalnızca Zach olduğunu görüp iç çekti.

“Duşta. Yakın zamanda geri dönecek.”

Genç kadının lanet olasıca köpeğinin onunla tüm günü

geçirecek olmasını kıskanmalıydı. Kahve demliğini makineye hiddetle yerleştirirken bir *çatırtı* sesi duydu ve sövdü.

Cuddles sesi duyunca heyecanlandı ve tam da Heather ıslak saçları omuzlarına dökülmüş halde içeri girerken havlamaya başladı. Genç kadın dizlerine kadar inen Zach'ın yakası düğmeli gömleklerinden birini giymişti. Yüzü makyajsız, ayakları çıplaktı... Ve bu haliyle film galalarında Smith'in kolundan düşmeyen genç aktrislerden bile daha güzel görünüyordu.

"Zavallılık," dedi Heather eğilip Cuddles'ı kollarının arasına alırken. "O koca, ağzı bozuk adam seni korkuttu mu?"

Zach onun doğal bir şekilde ufaklığı kollarının arasına almasını kıskançlık duyarak izledi. Kadının kollarına bu şekilde atılsa ne olurdu? Heather onu da böyle kabul eder miydi? Gözleri parlayarak –şu an yaptığı üzere– küçük bir tüy yumağı yerine onu öper miydi?

"Numara yapıyor," dedi kadına. "Ben küçük savunmasız bir köpeğim numarası."

"Umurumda değil." Heather ufaklığın başına bir öpücük kondurdu. "Ne olursa olsun onu seviyorum." Kafasını kaldırıp ona bilgiç bir bakış attı. "Ve sen de öyle."

"Eğer senin sevgi anlayışın onu geri verebileceğim günü iple çekmemse evet haklısın, o bütün hayatım boyunca beklediğim köpek."

Genç kadının dudakları geniş bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Onsuz kalınca boşluğa düşeceksin."

Zach bir cevapla bu saçma söze kıymet verip canını sık-

mak yerine dört dilim ekmeği kızartma makinesine attı.

“Pekâlâ, etkilendin mi?”

Onun bu soruyu sormasına bir an için şaşırılmış görünen Heather, ufaklığı yere bırakıp Atlas’ı burnundan öptü, sonra da yemek yemeden önce ellerini yıkamak için lavaboya yöneldi.

“Evet. Oldukça.” Omzunun üzerinden ona şehvetli bir bakış attı. “Her iki seferinde de.”

“Güzel,” dedi Zach ama genç kadın yanına sokulmayınca eklemek zorunda kaldı: “Birini unuttun.”

Heather’in kafası karışmış gibiydi. “Neyi unuttum.”

Kapıyı patileyen köpeklere doğru başını salladı. “Benim haricimde herkesi öptün.”

Genç kadının güzel yüzündeki ifade şaşırtıcı biçimde yumuşadı ve Zach onun ne yapacağını beklediği sırada kendini nefesini tutarken buldu.

Günaydın öpücüğü teknik olarak yalnızca seks anlaşmalarında yer almıyor olsa da bu Zach’in o öpücüğü istemediği anlamına gelmiyordu.

Heather usulca ona doğru hareket edince Zach’in göğsü her bir adımla daha da sıkıştı.

“Kendini dışlanmış hissetmeni istememiştin,” dedi genç kadın yavaşça, ardından parmak ucuna yükselirken yüzünün iki yanını elleriyle kavrayıp dudaklarına bir öpücük kondurdu.

Öpüşmeleri şu ana dek yalnızca seksten, çaresiz bir ihtiyaçtan ibaret olmuştu.

Bu ise farklıydı.

Karşılaştıkları ilk andan beri aralarında yükselen tutku hâlâ oradaydı, fakat bu öpücükte Zach'ın daha önce kimseyle paylaşmadığı bir uysallık vardı.

Heather geri çekildiğinde onun kadar sersemlemiş görünüyordu. Hızla dönüp köpekleri arka bahçeye çıkarmak için sineklikli kapıyı açmaya gitti.

Zach kapıya gidip onunla birlikte köpeklerin oynamasını izlemeye başladı. "Kırman burada olmayı seviyor."

Heather ona katılmadan önce iç çekti. "Öyle."

"Peki ya sen?" Zach bu soruyu sormanın nereden aklına geldiğini bilmiyor, yalnızca vereceği cevabı öğrenmeye ihtiyaç duyuyordu.

Ekmekler kızartma makinesinden fırlayınca Heather onları almak için adamın yanından ayrılmaya kalktı ama Zach uzanıp elini tutarak onu kendine doğru çekti. Genç kadın başını eğip kenetlenmiş olan parmaklarına baktı.

"Dün gecedен ne kadar keyif aldığımı biliyorsun," dedi Heather, sesi durumu kabullenmiş ve biraz da üzgün geldi kulağına. "Seks harikaydı."

Zach aldığı cevap karşısında bir sersem gibi kendini üzgün hissederek onun elini bıraktı. Lanet olsun, neyi vardı böyle? Heather tam olarak aradığı kadındı. Saçma bir biçimde harika seksten heyecan duyan biriydi; diğer her şeyden bağımsız harika seksten. Duygulardan. Ya da daha ötesini istemekten. Ya da onun sevgilisi olmak için işleri çarpıtmaya çalışmaktan.

Heather mükemmeldi.

Kahretsin, her şeyi mükemmeldi.

Kızartma makinesinden ekmekleri çekip çıkardı, üzerlerine yağ ve reçel sürüp tabaklara koyduktan sonra çoktan iki kahve fincanını yerleştirdiği kahvaltı masasına götürdü.

“O halde bu gece bunu yeniden yapacak mıyız?”

Tanrım, önce onu beraber olmak için ikna etmeye çalışmıştı, şimdi de istediği yanıtı vermedi diye ona ikinci bir gece için gerçekten yalvarmaya başlamıştı.

Heather yüksek deri tabureye oturup bir dilim kızarmış ekmek aldı. “Kulağa eğlenceli geliyor ama hayvan barınağı için büyük açıkartırma bu gece.”

Eğer Heather onu ekmeye çalışıyorsa bunun için daha fazla uğraş sarf etmesi gerekecekti.

Zach köpekleri içeri almak için yerinden kalktı, ancak geri döndüğünde taburesine oturmak yerine genç kadının tam önünde durdu. “Seni ne zaman almalıyım?”

Heather kaşlarını çatı. “Sana benimle gelmeni teklif etmedim.”

“Hayvanları severim.” Dolaptan bulduğu bir ayakkabıyı kemirmekte olan Cuddles’a baktı. Ayakkabıyı ufaklığın ağzından alıp ona kemirebileceği plastik bir oyuncak verdi.

“Bu organizasyon için çok çalıştım, o nedenle barınak için en yüksek rakamı toplamam gerek. Dikkatimi hiçbir şeyin dağıtmasına izin veremem.” Kızarmış ekmeğini bitirmeden tabağa bıraktı. “Benimle gelmen gerekmiyor ama yine de istersen sonrasında seks için bir araya gelmekten mutluluk duyarım.”

Zach hep bir kadından bu sözleri duymak istemiş, bir kadının ona böyle bir teklifle gelmesini hayal etmişti. Ne var

ki şimdi dileği gerçekleşmiş olmasına rağmen bir piç kurusu gibi bundan tatmin olmuyordu.

“Ne giyeceksin?”

Heather onun bu alakasız sorusu üzerine gözlerini kır-pıstırdı. “Bir elbise.”

Kaşlarını çatarken bile çok güzeldi. Zach uzanıp kaşla-rının arasında belirmiş olan çizgilerden onu öpmekte bir sa-kınca görmedi.

“Ne renk?”

Genç kadın biraz önce öpüldüğü yere parmak uçlarını bastırarak, “Mavi,” dedi.

Saçından bir bukleyi işaretparmağına dolayan Zach baş-parmağını onun ipeksi yumuşaklığında gezdirdi. “Seni daha önce elbiseyle hiç görmedim.”

“Beni çıplak gördün. Bu yeterli değil mi?”

Zach düşünmeden cevap verdi. “Hayır, değil.”

Heather taburesinden kalkıp ondan uzaklaştı. “Ne yapı-yorsun Zach?”

“Partine davet edilmeye çalışıyorum.”

Genç kadın kafasını salladı. “Benimle gelirsен herkes flört ettiğimizi düşünecek.”

“Ne var bunda?”

“Ne var bunda mı?” Sesi kulağına biraz sert geldi. “Biz flört etmiyoruz ve sen benim sevgilim değilsin. Anlaşmamıza göre bu yalnızca seksten ibaret bir şey.” Ona odakladığı ba-kışları sabitti. “Fikrini değiştirdiysen bana bunu şimdi söyle, burada durabiliriz.”

Onu bir daha görmeme düşüncesiyle Zach'ın boğazı düğümlendi. Onunla bir gece yeterli değildi, fakat Heather onunla bir daha birlikte olmama kararı verecekse Zach yalnızca ateşli sevişmelerini özlemeyecekti.

Onun kahkahasını özleyecekti.

Etrafında köpekler varken yumuşamasını özleyecekti.

Dünya üzerinde en sevdiği insanların her zaman yapmaktan hoşlandığı üzere genç kadının onun canına okuyan tatlı dudaklarını özleyecekti.

Ama onun neden temkinli olduğunu biliyordu. Hayatı boyunca ona yalan söylemiş olan babası tam bir pislikti. Zach ona âşık olamaz, ona tutamayacağı bir sonsuzluk sözü verme hatasına düşemezdi, fakat ona asla yalan da söyleyemezdi.

“Seni incitmeyeceğim Heather.”

Heather hâlâ sabitti. “Bunu yapmayacağını biliyorum. Çünkü bunu yapmana izin vermeyeceğim.”

Çantasıyla arabasının anahtarlarını kapıp Atlas'a ufaklıkla oyununu sonlandırarak yanına gelmesini işaret eden bir ses çıkardı.

Zach uzaklaşmadan onun elini yakaladı. “Seni bu gece göreceğim.” Neyi duymak istediğini biliyordu, o nedenle ekledi: “Seks için.” Sırtıtmayı başardı. “Gerçekten, gerçekten harika bir seks için.”

Bu noktada zamanın her türlü geçebileceğini biliyordu. Umut edebileceği tek şey Heather'ın onun kollarının arasında geçireceği zamandan keyif almasıydı.

“Organizasyon muhtemelen çok geç sona erecek,” dedi Heather sonunda.

“Geç vakit seksi uzmanlık alanlarımdan biridir.”

Sonunda genç kadının yeniden gülümsediğini görmek onu inanılmaz mutlu etti. “Yalnızca senin böyle bir uzmanlık alanın olabilirdi.”

“Bu da bir diğeri,” dedi Zach ona günün geri kalanında anımsamasını umduğu bir hoşça kal öpücüğü vermeden önce.

Yirminci Bölüm

O akşam Fairmont'un geniş balo salonuna adımını attığında Zach'in ilk fark ettiği şey Heather'ın kahkahasıydı. Genç kadın yaşlı bir çiftle konuşuyordu ve neşesi salonun uzak köşesinden dahi –tıpkı sabah kucagında otururken attığı kahkaha gibi– onu etkiliyordu.

Tanrım, diye düşündü kadının sırtına dökülen uzun ipek-si saçlarını ve baldırlarıyla bileklerini kusursuzca sergileyen dizlerinin hemen altına kadar inen, uzun kollu, koyu mavi elbisesini görünce. *O kadar güzel ki.*

Şortlu haline bayılıyordu ve onun o örülü, uzun saçlarıyla yatakta yapabileceği şeylere dair birden çok fantezi kurmuştu. Heather her zaman nefesini kesmiş, doğal güzelliğini vurgulamaya çalışmak için lanet olası tek bir şey yapmamıştı. Etrafındaki bütün kadınlar süslenmiş, göz boyama niyetiyle yüksek topuklu ayakkabılar giymişti. Fakat Heather'ın sade koyu mavi kıyafeti her birini gölgede bırakıyordu.

Genç kadın dikkatinin dağılmaması için onu burada is-

tememişti ama Zach yine de buradaydı çünkü hayatı hep böyle olmuştu. İsteddiği şeyi –ve kendi mutluluğunu– ön planda tutmuştu.

Ne var ki burada olmasına rağmen Heather’ın ona hayranlık duyan insanlarla konuşarak kalabalığın arasında dolaşmasını izlerken ona sürpriz yapmak, sonra da uzak durma ricasını umursamayarak onu öpmek planını uygulayamayacağı fark etti.

Heather yanına oturmak zorunda kalsın diye beyzbol stadyumundaki yerini değiştirmek bir şeydi... Onu görmeden bir saat daha geçiremeyen bencil bir pislik olduğu için genç kadının uzun ve zorlu bir şekilde çalıştığı önemli bir etkinliği mahvetmek başka bir şey.

Bu gece Heather’ın mutlu olmasını istiyordu.

Genç kadın sahneye yönelirken salonun gölgelerle bezei bir noktasına geçen Zach onun zarafetinin, özgüveninin tadını çıkardı. Bu zamana dek ondan güzel zaman geçirmekten başka herhangi bir şey talep etmeyen genç kadınlara çekilirdi. Heather onların hepsinin kutupsal karşıtıydı. Zach’e ihtiyaç duymuyor, dahası ona kıymetli olduğunu söyleyecek ya da ona ilgi gösterecek kimseye ihtiyaç duymuyordu.

Birkaç dakika sonra hoparlörlerden duyulan müzik sustu ve spotlar sahnede duran Heather’a döndü.

“San Francisco Hayvan Barınağı’nı desteklemek için bu gece buraya gelen herkese teşekkürler. Bu salondaki herkesin hayvanların –özellikle de evde beslenenlerin– hâlâ kötü muamele gördüğünü ve ihmal edildiğini bilmenin şaşkınlığını yaşadığını biliyorum.”

Arkasında yer alan bir ekranda sahipleriyle yürüyen köpeklerin, çocuklarla oynayan kedilerin, bebeklere sokulan yavru köpeklerin fotoğrafları gösterildi. Köpeklerin ve kedilerin bazıları bir bacağını ya da gözünü kaybetmişti ama kimse onların sonunda onları sevecek aileler buldukları için şu an ne kadar mutlu olduklarını göremiyordu.

“Bu gece burada olmamızın nedeni de bu... Barınağa düşen bu hayvanlara destek olmak için para toplamak. Doğru sevgi ve ilgiyle, umudumuz bu hayvanların hepsinin sevgi dolu yuvalar ve aslında doğdukları günden beri görmeleri gereken ilgiyi onlara gösterebilecek sahipler bulmaları. Bu gecenin açıkartırmasından toplanacak olan her bir peni doğrudan barınağa ve çaresiz halde yardımımıza ihtiyaç duyan hayvanlara gidecek. Onlara el uzattığınız için şimdiden teşekkürler.”

Genç kadın platformu fiyat teklifi alınacak parçaların listesini okuması için açıkartırmacıya devrederken Zach cebinden vale park hizmeti kartını çıkarıp hotelin ön tarafına yöneldi.

“Arabamı buraya getirmenize ve hotelin önünde bırakmanıza ihtiyacım var.”

“Sürmeyecek misiniz söy?”

“Hayır,” dedi Zach bir an bile düşünme gereksinimi duymadan. “Sürmeyeceğim.”

Heather açıkartırmaya çıkacak parçalardan memnundu. Dahası açık artırmacı listeye eklenen son parçaları yüksek

sesle okurken bağış toplama hedeflerine ulaşmak üzere olduklarını hesaplamıştı.

Tam o sırada açık artırma firmasından başka bir adam aniden platformdaki açık artırmacıya bir kâğıt parçasını işaret etti.

Heather kaşlarını çattı. Neler oluyordu?

Açık artırmacı katlanmış kâğıdı açtı ve her ne okuduysa gözleri kocaman açıldı. Heather'la konuşmak için zaman kaybetmeksizin platformdaki yerine hızla geri döndü.

“Açık artırma listesinde yer alan parçalara bir son dakika eklentisi yapıldığını sizlere bildirmekten memnuniyet duyuyorum. Gerçekten harika bir parça.” Sözlerine devam etmeden önce derin bir nefes alma ihtiyacı hissetmiş gibi göründü. “1967 üretimi 400 GT Lamborghini, mükemmel bir durumda.” Adamın dile getirdiği yaklaşık değeri duyan Heather'ın ağzı açık kaldı. Salonda şaşkınlık dolu sesler yükselirken açık artırmacı gülümseyerek sözlerine devam etti. “Araç şu an zevkle incelemeniz için hotelin önünde durmakta. Sahibi de sorularınızı yanıtlamak için burada hazır bulunmakta. Açık artırma tam olarak on dakika sonra başlayacak.”

Salonun yarısı paniğe kapılmış halde balo salonunun kapılarına doğru koşturdu.

Açık artırmacı Heather'a dönüp, “Bu gerçekten sıra dışı,” dedi. “Sermayem olsa ben de teklif verirdim.”

Hayvan barınağına böylesine değerli bir şeyi kimin bağışladığını bilme ihtiyacı duyan Heather hızla sahneden uzaklaşıp kalabalık lobinin yolunu tuttu. İnsanlar arabayı az

da olsa görebilmek için küçücük bir alana doluşmuştu ama biri neredeyse diğer herkesten bir baş daha uzundu.

Zach.

Lobinin ortasında şoke olmuş halde öylece kalakaldı. Lamborghini ona ait olmalıydı.

Lamborghini'nin sağlayacağı para barınağın ekstra bir yıllık faaliyet giderlerini karşılayacak olsa dahi Zach'in bunu yapmasına izin veremeyeceğini fark ederken kalbi duracak gibi oldu. Tabii yanlış nedenlerden ötürü o arabayı açık arttırmaya çıkarmıyorsa ve bu bağış karşılığında Heather'dan ona veremeyeceği bir şeyleri ummuyorsa.

Bedenine zaten sahipti, istediği sürece.

Fakat güvende tutulması gereken kalbinin gizli, duvarlarla örülü kısmı her zaman yasak bölge olacaktı.

Ona ulaşmak için kalabalığı yararak ilerlemek zorunda kaldı. "Zach!" diye seslendi bunun çok fazla olduğunu söylemek için onun dikkatini çekme ihtiyacı duyarak ama bunu başaramadan hoparlörlerden açık artırmacının sesi duyuldu.

"On dakika dolmak üzere. Açık artırma beklemezsizin başlayacak."

İnsanlar Heather ve Zach'i dışarıda yalnız bırakarak heyecanla balo salonuna koşturdular. Zach onun yüzünü, saçlarını, elbisesini, bacaklarını süzdü.

"Bu kadar güzel olduğunu biliyordum."

Bu iltifat üzerine zevkten kızardığını hissetse de, "Bunu yapmamalıydın Zach," dedi Heather ve sözlerine öfkeyle devam etti. "Bunu neden yaptın?"

“Yapmam gerekiyordu.”

“Sen...” Söylemek üzere olduğu şeye inanamıyordu.
“Bunu benim için mi yaptın?”

Zach’in gözleri karardı. “Evet.”

Heather’ın nefesi boğazına takıldı. “Pahalı bir arabadan vazgeçmen aramızdaki hiçbir şeyi değiştirmeyecek. Bunu biliyorsun değil mi?”

“Seni satın alabileceğimi düşünseydim bunu seni gördüğüm ilk gün yapardım. Sakın bizi, ikimizi aşağılamaya kalkma.” Kelimelerinin keskinliği sözlerine devam ederken yumuşadı. “O sahnede oldukça ikna ediciydin Heather.”

Özür dileyecekken kendini tuttu. Bunun yerine, “Bu çok fazla Zach,” dedi. “Özellikle de bağış konusunu gözden geçirmeye gerçekten zaman ayırmadığın düşünülürse.”

“Hayır,” dedi ona Heather’ın daha önce duymadığı kadar ciddi bir ses tonuyla. “Arabalarımın birini açık artırmada satmak yeterli değil. Kötü ellere düşmüş olsaydı Cuddles’ın başına gelebilecekleri düşünmek dahi beni hasta ediyor.”

“Yine de,” diyerek ısrar etti Heather. “Başka bir şey bağışlayabilirsin... Garajında bir yıllık ücretsiz bakım servisi gibi bir şey. Böylesine kıymetli bir şeyi vermekten pişmanlık duymandan korkuyorum.”

“Yalnızca bir araba Heather. Hızlı sürüş için bir araya getirilen bir metal yığını. Gerçekten kıymetli olsa asla elden çıkarmazdım.” Gözleri genç kadının göğsünü sıkıştırarak şekilde daha da karardı. “Bunu yapamayacak kadar bencil olduğumu şimdiye kadar anlamış olmalısın.”

Ona hep bunu yapıyor, bir yandan nefesini keserken

öbür yandan gülümsetiyordu. “Oldukça bencilsin,” diyerek ona katıldı Heather.

“Ve doyumsuz,” dedi Zach sonunda onu kollarının arasına çekecek kadar yaklaşarak.

Sabahki hoşça kal öpücüğünün ne kadar güzel olduğunu unutmayı başarsaydı adamın ona Fairmont’un önünde verdiği öpücük mükemmel bir anımsatıcı olurdu.

Tabii, bir önceki öpücüğünü unutmamıştı ve bunu da unutmayacaktı.

Zach geri çekildiğinde, Heather titreyen bacaklarının üzerinde durabilmek için onun kollarının bedenini sarmasından memnundu.

“Bununla birlikte,” diye mırıldandı Zach onun kulakmemesine doğru. “Seni bu elbiseyle görmek –ve sonrasında onu çıkaracağımı bilmek– her bir peniye değer.”

Heather ona olması gerekenden kat kat daha fazla bayılıyordu. Adam bunun aksinin olmasını zorlaştırıyordu.

İnsanların ondan etkilenmesini istediği için arabasını açık artırmada satışa çıkarmış ya da bunu onun kalbini satın almak için yapmış olsaydı Heather duygudan çok parası olan zengin bir palavracıymış gibi onu hayatından çıkarabilirdi.

Fakat Zach *açıkça* yalnızca doğru olduğuna inandığı şeyi yapmıştı ve bu kez Heather onu öpüp, “Elbisemi ücretsiz çıkarmana izin vereceğim,” dedi gülümseyerek.

Yirmi Birinci Bölüm

“Yatma zamanı.”

Boş şarap kadehlerini plastik kutularına yerleştiren Heather kafasını kaldırdığında Zach’i tam önünde dururken buldu. “Ama hâlâ yapılacak çok iş var.”

“İkram personeli geri kalanıyla ilgilenebilir.” Ellerini tutup onu ayağa kaldırdı.

Adamın sıcak bakışlarına kapılan Heather artık ona karşı koymanın kaçınılmaz olduğunu biliyordu. Onunla elbette yeniden uyumak istiyordu ama bunun yalnızca seks olduğunu – bir önceki geceden daha fazla– unutmaktan endişeleniyor, bu gece onun kendini düşünmemesinin ardından kalbinin karşılık olarak aptalca bir şey yapmasından korkuyordu.

Zach büyük elleriyle onu sırtından iterek asansörlere yönlendirdiğinde Heather şaşırdı. Bir erkeğin yanında kendini ufak tefek hissetmeyecek kadar uzun boyluydu, fakat onun yanında –boyu, geniş omuzları ve erkeksi kendine güveni düşünüldüğünde– kendini inanılmaz kadınsı hissediyordu.

“Cuddles bu gece nerede?”

“Asistanının evinde Atlas’la takılıyor. Tina, Atlas’a bakacağından bahsetmişti ve her ikisiyle de ilgilenmekten mutluluk duyacağını söyledi.”

Heather asansörün kapısı açıldığı sırada şaşkın bir ifadeyle ona doğru döndü. “Kadınlar ne istersen iste sana karşı koyamıyorlar değil mi?”

Zach ona şehvetli bir şekilde bakmaya çalıştı. “Ne istersem mi?”

Genç kadın gözlerini devirdi. “Kendimden değil diğer kadınlardan bahsediyorum. Neyse ki sana karşı koyabiliyorum,” diye yalan söyledi kızarak.

Çatı katı süitinin anahtar kartını çıkarırken adamın sırtışı ona aksi olduğunu söylüyordu.

“Bu gece için çatı katı süitini mi tuttun?” Pahalı arabayı yalnızca birkaç saat önce şoke edici bir biçimde elden çıkardıktan sonra mı? “Sen tamamen aklını mı kaçırdın?”

“Çoğu kadın yalnızca istediğim her şeyi bana vermez, aynı zamanda servetimin benimle tanışmaya değer olduğu da bilir.” Bir elini genç kadının saçlarının arasından geçirip onu yakınına çekti. “Paramla ilgilenmeyen ilk kişisin.”

Haklıydı, Heather onun parasıyla ilgilenmiyordu ve belki de bu kadar yorgun olmasaydı ona cevap vermeden önce biraz daha düşünebilirdi. “Neredeyse hiç ciddi değilsin. Diğer herkes gibi tüm gün çalışmadan o büyük işi nasıl yürütebiliyorsun?”

Beklendiği üzere Zach onun sözlerine ya da o sözleri

söyleme biçimine alınmış gibi görünmedi. “Daha önce de belirttiğim gibi onlar yalnızca araba ve güven bana Heather...” dedi sesini alçaltıp onun tepeden tırnağa ürpermesine sebep olurken. “İstediğim bir şeye odaklanmaya karar verdiğimde ona her zaman sahip olurum.”

Heather ona inanıyordu, özellikle de Zach onu asansörün duvarına yaslariken. Dudakları günahkâr bir şekilde onun dudaklarını bulurken kirli sakalı genç kadının yanaklarını ve çenesini törpülüyordu. Öpüşmeleri derinleşirken Heather daha da yakınına çekmek için kollarını onun boynuna doladı.

“Bu şeyin bir dur düğmesi var mı?” diye sorarken buldu kendini daha önce asansörde sevişmek gibi çılgınca bir şey yapmamış olmasına rağmen. Kaldı ki bu zamana dek kendini kimseyle böyle bir şeyi yapacak kadar güvende hissetmemiştir ama Zach farklıydı.

Fakat ikisinden biri düğmeyi bulamadan binanın en üst katına ulaştılar ve asansörün kapıları açıldı. Ayrılmaksızın ya da öpüşmelerini bölmeksizin beraberce asansörden çıktılar. Heather cesur bir tavırla anahtar kartı ondan alıp süitin kapısının yanındaki kart okuyucuya doğru tuttu, ardından kravatından tutarak onu içeri çekti.

Dün gece tüm kontrol Zach`deydi.

Bu gece ise iplerin kendi elinde olmasını arzu ediyordu.

Görmeyi umduğu en son şey odanın ortasında pahalı görünen kilimin üzerine yerleştirilmiş olan bir masaj yatağıydı. “Yanlış odaya mı girdik?”

“Hayır,” dedi Zach onun dudaklarına yumuşak bir öpü-

cük kondururken. "Tüm gün çok sıkı çalıştın. Yarın perişan olmanı istemiyorum."

Heather adamın onun için bir masöz tuttuğuna inanamıyordu.

Ya da Zach yine sahip olmadan önce onu kıvrandırmayı planlıyordu.

"Kuralına göre oynamıyorsun değil mi?"

"Beni istemeyecektin," dedi Zach genç kadının teninin ağır ağır tadını çıkarmaya başladığı noktaya, boyun kıvrımına doğru.

Haklı, diye düşündü Heather tüm bedeni *hemen şimdi* onu içine alma ihtiyacı duymasına rağmen. Zach'den önce beraber olduğu diğer erkekler şu an gözüne inanılmaz sıkıcı görünüyordu. Hayal gücünden yoksun. Diğerleriyle olmak isteyecek tek bir neden dahi anımsayamıyordu.

Adam o şeytani gülümsemelerinden biriyle ona bakarken Heather aynı anda korku ve heyecan duymaya başladı. "Masözü çağırmadan önce seni soysam iyi olacak."

Onun etrafında dönüp elbisesinin sırt kısmında yer alan fermuarı buldu. Koyu mavi kumaş bedeninden ayrıldı ve yumuşak, tek bir çekişle omuzlarından kollarına, oradan kalçasına, sonunda da yere kaydı. Zach büyük elleriyle onu belinden tutarak kendine doğru çevirdi ve bir adım geri çekilip onun sutyenine, iç çamaşırına, dizüstü çoraplarına ve topuklu ayakkabılarına baktı.

"Sen bu zamana dek gördüğüm en güzel kadınsın."

Heather bu büyüyü bozmaktan nefret ediyordu ama ara-

larında yalanlar varken orada olmak da istemiyordu. Özellikle de Zach'ın yatağa atmak için ona bu gibi şeyler söylemesine gerek olmadığı zamanlarda.

“Değilim.” Arkasını dönüp kollarını, yara izlerini saklama ihtiyacıyla mücadele ediyordu.

“Öylesin.”

Sözleri öylesine yoğundu ki doğru olup olmadığını anlaması mümkün olmasa da Heather'ın onun kast ettiği şeyi inanmaktan başka bir seçeneği yoktu.

Tam o sırada adam onun ellerine uzandı. Ama parmaklarını parmaklarına kenetlemek yerine başparmaklarıyla yara izlerini okşayarak ellerini onun bileklerinden, kolunun ön tarafına, dirseğin yumuşak alt kısmına doğru kaydırды.

Zach'ın kusurlarına rağmen ona tapıyormuş gibi görünmesi Heather için oldukça fazlaydı, o yüzden itiraz edersine bir ses çıkardı. “Zach, ben...”

Başka bir şey söylemesine izin vermeyen Zach onu öptü ama dokunmaya, parmak uçlarıyla sıyrık derisini keşfetmeye son vermedi.

Heather bir tamircinin ellerinin ne kadar yetenekli olabileceğini düşünmekte haklıydı. Adam onu yeniden pelteye çeviriyordu, fakat Heather bu kez öylece durup hissetmek istemiyordu.

Orada onunla birlikte olmayı, ona tutkulu bir şekilde karşılık vermeyi arzu ediyordu ve onun bu nazik, tatlı haline kalbi çarpmadan bir saniye daha katlanabileceğini sanmıyordu.

Hızla onun tutuşundan sıyrılıp sutyeninin kopçasını açtı. Askılar omuzlarından düşüp sutyen usulca göğüslerinin üzerinden kayarken Zach'ın bakışlarında beliren açlıktan hoşlandı ve onun önünde usulca dizlerinin üzerine çökerken adamın bakışlarında beliren ifadeye bayıldı.

Masaj bitene kadar Zach ellerini ondan uzak tutmayı planlamıştı. Barınak için genç kadının ne kadar sıkı çalıştığına bu gece bizzat tanık olmuş ve sabah kollarının arasından kayıp gittiğinden beri her geçen saniye onu arzulamış olmasına rağmen gevşeyip hazır olana dek ona yeniden sahip olmak için beklemeye karar vermişti.

Heather onu kravatından çekip süite soktuğunda planının suya düştüğünü anlaması gerekirdi. Fakat işleri kendi bildiği gibi yapmaya alışkındı ve Heather'ın o gecenin bedelini ödetebileceği ya da gerçekten dizlerinin üzerine çöküp şehvetli bir şekilde dudaklarını yalayarak fermuarını açacağı aklının ucundan dahi geçmemişti.

Genç kadının dili onu bulurken Zach ellerini onun saçlarına kaydırmak zorunda kaldı ve...

Yüce İsa, dudakları.

Birkaç dakika sonra Zach bir şekilde onu yukarı kaldırmayı başarıp kollarının arasına aldı. Ancak yatak odasına doğru gidip kapıyı tekmeleyerek açarken o güzel göğüslerinden birini ağzına almak için eğildi.

Heather kollarını onun boynuna doladı ve Zach önce bir

göğsünü, sonra diğerini emerken onun adını haykırdı. Kafasını göğsüne bastırırken, dudaklarının ve dilinin sıcacık temasını teninde hissedip inlerken onunla birlikte yatağa yığıldı.

Zach seksin her türlüşünden –yavaş, sert, oyunbaz, hızlı ve özensiz– her zaman hoşlanmıştı ama bir kadına karşı hiç böylesi bir çaresizlik, böylesi ilkel bir ihtiyaç duymamıştı. Ve sonunda kafasını kaldırdığında Heather’ın yastığın üzerine saçılmış uzun siyah saçlarını, heyecandan kızarmış yanaklarını, uyarılmanın etkisiyle buğulanan gözlerini görünce kendini kaybetti.

Onun beklentisini artırma, bu kez ışıklar açıkken kıvrımlarını yeni baştan öğrenme planı genç kadının onu alma arzusuyla yerle bir olmuştu.

Onu *kendine ait kılma* arzusuyla.

İç çamaşırının kenarlarından parmaklarını kaydırırken elleri titriyor ve Heather’ın neredeyse çıplak bedeninin yataktaki şoke edici seksiliği karşısında erkekliği giderek sertleşiyordu. Göğüslerinin göğsüne yapışmasını, uzun bacaklarının onu sarsarken kalçasını sarmasını arzu ediyordu.

“Acele et,” diye uyardı onu genç kadın ama Zach onun kokusuna, tadına nasıl karşı koyabilirdi ki? İç çamaşırını uyluklarına doğru indirip kafasını eğdi ve dilini onun kadınlığında gezdirdi.

Kadınlığının merkezini yalarken Heather onun ağzına doğru kıvrıldı ve Zach bir an sonra Heather haykırıp dudaklarına doğru titrerken onu sabit tutabilmek için iki eliyle kalçasından kavramak zorunda kaldı. İç çamaşırını tamamen

çıkardı ve onun bu beklenmedik rahatlamasının her bir zeresini karşılamak için Heather'ın bacaklarını iki yana geniş bir biçimde açtı.

Zach onun altında titremesine bayılıyordu. Heather bu zamana dek karşılaştığı en zorlu kadınlardan biriydi ama sevişirlerken şehvetli ve yumuşacıktı.

Onu yeniden çıldırtmak istiyordu, tüm gece boyunca onun zevk solumalarını dinleyebilir ve kendi doyumundan vazgeçebilirdi, tabii yatağa fırlattığı kondom ambalajını Heather çoktan yırtıp erkekliğine geçirmek için yerinden doğrulmamış olsaydı.

“Bütün gece seni içimde hissetmeye ihtiyacım var Zach, bir dakika bile bekleyemem.”

Bu kez onu üzerine çekerken Heather'ın elleri titriyordu. Zach onun içine kayarken dudaklarını dudaklarına bastırdı ve genç kadının haz dolu nefesini içine çekti.

Ten tene, tekrar tekrar gidip gelerek, eşit ölçüde birbirlerine sahip oldular. Heather yukarıda olsun diye yuvarlandılar, genç kadının sert kasları Zach'in üzerinde esnerken şehvetle öpüşmeyi sürdürdüler. Zach onun neresini tutacağına –göğüsleri ya da kalçası– karar veremiyordu ve sonunda onun her bir kıvrımını yeniden okşamaya, kadının teninden yayılan sıcaklık giderek yükselirken avuçlarını her bir köşesinde gezdirmeye başladı; her geçen saniye onunla birlikte yükselirken.

Kadınlığı onu sıkıca sararken, “Benim de sana ihtiyacım var,” diye itiraf etti. “Bu zamana dek kimseye bu kadar ihtiyaç duymadım.”

Bu sözlerle ona ihtiyaç duyduğu sarsıcı doyum anını yaşatırken karşısındaki güzelliğe inanmakta zorlandı. O kadar güzeldi ki her ne kadar onu izlemek, zevkten kendini kaybedişinin tadını çıkarmak istese de Heather'a katılmaktan başka şansı yoktu.

Nefeslerinin düzene girmesi için bir süre geçmesi gerekti ve Zach onu kaldırıp kucığında banyoya taşıırken genç kadın yarı uykuluydu.

"Masaj için inanılmaz yorgunum," diye mırıldandı kadının onun göğsüne doğru.

Zach onu alnından öptü, ardından beraberce küvete girmeden önce suyun yeterince sıcak olduğundan emin oldu. Heather çıplak bedenine yayılan sıcaklığı hissederken iç çekti ama gözlerini açmadı. Bunun yerine kalçası uyluklarına yerleşecek şekilde sırtını ona yaslayıp kafasını Zach'in omzuna dayadı.

"Seninle olmak o kadar rahatlatıcı ki," dedi uykulu bir ses tonuyla.

Zach onun saçlarına bakıp gülümsedi, kadının onu yastık gibi kullanmasından memnundu. Bir dahaki sefere ona küvette birlikte ne kadar eğlenebileceklerini gösterecekti ama şu an Heather'ın temiz ve canlı bir şekilde uyanmasını istediğinden sabun kalıbını yavaşça onun o güzel bedeninde gezdirmeye başladı.

Heather onun dokunuşuyla neredeyse kedi gibi mırıldandı, fakat Zach bundan hoşlandığını bilse de hiçbir şeyin onun uyuma ihtiyacını tetiklemesine izin veremezdi. Yine de

bir aziz değildi ve sonunda genç kadının uylukları istemsizce açılırken kendine onun o yumuşacık tenine sataşma izni vermek zorunda kaldı.

Yarı uykulu olmasına karşın Heather onun eline doğru kıvrıldı ve yalvarırcasına inlerken Zach'ın onu tatmin etmekten başka çaresi kalmadı. Elindeki sabunu bırakıp parmaklarını kadının uyluklarının arasındaki tüylerden içeri kaydırды.

Kadın onun adını sayıklarken Zach onun küvetle rüya âlemi arasında bir yerlerde gezindiğini söyleyebilirdi. Tanrım, bunu duymaya bayılıyordu. Heather'ın azgın ya da öfkeli, neşeli ya da sinirli olması önemsizdi, onu istiyordu.

Ona *ihtiyaç* duyuyordu.

Heather'ın kendisine dokunulmasından ne kadar hoşlandığını zaten biliyordu. Birkaç dakika sonra genç kadın dudakları hafif bir gülümsemeyle kıvrılmış, gözleri hâlâ kapalı bir halde titreyerek doyuma ulaştı ve onun üzerine yığıldı.

Zach onu küvetten çıkarıp havluyla kuruladıktan sonra yatağa yatırdı. Heather bir bacağına üzerine atarak ona sokuldu ve yüzünü onun omzuna gömüp bir kolunu göğsüne doladığında Zach onunla yeniden sevişmek yerine bu şekilde uzanmayı gerçekten sorun etmediğini fark ederek şaşırdı.

Onunla bu şekilde olma şansını yakalayacağı aklının ucundan geçebileceklerin dahi ötesindeydi... Heather kollarının arasında tam anlamıyla yumuşak, uysal ve güven doluydu.

Yirmi İkinci Bölüm

Heather uyandığında Zach'in yatakta yanında olmadığını fark etti. Saatin bu kadar geç olduğuna inanamıyordu. Sabahları altı buçuktan geç bir saatte hiç uyanmamıştı ve şimdi saat nasıl olur da onu gösterirdi?

Yatakta oturup hafif aralık olan yatak odası kapısından süit'in oturma alanına göz attı, Zach'in orada telefonla konuştuğunu duyabiliyordu.

"Bunu yapabilir miyim bilmiyorum Tommy. Kimsenin uygun olmadığından emin misin?" diyen Zach sonunda durumu kabullendi. "Tamam, ekiple birkaç deneme sürüşü yapmak için öğleden sonra orada olabilirim."

Heather gardıroptan inanılmaz yumuşak dokulu bir sabahlık aldı ve oturma alanına tam da Zach cepte telefonunu kahve sehpasının üzerine lanetler savurarak bırakırken girdi.

"Sana da günaydın," dedi ona alaycı bir şekilde.

Adam uzanıp ona öyle hızlı sarıldı ki Heather kendini onun kucığında öpüşürken buldu. Ona çoktan doymuş olması gere-

kirdi. Ama bunun yerine Zach ne zaman onu öpse, ona dokunsa, kendini yalnızca daha fazlasını arzularken buluyordu.

“Pazar gününü seninle baş başa geçirmek için bir sürü plan yapmıştım,” diye mırıldandı adam sonunda onu serbest bıraktığında, dudaklarına doğru. “Ama arkadaşım Tommy hepsini az önce mahvetti.”

Heather onun erkenden yanından ayrılmak zorunda olmasının verdiği hayal kırıklığını ona –gerçekten– zor da olsa yansıtmamaya çalıştı. Hafta sonunu onunla geçirmeyi planlamamıştı ama cuma ve cumartesi günü yaşananların ardından Zach’in etrafında olmasına alışmaya başlamıştı. Kaldı ki en azından bir pazar günü birlikteliği onu öldürmezdi.

Neredeyse ona bu kadar acele nereye gittiğini soracaktı. Fakat bu yalnızca bir sevgilinin bilmesi gereken türde bir şeydi. Onun gibi bir yatak arkadaşının değil.

Neyse ki Zach bu duruma yine de bir açıklama getirdi. “Tommy babamın yakın bir arkadaşıydı. Babam bana bir motorun nasıl tamir edileceğini öğretti, ardından da Tommy beni gerçek bir hızlı sürüşün nasıl olacağı konusunda eğitti.” Konuşurken onun çenesinin altına küçük öpücükler konduruyordu. “Doktoru bu kez Tommy’ye sürüş izni vermemiş, o nedenle pazartesi sabahı düzenlenecek bir yarış için yerine geçmeme ihtiyacı var. Öğleden sonra ekiple birkaç deneme sürüşü yapmak için Güney Kaliforniya’ya gitmem gerekiyor.”

Elbette yarışıyor, diye düşündü Heather. Zach gibi bir adam yalnızca bir işletme imparatoru olmakla yetinmezdi. İnsan nüfusunun en azından yarısını tek bir bakışıyla öldüre-

bilecek olması yeterli değildi. Yaptığı hızlı arabaların sınırlarını test etme heyecanına da ihtiyaç duyuyordu ve Heather onun yaralanmaktan korkmadığını, başkalarını geri planda tutabilecek bu tür korkuların onda işe yaramadığını seziyordu.

Fakat Zach'in bir araba yarışına gidecek ve *gerçekten hızlı* araba sürecektir olması kalbinin sıkışmasına neden olmuştu. Ya yaralanırsa? Ya onu bir daha göremezse?

Kollarındaki yara izlerinin, –bedenindeki bir dizi hissin ona yaptığı gibi– karıncalandığını fark edince şaşırdı.

“Ne zamandır yarışyorsun?” diye sordu abartmamaya çalışarak.

Onunla sevişmiş olsa da adamın sırtışı etkisini yitirmemişti. Aksine şu an Heather'ı daha da çarpıyordu. Çünkü o sırtışın nasıl da hızla içini eriten şehvetli bir bakışa dönüşüğünü biliyordu.

“Neredeyse ehliyetimi aldığım günden beri.”

“Kulağa eğlenceli geliyor,” dedi Heather ama sonra eklemeyi edemedi: “Yine de tehlikeli değil mi?”

Heather ne anlama geldiğini çözmeden adamın gözlerinde bir ışıltı belirip kayboldu. “Saatte 320 kilometreyle gidiyoruz. Elbette tehlikeli.”

Heather bu umursamaz tavrı yüzünden onu tokatlamak için kendini zor tuttu. “Başına bir şey gelirse ailenin gerçekten üzüleceğine eminim.”

Sanki Heather ona cidden *başına bir şey gelirse gerçekten üzülürüm* demiş gibi Zach'in ona bakan gözleri kısıldı. Fakat ona anlaşmalarında böyle şeyleri konuşma hakkı yok-

muş gibi değil de sahiplenici bir sevgiliden hoşlanıyormuş gibi davrandı ve, “Gelsen iyi olur. Seni sıkıca bağlayıp bir sürüşe çıkaracağım,” dedi.

Gözlerinde öyle hızlı, ahlaksız bir ışıltı belirip kayboldu ki bunun bir araba yarışında yaralanmakla hiçbir ilgisi olmadığını anlayan Heather’ın kalbi yerinden çıkacakmış gibi çarpmaya başladı.

Bir yarış arabasından havaya uçma düşüncesinin verdiği korkuyla ihtiyaç dolu bir ürpertiyi aynı anda hissederek, “Beni bağlama fikri hoşuna gitmiş görünüyor,” dedi alaycı bir biçimde.

Zach birden onu kollarının arasında tutarak ayağa kalktı ve genç kadını masaj yatağına götürdü. “Ne yazık ki bunda herhangi bir bandaj yok ama doğaçlama bir şeyler uydurabileceğimizden eminim.” Heather örtünmeye çalışırken Zach sabahlığı hızla omuzlarından çekip çıkardı. “Masajın için hazır mısın?”

Nefesi çoktan kesilmiş olan Heather, “Araba yarışına gitmen gerekmiyor mu?” diye sorarken dudaklarının kuruğunu hissetti.

“Sana bir masaj sözü verdim ve ben her zaman sözümü tutarım.”

Heather bu sözlerden başka bir anlam çıkarmaya çalışmadı. Bu yalnızca bir seks konuşmasıydı. Zach her zamanki gibi oyunbazlık yapıyordu. İnsanlar olağanüstü bir seks deneyimi yaşadıklarında karşılarındakine aslında kast etmedikleri pek çok şey söylerlerdi.

“O halde teklifini geri çevirmeyeceğim,” dedi kasten alçak bir ses tonuyla. “Beni nasıl istersin?”

Bu kışkırtıcı soruyu duyan Zach'in gözleri karardı. "Yüzüstü başlayalım."

Bir masaj yatağına tamamen çıplak uzanmanın utancını hissetmemeye çalışan Heather pozisyonunu aldı. Zach bir an için odadan çıktı ve geri döndüğünde onun tam önünde durdu, Heather yüzünü yasladığı delikten bakınca onun çıplak ayaklarını gördü. Geri kalanı gibi ayaklarının da ne kadar mükemmel olduğunu fark edince buna hiç şaşırmadı.

"Genelde masözüm üzerime bir çarşaf örter."

"Umarım öyledir," diye homurdandı adam ve Heather bir lavanta kokusu aldı. "Kimsenin seni bu şekilde görmesine izin vermesen iyi olur."

O bu zamana dek gördüğü en sahiplenici adamdı ve Heather kimsenin ona sahip olamayacağına dair bir karar almış olsa da Zach omuzlarına masaj yapmaya başlayınca katıksız bir mutluluğa kapılmadan edemedi.

"Seninle sevişmenin bu zamana dek hissettiğim en iyi şey olduğunu düşünmüştüm ama bu kesinlikle çok daha da iyi."

Ellerinin gerilmiş kaslarını ovmasının verdiği şiddetli keyfe kendini kaptırmışken adamın, "Bu zamana dek hissettiğin en iyi şey, öyle mi?" dediğini duyunca az önce itiraf ettiği şeyi fark etti.

"Masaj benim için uyuşturucudan beter," diye uydurdu adamın ona dokunuşu sözlerini şaşırtıcı bir şekilde gerçek kılarken. "Kafam karışıyor ve söylemek istemediğim şeyler söylüyorum."

Kürek kemiklerinden beline doğru inerken adamın attığı

kahkaha Heather'ın içini ısıttı. Elleri o kadar büyüktü ki kolayca göğüs kafesine yayılmıştı. "Sana başka neler söyletebileceğimi merak ediyorum doğrusu."

Zach'in onu ne kadar iyi hissettirdiğinin bir önemi yoktu, şu andan itibaren Heather çenesini kapalı tutacaktı. Ona kazara altın tepside sunduğu bilgiyle Zach'in neler yapabileceğini yalnızca Tanrı bilirdi. Onun gibi bir erkeğin bilmeye ihtiyaç duyacağı en son şey diğer yanı sıra bir seks şampiyonu olduğuydu.

"Elinden geleni ardına koyma," diyerek ona meydan okudu Heather ama sözleri bir diğer zevk inlemesini beraberrinde getirdi.

"Elimden gelenin en iyisini demek istedin sanırım?" dedi Zach ipeksi bir ses tonuyla ve Heather kendini savunmaya hazırlandı.

Fakat Zach dün akşamki açık artırmaya hazırlanırken balo salonundaki eşyaları kaldırıp taşıdığı için ağrıyan belinin orta kısmına başparmaklarını bastırdığında bunu nasıl yapabiliyordu ki?

"Ah. Tanrım. Evet."

Fakat onun bu katıksız teslim oluşu görünüşe bakılırsa onun için yeterli değildi çünkü bir an sonra Zach ellerini onun kalçasına kaydırıp kalça kaslarına masaj yapmaya başlamıştı.

Heather onun parmak uçlarının altındaki hassas kaslar üzerinde yarattığı şoke edici etkiyi zevkle karşıladı... O ellerin üzerindeki etkisini ve adamın o ellerle masajdan öte şeyler yapmak için an kolladığını biliyordu.

“Söyleyebilecek herhangi bir sözün yok mu?”

Sözleri kulağa kendinden inanılmaz hoşnut geliyor olsa da Heather onun özgüven dolu sözlerinin sonunda sarsıldığını duyabilmişti. Sanki Zach *kontrollü olmakta* zorlanıyormuş gibi.

Heather ilk gördüğü andan beri onun kontrolünü kırmak, onu kaidesinden indirmek istemişti ve şu an olabileceğini dahi düşünmediği ölçüde ondan hoşlanıyor olmasına –ve kaslarını ovup başına gelen en iyi masajı yaparak onu kolayca pelteye çevirmesine– rağmen hâlâ ona karşı koyamıyordu.

Açıkçası bunu istemiyordu.

Onun etrafına ördüğü savunmayı yerle bir etmesiyle Zach’in bunu nasıl bir avantaja çevireceğini Tanrı bilirdi.

“Genelde bu noktada dönerim,” dedi Heather sesinin sabit çıktığını umarak.

Sırtüstü dönüp kollarını kasten öne uzatırken bu kez sessiz kalan Zach’ti.

Gözleri –Heather’ın görmekten memnun olduğu şekilde– parılıyordu.

“Kollarım ağrıyor,” dedi Heather, arsız bir biçimde, adam masaja devam etmeden önce.

Kollarındaki yara izlerini herkesten saklamıştı ama Zach ne zaman onlara dokunup eski kesikleri okşasa kendini rahatlatmış hissediyordu.

İyileşmiş.

Odada duyulan tek ses masajın etkisiyle her geçen saniye hızlanıp yükselen nefes alıp verişleriydi ve Heather

adam kaslarını incelikle ovarken kimin daha çok ses çıkardığından artık emin değildi. Zach ellerini göğüslerine doğru kaydırırken Heather onun elinden gelenin en iyisini ardına koymamaya karar verdiğini anladı, fakat adam yalnızca köprücük kemiğinin hemen altındaki bir kası bularak onun minnettarlıkla inlemesine neden oldu.

“Harikasin.”

Genç kadın gözlerini açtı ve onun, “Sen de öyle,” derken bakışlarının ne kadar derin olduğunu gördü.

Sözlerindeki derin saygı hâlâ göğüslerine dokunmamış olması gerçeğiyle birleşince Heather gözlerini yeniden yummak zorunda kaldı, daha fazlası için ona yalvarmamaya çalışırken altdudağını dişleri arasına aldı.

“Bu benim işim,” dediğini duydu adamın ve sonra onun dişleriyle altdudağını kısırdığını hissetti. “Tanrım, tadın inanılmaz,” dedi Zach onu öperken ve ellerinin göğüs kafesinden karnına, sonra daha da aşağılara inerken sunduğu kusursuz koreografiyle birlikte başaşağı bir öpücük Heather’ın beyin hücrelerinin geri kalanını da ele geçirdi.

Adam bir elini nemli tüylerin arasından içine kaydırıp diğer eliyle bacaklarının arasındaki o noktayı mükemmel bir şekilde okşarken Heather onun dudaklarına doğru yaklaşımını inleyerek kendini ona açtı. Zirveye yükselmesi o kadar hızlı oldu ki... Ve her nasılsa Zach yalnızca elleri ve parmaklarıyla değil dudaklarıyla da oradaydı.

Doyum anı için sabırsızlanarak onu üzerine çekince ikisi birlikte dar masaj yatağına uzandılar. Heather onun pantolo-

nunun fermuarını açtı ve serbest kaldığı an adam hemen bir kondom taktı.

Heather'm onu sarışı öylesine doğal ve kusursuzdu ki...

Sanki Zach hep orada onunlaymış, kollarının arasındaymış, ona âşıkmiş gibi...

Yirinci Üçüncü Bölüm

Kısa bir süre sonra Heather onu Güney Kaliforniya'ya gidebilmesi için evine bıraktı. Köpekleri almak için Tina'nın evine uğradı ve her ikisi de bir gecedir değil de bir yıldır yokmuşçasına davranırken onları alıp parka ve evcil hayvan ürünlerinin satıldığı dükkâna gitti.

Sonrasında onu yeterince çekıştirdiklerinde artık eve dönmekten kaçamayacağını kabullendi.

Evini seviyordu. Tüm gün etrafında insanlar varken ofisinde zaman geçirdikten sonra evini her zaman sessiz ve huzur verici bulurdu.

Peki o zaman neden evi gözüne bu kadar boş görünüyordu?

Ve yanında kesinlikle muhteşem iki tüy yumağı varken kendini nasıl bu kadar yalnız hissedebilirdi?

Şimdiden Zach'i özlemiş olamazdı, lanet olsun. Hayatına bu kadar hızlı ya da derinlemesine girebilmesi kesinlikle kabul edilemezdi.

Telefonu çalınca köpek mamalarıyla dolu poşetleri bırakıp cevap vermeden önce ekrana baktı.

“Merhaba Heather, ben Lori. Zach’in kız kardeşi. Beyzbol maçında tanışmıştık.”

Heather yavru bir köpek sahiplenmeyi düşünen bir arkadaşına iletmesi için ona telefon numarasını vermişti ama Zach’in kız kardeşinin onu bizzat aramasını beklemiyordu.

“Kim olduğunu elbette anımsıyorum,” dedi Lori’ye. “Nasılsın?”

“Bu akşam uygun musun? Kız kıza toplanmaya karar verdik ve senin de bize katılabileceğini düşündüm.”

Başka bir zaman olsa Heather bir bahane uydururdu ama evi gözüne hâlâ inanılmaz boş görünüyordu. Bununla birlikte Lori ve Sophie gerçekten sevimlilerdi. Neden onlarla biraz zaman geçirmesindi ki? Zach’le eğitimi bitirip kendi yollarına bakacak olmaları bu süreçte birkaç arkadaş edinemeyeceği anlamına gelmiyordu.

Hızlı bir duş aldıktan sonra yakındaki marketten karşı koyamadığı bir kutu brownie ve bir şişe şarap aldı. Lori kاپıyı açarken içeriden kahkaha sesleri yükseliyordu.

“Heather geldi,” diye seslendi içeridekilere ve bir an sonra Heather tüm bakışların üzerinde gezindiğini hissetti. “Heather, bu Chloe, Nicola... Sophie’yi zaten tanıyorsun. Chloe ağabeyim Chase ile evli. Nicola ise ağabeyim Marcus’la çıkıyor.”

Ah olamaz. Sullivan sevgililerinin topraklarına ayak basmak üzere olduğunu nasıl olmuştu da fark edememişti?

Zach doğru düzgün düşünemesin diye inanılmaz seksi masajıyla beynini mi kurcalamıştı?

“Baksanıza, brownie getirmiş. Size ne dedim? Hoş biri, değil mi?”

Son derece hamile olan Chloe başını salladı. “Tanıştığımızıza memnun oldum.”

Nicola ona bir kadeh kırmızı şarap uzatırken aynı duyguları paylaştığını vurguladı. Heather Marcus’un Napa Valley’de bir şaraphane sahibi olduğunu ve pop yıldızı sevgiliyle birlikte genelde yolda olduğunu bilecek kadar Zach’in ailesini tanıyordu. Nicola’ya hayranlığını belli etmemeye çalıştı ve onun yanında –Atlas’la birlikte Nico’nun şarkılarıyla salonda dans etmeye bayıldığını itiraf etmek gibi– aptalca bir şey yapmamak için içten içe yakardı.

Lori ona bilmiş bir bakış attı. “Bir arkadaşım dün gece düzenlenen açık artırmadaydı ve etkinliğin gerçekten güzel geçtiğini söyledi.” Kaşlarını kaldırdı. “Aynı zamanda bir öpücükten de bahsetti.”

Yalnızca Zach’in arabasını satışa çıkarmasına değil aynı zamanda Fairmont’un önündeki ateşli öpüşmeye kaymıştı sohbet birdenbire. Heather Lori’nin lafı dolandırmayı seven biri olmamasından memnundu çünkü sonunda neler döndüğünü anlamıştı ve onların yanlış bir izlenime kapılmadıklarından emin olacaktı.

“Zach ve ben hâlâ sadece arkadaşız.” Üçü de gözlerini şaşkınlıkla kırıştıtarak ona bakarken duruma açıklık getirdi. “Seks dışında.” Kızardığını hissetmesine rağmen onların an-

lamasını istiyordu. "Ama yine de hâlâ sadece arkadaşız." Lori'ye baktı. "Üzgünüm, bundan daha fazlasını umduğunuzu biliyorum ama..." Omzunu silkti. "Bu ikimizin de istediği bir şey."

Söze ilk giren Nicola oldu. "Lori ve Sophie seni gerçekten seveceğimi söylemişlerdi ama yanılmışlar. Sana bayıldım." Sırıttı. "Cidden, sanırım bir sonraki şarkımı sana ithaf edeceğim."

"Tabii senden önce davranıp kızım olursa adını Heather koymazsam," dedi Chloe.

Sophie, "Daha önce Zach'e sıırılsıklam âşık olmaya direnen bir kadını hiç görmemişlerdi. Özellikle de Zach'in onu etkilemeye çalışmak için pahalı arabasını elden çıkardığı düşünülürse," deyince Heather orada yüzünde şaşkın bir ifadeyle oturmakta olduğunu fark etti. Sophie sözlerini bir an için düşündü. "Aslında ben de görmemişim. Etrafındaki kadınlar sırf görünüşü yüzünden o kadar sersemliyorlar ki... Şimdiye kadar alıştığımı düşünüyorsa da bu onun için tuhaf bir durum."

Chloe ona katılır gibi başını salladı. "Düğünümüzde kız arkadaşlarımla halini görmeliydin. Bir film yıldızı olduğu için Smith'i elde etmeye çalışacaklarını düşünmüştüm. Fakat onlar resmen Zach'in karşısında kuyruğa girdiler. Chase bana Smith'in bir ilgi dağıtan gibi onun etrafında olmasından hoşlandığını açıkladı. Bir keresinde de etrafta gezinip ilgi dağıtması için film setinde ona tam zamanlı bir iş teklif ettiğini duydum."

Heather kahkaha attı. Manzarayı kolayca gözünün önüne getirebiliyordu. Ama yine de Zach'in arabasını bencilce bir nedenden ötürü elden çıkardığını düşünmelerine izin veremezdi.

“O gerçekten hayvan barınağına bağış yapmak istedi,” diye ısrar etti.

“Elbette öyle. Maçta sana söylediğim üzere, o hoş biri,” dedi Lori, diğerlerine uzattıktan sonra ağzına bir brownie atarken. “Çocukluğumuzda bile evimize gelenlerin arkadaşımız olmak için mi yoksa Zach’i tavlama için mi geldiğini anlayamazdık.”

“Ona karşı koyma ‘sırrını’ bize anlatmalısın, böylece bunu arkadaşlarımızla paylaşabiliriz,” dedi Nicola.

Babasının iş seyahatlerinden birinden gülümseyerek, sahte sevgi sözleriyle geri döndüğü bir günün anısı onu amansızca sarssa da Heather yüzündeki gülümsemeyi korumaya çalıştı.

‘Sırrı’ kimsenin başına gelmesini arzu etmediği bir şeydi. Hepsinin aşkın gerçekliğine inanması en iyisiydi ki böylece umuda tutunup kötümser olmazlardı.

Fakat bir yanıt almadan yakasından düşmeyeceklerini bildiğinden, “Pekâlâ,” dedi. “Görünüşüne ve beni çok güldürmesine karşın inanılmaz sinir bozucu ve oldukça sahiplenici.” Bunu takip eden sessizlikte Lori ve Sophie’ye dönüp ekledi: “Gücenmek yok. Tüm kusurlarına rağmen gerçekten hoş biri olabiliyor.”

“Tüm kusurlarına rağmen mi?” diye yineledi Sophie gözleri kocaman açılarak.

“Oldukça sahiplenici mi?” Lori diğerlerine göz attıktan sonra yeniden Heather’a döndü. “Aynı Zach Sullivan’dan bahsettiğimizden emin misin?”

Heather onların Zach'le ilgili bu kadar belirgin bir şeyi gözden kaçırmış olmalarına inanamıyordu. "Neredeyse en sık kullandığı kelimenin *benim* olduğunun farkında değil misiniz?"

Şaraptan aldığı bir yudum Nicola'nın boğazına takıldı ve Chloe onun sırtına vururken Heather'a, "Chase ve ben de sizinki gibi bir ilişki yaşamayı denemiştik." Başını eğip karnına baktı. "Üzerimizde ne kadar işe yaradığı açık, öyle değil mi?"

Heather bu sözler üzerine Zach'le yaptığı anlaşmayla ilgili kendini iyi mi yoksa kötü mü hissetmesi gerektiğinden emin olamadı. Fakat o kararını veremedi. Nicola, "Kulaklarınızı tıkayın kızlar," dedi Lori ve Sophie'ye, ardından Heather'a döndü. "Marcus ve ben de tüm o arkadaşlık kısmını atlayıp diğer kısmı yaşadık. Yalnızca tek gecelik bir kaçamak olacaktı."

"O tek gecede uyuyakaldığına hâlâ inanamıyorum," dedi Lori.

Nicola ona alaycı bir şekilde kaşlarını çatarak baktı. "Ağabeyinle yaşadığım sersemletici aşk hikâyesinin her detayını bilmiyormuş gibi davranamaz mısın en azından?"

Lori gözlerini devirdi. "Bizler Sullivan'ız. Birbirimiz hakkında tam olarak her şeyi bilmek kanımızda var. Değil mi Sophie?"

Sophie parıldayan üzüm suyundan bir yudum aldı. "Ne yazık ki evet." Lori tam ağzını açmışken Sophie ondan önce davranıp Heather'a açıkladı. "Jake'i Chloe'nin düğününde

baştan çıkardım ve sonunda hamile kaldım. Fakat sonunda benim ona âşık olduğum gibi uzun süredir onun da bana âşık olduğu ortaya çıktı ve her şey yoluna girdi.”

Heather yalnızca her birinin ona –ve birbirine– karşı böylesine açık olmasından değil aynı zamanda ona diğer Sullivan’larla ilgili anlattıklarından ötürü de şaşkına dönmüştü. Her bir tek gecelik ilişki ve sekse dayalı arkadaşlık girişimi uzun soluklu bir birlikteliğe ve evliliğe dönüşmüştü.

Ah olamaz... Ne yapıyordu ve bu olaylar gerçekten boyunu ne kadar aşırıyordu?

“Zach yarın LA’de Tommy’nin yerine yarışacak değil mi?” diye sordu Lori.

“O yarışlara katılmasından nefret ediyorum,” diye itiraf etti Sophie. “En azından Gabe yanan binaların içine girdiğinde insanlara yardım etmek için tehlikeyle burun buruna geldiğini biliyorum. Ama Zach sırf eğlence olsun diye yarışıyor. Yemin ediyorum, o aptalca yarışlardan birinde yaralanırsa onu asla affetmeyeceğim.”

Sophie’nin kaygısı Zach yarıştan bahsettiğinden beri Heather’ın aklından çıkarmaya çalıştığı düşünceleri beraberinde getirdi.

Lori konuyu basit bir şekilde kapadı. “Zach yok edilemez biridir.”

Belki şarap belki de sadece onu düşünmek endorfin hormonlarını epey yükseltmişti ama Heather, Zach’in *gerçekten* yok edilemez olduğu ortaya çıkarsa buna hiç şaşırırmazdı.

Ne yazık ki kendisinin öyle olmadığından oldukça

emindi... Ve seks ilişkileri yalnızca arkadaşlığa ya da bir hiçe dönüştüğünde bu çarpışmadan zarar görmeden kurtulacağından artık emin değildi.

Zach bunu kolayca yapabilecek olsa dahi.

Yirmi Dördüncü Bölüm

Pazartesi sabahı oldukça parlak ve pek az uyuyabilmiş olan Heather için erkenden geldi. Kendine uykusunu kaçırmanın Zach'in sarılışı olmadan gözüne inanılmaz büyük gelmeye başlayan yatak değil de yediği çok sayıda brownie olduğunu söyledi. Birlikte yalnızca iki gece geçirmişlerdi. Onu şimdiden özlemiş olamazdı, dahası yarışta yaralanır diye endişelenip kendini tedirgin hissetmemesi gerekirdi.

Bir saat sonra personeliyle görüşüp onların başarılı geçen açık artırma için tebriklerini kabul etti ve ofisindeki bilgisayarının başına geçti. Atlas hemen köşedeki devasa köpek yatağına yerleşip sabah şekerlemesi için gözlerini yumdu. Fakat Cuddles genelde yaptığı üzere Danua'nın yanına kurulmak yerine odanın ortasında durdu ve -Zach'in dönmediğini fark etmesiyle- dün gecedен beri sürdürdüğü o dokunaklı inlemelerinden biriyle Heather'a baktı.

Heather ufaklığı kucağına aldı ve ona kocaman bir öpücük verdi. "Endişelenme, yakında eve dönecek." Cuddles hâ-

lâ üzgün görününce Lori'nin dün akşamki sözlerini anımsadı. "Zach yok edilemez biridir. Her şey yolunda gidecek. Birlikte onun yarışı kazanmasını izlemeye ne dersiniz?"

Ufaklığı kucağına koydu ve adamın ona gönderdiği e-postadaki canlı yayın bağlantısını tuşladı. Renkli yarış kıyafetleri giymiş bir grup adam zevkli arabaların etrafında geziniyordu ama onun Zach'i seçmesi hiç de zor olmadı. Zach diğer sürücülerden daha uzun, daha geniş ve kesinlikle bin kat daha çekiciydi.

Onun o koca elini arabanın üzerinde gezdirmesini izlerken dahi Heather'ın kalp atışları hızlandı ve teni adam bir metal yığınının değil de kendisine dokunuyormuşçasına heyecanla ürperdi.

Cuddles kesik kesik havlayınca Heather onun da Zach'i ekranda görebileceğini düşündü ve adamın erkek kardeşine emanetini geri verdiğinde ufaklığın nasıl tepki göstereceğini aklından geçirirken midesi kasıldı.

Tabii küçük bir köpeğin, kendine ona bağlanma izni vermemesi, ona âşık olma hatasına düşmemesi gerektiğini anlamasının hiçbir yolu yoktu.

Bütün kadınlar için oldukça geçerli bir uyarıydı aslında bu.

Sürücüler arabalarına bindi ve arabalar çıkış takozlarından ok gibi fırlarken Heather çenesini inanılmaz yumuşak kafasının üzerine koyarak yavru köpeği sıkıca kavradı. Zach gaz pedalına basarken o alışlageldik mavi sarı logolu Sullivan Otomobil'in aracmdaydı.

Birinci, ardından ikinci, sonra üçüncü turu atarken diğer

arabalara bu kadar yakın olduğuna inanamıyordu. Henüz başrolde değildi ama genç kadının içinden bir ses onun yalnızca beklediğini, her zaman yaptığı gibi kazanmak için ağırdan aldığını söylüyordu.

Asansörde söylediklerini anımsadı. *Güven bana, istediğim bir şeye odaklanmaya karar verdiğimde ona her zaman sahip olurum.*

Şüpheye yer yoktu, Zach Sullivan o araca kazanmak için binmişti.

Arabalar takip edilemez bir şekilde tekrar tekrar yolu dokurken, Zach'in aracı diğer hepsini toz bulutu içinde bırakarak grubun başına fırladı.

Bir an için onun yaralanmasından ne kadar korktuğunu unutan genç kadın, "Hadi, hadi, hadi!" derken buldu kendini ekrana doğru.

Cuddles ön patilerini masaya koyarak ona katıldı ve Zach yarışı diğer araçlardan epey önde bitirdiğinde Heather ufaklığı yukarı kaldırıp tezahürat yaptı neşeyle.

Ne var ki Zach'in performansından mutluluk duyan yalnızca ikisi değildi. Çünkü Zach arabasından çıkarken açık saçık kıyafetler giymiş bir grup kız onun yanına koşturdu ve kusursuz bedenleriyle onu sararak tebrik etti.

Tina kapıyı çaldı, sonra başını içeri uzattı. "Beni çağır-dığınızı düşündüm. Her şey yolunda mı?"

Tanrım, hayır, hiçbir şey yolunda değildi. Kıskançlık içini kemirirken nasıl aksi olabilirdi ki? O kızların ellerini Zach'in üzerinden sökmek istiyordu.

Zach onundu!

Sayfayı kapamak için ekranın tepesindeki küçük X işaretine tıkladı ve Tina'ya bakarak başını salladı. "Her şey yolunda, teşekkür ederim."

Her şey yoluna girecekti, en azından beyni yerine oturur oturmaz ilgisini vermesi gerektiği işe odaklandığında.

Cuddles'ı yere bıraktı. "Barınak için son hesapların üzerinden geçmek istiyorum, bu sayede akşam basın açıklamasını hazırlayabilirim."

Fakat açık artırmadaki ürünlerin gelir gider dengesini çıkarmak için hesap çizelgesini önlerine çektiklerinde ve sıra Zach'in bağışladığı Lamborghini'ye gelip de Tina heyecanla haykırınca Heather bunun o kadar kolay olmayacağını anladı.

Çünkü her nasılsa, bir hafta içinde, Zach Sullivan hayatının her bir noktasına sızmış durumdaydı.

Zach'e bir yarış arabasının içinde olmaktan daha iyi gelen çok az şey vardı.

Heather'la olmak ise en iyisiydi.

Tommy onu arayıp yarışmasını rica ettiğinde Zach bu zamana dek ilk kez atlamak yerine teklifi reddetmeye çalışmıştı. Heather'la birlikte hotel odasında kalmak istediği için böyle olduğunu düşünmüştü, bu sayede tüm gün onun teninin her bir köşesini keşfedebilir, sevişirken onu gülümsetebilir, gözlerinde beliren ışıltıyı ve teninin önce keyifle sonra yenilenen bir hazla tekrar tekrar kızarmasını izleyebilirdi.

Ama gerçeği inkâr etmeye çalışırken bile yarışa katılmak istemeyişinin nedeninin tüm bunların ötesinde olduğunu biliyordu.

Düşünmeden edememişti: Ya bu son yarışıysa ve Heather'ı bir daha göremezse?

Hayır.

Dikkatliydi. Heather da öyle. Birbirlerine âşık olmamak üzere anlaşma yapmışlardı.

Bunun yanı sıra yarışta ölmemişti. En azından bu kez değil.

Zach Top Dog'un önünde arabasından atlayarak indi ve genç kadına bir an önce ulaşmak için koşarken neredeyse bir grup kanişi ezecekti. Yanından geçtiğinde Tina'nın selamı yarıda kalmış hızla Heather'ın ofisine girmişti.

Aceleyle kapıyı arkasından kilitleyip pencerenin panjuru kapadıktan sonra Heather'ı dikildiği dosya dolabının önünden kollarının arasına çekti. Genç kadının elindeki kâğıtlar zemine saçılırken parmaklarını onun saçlarının arasına kaydırды.

Bir an sonra Heather'ın bacakları belini sardı ve Zach çalışma masasının üzerinde onu öperken genç kadının da kendisine aynı ölçüde tutkulu bir şekilde karşılık verdiğini gördü. Acı dolu bir ses çıkardığını duyunca uzanıp genç kadının kalçasına batan zimba telini çıkardı ve hotelde ona masaj yaptığında hissettiklerini anımsatacak şekilde kalçasını okşadı.

“Seni özledim,” dedi dudaklarının arasından ve uzun kollu gömleğini hızla çıkarıp göğüslerinin arasına bir öpücük kondurdu. “Sana ihtiyacım var.”

Tişörtünü kafasından çıkarırken Heather’ın gözlerinin arzunun ötesinde bir şeyle parıldadığını düşündü. Genç kadın uzanıp göğsüne öpücükler kondurmaya başladı ve öpücükleri küçük ısırıklara dönüşürken Zach’in aklı başından gitti. Tanrım, ne kadar da sıcaktı... Yine de hiç olmadığı kadar saldırgandı.

Onu fena halde istemesine rağmen sormadan edemedi. “Sorun nedir?”

“Hiçbir şey,” dedi Heather. Gözlerinde öfkeliymiş gibi aynı parıltı belirdi ve sözlerini, “Sadece sus ve işini bitir,” diyerek sürdürdü. Zach *hiçbir şey* yanıtının bir yalandan ibaret olduğunu anladı.

Hotelde birlikte geçirdikleri olağandışı saatlerle şu an arasında bir şeyleri mahvetmiş olmalıydı. Nasıl yaptığını bilmiyordu ama yapmıştı.

Başka bir kadınla olsa bu durumu önemsemez, onunla işini bitirmeye bakar ve yoluna giderdi. Ama o ve Heather arasında olanlar yatak arkadaşlığının ötesindeydi.

“Ne yaptım?”

“Yaralanabilme ihtimaline rağmen gidip o aptalca yarışa katıldın.” Gözlerinde beliren endişeli ifadeyi saklamaya çalışarak öfkeli bir şekilde konuşmaya devam etti. “Büyük zaferin için seni tebrik ederim.”

Mantıklı bir cümle kurmasını neredeyse imkânsızlaştıran beyaz sütyenli güzel göğüslerinin ve belini saran bacak-

larının etkisiyle düşünmekte zorlanıyordu. Yine de nasıl hızla düşüneceğini kavraması en iyisiydi çünkü ucunda hızlı bir sevişmeden çok daha fazlasının olduğunu hissediyordu.

“Beni izledin mi?”

“Cuddles istedi.”

Bu saçma durumu değerlendirmesini istemiş gibi dudaklarını birbirine sıkıca bastırdı ve Zach onun o sevimli dudaklarının sert hattını boydan boya yalama isteğine zorlukla karşı koydu.

“Yani diğer adamları dümdüz ettiğimi gördün?”

“Bu arada...” diye mırıldandı Heather. “Pistte bu işi la-yıkıyla yapan diğerleri düşünüldüğünde seni tebrik etmeme gerçekten ihtiyacın yok.”

O bir erkekti ve Heather yanındayken aşırı derecede azgın oluyordu, özellikle de genç kadın yarı çıplakken. Ama aptal değildi.

Belli ki Heather pistte onu tebrik eden genç ve güzel kızları görmüştü ve bu durum onu üzmüştü.

“Seninle birlikteyken başka kimseyle takılmayacağım Heather.”

Gizlemeye çalışmadan önce genç kadının gözlerinde beliren şaşkın ve umutlu ifadeyi gördü. “Bana herhangi bir söz vermek zorunda değilsin. Bu yalnızca seks. Yaptığımız tek şey bu. Seks yapmak.”

Zach içinde kabaran öfkenin farkındaydı. “Biz birlikteyken başka biriyle sevişecek misin?”

“Hayır.” Onun bu soruyu sormasına inanamıyormuş gibi göründü. “Tanrım, hayır.”

“O zaman neden benim böyle bir şey yapacağımı düşünüyorsun?”

Karşısındaki tam bir aptalmış gibi ona baktı. “Her erkek yapar.”

“Hayır,” dedi Zach ona. “Her erkek yapmaz. Ben *yapmam*.” Yaşadığı hayal kırıklığıyla eklemek durumunda kaldı: “Ben senin baban değilim, lanet olsun.”

Fakat Heather kafasını sallayarak onu kendinden uzaklaştırmaya çalıştı. “Seni o kızlarla pistte gördüm. Ellerini onların üzerinde gördüm.”

“Ellerim onları yakınımı çekmek için değil kendimden uzaklaştırmak için üzerlerindeydi!”

Son otuz saattir aklından geçen tek şeyin onun yanına dönmek olduğu düşünülürse Heather’ın kollarının arasından kopmasına, gitmesine izin veremezdi. “Düşünebildiğim tek şeyin yalnızca sen olduğunu göremiyor musun? Tek istediğimin sen olduğunu? Senin yüzünden aklımı kaçırmak üzere olduğumu anlamıyor musun?”

Heather az önce duydukları karşısında –Zach’in hissettiği ölçüde– sersemlemiş göründü.

“Lütfen beni öp Zach. Yalnızca beni öp.”

Bu ateşli sözlerin etkisiyle Zach onun pantolonunu çıkarıp kendisinininkini sıyrırken Heather’ı derin bir şekilde öptü.

Tanrım, dudaklarının dudakları üzerinde olmasına, yumuşaklığına, ona dokunduğunda çıkardığı seslere bayılıyordu. Usulca onun kaygan sıcaklığına gömüldü ve bacaklarının arasına dokunur dokunmaz genç kadının neredeyse gelmek üzere olduğunu anladı.

Çok geçmeden kondom takmayı unuttuğunu fark etti. Bir yolunu bulup kadının içinden çıkarken Heather’ın itiraz ederek inlediğini duydu ve eğilip uyluklarının arasına bi öpücük kondurduktan sonra pantolonunun cebinden kondom çıkarmak için uzandı.

Çalışma masasının sandalyesine oturup kondomu taktı, ardından uzanıp genç kadını kucağına oturttu ve ona yeniden derinlemesine sahip olmanın verdiği hisse bayılarak içine girdi. Nefesinin kesilmesinden Heather’ın da bundan ne kadar çok hoşlandığı anlaşılıyordu.

“Sıra şimdi sende,” dedi kalçasını adamın uylukları arasında oynatarak.

“Bende,” diye homurdandı Zach onun boynuna doğru ve yalayarak, öperek, dişleyerek hâlâ serbest kalmamış olan göğüslerine doğru indi.

Göğüslerinin bu şekilde kısıtlanmış olmasının, onu bu şekilde tatmaya çalışmanın, dilini kumaşın üzerinden kabarık teninde gezdirmenin hoşuna gittiğini keşfetti ve Heather’ın kadınlığı onu iyice sararken sonunda onunla birlikte kontrolünü kaybetti.

“Seks gibi kokmana bayılıyorum.” Burnunu genç kadının boyun çukuruna gömdü ve terini yaladı. Hızlı sevişmeleri en azından ona olan açlığını gidermişti... Ama yine de bu onu daha az arzulamasına neden olmuyordu. “Seks tadında olmana da bayılıyorum.”

Ne yazık ki çok geçmeden Cuddles’ın ayaklarının dibinde durmuş, bacağına sürtündüğünü fark etti.

Heather nefesi kesilerek onun kucağından kaydı ve om-

zunun üzerinden baktığında Atlas'ın köşedeki devasa yatağından gözlerini kırıştırarak ikisine baktığını gördü.

“Ah Tanrım, köpekleri unuttum.” Kucağından hızla kalkıp kıyafetlerine yöneldi. “Atlas bu zamana dek hiç görmemişti... Her zaman dikkatli olurdum yatak odasına...”

Cümlesini tamamlamak üzereyken dehşete kapılmış bir haldeydi ve o lanet olası yanakları kızarıırken Zach kahkaha atarak onu öpmek zorunda kaldı.

“O koca bir oğlan. Üstesinden gelebilir.”

“Aslında bana öyle şeyler yaptığını görüp de çıldırtmasına şaşırdım.” Pantolonunu giyip yerden gömleğini alırken daha da kızardı.

“Çıldırmadı çünkü patronun kim olduğunu biliyor.”

Gömleğini üzerine geçirdi. “Benim. Patron benim.”

Zach üzerine çekidüzen verip Cuddles'ı kucığına aldı ve ufaklığın yüzüyle boynunu belirgin bir keyifle yalamasına izin verdi. “Haklısın. Patron sensin.”

Genç kadın nemlenen saçlarını yüzünden çekti. “Tam anlamıyla saçma bir yarış kazandıktan sonra daha da çekilmez olacağını tahmin etmem gerekirdi.” Gidip masasını toparlamaya başladı. “Bazılarımızın yapması gereken işler var.”

Zach ona yeniden uzanmak üzereyken kapı tıklatıldı.

“Heather?” Tina'nın sesi patronunun ofisinde seks yapmasından rahatsız olmuştan ziyade başka bir şeyden ötürü endişeli çıkıyordu. “Ailen burada.”

Yirmi Beşinci Bölüm

Ah Tanrım. Babasının geçen hafta başı aradığını unutmuştu. İçinde yükselen paniği bastırmaya çalışarak önce kafasını eğip kendine, sonra da Zach'e baktı.

"Ne yaptığımızı anlayacaklar."

Düğmelerin kapalı, fermuarların çekili olduğundan emin olurken içten içe kendine sövdü. Ofisinde seks yaparken ne düşünüyordu?

Tabii ya. Düşünmüyordu. Zach içeri adım attığı an sinirleri ve hormonları kontrolünü tamamen yitirmişti. Ona verdiği tepki içgüdüsel ve ilkeldi.

Zach ufaklığı yere bırakıp ona yaklaşıp saçlarında az önce yarattığı karışıklığı düzeltti.

"Her zamanki gibi muhteşem görünüyorsun." Dudaklarına küçük bir öpücük kondurdu. "Endişelenme Heather. Her şey yolunda gidecek." Genç kadın ona bakarak kafasını sallasa da nazik bir şekilde yanağını okşayarak ekledi: "Yanında olacağım."

Heather konu ne olursa olsun onun her seferinde içini kamaştırmayı nasıl becerdiğini bilmiyordu ama bu kez o öpücük ve güven verici birkaç kelimenin odak noktasını anne babasının ziyaretinin verdiği panikten başka bir şeye çevirebildiği için memnundu.

Zach kapı koluna uzandı. “Bunu atlatacağız Heather.”

Tuhaf, birkaç dakika gecikseler sevişirken yakalanacak olmalarına rağmen, Heather tek başına olmasına kıyasla onunla birlikte anne babasını daha iyi idare edebileceğini hissetti.

Zach harekete geçip merhaba diyerek saniyeler içinde annesini avcunun içine alsa buna hiç şaşırmasdı. Babası, her nasılsa, olağan cazibesini biraz yitirmiş görünüyordu.

Bu zamana dek onun cazibesini gölgede bırakan bir erkek hiç olmuş muydu?

“Heather?” Annesinin bakışları Zach’ten ona, sonra dağılık çalışma masasına kaydı. “Kötü bir zamanda mı geldik?”

Heather tam o an ayakkabılarını giymeyi unuttuğunu fark etti. Çabucak gidip ayakkabılarını giydi ama ailesinin ne yaptığını anlamaması için yeterince hızlı olamamıştı.

Sarılma mesafesinden kaçamadan babası çekip ona sarıldı. “Benim kıymetli kızım. Annen ve ben seni çok özledik.”

Gerçekten bir kız olduğu zamanlarda babasının iş seyahatinden eve dönüp ona sarılmasına ve ona onu ne kadar çok sevdiğini, onun dünyasının merkezi olduğunu söylemesine bayılırdı. Fakat artık o kadar saf değildi. Babasının dünyasının merkezinde kendisinden başka kimsenin olmadığını düşünmesinin daha iyi olduğunu biliyordu.

Babası Zach'e kızının kime ait olduğunu anlatmaya çalışıyormuşçasına onun beline doladığı kolunu geri çekmedi. Atlas tüylerini kabartarak ayağa kalkınca Heather babasından uzaklaşmak için onu kullanabildiğine sevindi.

Babası köpeğe bakarak kaşlarını çatı. "Tüm gün ofisinde mi kalıyor?"

Heather rahatlatmaya çalışarak köpeğinin sırtını okşadı. Atlas hiçbir zaman babasından hoşlanmamıştı. "Evet."

Aldığı cevaptan açıkça etkilenmemiş gibi görünerek. "Geçen hafta mesajımı almadın mı?" diye sordu babası.

"Geri dönmediğim için özür dilerim. Gerçekten çok yorgundum." Zach'le az önce yaptıkları şeyin hatırasıyla kızarmamaya çalıştı, özellikle de babası kaş çatışlarını daha da derinleştirerek Zach'e bakarken.

Keşke onu aramayı hatırlasaydı, işte o zaman kurşun geçirmez bir bahane uydurabilirdi. Birkaç günlüğüne ulaşılamayacağı bir yere, şehir dışına gitmesi gerektiğini söyleyebilirdi belki de.

"Bize birkaç saat ayıramayacak kadar meşgul değilsindir umarım," dedi babası güçlü bir şekilde ve onu akşam yemeğine çekmeye çalışarak.

Neyse ki Cuddles nasıl cevap vereceğini biliyordu ve dengesini bulması için ona zaman tanıyarak o an havlamaya başladı. Zach'le göz göze gelen Heather onun hızla harekete geçeceğini tahmin etti.

Ona yataktaki gibi düşüncelerini okuyabileceğini umduğu bir bakış attı. *Lütfen beni onlarla bu başa bırakma.*

Zach havlayan yavru köpeği kucağına alıp ona gülümsemi, ardından o güzel yüzünü Heather'ın anne ve babasına çevirdi. "Bu akşam 212 Stockton'da bize katılırsanız Heather ve ben memnun oluruz."

Heather onun San Francisco'nun en göze çarpan restoranlarından birinin adını dile getirdiği için şaşırmamış gibi davranmaya çalıştı. Zach'in ne kadar zengin –ve ünlü kardeşleri sayesinde çevresinin ne kadar geniş– olduğunu artık biliyor olmasına rağmen servetini gözüne sokmak için hiçbir şey yapmıyor oluşu Heather'ın bunu tamamen unutmasına yol açmıştı.

Babasının yüzünde beliren ifadeden o restoranda bir masada oturmanın ne kadar zor olduğunu bildiğini söyleyebilirdi. Babası yalnızca kırışık pantolon ve tişört giyen bir adamın böyle bir restoranda bir masa ayarlayacak gücü olmasına şaşırmamıştı, aynı zamanda bunu kendisinin akıl etmiş olmasını dilemişti.

Cevap verirken annesinin gözleri kocaman açıldı. "212 Stockton'ın televizyonda yayınlanan bir tanıtımını izlemiştim. Bir grup film yıldızı ve milyarder tarafından işletiliyor."

Babasının ifadesi gölgelendi. "Tek istediğim ahlaktan çok parası olan bir grup ünlüyle değil küçük kızımın biraz zaman geçirmek."

Zach'in ağabeyi Smith ahlaksız ama ünlü biri ilan edilirken, "Size eğitim alanına getirdiğim birkaç yeniliği göstermeme ne dersiniz?" diye sordu Heather. Ailesi Zach hakkında bir sürü soru soracaktı kuşkusuz ama Heather adamın yanında olmasından hoşlansa da anne ve babasıyla teke tek çarpışacaktı.

Ne var ki babasının yorumu Zach'in keyfini kaçırmış görünmüyordu. Hatta –genç kadına çarpışmaya hazır bir yırtıcı olduğunu anımsatacak şekilde– her zamankinden daha rahat olduğu bile söylenebilirdi.

Tüm ilgisini genç kadına yönelten Zach, “Tamamlaman gereken bazı önemli işlerin olduğunu biliyorum,” dedi ve sahiplenici bir edayla onun alınına düşen bir saç tutamını kulağının arkasına sıkıştırdı. Gelişigüzel bir şekilde yapılmış olsa da bu gerçekten nefes kesici bir biçimde koruyucu –ve sahiplenici– bir hareketti.

“Ben ailene etrafı gezdireceğim, böylece sen de işinin başına dönebilirsin.”

Heather onun istediği şeyi elde etmede bir uzman olduğunu bizzat öğrenmişti. Fakat onun babasına karşı üstünlük sağladığını görmek yine de hoşuna gitti.

Ve epey şaşırmasına neden oldu.

Birkaç dakika sonra annesiyle babasının ofisten çıkan Cuddles'la Zach'i takip etmekten başka şansı kalmayınca Heather birkaç dakika önce Sullivan'la yapmış oldukları şeyi anımsamamaya çalışarak çalışma masasının sandalyesine oturdu.

Ve bir kez daha, bir hafta gibi kısa bir zaman diliminde Zach Sullivan'ın hayatının her yerine nasıl bu kadar hızlı sı-zabildiğini düşünmeye başladı.

Tanrı'ya şükür.

Zach başka insanlar için kaygılanmaya alışkın değildi. Çalışanlarına doğru davrandığından emin olur ve ailesini dü-

şünürdü elbette ama yine de kardeşlerinin birbirlerine göz kulak olduklarını bilirdi. Ayrıca herhangi bir konuda ihtiyaç duyarlarsa onu zaten ararlardı.

Fakat asistanı ailesinin geldiğini söylediğinde Heather'ın yüzünde beliren ifade saatlerce aklından çıkmamıştı.

Heather güçlü ve özgüvenli bir kadındı. Arsız, güzel ve kahredici derecede zeki olması ise tanıştıkları andan beri aklının ona kaymasına sebep oluyordu.

Hiç kimse ve hiçbir şey –tamamen tetikte ve her an yaşanacak duygusal bir patlamaya hazır olduğunu ortaya koyan– o ifadenin genç kadının yüzünde belirmesine yol açmamalıydı.

Genç kadının evinin kapısını tıklatmak için elini uzatırken, Atlas birkaç kez yüksek sesle havlayarak onun gelişini bildirdi. Heather kapıyı açtı; omuzlarına dökülen saçları, elbisesi ve topuklu ayakkabılarıyla nefes kesici bir biçimde güzeldi. Cuddles kollarının arasından Atlas'la oynamak için yere atlayınca Zach o mükemmel saçların arasına ellerini daldırıp genç kadını öptü.

Heather da ona tutku dolu bir karşılık verdi ve, “Bu gece benimle geldiğin için teşekkür ederim,” dedi.

“Asla kaçırmazdım,” dedi Zach ki bu doğrudu. Onun ailesiyle yalnız kalacağı düşüncesine bile dayanamıyordu. Özellikle de onu ne kadar üzdükleri düşünülürse. “Ailenin nasıl olabileceğini anladım.”

“Keşke senin ailen gibi olabilseydik ama değiliz. Biz birbirimizi gerçekten sevmiyoruz.” Genç kadının sesi gözleri

dolarken boğuk çıktı. “Biz bu konuda birbirimize yalnızca yalan söylüyoruz.”

“Hiçbir konuda yalan söylemiyorsun,” dedi Zach onun *biz* kelimesini kullanma şeklinden nefret ederek. “Onlar senin ailen ve yalnızca senin gibi değiller.” Onu yakınına çekti. “Bu gece benden ne istediğini söyle bana.”

“Sadece...” dedi genç kadın ama sesi cümlesine devam ederken titredi. “Sadece yanımda ol. Babamın anneme davranmış şeklini ya da annemin o ne yaparsa yapsın kabulleniyor olduğunu düşünmeme izin verme ve...”

Zach’in öpücüğü genç kadının cümlesini tamamlamasına mani oldu, dileği onun için bir emirdi. Ailesinin berbat ilişkisini düşünmek istemiyorsa, o zaman Zach onun aklını başka şeylere çekmek için ne gerekiyorsa yapacaktı. Şimdi ve yemek süresince, elinden ne geliyorsa...

Çünkü onun arkadaşıydı ve arkadaşlık bunu -birbirini gözetmeyi- gerektirirdi.

Ellerini kadının eteğinin altına kaydırırken ve parmakları onu bulurken Heather kesik kesik solurken Zach bu mesafeden bile bir şeyin yaklaşmakta olduğunu hissedebiliyordu. Yoğun ve sakınılması imkânsız bir şeyin.

Onu kalçasından kaldırıp duvara yasladı ve Heather bacaklarını onun beline doladı. Zach bedenini saran sıcaklıktan yoğun bir haz alıyor olsa da *bu* göğsünün ortasına yerleşen hislerin verdiği etkiden sıyrılabilmesi için yeterli değildi. Tanıştıkları ilk andan beri ondan aklını, ellerini ya da dudaklarını uzak tutamıyordu.

Ve –istese de istemese de– kalbini.

Zach bu gibi saf hislerle savaşmaya alışkın değildi. Gerçek değillermiş gibi davranmaya. Pantolonunun fermuarını açıp onun içine girerken Heather’la arkadaşlıktan ve sevişmekten öte hiçbir şey yaşamadığını kendine söylemeye.

Heather’ın onu hararetli bir şekilde öpmesi Zach’e onun dikkatinin dağılmasına, bir kaçış noktasına, ceza kesmeden kendine ateşli ve gözüpek davranma izni vermesine ne kadar ihtiyaç duyduğunu söylüyordu. Kalçasını hareket ettirme şeklinden onun aynı şekilde karşılık almak istediğini anladı ve çekinmeden onu duvara daha da yapıştırarak içinde gidip geldi.

Bu zamana dek kimseyi onu istediği gibi –her bir araya geldiklerinde daha da fazla– istememişti ve her an kendini kaybedebilecek olmasına rağmen genç kadının verdiği tepkilere, yükselişine odaklanmaya çalıştı.

Bu gecede onun hislerinin, babasının zamansız ölümü yüzünden ruhuna işlenen gelecek korkusunun yeri yoktu. Hayır, bu gece hiçbir şekilde onunla ilgili değildi.

Tam tersine Heather bu gece ailesinin ziyaretinden öğrendiğince az hasar alarak kurtulduğundan emin olacaktı ve Zach onu gece boyunca sandalyesinde kiminle yemek yediğini önemsemeksizin tutacak şeyin ne olacağını biliyordu.

Kadınlığı onu daha da sararken Heather onun dudaklarına doğru sarsılarak inledi. Tanrım, tam o an içinden çıkarken Zach canının yandığını hissetti... Fakat hissettiği fiziksel acının ilerleyen saatlerde bunu ne olursa olsun yeniden yapmasını engellemeyeceğini biliyordu.

Bu zamana dek onun dışında kimse için böyle bir fedakârlık yapmamıştı.

Onu yere indirdikten sonra eteğini düzeltip fermuarını çekerken genç kadının gözleri kocaman açıldı.

“Zach? Ne yapıyorsun?”

Sesini sabit tutmaya çalıştı. “Gitmemiz gerek.”

Onun çantasını alıp köpeklere uslu durmalarını söyledikten sonra genç kadını arabasına bindirirken Heather karşıdaki aklını kaçırmış gibi ona baktı ve belki de büyük finalden hemen önce planlı bir şekilde kendini durdurarak *gerçekten* aklını kaçırmıştı.

Ne var ki bu gece güzel bir kadınla sevişmekten daha önemli bir şey söz konusuydu.

Heather’ın kalbi tehlike altındaydı ve Zach o kalbin, babası ne yaparsa yapsın hasar görmeyeceğinden emin olacaktı.

Heather onu öldürecekti. Ailesi onu bugün zaten yataktan henüz çıkmış gibi görmüştü ve bu kez durumu neredeyse daha da kötüydü, o ısrarcı arzu içinde sızlıyor ve hem Zach’ın ağabeyinin şaraphanesinden gelme bir kadeh kırmızı şarabın tadını çıkarmasını hem de her zamanki gibi davranışları için ailesine duyduğu hayal kırıklığına takılmasını imkânsız kılıyordu.

Gözlerini kısarak masanın karşı tarafına baktı, babası annesinin elini okşuyor ve ona dünyadaki en şanslı erkekmiş gibi bakıyordu. Onlara bakan herhangi biri babasının gezegendeki en sadık erkek olduğunu düşünürdü.

Tanrım, bu tamamen düzmece, tamamen sahte tavır onu...

“Evinde başladığımız şeyi tamamlayacak vaktimizin olmaması çok kötü,” diye mırıldandı Zach, kulakmemesinin hemen altındaki noktaya değen nefesi her zamanki gibi birden Heather’ın içinin erimesine neden oldu.

Masanın altından onu tekmeleyerek durdurmalı mı yoksa bir bahane uydurup onu karanlık bir koridora çekerek başladıkları şeyi tamamlamalı mı karar veremiyordu.

Aklı başından gitmiş olmasına rağmen restorana olan kısa sürüş mesafesinde biraz sakinleşmiş ve sonunda adamın ne yapmaya çalıştığını anlamıştı. Bu zekice dikkat dağıtma tekniği yüzünden ona hayran olmadan edemiyordu.

“Pekâlâ,” dedi annesi ikisine birden bakarak. “Baban ve ben nasıl tanıştığınızı öğrenmek için can atıyoruz.”

Neyse ki kolay yerden gelmişti. “Zach yavru köpeğini kaybetti ve...”

“Ve Heather onu buldu.”

“Birbirlerinin cümlelerini tamamlamaları ne kadar da sevimli değil mi? Tıpkı bizim gibiler hayatım,” dedi annesi kocasına.

Heather birden kusmak istedi.

Zach elini masa örtüsünün arasından onun uyluğuna – kumaşın dokusuna rağmen sıcaklığını hissedebildiği o noktaya– kaydırды.

“Hayır,” dedi rahat bir tavırla. “Biz ikiniz gibi de değiliz.”

Heather'a bakıp sırtıttı. "İlk görüşte benden nefret etti. Değil mi?"

Heather onun dürüstlüğü yüzünden neden bu kadar mutlu olduğunu anlayamadı. Özellikle de adamın sözleri ailesini böylesine mutsuz etmiş görünürken. Ama, ah, az önce söylediklerine nasıl da bayılmıştı.

Hayır, biz ikiniz gibi de değiliz.

Sırf bu yüzden herkesin önünde sarılıp onu öpmek istiyordu.

"Bu doğru. Ufaklığa bağınyordu, ben de Cuddles'ı ondan uzaklaştırmaya çalıştım."

"Cuddles mı?" Babası küçümseyici bir tavırla kahkaha attı. "Hem de bir köpeğe verilecek onca isim varken?"

Zach, ima edilen şeye öfkelenmek yerine şarap kadehlerini doldurdu ve "Cuddles'ı kurtardığı için kızınıza hâlâ borçluyum," dedi.

Heather'ın annesinin kafası karışmış gibiydi. "Anlamıyorum... Tanışmanız o kadar kötüyse nasıl oldu da sonrasında flört etmeye başladınız?"

Heather yalan söylemekten nefret ediyordu. Ne de olsa bir yalancılar evinde büyümüştü.

"Biz sadece arkadaşız." Bu doğrudu, yalnızca, Lori'nin evinde dile getirdiklerine rağmen, *seks* kısmını es geçmeye karar vermişti.

"Sadece arkadaş mısınız?" Annesi ikisini birden süzdü.

“Ama bugün ofisine girdiğimizde...”

Cümlesini tamamlamamasından annesinin ofiste gördüklerini ciddi bir ilişkiye yorduğu belli oluyordu.

Ancak Heather gecenin etrafında döndüğünü hissederken Zach elini bacaklarının biraz daha yukarısına kaydırdı ve, “Köpeklerimiz ayrı kalmaya dayanamıyorlar. İkisi için de ilk görüşte aşk,” dedi. Gözleri uzun bir an Heather’ın gözlerine kenetlendi. “Ki bu da Heather’ın başına kaldığım anlamına geliyor. Değil mi?”

Babasının kaş çatışı normalde Heather’ın kendini kötü hissetmesine sebep olurdu. Başka zaman olsa babasının yaptıklarından ötürü kendini kötü hissederek, onun ne düşündüğüne önem verirdi.

Ama bir kez daha Zach her nasılsa her şeyi tepetaklak etmeyi başarmış ve Heather kendini gülümserken bulmuştu.

“Bu gerçekten Cuddles ve Atlas için ilk görüşte aşk.” Zach’e bakarak tek kaşını kaldırdı. “Neyse ki zamanla senden hoşlanmaya başladım.”

Bu her şeyi açıklığa kavuşturmuş gibi annesi kafasını sallamaya çalışırken babası Zach’e dik dik bakmaya devam etti, fakat garson restoranın özel yemeklerini açıklamak için yanlarına geldiğinde Heather ikisini de şaşırtıcı bir biçimde görmezden gelmeyi başardı.

Zach zeki bir adamdı, kürekkemiklerinin arasına elini kaydırıp Heather’ın saçlarını okşarken tenine dokunduğun-

dan emin oldu ve Heather'ın yemek süresince ailesine değil de kendine odaklanmasını sağladı ve kasten sohbeti ünlü kardeşlerine getirirken, annesi Smith Sullivan'ın onun ağabeyi olduğunu öğrenip neredeyse aklını kaçırmış gibi bir tepki verirken Heather Zach'ın onun için elinden geleni yaptığını anladı.

Hem de ona en çok ihtiyaç duyduğu zamanda.

Yirmi Altıncı Bölüm

Zach'in ceptelefonu genç kadının konsolunun üzerinde titremeye başladığında dışarısı hâlâ karanlıktı. Zach duymazdan gelince telefon yeniden çaldı.

Heather kollarının arasında dönerek, "Önemli görünüyor," dedi boğuk bir sesle.

Zach telefonunu almak için uzanırken onun kalçasının kıvrımında bir elini gezdirmenin tadını çıkardı. Dokunuşu karşısında genç kadın zevkle inlediğinde ise onun yatağında olmasından ne kadar hoşlandığına inanamadı. Kollarının arasında.

Hayatında.

Telefonun ekranındaki ismi gördüğünde birden canlandı ve aklından geçen Heather'la erken vakit seksi saniyeler içinde önceliğini yitirdi. "Chase? Tebrik etmeli miyim?"

Ağabeyinin sesine halinden hoşnut bir gülümsemenin

yansıdığını duyabiliyordu. “Chloe ve ben Emma ile tanışmanı istiyoruz. Evdeyiz.”

Yeni doğan Sullivan’la ilgili duyduklarının verdiği katıksız neşe birden hangi günde olduklarını anımsamasıyla yerini bambaşka bir şeye bıraktı: Babasının yirmi üçüncü ölüm yıldönümü.

Göğsü sıkışırken arka planda Chloe’nin konuştuğunu duydu. “Heather’ı da getirmeni istiyor,” dedi Chase.

Zach’in babasını aklından çıkarıp Heather’a doğru dönmesi birkaç saniyesini aldı.

Heather yatakta oturuyordu. “Ağabeyinin bebeği doğdu mu?”

Uzun saçları, bir önceki gecenin sevişmesiyle karışmış halde omuzlarına dökülmüştü. Sataşmalı geçen saatlerin ardından Heather’ın evine döndüklerinde işler çığırından çıkmıştı. Zach onu kapıya yaslamış, yemekten önce başladığı işi bitirme amacıyla içine girmiş ve her ikisini de yükseltip alçaltan doyum anına ulaştıran her bir darbeye kapının çerçevesi titremişti.

Köpekler bir günde iki kez bu manzaraya maruz kalmış olsalar da genç kadın bunu önemsememiş görünmüştü. *Hayır*, diye düşündü Zach anımsadıkları karşısında tatminkâr bir şekilde gülümseyerek zira Heather zevkten öylesine kendinden geçmişti ki kollarının arasında uykuya yenik düşmeden önce endişelenmeye ya da düşünmeye fırsat bulamamıştı.

Zach yatağa dönüp ona günaydın öpücüğü verirken ellerini onun o siyah saçlarının arasında yeniden gezdirmeden edemedi.

“İsmi Emma ve Chase onunla tanışmamızı istiyor.”

Genç kadının yüzü yeni doğan bir bebeği görme fikriyle aydınlandı. Yine de sordu: “Bizim?”

Ona özellikle davet edildiğini söylememesinin daha doğru olacağını biliyordu. “Benimle gelip yeğenimle tanış. Heather.” Her ne olursa olsun onun orada olmasını istedi ama şimdi, Emma’nın doğum ve babasının ölüm tarihi son-suza dek birlikte anılacakken, ayaklarının yere basması için onun orada olmasına gerçekten ihtiyaç duyuyordu.

Heather onun kollarından sıyrılıp yataktan çıplak bir şekilde fırladı. “Hadi duşa kadar yarışalım.”

Zach onun hemen arkasından duşa girdi. Heather’ın saçlarını yıkamaya bayılmış, vücudunu sabunlarken çıkardığı inlemelere doyamamıştı. Buna rağmen birkaç ateşli öpücüğün kaçınılmaz bir uyarılmayı beraberinde getireceği açık olsa da her ikisi de almaya ve vermeye karşı koyamadı. Ardından hızlıca durulanıp kurulandılar ve giyindiler.

Heather köpekleri işlerini halletmeleri için arka bahçeye çıkarırken Zach de onların kaplarına mamayla su doldurdu. Evden ayrılırken Heather mutfak tezgâhından iki muz alıp birini ona uzattı.

Zach ağabeyinin evine girmeden önce kapıyı tıklatma zahmetine girmede. İçerideki herkesin hep bir ağızdan konuşup kahkaha attığını fark eden Heather bebeğe aldığı oyuncak ayıyı göğsüne bastırdı.

Sabahın erken saatlerinde ağabeyinin evinde üzerinde bir tişörtle Zach'in yanında görülmesi *evet, geceyi birlikte geçirdik* anlamına geliyordu. Kuşkusuz, diye anımsattı kendine Heather, Lori'nin evindeki buluşmadan sonra zaten herkes her şeyi biliyordu.

Yalnızca seksti. Bir arkadaşla harika seks. Gerçekten yakın bir arkadaşla. Ama bundan ötesi yoktu.

Heather bu sözleri kendine son birkaç gündür pek çok kez anımsatıp durmuştu, öyle ki her biri kafasının içinde bir mantraya dönüşmüştü. Ne var ki Zach böylesine oyunbaz, böylesine esprili, böylesine öpülesi olduğunda gardını koruması cidden çok zordu ve dün geceki gibi ona şövalyelikten başka hiçbir şey yapmadığında... Heather onun yarattığı hislerin şaşırtıcı girdabında aklından –ve kalbinden– geçenleri anlayamıyordu.

Yıllar önce ördüğü o güçlü, sağlam duvarların arasından adamın her geçen saniye biraz daha sızdığını hissediyor ve bunu durdurmak için elinden bir şey gelmiyordu.

Neyse ki –bir Sullivan aile kutlamasının ortasına dalma konusunda kendini tuhaf hissedemeden– Lori kollarını iki yana açarak onu durdurdu.

“Oley, burada olmana sevindim!”

Heather ona sarılıp gülümsedi. “Yeğenin için tebrikler.”

Lori'nin duyduğu gurur yüzüne vuruyordu. “Muhteşem bir bebek ve hastaneye gitmeyi bekleyemediği düşünülürse kesinlikle bir Sullivan. Neyse ki onlardan haber bekleyen harika bir doğum danışmanına sahiplerdi.”

Henüz tanışmadığı bir ağabey onun elini sıktı. “Ben Marcus.” Bakışları sıcacıktı ve Heather onun Nicola’nın elini bırakmadığını fark etmişti. “Tanıştığımıza gerçekten memnun oldum.”

Nicola boşta kalan koluyla ona sarılırken, “Yalnızca seks ilişkiniz nasıl gidiyor?” diye fısıldadı onun kulağına.

“Güzel,” diye karşılık verdi Heather kahkaha atarak.

Ryan, Sophie ve Jake merhaba demek için uğrayınca Heather kendini hem keyifli hem rahatsız hissetti ve tam o an Zach yanına gelip onu belinden kavradı.

“Chase’in bebeğin bezini değiştirmesi gerekiyor,” dedi Zach, yüzünü buruşturarak. “Sonrasında Chloe ve Emma’yı görebiliriz.”

“İki tane olmalarına rağmen,” dedi Sophie karnına doğru bakarak, “Chase’in gerçekten bir çocuğu olduğuna inanamıyorum.” Eklemeden önce duraksadı. “Ve bebeğin bugün doğmuş olmasına.”

Heather’ın babalarının tam da bugün öldüğünü öğrenmesi fazla uzun sürmedi.

Marcus, “Onun bir şekilde bunun bir parçası olduğunu düşünmeden edemiyorum,” derken Zach’in genç kadının belini saran eli gerildi.

Her bir kardeş duygularına hâkim oluyor gibi görünüyordu; Heather’ın daha önce hiç görmediği bir şekilde donuk bir ifadeyle elini ondan çekip Sullivan çemberinden uzaklaşan Zach dışında.

Heather onu sessiz bir köşeye çekip ona her şeyin yo-

lunda olup olmadığını sormak, ailesiyle yüzleşirken onun yanında olması gibi kendisinin de burada onun için bulunduğunu söylemek istedi. Ancak bunu yapamadan, Ryan bir şişe şampanya patlattı ve gri saçlı güzel bir kadın evin arka tarafından odaya girdi.

Heather gördüğü fotoğrafın nefes kesici güzellikteki Zach'in annesinin hakkını vermemiş olduğunu anında fark etti.

Zach'in annesine sarılmak için harekete geçtiğini, yalnızca onun duyabileceği şekilde kulağına bir şeyler fısıldadığını görmek Heather'ın hoşuna gitti. Sonrasında Zach onları tanıştırdı. "Anne, bu Heather. Heather, bu benim annem, Mary."

"Torununuz için tebrikler Mary," dedi Heather kadın ona sıcacık mavi gözleriyle bakarken ve onun tüm çocuklarıyla böylesine yakın bir ilişki içinde olmasından ötürü adeta sersemledi.

"Teşekkür ederim," dedi Mary buruk bir şekilde gülümseyerek. Zach'in babasını ve torununun onunla hiçbir zaman tanışamayacağını düşünüyordu muhtemelen. "Bizimle bu anı paylaşmak için burada olmandan memnuniyet duydum."

Heather'ın kendini bir aile toplantısında hoş karşılanmış hissetmesi için bir çift söz yeterliydi. Bir gün kendi çocukları olduğunda Mary'nin çocuklarını sevdiği gibi onları sevmeye, hatta onların arkadaşlarını ve sevgililerini içtenlikle karşılayacağına ant içti.

"Burada olmak benim için mutluluk verici."

Zach'in ona uzattığı şampanya kadehini aldı ve Sop-

hie'nin kocası şerefe kelimesinin İrlanda dilindeki ifadesiyle, "Slainte!" diyerek kadeh kaldırırken kolunu uzattı.

Chase yorgun, darmadağın ve bunun yanı sıra mutlu görünerek dışarı çıkarken herkes şampanya içiyordu. Zach kolundan tutup genç kadını kalabalıktan uzaklaştırdı. Tamam, onun yalnızca annesi ve kardeşleriyle ilgilenmesine değil aynı zamanda yeni doğan yeğeniyle tanışmak için acele etmesine de bayılmamış mıydı?

İnanılır gibi değildi.

Özellikle de tanıştıkları ilk gün onunla ilgili aklından geçenler düşünüldüğünde. Yanıldığına inanamıyordu.

"Merhaba Heather," dedi Chase. "Seni yeniden görmek çok güzel."

Zach'in garajında kısa süreli tanışıklıklarına rağmen Heather ona sarıldı. "Sizin adınıza çok ama çok mutluyum."

"Teşekkür ederiz. Emma'yla tanışmak ister misin?"

Zach yatak odasına uzanan koridoru hızla yarılacak ve Heather onun açık kapıdan içeri girerken söylediği bir şeye Chloe'nin kahkahalarla güldüğünü duydu. Birkaç saniye sonra Chase onu içeri buyur etti ama Heather odaya girmedi.

Emma'yı kucağında tutan ve onun minik yüzüne şaşkınlıkla bakan Zach'in görüntüsünden tam anlamıyla büyülenmişken nasıl içeri girebilirdi ki?

Zach'in bir parmağını bebeğin minik yumruğunun arasına kaydırıktan sonra dudaklarına bastırmasını seyrederken kalbi -ve ruhu- ele geçirildi.

Zach kafasını çevirip ona baktı, gözleri sevgi ve heye-

canla parıldıyordu. “Buraya gelip onu görmelisin. O mucizenin ta kendisi.”

Alçak sesinin yarattığı çekim muhtemelen Heather’ın yeniden yürümeye başlayabilmesini sağlayan tek şeydi. Yine de ona yaklaşırken nefes alamadı ve Zach’in bebeği kollarının arasında kaldırdığını görünce bacaklarının titrediğini hissetti.

Emma mükemmeldi ve öylesine güzeldi ki Heather göz yaşlarını bastırma şansının olmadığını biliyordu. Gençliğinden beri ağlamamıştı ama bebeğin onun kollarının arasındaki görüntüsü tamamen aşılmaz olduğunu düşündüğü bir noktaya dokunmuştu.

Bu çıkmaza birden ne kadar derinden saplandığını fark ederek Chloe’ye oyuncak ayıyı vermek için bakışlarını Zach’den ve bebekten hızla kaçırdı.

“Üzgünüm, öncelikle merhaba deyip seni tebrik etmem gerekirdi.”

“Teşekkür ederim Heather. Seni yeniden görmek çok güzel,” dedi Chloe, bitkin ama mutlu bir ses tonuyla.

Chase karısının yanına, yatağa oturup Chloe’nin saçlarını yüzünden geriye çektiğinde Heather ikisi arasındaki inanılmaz yakınlığı ve koşulsuz neşeyi şaşkınlıkla gözlemledi.

Birkaç saniyeliğine bile olsa bu ailenin bir parçası olmaya hakkı olmadığını bilerek gitmesi gerekiyordu, fakat Zach’in kolları arasındaki minicik bebeğin –üzerinde inanılmaz bir etki yaratarak– esnediğini görünce henüz bunu yapamayacağını anladı. “Onu tutabilir miyim?”

Chloe gülümsedi. “Elbette.”

Zach battaniyeye sarılı sıcacık kundağı onun kollarının arasına kaydırıldı.

Küçük kız gözlerini açtı ve masum bir ifadeyle Heather'a gözlerini kırıştırarak baktı.

"Ah Tanrım," dedi Heather. "Ne kadar güzelsin!"

"Hal böyleyken başım büyük dertte," dedi Zach, ağabeyine.

"Biliyorum," diye karşılık verdi Chase. "Başka türlü sü-
nün olmasını zaten kabul etmezdim."

Bebek hemen kafasını babasının sesinin geldiği tarafa çevirdi ve Heather onun yanağına burnunu sürtmek ve bebek kokusunu içine çekmek istese de kendini zorlayarak Emma'yı Chase ve Chloe'ye vermek için ilerledi.

"Tebrik ederim," dedi yeniden, gözleri yeniden dolarken buradan bir an önce çıkması gerektiğini biliyordu. Yalnızca yatak odasından değil bu evden, diğer Sullivan'lardan ve istemeye asla hakkı olmadığı ama çaresizce istediği her şeyden uzaklaşmalıydı.

"Köpeklerin yanına geri dönmem gerekiyor. Zach, sen burada kalmalısın. İhtiyaç duyduğun sürece Cuddles'la ilgileneneğim."

Yatak odasından neredeyse kaçarcasına çıktı. Kestirmeden ön kapıya ulaştığında Zach'in kardeşlerinin, hatta belki de annesinin ona seslendiklerini duyar gibi oldu, fakat köpeklerin yanına gitme ihtiyacı konusunda ağzından saçma sapan bir şey kaçırmaktan korkarak onlara haber vermek için durmadı.

Lori'ye Zach'in ne kadar hoş biri olduğunu yeniden söyleyemezdi.

Sophie'nin ona tatlılıkla bakmasına ve ona oradaki herkesin gerçekten Zach için normal bir eş umduğunu söylemesine katlanamazdı.

En başında uzak durması gereken bu çıkmaza daha da derin bir şekilde saplanmasına izin vermezdi.

Buraya Zach'in arabasıyla gelmişti ama yine de yürümek ona daha iyi gelecek, kafasını toplamasına ve sorununun ne olduğunu anlamaya çalışmasına yardımcı olacaktı.

Ne var ki sene boyunca tüm gün ve gece yürüse bile Zach'in kollarının arasında bebeği tutarkenki görüntüsünü hafızasından asla silemeyeceğini biliyordu.

Heather çocukları severdi ve geleneksel yolla çocuk sahibi olmak istememesine rağmen kendi çocuğunun olmasını her zaman planlamıştı. Yalnızca ömrü boyunca bir erkeğin sözüne güvenme riskini göze alamayacağından değil aynı zamanda –annesinin yaptığı üzere– çocuklarının kalbini de muhtemel riske maruz bırakmak istememesinden ötürü.

Ama yine de Zach'i ve bebeği görüp adamın gözlerinde beliren hayranlığa, saf ve koşulsuz sevgiye şahit olduğunda... Bir aptal gibi *aile* hayali kurmak istemişti. Onunla.

Çünkü ona âşık olmaya...

Hayır.

Tanrım, hayır.

Neredeyse kendine itiraf edeceği şey karşısında dehşete kapılmışken Zach'in güçlü ellerinin onu kaldırımdan kendine

doğru çekmesiyle irkildi. Bedeni ona ihanet ederken içgüdüsel bir şekilde adamın sıcaklığına sokuldu.

Zach dudaklarını önce onun saçlarına, sonra da başının üzerine bastırdıktan sonra, "Sorun nedir?" diye sordu.

"Bunu yapamam." Güçlü olmaya ihtiyaç duyduğunu, kaçmak yerine onunla yüzleşmesi gerektiğini bilerek kendini onun gözlerinin içine bakmaya zorladı. "Yaptığımız bu şey..." Titrek bir nefes aldı. "Bu bir hata."

Keşke dünyasını tamamen altüst eden adam dikkatini hiç çekmemiş olsaydı. Fakat bu da bir yalandı çünkü... Onunla geçirdiği zamandan sonra bu iki haftayı yaşamamış olmayı düşünemiyordu.

Ama bu yine de henüz kırılmamış bir kalple kaçıp gitme şansı varken bu işten sıyrılması gerektiği gerçeğini değiştirmiyordu.

"Yapabileceğimi sanmıştım ama seni bebekle, köpeklerle ve ailenle gördüğümde... Bu çok fazla. Gereğinden fazla yakınlaştık. Bugün orada ailenle birlikte olmamalıydım."

"Hepsi senin burada olmanı istedi Heather ve benim sana ihtiyacım vardı." Başparmaklarıyla genç kadının yanaklarından süzülen yaşları sildi. "Seni bebekle gördüğümde..." Duraksadı, bakışları yoğun ve türlü hislerle doluydu. "Öyle güzel bir anne olacaksın ki Heather... Kahredici güzellikte bir anne."

Onun bu saygı dolu kelimelerini duyunca gözyaşları daha da hızlı akmaya başlayan Heather, "Üzgünüm. Seni artık göremem," demek zorunda kaldı.

“Neden?” diye sordu Zach öfkeli bir şekilde.

Çünkü her nefes aldığımda, güçlü ellerini üzerimde her hissettiğimde, dudaklarından çıkan her tatlı kelimede sana âşık değilmişim gibi davranmaya devam edemem.

Ancak bu gibi şeyler söylemek yerine kendini omzunu silkmeye zorladı. “Eğlenceliydi ama...”

“Eğlenceliydi demek?” Bu bir kelimedenden ziyade ho-murtu gibi çıktı ağzından. O alaycı adam kaldırımda günün erken saatlerinde yüzleşirlerken tamamen ortadan kayboldu. “Her ikimiz de bunun eğlenceden öte bir şey olduğunu biliyoruz.”

Heather onun daha fazla konuşmasına izin veremezdi. Özellikle de Zach’in gerçekten babasını gölgede bırakacak ölçüde gezegendeki en çekici, en karizmatik erkek olduğu düşünülürse ve Heather onun bir gün *kendi bebeklerini* kucağında tuttuğunu hayal ettikten sonra.

Çaresiz bir halde kalbinden kalanları kurtarmaya ve ümitsiz bir biçimde ruhunu teslim etmemeye çalışarak, “İşte bu yüzden birbirimizi görmeye son vermemiz gerekiyor... İkimizden biri bunu daha derin bir şeye dönüştürmeden önce.”

“Çok geç.” Gözleri şaşkınlıkla parıldarken kadının sersemlemiş ifadesine uzun uzun baktı. “Lanet olsun, ben sana çoktan âşık oldum sanırım.”

Bu sözler üzerine Heather’ın tüm bedeni sızlamaya başladı, özellikle de göğsünün biraz altında bir yer.

Daha önce Zach’i hiç böyle titrerken görmemişti. Belki

de Zach Sullivan'ın asla ama asla dile getirmeyeceği o üç harfli kelimeyi duymasıyla ondan öyle hızlı uzaklaşmıştı ki adam gözüne öyle görünmüştü.

Onun bu duygusal itirafı nefesini kesmişti. Ne dediğini ya da onu kendinden uzaklaştırmak için ne yaptığını umursamaksızın o sözlerin *gerçekliği* üzerinde durmak, o sözleri yeniden duyma isteğinden rahatsızlık duyarken aşk kelimesinin verdiği mutluluk ve kendine duyduğu nefretle savaş veriyordu.

“Anlaşmıştık,” dedi fısıltıdan biraz daha yüksek bir ses tonuyla ama boğazı kurumuş ve kelimeler ağzından boğuk çıkmıştı. “Yalnızca seks. *Duygu yok. Âşık olmak yok.*”

Yirmi Yedinci Bölüm

Çılgıncaydı ama genç kadın Zach'in ona âşık olmuş olması gerçeğiyle dehşete kapıldıkça, Zach ona olan hislerinin hiçbir yere gitmediğini fark ediyordu. Heather bu konuda onu oyuna getirmemişti. Aşk planlarının arasında yer almasa da Zach'in ona kapılması tamamen kendiliğinden gelişmişti.

Heather'dan ayrılmak ve ondan olacak çocuklarının hayalini kuramamak düşüncesiyle göğsü sıkışıyordu. Onun gitmesine ve ona sonsuzluk sunabilecek başka bir adam bulmasına izin vermesi gerektiğini bilmesine rağmen her zamanki gibi ne kadar bencil bir piç kurusu olduğunun farkındaydı.

Öyle ki babasının ani ölümünün annesini ne kadar kahrettiği düşüncesi bile, "Fikrimi değiştirdim," demesine engel olamadı.

Sevişirlerken hep yaptığı üzere bir elini onun saçlarının arasına kaydırdı. Çünkü hep böyleydi, başından beri.

Yalnızca seks değil aynı zamanda *aşk*ttı.

"Fikrimi değiştirdin."

“Hayır,” diyerek itiraz etti genç kadın inatçı bir şekilde. Zach onun başka türlü bir cevap vermesini beklemiyordu, Heather sözlerine, “Aşk hakkında fikrini değiştiremezsin, özellikle de aşka inanmıyorken, anımsadın mı?” diyerek karşılık verdiğinde bile.

“Aşka inanmadığımı asla söylemedim,” diye açıklık getirdi Zach. “Yalnızca aşk arayışında olmadığımı söyledim. Fakat hayatıma gireceğini bilmiyordum. Bilemezdim.” İster gülümseyişle parıldasın ister tutkuyla buğulansın içine baktığı gözler öylesine güzeldi ki. “Sana benim olduğumu söylediğimde ciddiye aldın. Seni ilk gördüğüm andan beri bunu biliyordum. Bunu sen de biliyordun Heather. Birbirimizi ilk gördüğümüzde, birbirimize ilk kez dokunduğumuzda, ilk kez öpüştüğümüzde senindim.”

Heather bu kez bunu inkâr etmeye çalışmadı ve sadece, “Bunu beklemiyordum. Bunu istemiyorum,” dedi.

Ne kadar güçlü olduğunu bilmiyor muydu? Annesinden daha iyi bir karar verebilecek kadar güçlü olduğundan habersiz miydi? Zach milyonuncu kez güzel kızını kırdığı için onun babasını parçalara ayırmak istedi. Heather masumdu, Emma kadar saftı... Ta ki babası inancını yıkana dek.

“Sana âşığım Heather.”

Ona olan aşkı başından beri orada, tam içindeydi. Heather’ı ailesinin arasında, sonra Emma’yla görmek, onun sevdiği herkesin sevgisini nasıl kazandığını bilmek yalnızca içinde ona karşı gelişen hisleri inkâr edilemez bir boyuta getirmişti.

Heather ona baktığında güzel yüzü duygu yüklüydü ki bu Zach’in boğazını düğümledi.

“Bunu bana her seferinde nasıl yapıyorsun?” diye fısıldadı genç kadın.

Heather’ın ona olan aşkını ilan etmesinin karanlık bilgisiyle savaşıarak içinde bir umut ışığı belirmesi adil değildi. Özellikle de babası gibi zamanından evvel ölüp onu ardında bırakacağı düşünülürse.

Daha önce binlerce kez yaptığı üzere bu karanlık düşünceleri kafasından atıp ona fısıldayarak karşılık verdi. “Ne yapıyorum, Heather?”

Sonunda Heather ona uzandı ve beraber geçirdikleri ilk geceki gibi elini onun kalbinin üzerine koydu. “Bana öyle çok şey hissettiriyorsun ki...”

Artık kaçmıyordu ve bunun yeterli olması gerekiyordu. Ama yeterli değildi. Zach onun da *seni seviyorum* demesini istiyordu.

“Ne kadar çok?”

“Her şeyden çok.”

Hiçbir şey Zach’in onu öpmesine engel olamazdı ve dudaklarını genç kadının dudaklarına bastırduğunda artık beklediği o kelimelere ihtiyaç duymadığının farkına vardı.

Çünkü Heather’ın ona duyduğu aşk tam olarak orada, öpücüğünde saklıydı.

Zach’in eve dönüşü zihninde bulanıktı. Heather’ın cep telefonu asistanının bıraktığı katılması gereken toplantıları hatırlatan mesajlar ve sesli postalarla titremeye devam edi-

yordu. Zach'in kardeşleri ikisinin evden neden alelacele ayrıldığını öğrenmek için mesaj atmış ve aramışlardı. Tartışmaya gerek yoktu... İş, aile ve günlerine sızan tüm o olağan şeyler bekleyebilirdi.

Yalnızca köpeklerin göz ardı edilmesi imkânsızdı, özellikle de yeniden beslenmeye ve enerjilerini atmak için parka yürüyüşe çıkarılmaya ihtiyaç duydukları düşünüldüğünde. Kate'i arayıp ona günün geri kalanında her şeyi iptal etmesini söyledi ve Atlas'ın tasma kayışını verip Cuddles'in onun peşinden gidişini izlerken dahi odaklanabildiği tek şey Zach'in elini bir saniyeliğine bile bırakmadığıydı.

Ve adamın onu sevdiği gerçeği.

Aşk on yedi yaşından beri ona hiçbir şey ifade etmeyen bir kelimeydi. Bunun yeniden kendisini etkilemesine izin vermemeye kararlıydı, özellikle de babasından etrafa saçılan konfetiler gibi yıllarca sevgi kelimeleri duyduktan sonra.

Ama Zach o kelimeyi dile getirdiğinde, o üç harfin ruhunun derinlerinde yankılandığını ve tüm dünyasının o üç harfin eksenine doğru büküldüğünü hissetmişti.

O kadar uzun zamandan beri aşkı önemseymiş gibi davranmaya çalışmıştı ki.

Fakat önemsemişti.

O kadar uzun zamandan beri bir parçasını duygusuz, dokunulmaz tutmaya çalışmıştı ki.

Fakat Zach o parçasına dokunmuş, onu ısıtmıştı.

Heather yalnız olmayı benimsemişti.

Ne var ki şehvetli fısıltılar, sevimsiz espriler ve gülüm-

semeler eşliğinde Zach'ın kollarında dağılırken kendini kaybetmişti.

Geri döndüklerinde Atlas koca köpek yatağına gömülüp Cuddles favori yerine, onun hemen göğsüne kıvrıldığında Heather içinde, patlamanın eşliğinde bir volkan varmış gibi hissetti.

Yatak odasına yönelirlerken Zach hâlâ onun elini tutuyordu. Adam kapıyı öyle yavaş bir biçimde kapadı ki çıkan ses Heather'ın kafasının içinde fışek patlamış gibi bir etki yarattı.

Titreirken ona uzanma, kollarını onun beline ve sırtına dolama, onun güçlü ve güvenilir olduğunu bilme ihtiyacı hissetti.

Bu zamana dek kimseye güvenme izni tanımamıştı kendine.

Zach onun yanaklarını okşadı, başparmağını dudaklarının üzerinde gezdirip –her dokunduğunda Heather'ın kendini iyi hissettiği– saçlarına doğru kaydırdı.

“Daha önce kimseyle *bu şekilde* sevişmedim,” diye fısıldadı hissettiği şeyden, hislerinin böylesine güçlü ve durdurulamaz olmasından ötürü şaşkına dönerek.

Adam dudaklarını onun dudaklarına yaklaştırdı. Fakat onu öpmek yerine dudaklarına doğru fısıldadı: “Hayır, seviştin. Birbirimize her dokunduğumuzda benimle *aşkla* seviştin.” Sesi normalden daha derin çıkıyordu ve saf duygularla yüklüydü.

Sözleri tam anlamıyla beklenmedikti.

Ve şaşırtıcı bir biçimde doğruydu.

Kendine ona âşık olma izni vermek istememiş olması bunu başardığı anlamına gelmiyordu. Parkta parmaklarının ilk buluşmasından onun yanağına kondurduğu öpücüğe, stad-yum çıkışında yaşanan tutku patlamasına dek kendine ne söylediğinin, tüm bunlar gerçekten önemsizmiş gibi davran-maya çalışmasının, Zach'le geçen her saniyenin kalbini saran duvarları yerinden oynatmasının bir önemi yoktu.

Ta ki hepsi yıkılana dek.

“Benimle yeniden aşkla seviş Zach.”

Adam dudaklarını onun dudaklarına bastırdı ve bu öpü-cük öylesine sıcak, dahası günahkârdı ki Heather'ın ayak başparmakları spor ayakkabılarının içinde kıvrıldı. Zach onun teninin her köşesine bayıldığı gibi dudaklarına da ba-yılıyordu... Saf erkeksi bir memnuniyet, dizginlenemez bir haz, eksiksiz bir sahiplenmeyle.

Dilini dudaklarının arasından kaydırıp onun diline sa-taştı, ardından bir uçtan diğerine dudaklarının şehvetli izinde gezdirdi. “İnanılmaz tatlı.” Altdudağını dişlerinin arasına aldı. “İnanılmaz yumuşak.” Dudağına küçük ısırıklar konu-rarak onu hem rahatlatmış hem daha da uyardı.

Sonrasında Heather onun kollarının arasındaydı. Zach yatağa taşıyıp onu yorganın üzerine yatırdı ve bedenini kendi bedeniyle örttü. Her ikisi de tamamen giyinik olsa da bu genç kadının bacaklarını ona dolmasına ve onu daha da yakınına çekmesine engel olmadı.

Zach sahiplenici bir inlemeyle öpüşmelerini derinleşt-i-

rince Heather kıvranmaya başladı. Öpüşmelerinde düşünmeye, endişelenmeye yer yoktu, Heather kendini yalnızca o tatlı doyuma tamamen hazır hissediyordu.

Zach için.

Adam kafasını ona bakmak için kaldırdı. “*Benim.*” Bu kelime dudaklarından saf ve darmadağınık bir ifadeyle çıktı. Bakışlarındaki ateş daha da harlandı, genç kadının cazibesiyile hiç olmadığı kadar yoğunlaştı. “*Sen benimsin.*”

Heather ona *evet, seninim, her zaman senindim* diyemeden Zach dudaklarıyla yeniden nefesini keserek onu ateşli bir biçimde alelacele soydu.

Heather onun bu vahşi talebine bayıldı ve ona aynı şekilde karşılık verirken ayakkabılarından kurtuldu, ardından adamın gömleğini çıkarıp pantolonunu ayaklarının dibine kadar indirdi.

Bu zamana dek kendini hiç bu kadar vahşi ve özgür hissetmemişti.

Zach’e kadar.

Bunun bir rüya olmadığından emin olmak için ellerini adamın kaslarında, göğsünde, kollarında, sırtında ve omuzlarında gezdirmek zorunda kaldı.

Zach doymak bilmez bir iştahla teninin her bir kıvrımını okşadıktan sonra dudaklarıyla parmaklarının izini sürerek dudaklarını genç kadının ayak bileğinden bacaklarına, ardından –onun titremesine, soluk soluğa kalmasına neden olacak şekilde– dizinin arkasındaki noktaya dek kaydırды ve daha da yukarılara çıkarak uyluklarının arasındaki nemli noktaya vardı.

Dilini kadınlığının üzerinde gezdirirken Heather inanılmaz bir duygu patlaması yaşadı, dili içeri kaydığında kalbi ve bedeni, aklı ve ruhu arasında gelip gidene dek yükselişi devam etti, ta ki önce nefes almak için, sonra daha fazlası için Zach'e yalvarana dek.

Zach ellerini ve dudaklarını üzerinden çekip inanılmaz sıcaklığıyla içini doldurduğunda ise kendini kaybedip mucizevi bir şekilde yeniden bulduğunu hissetti ve nefessiz kaldı.

Beyni ve kalbi çaresiz bir halde güven duymamış olsa da bedeninin her beraber olduklarında onun bedenini eşi gibi görüp kabul etmesinden, birleşmelerinin güzelliğinden ötürü şaşkındı.

Adamın dudakları yeniden dudaklarını kuşatırken beraberce salınıyorlar, bedenleri kudretli mükemmel bir uyumla gidip geliyordu; ve teslim oluşla.

Aşka.

Onun üzerine geçerken Heather'ın saçları etraflarını sardı. Heather'a sahip olma ihtiyacına rağmen Zach onun da aynı ihtiyacı duyduğunu, kalbine dokunma iddiasını hissedebiliyordu. Kayıp onun altına uzandığında ve Heather –almak ve vermek için– bacaklarını açarak üzerine oturduğunda öylesine tatlı, öylesine sevimli görünüyordu ki dünyasını tam anlamıyla yerinden oynatmış olan kadına merakla uzun uzun bakmaktan başka bir şey yapamadı.

Genç kadın ellerini onun göğsüne bastırıp kafasını geriye atarak üzerinde gelip giderken Zach onu daha derinden alabilmek, daha da yukarılara çıkarabilmek için bacaklarını bük-tü ve bu küçük değişiklikle zevkle inleyen Heather'ın be-denini kuşattı.

“Heather.”

İsminin tınısını duyan genç kadın gözlerini açıp ona baktı.

“Söylemene ihtiyacım var.”

Heather'm gözleri şehvetle karardı ve sonunda ondan sakındığı tüm o hisler dudaklarının arasından sıyrıldı.

“Seni seviyorum.”

Bu şimdiye dek Zach'in duyduğu en harika iki keli-meydi.

“Bir daha,” diye emretti onun kalçasını kaldırıp yeniden içine girerken.

“Seni seviyorum.”

“Biraz daha.” Bu kelimeleri duymaktan, ona bu şekilde sahip olmaktan asla bıkmayacaktı.

“Seni seviyorum.” Eğilip dudaklarından öptü. “Seni se-viyorum.” Omzundan. “Seni seviyorum.” Göğsünden.

Ulaşabileceği her yere onu sevdiğini söyleyerek öpü-cükler kondurdu. Bu süreçte ayrılmamış olan bedenleri yine birlikte gidip geldi.

“Beni sevmekten sakın vazgeçme,” diye yalvardı Zach ve talep etmemesi gerektiğini bilmesine rağmen ekledi: “Ne olursa olsun beni sevmekten vazgeçmeyeceğine dair bana söz ver.”

Bu emir üzerine göğüsleri göğsüne, dudakları dudaklarına değecek şekilde eğilen Heather'ın gülümseyen dudakları titredi.

“Seni sevmekten nasıl vazgeçebilirim,” dedi yumuşacık bir ses tonuyla ve serseme dönen Zach bu kelimeleri zorlukla duyabildi. “Hem de bana hissettirdiklerin konusunda böyle sine çaresizken? Seni sonsuza dek seveceğim Zach.”

Tutkuları giderek yoğunlaşırken Zach onun itirafındaki teslim oluşu, aynı zamanda mutluluğu duyabiliyordu. Bu kelimelerin ona neye mal olacağını bildiğinden, her ikisi de nefeslerini düzene sokmaya çalışırken ve Heather uysal bir şekilde üzerinde uzanırken, ona başka bir doyum anından fazlasını, kollarının arasında bulduğu yalnızca zevkten daha fazlasını vermek istedi.

Ondan henüz aldığı armağanın aynısını ona vermek istedi. Ona *sonsuzluk* sözü vermek istedi.

Ama yapamadı.

Ona tek verebildiği bugün ne hissettiği idi. Burada. Şu an.

“Sana âşığım,” diye fısıldadı onun kulağına.

Ve Heather fısıldayarak bu kez ona karşılık verdi.

Yirmi Sekizinci Bölüm

Heather bu güne dek gün içinde hiç uyumamıştı, üniversitede tez bitirmek için sabahladığı zamanlarda bile. Fakat öğleden sonra güneşi yatağa vururken ve Zach'in çıplak göğsünde uzanırken kendini fiziksel olarak öylesine tükenmiş hissediyordu ki gözlerini kaparsa ertesi sabaha dek açamayacağını biliyordu.

Tabii köpekler yatak odası kapısını patilerken bunun olması mümkün değildi.

Zach inleyerek onun alnına bir öpücük kondurdu. "Sen duşa git. Tüy yağınlarıyla ben ilgilenirim."

Uyanık ve geçici olarak cinselliğe doymuş olması gerçeğiyle Zach'in babasının ölüm yıldönümüne verdiği tepki hakkındaki endişeleri aklına geldi yeniden.

"Senden bir şey isteyebilir miyim?"

Zach onun elini ellerinin arasına aldı ve dudaklarına götürüp öptü. "Evet," diye yanıt verdi. "Diğer tura yakında hazır olurum."

Heather bunu istemiyordu ve onun da istemediğinden oldukça emindi.

Onun bu alaycı tavrına gülümsemeden edemese de ciddiyle konuştu. “Senin için zor bir gün, değil mi? Bebeğe karşın...” diye konuya açıklık getirdi. “Baban yüzünden.”

Bir an için onun elini tutan elleri gerilse de Zach omzunu silkti. “Her yıl bugün moral bozmak yerine kutlama yapacağımız bir şeye sahip olmamız iyi bir şey.”

Köpekler kapıyı gürültülü bir şekilde patilemeye başlarken genç kadının eline bir öpücük daha kondurdu ve Atlas’la Cuddles’ı dışarı çıkarmak için yanından ayrılırken Heather gerçekten onu durduramadı.

Keşke aşk talimatlarıyla birlikte gelseydi diye düşünerek duşa gitti ve sıcak suyun altına girdi. Keşke Zach’in ona babası konusunda yardımcı olduğu gibi Heather da babasıyla ilgili ona nasıl yardımcı olacağını bilseydi.

Gerçekle yüzleşirken derin bir nefes aldı. Evet, cesurca davranmış ve kalbini Zach’e açmıştı. Fakat hayatında ilk kez bir erkeğe ‘seni seviyorum’ demiş olması söyleyecek daha fazla sözü olmadığı anlamına gelmiyordu.

Ancak ona tam anlamıyla açık davranmamışken ondan bunu nasıl bekleyebilirdi ki?

Ona apaçık yalan söylemişti.

Zach onu yüzü duvara dönük bulunca duşta beline sarılarak ona katıldı.

“Şimdiden pişman mısın?” dedi boynuna doğru ona takılarak ama Heather onun alaycı sözlerinin altındaki gerçek endişeyi duyabiliyordu.

Yüzünü göğsüne gömüp kalbinin düzenli ve güçlü atışını duyabilmek için kollarının arasında ona doğru döndü. “Beni gülümsetmene bayıldığımı sana daha önce hiç söylemiş miydim?”

Belki de ona herhangi bir şeyi anlatabileceğini bilmesinin nedeni de buydu çünkü Zach onun hiçbir şeyi fazla ciddiye almasına izin vermiyor, her zaman hayatın neşeli tarafını ona göstermenin bir yolunu buluyordu.

“Bunun gibi mi?”

Sıcak su üzerlerine akarken ve genç kadının onun sataşan parmak uçlarından uzaklaşmasına mani olurken Zach kırdayana kadar onu göğsünden gıdıkladı.

Çok geçmeden kahkahalar kaçınılmaz bir biçimde yerini tutkuya bıraktı ve Zach onu duvara yapıştırdı Heather bir kez daha onu içine almanın tatlı sızısından başka hiçbir şey düşünmeyerek kafasını boşaltmanın tadını çıkardı... Ruhunu onun sıcaklığıyla, öpücükleriyle doyurarak...

Ve onun aşkıyla.

Sullivan Otomobil’in sorunsuz işleyen bir sisteminin olması iyi bir şeydi çünkü bir arabanın motoru altında vakit öldürmek ya da Heather’la –çıplak ya da giyinik– zaman geçirmek arasında bir seçim yapmak zorunda kalsaydı Zach gelecek günlerde mutlulukla işten kaytarırdı. Heather’ın Cuddles’la konuştuğunu duyduğunda yatak odasında üzerine bir tişört geçiriyordu.

“Ah başka bir lezzetli ayakkabı buldun demek?”

Genç kadın ufaklığın ağzından sıırıslıkam olmuş kah-verengi deri ayakkabı tekini alırken Zach, oturma odasına girdi.

Heather dudaklarını büzerek ona sevimli bir şekilde gülümsedi. “Sanırım son birkaç gündür onu eğitme konusunda biraz gevşek davrandık.”

“Ben hallederim,” dedi Zach, yerden kemirmesi için bir oyuncak alıp ufaklığa uzatırken ve Cuddles minik keskin dişleriyle hızla oyuncuğı yakalayıp küçük ağzında sallamaya başlayınca ona iyi bir kız olduğunu söyledi.

Heather tezgâha yaslandı. “Onunla bu kadar iyi anlaşmandan rahatsızlık duymaya alıştım sanırım. Gerçek şu ki senin patron olduğunu epey çabuk kabullendi.”

Zach ona bakarak sıırttı. “Seni rahatsız etmeye bayılıyorum.”

Genç kadın kakhaha attı. “Bayılıyor musun? Hâlâ demek istedin sanırım?” Sözlerine devam ederken gülümsemesi yitip gitti. “Onu geri vermeyeceksin, değil mi?”

Zach oyuncuğın diğeri ucunu kemirmesi için Atlas’a uzattı ve böylece görevi ona devretti. “O benim köpeğim değil.”

Heather suratını buruşturdu. “Yeğen adayının muhtemelen hayal kırıklığına uğrayacağını biliyorum ama o ufaklıkla yalnızca birkaç gün geçirdi. Oysa ikinizin birbirinize böyle sine bağlanması inanılmaz.” Ona ciddi bir bakış attı. “Cuddles senin köpeğın Zach.”

Zach mutfak lavabosunda ellerini yıkarken iki hafta

önce bir sonraki birasını nerede içeceğiyle ilgili endişelenmekten başka hiçbir tasası olmayan bir bekâr olduğu gerçeğini düşündü.

“İki hafta. Ona bakacaktım, onu besleyip yürüyüşe çıkaracaktım ve sonra da onu geri verecektim.” Bu konuda kendini öfkeli hissetmesi gerektiğini anlayınca, “Böyle olmasını beklemiyordum,” demek durumunda kaldı.

“İşler bazen beklendiği gibi gitmez.”

Zach bunu bizzat öğrenmişti. Babası öyle genç ölmüştü ki bu durum ailesi için tamamen beklenmedikti. Ama yine de olan olmuştu.

Heather gerçekten ciddi görünüyordu. Duşa girdiğinde onun âşık olmaktan pişmanlık duyduğunu düşündüğü andaki gibi.

“Sana anlatmam gereken bir şey var,” dedi genç kadın usulca.

Zach’in boğazı düğümlendi. Ondan ayırlamayacaktı, değil mi? İlişkilerinin tam anlamıyla koca bir hatadan ibaret olduğuna karar vermemiştir?

Fakat Heather elini tutmak için uzandığında Zach rahatladı. İkisiiyle ilgili fikrini değiştirdiğini söyleyecek olsaydı mesafesini korurdu.

Zach onu yakınına çekip ellerini saçlarının arasına kaydırıp ve alnını onunkine yasladı. “Bana her şeyi anlatabilirsin.”

“Sana yalan söyledim,” diye fısıldadı genç kadın, onun gözlerinin içine bakarak. “Kolumdaki yaralar bir kazadan kalma değil. Kendim yaptım. Jiletle.”

Heather'ı herhangi bir şeyin incittiğini düşünmek bile Zach'i çok üzmüştü. Şimdiyse bunu kendi kendine yaptığını öğreniyordu. "Neden kendine bu şekilde zarar vermek istedin?"

"Babamla ilgili gerçeği öğrendikten sonra okulda hiçbir şey olmamış gibi davrandım, tıpkı annem gibi, fakat babam ne zaman bir iş seyahatinden dönse kendimi odama kilitlemiş halde buldum. Kan akıtarak hissettiğim acıdan kurtulmaya çalışıyordum; bir şeyleri kontrol altında tutmaya ve kendimi tüm o öfkeden soyutlayacak bir yol bulmaya."

Zach onun ellerine uzanmak, yumuşacık tenine, ön koltundaki tendonlarla kaslar boyunca öpücük kondurmak zorunda kaldı. Çocukların kendi kendilerini kestiklerini duymuştu ama bunu yapan biriyle hiç karşılaşmamıştı.

En azından karşılaşmadığını düşünmüştü.

"Başka kesik yok, değil mi?"

"Hayır." Genç kadın ona neredeyse gülümseyerek başını salladı. "Bunu yeniden yapmış olsaydım şimdiye kadar çoktan keşfetmiş olurdun. Okulda bir şeylerin ters gittiğini söyleyebilecek bir rehber öğretmen vardı. Hepimiz o mesleğe ilişkin testlerden birini çözmek zorunda kaldığımızda kadın bana hayvanlarla çalışmamı önerdi. Böylece babamın bir seyahatten eve döneceği o gün kendimi kesmek için eve gitmek yerine yerel hayvan barınağın ziyaret ettim."

"Onlar için elinden geleni yapmanın nedeni bu demek..." dedi Zach alçak bir ses tonuyla onun neler yaşadığının, ne kadar cesur ve güçlü olduğunun farkına varırken ki kendisi bu zamana dek hiç bu kadar cesur olamamıştı. "Ba-

rındaki o köpekler ve kediler senin onlara yardımcı olduğun gibi sana yardımcı oldular, değil mi?”

Sonunda genç kadın gözyaşlarına boğuldu. Zach onun ağladığını ilk kez görüyordu.

“Bu zamana dek kimseye yara izlerimden bahsedecek kadar güvenmedim. Güvenebileceğimi hiç düşünmedim.” Gülümsemeye çalışsa da dudakları titredi ve başarısız oldu. “Seninle tanışana dek.” Kafasını salladı ve sözlerine devam ederken küçük bir kahkaha attı. “Sonunda seninle birlikte olduğuma hâlâ inanamıyorum.”

“Bana anlattığın için teşekkür ederim. Bana güvendiğin için.”

“Hâlâ neden ağladığımı bilmiyorum,” dedi Heather yaşlar yanaklarından birbiri ardına süzülürken. Özellikle de sana anlatmak uzun zamandan beri hiç olmadığı kadar kendimi iyi ve rahatlamış hissetmemi sağladı.”

Keşke Zach de kendi içindeki şeytanları çıkarabilse ve Heather’ın gösterebildiği cesaretin yarısını gösterebilseydi. Fakat yirmi üç yıldır içinde büyüyen karanlığın ardından korkularını paylaşmasının Heather’ı üzmemekten başka hiçbir işe yarayacağını sanmıyordu. Aynı zamanda onun yaralarını ortadan kaldırmak ya da babasını değiştirmek için söyleyebileceği hiçbir şey olmadığını da biliyordu.

Neyse ki âşık olduğu kadını rahatlatmak için çoktan yanlarında bitmiş olan bir çift yedek desteğe sahipti.

“Cuddles, Atlas, gelin!”

Bir buçuk kiloluk tüy, kemik, diş ve tırnak yığını kolla-

rının arasına zıpladı. Atlas koca kafasını sahibinin uyluklarına yaslariken Zach ufaklığı genç kadının kucağına verdi ve gözyaşlarının üzerlerine hücum etmesine izin vererek kollarını Heather'a ve iki köpeğe doladı.

Hızla toparlanmış bir aile gibi üçü birlikte onun gözyaşlarını yalnızca bir çift köpeğin –ve haddinden fazla kez bir köpeğe benzetilen bir adamın– yapabileceği türde abartılı öpücüklerle dindirdiler.

Yirmi Dokuzuncu Bölüm

Heather köpeklerle ve işiyle hiç bu kadar meşgul olmamıştı... Ve Zach'le. Neredeyse uykusunu bile alamıyordu, ne onun yatağında ne de kendi yatağında. Yine de dinlenmek – adamın bedeni onu sardığında ya da Heather onun kaya gibi sert kaslarını yastık olarak kullandığında– yanında Zach olmadan tüm gece dolu dolu uyumaktan iyiydi.

Zach onu her gün şaşırtıyordu. Onu yalnızca güldürmüyor, aynı zamanda ona bu zamana dek hayal dahi edemediği bir sevgi gösteriyordu.

Çarşamba gecesi onu ve köpekleri bir yeşil alan konserine götürmüştü. Grup üyeleri arkadaşlarıydı ve biletleri sürpriz bir şekilde bulmuştu. Müzikle birlikte gülüşmüşler, köpekler de kuyruklarını sallayarak onlara eşlik etmişti. Gün batımında Zach onu bacaklarının arasına çekmiş ve hiçbir battaniyenin yapamayacağı bir biçimde onu ısıtmıştı.

Perşembe günü kendilerini Smith'in yelkenlisinde bulmuşlardı. Atlas ayaklarının dibinde uzanırken Zach bir ko-

lunun altına Cuddles'ı sıkıştırmış, boşta kalan diğer koluyla da onu sıkıca sarmıştı. Heather daha önce Golden Gate Köprüsü'nün akşam güneşinde hiç bu kadar güzel olduğunu fark etmemişti... Ya da bu güzelliği sevdiği biriyle paylaşabilmenin ne kadar hoş olduğunu.

Cuma günü ise Zach her ne planlamışsa buna hazır olduğunu düşünen Heather onun evde takılıp film izleme önerisiyle aklının başından gittiğini sanmıştı. Zach ona *Kazanmak Arzusu*'nu izletmiş ve Heather basketbolla ilgili hiçbir şeyi anlamamış olsa da filmin sonunu merakla beklediğini itiraf etmek zorunda kalmıştı. Bunun karşılığında intikam almak isteyen Heather *Neşeli Günler*'i izlemeyi öne sürmüştü ve Zach filmi beğendiğini itiraf etmese de dişlerini fırçalarken film müziklerinden *My Favorite Things*'i mırıldanmıştı.

Heather ona hakkını vermeliydi. Zach onu sevmesine, her gün onu biraz daha ailesi hakkındaki hisleriyle ilgili konuşurmasına kadar yaptığı her şeyde şaşırtıcı bir biçimde iyiydi. Heather onun kolları arasında kendini güvende hissederken, annesi ve babasıyla arasındaki kan bağına rağmen arkadaşları, birlikte çalıştığı insanlar ve yıllardır ilgilendiği hayvanlar sayesinde kendine gerçek bir aile kurmada başarılı olduğunu fark etmeye başlamıştı.

Bir tarafı hâlâ Zach Sullivan'ın tüm bunları daha açık bir şekilde görmede ona yardımcı olan tek kişi olması gerçeğiyle şaşkınlık yaşıyordu. Zach -Heather'ın bir zamanlar olduğunu sandığı- o kendini beğenmiş, bencil adamdan öylesine farklıydı ki.

Çekici miydi?

Tanrım, evet, çekiciydi.

O kadar karizmatik bir adamdı ki gözünü dikip onu izlemesine neden olacak –ve onu gören kadınların ağızlarını sulandıracak– kadar.

Peki bir yalancı ve düzenbaz mıydı?

Hayır, değildi.

Aksine bu zamana dek tanıdığı en dürüst insanlardan biriydi. Kartları açtı. Karşısındakini tahmin etmek zorunda bırakmıyor, her şeyi yalnızca görüldüğü gibi aktarıyordu.

Buna karşın cumartesi günü geldiğinde Heather kendini gergin hissediyordu. Bunun nedeni sadece Zach'in –Marcus'un şaraphanesinin yakınında yer alan bir parkurda– yemiden yarışacak olması değil aynı zamanda tüm günü adamın ailesiyle geçirecek olmasıydı.

Zach'le çıkmayacağı konusunda Lori ve Sophie'yi ikna etmeye çalışarak yola çıkmış, yalnızca seks ilişkisini kabul lenerek bu amacını açıkça baltalamış ve sonra Chase ile Chloe'nin evinde kendini kaybedip Zach'e kaldırımda kendisine âşık olamayacağını çünkü bir *anlaşma* yaptıklarını haykırmasıyla sona varmıştı.

Of!

"Rahatlamak için biraz yardıma ihtiyacın varmış gibi görünüyor." Parkurda el ele yürürlerken Zach ona *-oldukça-*ahlaksız planları varmış gibi sırttı.

"Ben iyiyim," dedi Heather taşkın köpekler onun oyun oynama modunda olmadığını bilmeye ihtiyaç duyduklarında

kullanmaya alışkın olduğu o aynı sert, doğrudan ses tonuyla.

Tabii gerçek onun her zaman Zach'le oyun oynama modunda olduğuydu.

Ve ne yazık ki Zach bunu biliyordu.

Tüm alaycılığına rağmen biraz gergin görünüyor, diye düşündü Heather. Sanki bu yarışa gerçekten katılmak istemiyormuş gibi.

Belki de tribünün arka tarafında birbirlerini rahatlatabilecekleri boş bir alan bulmaları o kadar da kötü bir fikir değildi, diye aklından geçirirken buldu kendini Heather. Neyse ki Zach'in elleri ve dudaklarıyla her zaman ilham verdiği çılgınlığı yapamadan Lori tribünden onlara doğru seslendi.

"Hadi yine iyisin, bir velet tarafından kurtarıldın," diye mırıldandı Zach, kız kardeşi parmağıyla ona Cuddles'ı veren itfaiyeci ağabeyini işaret ederken. "Gabe, Megan, Summer, bu Heather."

Heather genç çifte ve aralarında duran sevimli kıza gülümsedi ama onlara merhaba diyemeden ya da Avrupa seyahatlerinin nasıl geçtiğini sormadan Zach araya girip, "Cuddles'ı geri alamazsın," dedi.

Heather bu sözleri nasıl karşılayacağıyla ilgili endişe duyarak küçük kıza baktı. Ama Summer üzülme yerine ona kendini beğenmiş bir şekilde gülümsedi ve bu gülümseme Zach'in en küstah gülümsemesinden bile daha beterti.

"Onu seveceğini biliyordum!" dedi Summer, kollarını Zach'in beline dolarken. "Diğer köpeklerle birlikte gördüğümüzde onun daha çok gülmen ve mutlu olman için ihtiyaç

duyduğun Şey olduğunu biliyordum.”

Zach kızın sarı kafasının üzerinden sırttan erkek kardeşine bakarken kaşlarını ıattı. “Oyuna geldim.”

“ıok kolay oldu.”

Bu Heather’ın sık sık ait olmayı dilediği tırde bir aileydi. Birbirlerini oyuna getirirken bile bunu iıtenlikle yapıyorlardı.

Ne var ki Heather’ın bu mükemmel aile tablosunda bir film yıldızı eksikti. Arkadaşı Brenda tam olarak Şu an canından olabilirdi. ıünkü Smith geıen hafta beyaz perdede göründüğünden hiı de farklı değildi.

Zach bir kolunu beline dolayıp onu kendine doğru ıekti. O kadar sıkı tutuyordu ki bu Heather’ın üzerinde korse giymiş gibi bir etki yaratıyordu.

“Smith, bu Heather.”

Heather Smith Sullivan’ın gülümsemesinin milyonlarca kızın iıini eritebileceğinden emindi. Tuhaf olan Şu ki onun iıi rahattı. Tamam, rahat olacaktı, tabii Zach parmak uılarıyla göğsünün alt kısmını okşamaya son verirse.

Heather Zach’in kolunu kıpırdatmaya ıalıŐtı ama adam onu yalnızca daha da sıkı sardı. Her zaman sahipleniciydi, ancak bir nedenden ötürü bugün bu özelliği yeni bir boyut kazanmıştı.

Smith genç kadının elini sıkarken ve alıak bir sesle, “Merhaba,” derken Heather, Zach’in gerildiğini hissetti.

Bir saniye, Zach gerıekten film yıldızı ağabeyinin ona ilgi duyabileceğini mi dıŐünüyordu?

Ryan Smith'in yanına geldi ve Heather'a bakarak sırıttı. "Seni yeniden gördüğüme sevindim Heather."

Zach gibi Ryan da yakışıklı ve çekici bir adamdı. Fakat benzerlikleri bu noktada sona eriyordu. Zach alaycıyken Ryan oldukça rahat bir tipti. Heather atıcılık yeteneğinin ötesinde kadınların ona neden âşık olduğunu tahmin edebiliyordu.

Smith parkura doğru kafasını salladı. "Görünüşe bakılırsa seni bekliyorlar Z."

Ryan sırıttı. "Endişelenme, biz Heather'la ilgileniriz."

Zach'in çenesi gerildi. "Ona sakın asılmayın."

Hâlâ orada olduğunu unutmuşlar mıydı? Heather tam onlara kendini hatırlatmak üzereyken, elleri saçlarına, dudakları ise dudaklarına kayan Zach onu nefesini kesecek bir biçimde öptü.

Ve sonra onu kendisine bakıp sırıtan yarım düzine Sullivan'ın ortasında nefes almaya çalışırken bırakıp gitti.

"Gel, bizimle otur," dedi Smith onu tribündeki açılır kapanır koltuklardan birine yönlendirirken. Ryan onun yanındaki koltuğu kaptı ve Heather yerine oturur oturmaz Zach'in bekâr ağabeyleri ona asılmaya başladı.

Hem de nasıl.

Fotoğrafçılar San Francisco aşevini desteklemek adına öne çıkan profesyonel yarışçıları fotoğraflamak için sürüler halinde koşturuyorlardı. Zach yalnızca tribünde oturan

Smith'i fark edene dek onların flaşlarına katlanmak zorunda kalacağını düşündü.

Barry Jones ikinci turda onu geçeceğine dair bir espri yaptı ama Zach ona karşılık verme gereği görmedi. Özellikle de ağabeylerinin Heather'a asılmadıklarından emin olmak için tribüne bakmakla meşgulken.

Heather'a güveniyordu elbette. Ellerinin onun üzerinde olduğu herhangi bir manzaraya şahit olursa öldüreceği kişiler Smith ve Ryan'dı.

Kaskını sertçe taktı ve arabasına binmek için diğer sürücülerini yarararak ilerledi. Bu ekiple yarış öncesi konuşmasını es geçecek kadar çalışmışlığı vardı. Bu lanet olası yarışa katılmak istememişti ama o sözünün eri biriydi ve sözünü tutmak zorunda olduğunu biliyordu.

Yarış başladığında aracı kendini kaybetmiş bir şekilde sürüyordu. Yalnızca kazanmak için değil aynı zamanda bu işi aradan çıkarıp sadece Heather'ı yeniden yatağına almak için. Hiçbir şeyin onun kahkahasından, çıkardığı tatlı inlemelerden daha önemli olmadığı yatağına.

Önce metalin metale sürtünme sesi geldi, bir an sonra tüm ses vücuduna yayıldı.

Lanet olsun, diye düşündü araba savrulmaya başlayınca. Bir gün şansının tükeneceğini biliyordu ama yine de bunun yakında gerçekleşeceğini hiç düşünmemişti. Ya da hayatının bu şekilde sona ereceğini. Bu zamana dek babası gibi anevrizmadan çekeceğini sanmış, her baş ağrısının kendisini kaçınılmaz sona bir adım daha yaklaştırdığını inanmıştı.

Profesyonel mesleğinin hakkını veren herhangi bir yarışçı gibi kaza anında aklı ve bedeni otopilota geçti. Elleri sımsıkı direksiyondaydı. Ayakları debriyaj ve fren arasında gidip geliyordu. Ama etrafındaki renkler iç içe geçip beyni ve bedeni ekibinin ona kulaklıktan bağırarak verdiği ölüm kalım talimatlarına uyarken kalbi Heather'laydı.

Güzelliğe, zevke dair bir düzine an göğüs kafesinin içinde toplanıp ruhunun derinliklerine doğru baskı yapıyordu.

Dizleri sıyrık, gömleği yırtık, yanağına çamur bulaşmış Heather'ın göğsüne yapıştırdığı Cuddles'la ona dik dik bakması.

Kaykaycı çocuğun yolundan onları çekerken altına aldığı Heather'm yumuşacık teninin verdiği his ve sonrasında birlikte mavi gökyüzüne bakarken parmaklarının onunkilerle teması.

Ondan ilk öpücüğü koparıırken stadyumda dudaklarının dudaklarına değmesi, aralarında yükselen umarsızlık ve birbirlerine dokundukça daha da yoğunlaşan tutku.

Peşinden gidip kaldırımda onu sevdiğini söylemesi ve aşklarının gerçek olmadığı konusunda onu ikna etmekte zorlanan Heather'a daha da âşık olması.

Ve sonra, genç kadın kollarının arasında ağlarken dudaklarıyla onun gözyaşlarının tadına bakması ve köpeklerle birlikte onu teselli etmesi.

İnsanlar Zach'e ve onun tılsımlı hayatına hiçbir şeyin zarar veremeyeceği hakkında sürekli espri yapmışlardı, fakat aracın kontrolünü yitirip duvara karşı verdiği savaşı kaybederken Zach aslını biliyordu.

Her zaman bilmisti.

Ne de olsa babası genç yaşta ölmüştü ve herkes Zach'ın tıpatıp Jack Sullivan'a benzediğini söyleyip duruyordu.

Jack Sullivan mükemmel bir ömür sürmüştü. Sevdigi güzel bir karısı ve sekiz muhteşem çocuğu vardı. *Tılsımlı* kelimesinin karşılığıydı.

Ama yine de ölmüştü.

Ve onları ardında bırakmıştı.

Heather ona ulaşmak için tribündeki insanları körlemesine yararak ilerledi. Yarış pistinin giriş kapısına vardığında Ryan'ın kolları bedenini sardı.

“Oraya gidemezsin.”

Heather gücü yettiğince Ryan'ın tutuşundan kurtulmaya çalıştı ama Smith de oradaydı ve bedeninin etrafına kapanan kasları çelikten farksızdı.

“Gitmeme izin verin!” diye bağırdı Heather, bir düzine fotoğrafçı ileri geri koşturarak kazayı, onu ve iki süperstarı kayda geçmeye çalışırken.

Ama alevlerin Zach'ın aracını yutmasını izlerken, Ryan ve Smith onu sıkıca tutmaya devam ettiler.

Zach'in sonsuza dek yok edilemez –ve ona ait– olması gerekiyordu.

Heather onun yok edilemez olmadığını, kimsenin kurşun geçirmez olmadığını biliyordu. Yine de adam baş döndüren bir hızla aracını sürerken Heather'ın tribünde çaresiz

bir halde oturduğu için yaşadığı kontrol kaybıyla yüzleşmek-tense sahte bir güven duygusuyla kendini sakinleştirmesi daha kolay olmuştu.

Yanından ayrılmadan önce dudaklarının dudaklarına temas ettiğini hâlâ hissedebiliyordu. Uzun zaman önce dua etmeye son vermiş, duaların yerine sıkı çalışma, odaklanma ve gerçekleri yerleştirmişti. Şimdiyse dudakları durmadan tekrarlıyordu. “Lütfen Tanrım. Lütfen.”

Acil servis ekibi alevlerle savaşırken yangın söndürücülerden çıkan duman giderek kalınlaşıp arabaların etrafını kapkara sardı. Araçlar birer birer savrulup dururken yoldan vuran duman ve is Heather’ın gözyaşlarına karıştı. Diğer sürücüler gözler önüne serilen manzaraya bakmak için araçlarından indiler ve kaskalarını çıkarırken yüzlerinde korku dolu bir ifade belirdi.

Heather birden botları gördü. Bacakları ve sonra alevlerin arasından kendine bir yol bulup sürünmeye çalışan adamı.

Yaşadıkları şok Smith ve Ryan’ın ellerini onun üzerinden çekmelerini sağladı. Heather onların arasından sıyrılıp hızla kapıya koştu. Zach’e doğru ilerlerken kalabalığın uğultusu kulaklarında çarpan kalp atışlarına karışıyordu. Ekibi onu arabadan sürükleyerek uzaklaştırmış, alevler daha da büyüüp parlarken hepsi geriye çekilmişti.

Patlama yeri sarstı ama Heather tökezleyip düşmesine karşın hızla ayağa kalktı.

Zach kaskını çıkarmak için dizlerinin üzerinde doğruldu.

Heather göz göze geldikleri an onun üzerine atıldı ve dudaklarını onun yüzüne tekrar tekrar bastırdı. “Lori senin yok edilmez olduğunu söylemişti. Ona inanmamıştım ama artık inanıyorum. Tanrı’ya şükür hiçbir şey sana dokunmuyor.”

Gözlerinde bir an için esrarengiz bir ifade beliren Zach, onu kendine çekip sıkıca sarıldı.

“Seni çok seviyorum,” dedi Heather ona doktorlar, diğer sürücüler ve diğer Sullivan’lar yanlarına gelmeden hemen önce. Zach’in elini bırakmak, bu bağı koparmak istemiyor olsa da sonrasında onu tamamen kendisine ait kılacağını biliyordu.

Onun araba kazasından ve yangından sonsuza dek birbirlerine ait olabilmeleri için kurtulduğuna inanıp parmaklarının parmaklarının arasından kaymasına izin vererek Zach’in yanından ayrıldı.

Otuzuncu Bölüm

Acil servis ekibi Zach'i muayene edip ağabeyleriyle kız kardeşlerini iyi olduğu konusunda ikna ettikten sonra Heather dile getirilmese de onun tek ihtiyacının yarış alanından uzaklaşmak olduğunu biliyordu. Onu eve kendisinin götüreceğini düşünmüştü ama Zach direksiyonun başına geçince onun araba sürmekle ne kadar erken baş ederse bunun o kadar iyi olacağını fark etti.

Ona söylemek, anlatmak istediği pek çok şey vardı —onu ne kadar çok sevdiği ve güven duymasa da gerçekten onun için önemliyse bu gibi yarışlar konusunda açık olmaya çalışacağı gibi— ama yolcu koltuğuna oturur oturmaz Mary Sullivan'dan gelen bir telefonla şehre doğru yol almaya başladılar.

Mary Sullivan'm kaza yüzünden ne kadar endişelendiği belliydi. Buna rağmen Heather onun oğluna olan sevgisinde yatan sakinliğe hayran kalmıştı. Zach —genç kadının sevdiğini bildiği— annesine karşı sinirli, hatta biraz kızgın görünüyorsa bile Heather bunun kazanın yol açabileceği doğal tepkiden biri

olduğunu düşündü. Etrafında başına bir şey gelmediğinden emin olmak isteyen çok fazla kişi vardı. Epey bitkin olmalıydı.

Fakat araca hâkim olmak, sonra da aracın içinden çıkmak için deli gibi mücadele veren kendisi olmasa da Heather bir türlü sakinleşemiyordu. Her gözünü kapadığında sevdiği adamın alevler içinde kaldığını görmeye son vermesi için zaman gerekecekti. O gün gelene dek yaşayacağı her dakikayı onunla birlikte doyasıya yaşamak istiyordu. Kalbinin bir parçasını ondan sakınmayı bırakmıştı, artık kaderinin önüne geçmeye çalışmayacaktı.

Bugün hayatın –ve aşkın– gerçekten ne kadar kıymetli olduğunu öğrenmişti.

Zach’in mutfağında akşam yemeğini hazırlarken gözünün önüne onun pistte savruluşu gelince kırmızı biber yerine parmağının ucunu kesti. Bıçağı elinden bıraktığı sırada Zach yatak odasından çıktı. Duştan çıktığı için saçları ıslaktı, mükemmel yüzünün sağ tarafı boydan boya sıyrılmıştı.

Tanrı'ya şükür hayattaydı.

Kaza yüzünden dinmek bilmeyen endişesine rağmen Heather ona gülümsemeden edemedi. Gerçek şu ki Zach ne zaman etrafında olsa bir aptal gibi sırtırken buluyordu kendini. Buna karşın Zach gülümsemiyordu.

Heather ilk kez gülümseyişine karşılık alamıyordu.

“Gabe uğrayacak.”

Heather onun bu kadar yorgun olmasına rağmen kardeşlerinden birinin ziyaretine hazır olmasına şaşırırdı. “Cuddles’in kalan eşyalarını bırakmak için mi?”

“Hayır.” Bu kelime dudaklarından bir mermi gibi fırladı.
“Onu geri almak için geliyor.”

Bu sözler üzerine Cuddles ilgisini çekmek için onun paçasına sürtünmeye başladı. Fakat Zach bu kez onu kollarının arasına almadı.

Bunun yerine ufaklığı tam anlamıyla görmezden geldi. Heather’a bile bakmadı.

“Anlamıyorum,” dedi Heather onun ciddi olduğuna inanamayarak. “Onlara Cuddles’ı vermeyeceğini söylemiştin.”

Zach yedi yaşındaki bir kız çocuğuna söylediği şeyi umursamıyor –ya da yol boyunca başkasına söz vermiş– gibi görünerek omzunu silkti.

“Onlarla daha iyi olacak. Köpek etrafında onunla oynayacak bir çocuğa ihtiyaç duyuyor.”

Köpek?

Bu kelimeyi ifade etme şekli Cuddles ve Atlas’a kırma ya da *tüy yumağı* demesinden çok farklıydı. Geçmiş seferlerde hep alaycı ve sevgi doluydu. Ama bu kez yalnızca küçümseyiciydi.

Sağlık görevlileri onun beyin sarsıntısı geçirmediğini söylemişlerdi. Yanılmışlar mıydı?

“Zach.” Ona doğru hareket etti ama adamın yüzündeki mesafeli ifade durmasına neden oldu. “Kendini iyi hissediyor musun?”

“İyiyim.”

Zach kanepeye oturdu ve televizyon kumandasını eline alıp bir kanal açtı. Başka bir araba yarışının sesi yükseldi bir-

den. Pistte turlayan yarış arabalarının görüntüsü Heather'ın midesini ağzına getirdi.

Ona bağırarak, o koca kalın kafasına bir şey fırlatmak istedi. Birden harekete geçti ve kahve sehпасının üzerinden kaptığı gibi kumandanın kırmızı renkli *kapama* tuşuna bastı.

“Bunu şu an izleyemem.” Televizyonun ekranı karardı. “Nasıl yapabiliyorsun? Bugün orada ölümden döndüğünü hatırlamıyor musun?”

Zach yanıt veremedi. Cuddles onun deri ayakkabılarından biriyle yanlarına geldi. Onun tam karşısında durdu ve büyük kahverengi gözlerini sanki başka bir emir vermesini beklermiş gibi ona dikerek ayakkabıyı kemirmeye başladı.

“Onu durdurmayacak mısın?”

Zach şöyle bir ufaklığa baktı. “Hayır. Summer onun hata yapmasını nasıl engelleyeceğini çözecektir.”

“O bir yavru. Hata yapacak.” Fakat aslında bazı hatalar asla geri alınamayacak kadar büyük değil miydi? Tıpkı birine sevgisinden ötürü güvenmek gibi. “Sana güveniyor Zach. Gabe, Megan ve Summer ona yalnızca yabancılar. Sen onun ailesisin.”

Ve benim de, diye düşündü Heather. Sonunda asla sahip olamayacağını düşündüğü aileye sahip olmuştu. Kahkaha yüklü bir geleceğe ve aşka. Bu öyle yoğun bir aşkı ki başını döndürmüştü.

Şimdi ise aşkla hiçbir ilgisi olmayan nedenlerden ötürü başı dönüyordu.

Lütfen, diye düşündü, birkaç saat önce kullandığı kelime

kafasının içinde dönüp dururken. Ancak bu kez Tanrı'ya yalvarmıyor, içten içe Zach'e rica ediyordu. *Lütfen bunu yapma.*

Zach'in yüzü ifadesizdi. "O iyi olacak."

Heather'ın içgüdüleri ona kaçmasını söylüyordu. Gözden kaybolmasını. Buradan çıkmasını, hâlâ yapabilirken kalbinden geriye kalan ne varsa onu korumasını. Ama bir şeylerin ters gittiği belliydi.

Oldukça.

Zach bir kez olsun gülümsememiş, ona o kendini beğenmiş bakışlarından birini dahi atmamıştı.

Dahası –karnının ortasına keskin bir ağrı saplandığını fark ediyordu– pistten ayrıldıklarından beri Zach ona dokunmamıştı bile.

Ona *hep* dokunurdu.

Heather uzaklaşmak yerine kendini ona sokulmaya zorladı. "Bana anlatmadığın bir şey var. Pistte, orada olan bir şey."

"Hayattayım," dedi Zach kaba bir şekilde. "Her şey harika."

Adamın bakışları öylesine soğuk, öylesine mesafeliydi ki. Heather'ın tek istediği ona yeniden sahip olmaktı ama bu şekilde değil.

Özellikle de Zach *birden* Heather'ın eskiden olduğunu düşündüğü adam gibi görünürken.

Karnına saplanan ağrı büyüyordu ama gerçek Zach Sullivan'a –*kendi Zach'ine*– sahip olma ihtiyacı bundan çok daha yoğundu. Ona daha da sokulmasını sağlayacak kadar.

“Alevlerin sardığı o arabanın içinden çıkmaya çalışırken kendini nasıl hissetmiş olabileceğini hayal edemiyorum. Ama yine de kurtuldun.”

Ne zaman karanlık düşüncelere kapılsa Zach her zaman onun için mücadele etmişti. Onu güldürmüş, ağladığında teselli etmiş, ona birine nasıl yeniden güvенеceğini öğretmiş ve imkânsız olduğunu düşündüğünde aşka yeniden inanmasını sağlamıştı.

Şimdi de Heather onun için mücadele etme ihtiyacı duyuyordu.

“Benimle konuş Zach. Neler olduğunu anlat bana.” *Lüt-fen* kelimesi dilinin ucuna gelmişken kapı zili çaldı.

Heather onun ufaklığın tüm eşyalarını bir alışveriş poşetine doldurmasını, Cuddles’ı almasını ve poşetle birlikte yavru köpeği erkek kardeşinin kollarına bırakmasını izlemeye güçlkle dayanabildi.

Küçük Yorkie Gabe’den Zach’e bakarken inledi.

“Emin misin?” diye sordu Gabe kardeşine.

“Ona iki haftalığına bakacağım konusunda anlaşmıştık. Süre doldu.”

Gabe’in bakışları kardeşinden Heather’a kaydı. Heather o bakışlarda saklı endişe ve hayal kırıklığını görebiliyordu.

Aynı hayal kırıklığı zorlukla nefes almasına sebep olacak kadar Heather’ın göğsünü sıkıştırmaktaydı.

“Summer senin yalnız olduğunu düşündüğü için bir köpeğe ihtiyaç duyduğunu söyledi bana. Ona bakmaya devam edeceğini duyduğunda inanılmaz mutlu oldu. Köpeği istediğini düşündü.”

Heather küçük kızıdan bahsedilince ya da en azından Cuddles'ın Gabe'in kucığından onunkine ulaşmak için mücadeleye etmesiyle Zach'in yumuşayacağını düşündü.

“Bir köpeğe ihtiyacım yok.”

Başka bir şey söylemese de Heather onun *gerçekten* ne demek istediğini anlamıştı.

Kimseye ihtiyacım yok.

Gabe'in bakışları harap oluşunu sezerken Heather buradan başka herhangi bir yerde olmak istedi. Ama yine de burada kalmaktan ve Zach'in yapacağı şeye tanık olacağından ötürü memnundu çünkü kalbinin gerçekle yüzleşmesinin tek yolu buydu.

Burnuyla elini dürttüğünü hissedene dek Atlas'ın koca köpek yatağından kalkıp yanına geldiğini hissetmedi. Ellerini onun boynuna ve omzuna koyarak değişmez sıcaklığının çaresizce ihtiyaç duymakta olduğu gücü kendisine vermesine izin verdi.

Bir noktada kaderin önüne geçememişti değil mi? Her zaman böyle olmaz mıydı?

Ama *ah* öyle olmadığına inanmayı ne de çok istiyordu.

Zach'e inanmayı fena halde istediği gibi.

Adam erkek kardeşinin ardından kapıyı kapayıp odaya geri döndü, Cuddles'ın çiğnediği ayakkabı tekini yerden alıp *gürültülü bir şekilde* çöp kutusuna fırlattı.

Tüm bunlar olurken yavru köpeğin Gabe onu arabaya bindirirken inlediğini duyulabiliyordu.

“Sana her şeyi anlattım.” Heather'ın sesi hâkim olama-

dığı hislerle titriyordu. “Sırlarımı anlatacak kadar seni sevdim. Aldığım yaralarla sana güvendim.” Ve tüm kalbimle. İşte bu yüzden, Zach’in canını neyin yaktığını dürüst bir şekilde anlatıp anlatmayacağını görmek için bir kez daha denemek zorundaydı. “Bir şeyin... bugün düzenlenen yarışta bir şeyin ters gittiğini biliyorum.” Ona uzanmamak için ellerini iki yanında yumruk yaptı çünkü Zach onu uzaklaştırırsa mutfak zemininde binlerce parçaya ayrılabilirdi. “Sen bana güvenmiyor musun?”

Adam tamamen hareketsizdi ve Heather bir an için onun o kasvet yüklü gözlerine bakarken neden bu kadar tuhaf davrandığını açıklayabileceğini düşündü.

Ne var ki Zach sonunda konuştuğunda yalnızca, “Bana güven, böylesi daha iyi. Garajda başına bir şey gelmeden önce.” Duraksadı. “Ya da benim başıma bir şey gelmeden önce. Bugün pistte yaşadıklarım gibi. O arabadan çıkamamış olsaydım onu zaten geri alacaklardı. Bana daha fazla bağlanmadan önce onu şimdi almaları daha iyi.”

Heather söylediklerini anlamlandırmaya çalışıp ona gözlerini kırpıştırarak baktı. “Dur bir saniye. Ufaklığın iyiliği için ondan kurtulduğuna beni gerçekten ikna etmeye mi çalışıyorsun?”

Adam kabul edince Heather inanamayarak kafasını salladı. “Bu çılgınlık. İleride bir gün kaza geçirme ihtimaline kafa yorman! Onun seni ne kadar sevdiğini göremiyor musun? Başka biriyle olmak istemediğini?”

Fakat söylediği her bir kelimeyle Zach’in daha da çok

içine kapandığını görebiliyordu. Sanki tam olarak onun bugün çarptığı duvara konuşuyor gibiydi.

Fakat bu kez –Zach ondan tam anlamıyla soyutlanırken– alev alan kalbiydi.

Heather bütün erkeklerin aynı olmadığını ona kanıtlayacak *o adamı* bulduğunu sanmıştı. Fakat bulup bulmadığını asla bilemeyecekti değil mi? Çünkü Zach onunla konuşmuyordu bile.

Tıpkı babası gibi tüm kuralları Zach belirliyor ve onun bu kurallara uymasını bekliyordu. Heather işte bu yüzden ona karşı koymaya, birbirlerine duydukları aşkın var olmadığı konusunda tartışmaya çalışmıştı.

Çantasını bulup eşyalarını içine koyarken Atlas usulca yanına geldi. Heather onun evinde yaşamaya başladığında yanında getirdiği kıyafetleri toplamak için yatak odasına gitti. Yatak onunla dalga geçiyor, inanmak istemediği gerçeği haykırıyordu.

Yalnızca seksti.

Arkadaşla yalnızca seks... Gerçi belki aslında arkadaş bile değillerdi.

Onun eşyalarını toplamasını izlerken Zach'ın gözleri karardı, çenesinde –Heather'ın sırf ona bir kez daha yakın olmak için uzanıp bir parmağını üzerinde gezdirmek istediği sıyrıklardan birinin hemen altında– bir kas seğirdi.

“Gidiyor musun?”

Bu zamana dek Zach ona hiçbir zaman gidip gitmediğini sormamıştı. Yalnızca gitmesine izin vermemiş, yanında kalma-

sının daha iyi olacağına onu türlü oyunlarla ikna etmişti.

“Ofiste ihmal ettiğim bir yığın iş var.”

İlgilenmesi gereken işler Zach’le geçirdiği tüm bu zaman zarfında epey yığılmıştı. O zamanlar buna değermiş gibi görünmüş. aşkına sahip çıkmak için işini büyütmekten vazgeçmişti.

Değmişti de... Ta ki *aşk* yanılsaması bir duman kümesi gibi gözden kaybolana dek.

“O lanet olası köpeği geri verdim diye bana kızgınsın.” Heather *en azından* onun üzerine geçirmeye çalıştığı sahte görünümün yıkılmakta olduğunu görebiliyordu. Yine de artık çok geçti. Özellikle de Zach, “O benim köpeğim bile değildi. Onu hiçbir zaman istemedim. Onu yalnızca başıma yıktılar,” dediğinde.

Onu.

“Hayır, kızgın değilim.” Ve bu doğruydı. Kızgın değil üzgündü. “Dediğin gibi o iyi olacak.” Heather bundan emin olacak, ufaklığın Zach Sullivan’ın varlığını unutabilmesi için en başarılı eğitmenini Megan, Summer ve Gabe’e yönlendirecekti.

“Peki, o zaman neden gidiyorsun?”

Çünkü iyileşebilmesi için hâlâ az da olsa şansı varken başının çaresine bakmaya ihtiyaç duyuyordu.

Çünkü Zach kesinlikle taptığını bildiği yavru bir köpekten –ufaklığın inlemelerine rağmen– vazgeçebildiyse artık tanıdığı adam olmayabilirdi.

Çünkü tam karşısında duran adam için bir köpekten daha değerli olduğunu düşünmüyordu.

Çünkü sonunda aşkın yeterli olmadığı ortaya çıkmıştı. Her zaman bildiği üzere.

Fakat artık bunların hiçbirini söyleyemeyecek kadar ona güvenmediği için, “İyi olmana sevindim Zach,” dedi sadece.

Çok sevinmişti aslında, öyle ki Zach yanan arabadan sürünerek çıktığında ölümden dönen kendisiymiş gibi hissetmişti.

Ağlamak üzereydi, her an parçalara ayrılabilceğini biliyordu. Ama bunu burada, Zach’in önünde yapamazdı. Onun yanında gardının düşmesine bir daha asla izin veremezdi.

Yıllar önce babasının ne yaptığını öğrendiğinde bir daha asla aynı şekilde hissetmeyeceğine, kimseye kendini sevgisiz ve önemsiz hissettirme izni vermeyeceğine dair yemin etmişti. Bu yemini yineleyecek ve ilerleyen dönemlerde buna uyduğundan emin olacaktı.

Hâlâ tek parça görünürken buradan çıkmaya ihtiyacı vardı, ondan yeterince uzaklaştığında içten içe parçalara ayrılabilirdi.

Zach ölüm kalım savaşı verirken Heather sonunda onu ne kadar çok sevdiğini kendine itiraf etmişti. Sonunda ruhunun derinlerinde bir adamı sevebileceğini düşündüğünden bile daha yoğun, daha içten bir şekilde onu sevdiğini kabullenmişti ve sonunda aşka dair karamsarlığı onun tarafından haklı çıkarılmıştı.

Bu yüzden ondan nefret ediyordu ama en çok da ona âşık olduğu için kendinden nefret ediyordu.

“Tılsımlı yaşamının geri kalanında sana iyi şanslar.”

Onuz Birinci Bölüm

Zach'in hayatı lanet olası bir felakete dönüşmüştü.

Bir müşterinin arabasının şanzımanında yanlış yağ kullanmasının ve motorun yanıp kül olmasının ardından personeli garajdaki hiçbir araca yaklaşmasına izin vermiyordu. Bilgisayarına virüs bulaşmasına neden olmuştu, bunun üzerine yönetici asistanı ona kibar ama sert bir tavırla cihaz tamir edilene dek ofisteki bilgisayarların geri kalanından uzak durmasını söylemişti. Pistte kazaya şahit olan muhabirler yarış arabası yanarken Heather'ı yoldan uzaklaştırmaya çalışan Ryan ve Smith'in fotoğrafları hakkında ne düşündüğünü sormak için aradıklarında küfürler savurmuştu ve şimdi basın da ona tepkiliydi.

Her şeyin ötesinde Gabe onu tüm aileye ifşa etmişti. Lori ve Sophie onun ufaklığı geri verdiğini öğrenir öğrenmez –Heather'ın yüzünde beliren dehşet dolu ifade dahil Gabe

tüm yaşananları onlara canlı bir şekilde aktarmış görünüyordu– sorunun ne olduğunu öğrenmek için mesajlar yollamaya başlamışlardı.

Lori –Heather’ı elinden kaçırırsa– onu yaralamakla tehdit edecek kadar ileri gitmişti. Hatta son mesajında bunun kendisi için kolay bir karar olduğunu, Heather’ı ne kadar çok sevdiğini anlamayıp aptallık yapmaya devam ederse, ağabeylerinin hazırda beklediğini belirterek tehdidini açıklığa kavuşturmuştu.

“Hepimiz onun hakkında ne hissettiğini biliyoruz,” demişti mesajında ve ses tonu hâlâ Zach’in kulaklarında yankılanıyordu. *“Heather’la arkadaş olduk ama şimdi benimle görüşmeyecek. Ahmak.”*

Zach kardeşlerinden gelecek tüm mesajları dinlemeksizin silmeye niyetlenmiş ama yapamamıştı. Çünkü Heather’dan haber alıp arayabilirlerdi. Fakat kimse onunla görüştüğüyle ilgili tek kelime etmiyordu, Cuddles’la Top Dog’da eğitim dersleri aldığını tahmin ettiği Gabe dahil.

O benim köpeğim bile değil, deyip duruyordu Zach kendi kendine. *Onu Summer’a geri vermem onları böylesi bir paniğe sürüklememeli.*

Ne var ki kendi kendine söyleyip durduğu tüm bu yalanlar artık işe yaramıyordu. Özellikle de etrafındaki insanların ona karşı bu kadar öfkeli olduğunu biliyorken.

Çünkü Heather’ı kaybetmişti.

Lanet olsun. Bu en kötüsüydü.

Heather'ı zorlu bir deneyimde kendisine eşlik etmesi için ikna etmiş, güvende olduğuna inanmasını sağlamış... Sonra da onu ardında öylece bırakıvermişti.

Tanrım, o gece evinde Heather'ın kıvılcımının yok oluşunu görmekten, buna sebep olanın kendisi olmasından –daha da– nefret etmiş ama çenesini tutup onu özlemine duyduğu gibi kollarının arasına çekememişti.

Özellikle de ilişkileri fazla ileriye, fazla derine gidip –basımın kötü şansına ve rezil talihine bağlı olarak– sonsuz olabilecek ya da olamayacak bir şeye dönüşmeden önce hem onu hem de kendini kurtarma ihtiyacı duyarken.

Heather'ın onu terk etmesinin üzerinden tam olarak bir hafta geçmişken Zach annesinin evinin önüne arabasını park etti. Aracın lastiği keskin bir patlama sesi çıkararak kaldırıma sürttü.

Bir patlak.

Şansının tükendiğini düşündü.

Pistte aklından geçirdiği gibi sonunda iyi talihinin kotası dolmuştu.

Tılsımlı hayatı Heather onun evinden çıkıp gittiği an resmi olarak sona ermişti.

Parlak kâğıda sarılı bebek hediyesini yolcu koltuğundan aldı, ardından ön kapıya doğru yürürken annesinin posta kutusuna bağlanmış pembe ve sarı renkli balonları yolundan

itererek uzaklaştırdı. Bugün onu havaya sokacak en son şey – Chase ve Chloe’nin çocukları ne kadar sevimli olursa olsun– yeni doğan için düzenlenen bir partiydi.

Keşke Emma’yı etrafında ona sataşan ailenin geri kalanı olmadan görebilseydi.

Keşke kollarında Emma’yı tutan Heather’ın görüntüsünü unutabilseydi. O küçük ve mükemmel hayata bakarken öyle güzel, öyle doğal, öyle şaşkındı ki.

Gece gözlerini yumup güneş doğana dek öylece uzandığında gördüğü şeydi bu. Heather ve bebek. Genç kadının yüzünde beliren merak. Neşe.

Özlem.

Ona aşık olmaktan başka ne yapabilirdi ki?

Ve onun gitmesine izin vermekten başka?

Ön kapı yarı açıktı ve Zach aldığı hediyeı oturma odasındaki yığının üzerine bıraktı. Emma’yı görüp ona bir öpücük vermeyi, sonra da bu lanet olası yerden uzaklaşmayı planlayarak annesinin arka bahçesine adım attığında Gabe yolunu kesti.

“Al bakalım.” Erkek kardeşi ona ağız kulaklarına varan bir tüy yumağı uzattı.

Zach yavru köpeğı almadan Cuddles onun kollarına atladı. “Bu da neyin nesi şimdi?”

“O senin. Onu geri almayacağız.” Gabe kaşlarını çatıı. “Onu parayla geri almamızı sağlayamazsın.”

Yavru köpek kendinden geçmiş halde Zach'ın boynunu ve çenesini yalıyordu. Engel olmaya çalışması faydasızdı çünkü Cuddles ona abartılı sevgisini göstermeye kararlıydı.

“Ne tür bir soruna yol açmış olabilir ki? Onu sana eğitilmiş olarak geri verdim.”

Megan Gabe'in yanına geldi. “Ağlayıp durdu Zach. Ne yaparsak yapalım bir türlü ağlamayı kesmedi.” Onu gördüğü için ne kadar mutlu olduğunu Zach'e göstermek için yerinde duramayan Cuddles'ı izledi. “Şimdi sebebini anlıyorum. Siz ikiniz açıkça mükemmel bir çiftsiniz.”

Zach onlarla tartışmak, köpeği almalarını yoksa onu yere bırakacağını söylemek istedi. Ama lanet olsun ki bu küçük tüy yumağını hafta boyunca inanılmaz özlemişti. Onun orada olmasını umarak kollarının arasına bakmış ve boş kalan kucaklarını, oturma odasının onun çiğneme oyuncakları olmadan, köşede duran boş yatağıyla ne kadar sıkıcı göründüğünü düşünmüştü bu durumdan nefret ederek.

Ve Cuddles onu gördüğü için heyecanlı olsa da yalayışları arasında durup durup etrafına bakınarak inliyordu.

Zach bunun sebebini biliyordu. Cuddles arkadaşı Atlas'ı arıyordu.

Ve Heather'ı.

Dördü birlikte öyle sıkı bir bağ kurmuştu ki ufaklık herkesin nereye gittiğini anlamakta zorluk çekiyordu.

Ya da neden sadece onun geri döndüğünü.

“Tamam,” diye homurdandı Zach. “Onu alacağım. Bebek nerede?”

Gabe ve Megan omuzları üzerinden işaret etmeden hemen önce birbirlerine baktılar. Chloe kucağında bebekle birlikte oturuyordu. Yorgun ama aynı zamanda göz alıcı görünüyordu.

Zach ufaklığı yere bırakınca Cuddles çılgına dönmüş-çesine onun bacağına doğru zıplamaya başladı. "Otur!" Yavru köpek tam önüne oturup onun yeni komutunu vermesini bekledi. "Sadece salyanı yüzümden ve ellerimden temizlemeye gidiyorum. Endişelenme, hiçbir yere kaçtığım yok. Sonrasında eve benimle birlikte döneceksin."

Küçük Yorkie'nin tam olarak ne dediğini anlamış gibi başını salladığına yemin edebilirdi. *Tıpkı*, diye düşünürken buldu kendini, *Atlas'ın Heather'la olan kusursuz uyumu gibi*.

Mutfakta musluğu öyle bir açtı ki su üzerine sıçradı. Yarım şişe sıvı sabunu eline sıkıp ellerini ve yüzünü yıkadıktan sonra bir mutfak havlusunu çekmece gözünden hızla çekip kurulandı.

Bebeğe doğru ilerlerken Cuddles peşine takıldı. Chloe kafasını kaldırıp ona gülümsedi. Chase'in karısı görünüşe bakılırsa ondan nefret etmeyen tek kişiydi.

Zach onun yanına oturdu ve bebeği kollarının arasına aldı. Emma ona bakarak kocaman mavi gözlerini kırıştırdı ve tombul, minik bacaklarıyla havaya tekmeler savurdu. Zach dudaklarını onun alnına, inanılmaz derecede yumuşak tenine dokundurdu. "Güzel kız. Amcan seni şımartacak."

Chloe'nin kahkaha attığını duydu. "Şuna baksana, şimdi-den anlıyor, değil mi? İlk gülücüğünü vermek üzere sanırım."

Ve bu doğruydı... Ona bakıp mutlulukla agularken Emma'nın dudakları kıvrıldı.

“Ya da...” dedi Chase. “Zach Amca'ya ilk bez değıştirme dersini vermek istiyor olabilir.”

Yüzü babasının isabetli tahminini güçlendirerek buruşan Emma amcasının kolları arasında kıvrılarak birkaç kez sızlandı.

Chase güldü ve “İşte, bebek çantası,” dedi.

Fakat Chloe çoktan ayağa kalkmış ve bebeğı onun kollarının arasından almıştı. Zach ikisinin uzaklaşmasını izlerken, “Son günlerde işleri fena halde batırmış gibisin. Çarpışan arabalar. Kaybedilen kadınlar,” dedi Chase.

“Uzun süredir bir şeyi elime yüzüme bulaştırmamı bekliyordunuz. Sizi daha fazla bekletmeyeyim diye düşündüm ben de.”

Yaşları geçmiş yıllarda bu tip konulara girecek kadar yakındı, fakat Zach bu zamana dek ilk kez ağabeyinin gözleminde endişe yüklü bir ifade görüyordu.

“Bu kadar iyi bir tamirci olmanın sebebi ne biliyor musun? Düzeltmeyeceğın hiçbir şeyin olmaması.”

Yanlış.

“Yeniden tebrik ederim,” dedi Zach ağabeyine isteksiz bir şekilde. “Birkaç gün içinde sizi görmek için uğrarım.” Yarım düzineden az bir çift gözün üzerinde olmadığı bir zamanda ve dokunduğı her şeyi nasıl mahvedebildiğini unuttak kadar kafayı çektiğı bir anda.

Cuddles'ı aldı ve ikisi birlikte ön kapıya ulaşmak üze-

reyken Mary Sullivan onu durdurdu. Annesi ince yapılı ve narin görünümlü olabilirdi ama Zach onun çelikten bir omurgaya sahip olduğunu bizzat biliyordu.

“Zach, tatlım.” Kollarını ona ve ufaklığa dolayınca Zach annesinin o tanıdık çiçek kokusunu aldı. “Sonunda burada olmana sevindim. Sana vereceğim bir şey var.”

Dönüp yatak odasına uzanan koridora yönelince Zach’in onu takip etmekten başka şansı kalmadı. Aile fotoğrafları duvarlarda asılıydı. Ryan üzerinde ilk Little League üniformasıyla atıcı tümseğinde durmuş, yedi yaşındaki diğer bir çocuğa atış yapıyordu. On altı yaşındaki Chase ve Marcus körfезде rüzgâr sörfü yapmaktaydı. Lori ilk bale resitalinde –tıpkı Emma’nın yıllar içinde olacağı gibi– öyle güzel gözüküyordu ki ona bakmak dahi birilerinin canını yakabilirdi. Sophie bir kitap okuyor, başka bir fantezi dünyasında, başka bir macerada kendini kaybetmiş görünüyor. Gabe inşa etmekte olduğu kaleyi tamamlamak için üzerinde kısa şortu ve elinde bir çekiçle arka bahçelerindeki ağaca tırmanıyordu. Smith lise müzikalindeydi, geleceği çoktan çizilmişti ve Zach ilk yarış arabasının penceresinden tüm dünya onun ayaklarına bağlıymışçasına kendini beğenmiş bir şekilde gülümsüyordu.

Anneleri her seferinde objektifin arkasındaydı, babalarının yürüyüş yolunda, sırtında bir bebek, ellerinden tutan yeni yeni yürümeye başlamış iki çocukla fotoğrafını çekmişti. Jack Sullivan, Zach’in kendi yansımasında milyonlarca kez gördüğü aynı sırtışla omzunun üzerinden kameraya bakıyordu.

Daha yaşanacak onca mutlu an varken ve büyümesini izleyeceği ailesi dururken... Hayat yine de babası için göz açıp kapayıncaya kadar sona ermişti.

Zach yatak odasına girdiğinde annesi konsolunun üst çekmecesini açıyordu. Çekmeceyi açtıktan sonra duraksadı, gözlerini yumup derin bir nefes aldı ve çekmecenin içine uzanmadan önce bir an için güzel yüzü buruştu.

Ona doğru dönerken elinde kadife kaplı, küçük, siyah bir kutu tutuyordu. "Bunu alman gerektiğini düşünüyorum." Sözlerine açıklık getirdi. "Bunu alman gerektiğini *biliyorum*."

Zach bu zamana dek hiçbir şeyden kaçınmamıştı. Bir kavgadan. Bir tehlikeden. Fakat annesinin ona vermek üzere olduğu kutuyu açma düşüncesi bacaklarının vücudunu taşıyabileceği kadar koşma isteği duymasına neden olmuştu.

"Sorun değil, tatlım." Almak zorunda kalsın diye ona kutuyu uzattı. "Baban da buna sahip olmanı isterdi."

Zach ufaklığı bir eliyle sıkıca tutarken diğer eliyle kutuya uzandı. Kafasını sallayarak kutunun kapağını açtı ve boğazı düğümlendi.

"Bu senin nişan yüzüğün." Babası öldükten sonra annesi bu yüzüğü yıllarca takmıştı. Zach sanki neredeyse on yıl kadar önce hiç çıkarmamış gibi bu yüzüğü annesinin parmağında görebiliyordu. "Bunu saklaman gerekiyor."

"Hayır tatlım, onu ihtiyaç duyduğum kadar sakladım. Yüzük artık sana ait."

Zach kafasını salladı. "Yapamam..." Ağlamak üzereydi. Aslında çoktan ağlamaya başlamıştı. "Yapamam..."

Mary yatağa oturdu ve yorgana usulca vurarak ona yanına gelmesini işaret etti. “Baban öldükten sonra sana bakardım ve onun hâlâ yanımda olduğunu hissederdim. Hepimizle birlikte yemek yediğini. Arka bahçede top oynadığını. Sersemleyene dek kızları kollarından tutup kendi etraflarında çevirdiğini.”

Babalarını tanıyan herkes ona bunu öyle ya da böyle söylemişti. “*Jack’in tıpatıp benzerisin.*” Babasının ölümüyle ne kadar üzüldüklerini hissetmişti; erken sönen bir hayata karşı duydukları isyanı.

Bunlar peşindeki şeytanlardan kaçmaya başladığı zamanlardı, fakat başarılı olamamıştı. Başından beri babasıyla arasında bir fark olmadığını, tıpatıp aynı olduklarını bilirken nasıl olabilirdi ki zaten?

İçinde bir şeyler parçalandı. “Hep o kadar üzgün görünüyordun ki. Son derece üzgün.”

“Biliyorum.” Annesinin sesi çatladı. “Biliyorum ve bu yüzden üzgünüm. Kederli olsam da adil davranmadığımı biliyordum. Senin o olmadığını biliyordum.” Uzanıp onun ellerini sıkıca tuttu. “Sen *baban* değilsin.”

“O bir azizdi.” Ve Zach bu zamana dek onun kutsallığına yaklaşamamıştı bile.

“Baban bir aziz değildi.”

“Öyleydi. Sekiz çocuğun muhteşem babasıydı. Karısını seviyordu. Yaptığı tek yanlış fazla erken ölmesiydi.”

Annesi kahkaha atınca Zach şaşkına döndü. “Baban ilk

tanıştığımızda aşka, evliliğe ve çocuk sahibi olmaya karşı pek istekli değildi.”

Zach duyduklarının gerçek olduğuna inanamıyordu ama annesinin yalan söylediğine bu zamana dek hiç şahit olmamıştı.

“Onu ilk andan itibaren sevdim elbette. Ona âşık olmak imkânsızdı ama bu ona katlanmak zorunda olacağım anlamına gelmiyordu. Bana bu yüzüğü ilk kez vermeye çalıştığında yüzüne fırlattım.” Hatıraların etkisiyle gözleri uzaklara dalarken elini sol kaşına götürdü. “Onu tam olarak buradan vurdum, dikiş gerektirecek kadar sert bir darbeydi. Yani, hayır, baban kesinlikle bir aziz değildi. Hem de hiç.” Zach’in gözlerinin içine baktı. “Ama yine de onu sevdim ve sonunda ihtiyaç duyduğum şekilde beni sevmesi için ona özgürlük tanımaya razı geldim. Bu süreçte yaptığı tüm yanlışlara rağmen. Babana ne kadar yakın olduğunu biliyorum,” dedi usulca. “Kardeşlerinin hepsini severdi ama sen onun için her zaman öyle özeldin ki... Ve onun da senin için ne kadar özel olduğunu biliyorum tatlım. Fakat babanın başına gelen şey...” Doğru kelimeleri aradı. “Bunun seninle bir ilgisi yoktu Zach. Hâlâ da yok. O senin *sen* olmana yardım etti ama yalnızca *sen*, ne olmak istediğine ve *hayatından* ne beklediğine karar verebilirsin.”

Daha önce kimse ona böyle sözler söylememişti.

Çünkü hiç kimseye bu izni vermemişti.

Heather onunla her sırrını paylaşmış ama Zach kendi sırlarını ondan esirgemişti ve şimdi genç kadın Zach'in onu sevmediğini düşünüyordu, hem de Zach onu tüm benliğiyle seviyor olmasına rağmen.

“Seni uyarmaksızın terk etti...” Zach yedi yaşından beri ona oldukça net gelen bazı şeyleri açıklamak için savaş verse de birden sersemledi. “Bunu ona yapamam.”

“Babanın öleceğini bilseydim onun hakkında hissedeceklerim değişir miydi sence? Onu sevmekten vazgeçer miydim?” Cevap vermesini beklemeden sözlerini sürdürdü. “Aksine onun beni kendi hislerimden korumaya çalışmasına öfkelenirdim. Beraber geçirmiş olduğumuz yılları göz ardı etmek zorunda kalmak onu vaktinden evvel kaybetmemden çok daha beter olurdu.”

Bu zamana dek düşündüğü her şey içinde yer değiştiren Zach kafasını eğip yüzüğe baktı.

Heather'da hayal edip isteyebileceği her şey vardı. Bir âşık. Bir arkadaş. Genelde –sık sık– ihtiyaç duyduğu cesareti ona vermekten korkmayan bir eş.

Başından beri onun *farklı* olduğunu düşünmemiş miydi?

Ve onunki kadar tatlı bir aşk ne olursa olsun sınıksız tutunulan bir şey değil miydi?

Tabii dünyanın en büyük aptalı değilseniz.

Kutuyu çat diye kapayıp kot pantolonunun cebine soktu.

“Yüzük için teşekkür ederim, anne.”

“Rica ederim tatlım.” Mary ona bir kez daha sarıldı.
“İçimden bir his Heather’ın parmağına tam oturacağını söylüyor.”

Otuz İkinci Bölüm

Heather renkli halatı Atlas'a doğru salladı ama parkın ortasında olmalarına ve güzel havaya rağmen Danua'sı kafasını güç bela kaldırdı.

"Toparlanman gerek." Halatı yere bırakıp köpeğinin yanına, çimenlere oturdu. "Tüm dünyanın Cuddles'tan ibaret değil." Ufaklığın ismini duyan Atlas kaşlarını umutla kaldırdı. "Hayır, bugün buraya gelmeyecek."

Cuddles kuşkusuz Mary Sullivan'ın evinde Emma için düzenlenen partideydi. Lori aramış ve onu davet ettiğini belirten bir mesaj bırakmıştı ama Heather partiye katılırsa bunun herkes tarafından tuhaf karşılanacağını düşünmüştü.

Atlas koca kafasını üzgün bir şekilde eğip patilerinin arasına gömünce, "Onu tanımadan önce ne kadar mükemmel, halinden memnun bir köpek olduğunu hatırlamıyor musun?" dedi Heather. "İyi olacaksın. Bu yalnızca biraz

zaman alacak, hepsi bu. Zaman her şeyin ilacıdır. Bu herkesin her daim söylediği şeydir.”

Danua’nın yumuşak kürkünü okşayarak parktaki diğer insanlara baktı. Hepsi de mutlu çiftlerdi, elbette.

Hafta boyunca göğsünün ortasına yerleşen sızıyı umursamamaya çalıştığı gibi şimdi de içinde yükselen acıyı kabul etmeyi reddederek, “Hâlâ bana sahipsin. Ben de sana,” dedi Atlas’a. “Başka kimseye ihtiyacımız yok ve onlarla hayatımızın en muhteşem iki haftasını geçirmemizin hiçbir anlamı yok. Yeniden harika bir ikili olacağız, sen ve ben.”

Yalan söylemekte gerçekten başarılı değildi. Tıpkı tanıştıkları günün akşamı Zach elinde pizzayla kapısına geldiğinde, olması gerekenden daha da fazla ondan hoşlandığı –onu arzu ettiği– gibi.

Gerçek şu ki kendini *sadece* harika hissetmişti. Özellikle de önünde uzanan şey, arkadaşlarına saçtığı sahte gülüşlerden, sonu gelmeksizin tekrarlanan bir işten ve şu ana dek gözüne hiç bu kadar boş görünmemiş bir yataktan ibaretken.

Atlas en yakın arkadaşını fena halde özlüyordu ve tüm hafta boyunca miskinlik yapmıştı. Onun da durumu Danua’sından farklı değildi.

Çünkü o da yakın arkadaş olduğu adamı özlüyordu.

İki haftalık bir sürede Zach Sullivan yalnızca onu yatağa atmayı başarmamış... Aynı zamanda kalbini de kazanmıştı. Daha da kötüsü, kahkahaları ve sıcaklığı ruhuna dokunmuştu.

Cuddles'ı görmeden harekete geçemeyecek gibi görünen Atlas gibi Heather da ufaklığın geçici sahibini benliğinden uzaklaştıramıyordu.

Yine de ayrılmalarının en kötü tarafı, günler sessizce akıp geçerken ve incinmiş kalbinin etrafı kaskatı kesilirken, Zach'i kendisini yüzüstü bırakmış olduğunu hissetmesiydi.

İlk birkaç gece, Zach gibi bir adamın gerçekten âşık olabileceği *o kadın* olabileceğini, *farklı* olduğunu düşündüğü için kendinden nefret etmişti. Fakat öfke ve gurur çarkı dönüyordu. Çünkü aralarında gerçekleşmiş olan o korkunç sahneden bağımsız olarak Zach'in canının yandığını inkâr edemezdi.

Gitmesine izin vermesinin nedeni de buydu.

Tamam, belki de aşk onlar için yeterli gelmemişti... En azından gitme ve kalma, sürdürme ve vazgeçme arasında seçim yapmanın o zorlu anında. Yine de olabilir miydi? Zach'in gardını indirmek ve onu bu kadar inciten şeyin ne olduğunu keşfetmek için ikinci bir şans verip bu kez kalsaydı?

Güneşin ve sırtını okşayan elin etkisiyle uykuya dalar-ken Atlas'ın iç çekişleri horultuya dönüştü. Heather sırtüstü çimenlere uzanıp gözlerini kapadı. Huzurlu bir uyku için neden bir saatliğine kestirmesindi ki?

Tepesinde kuşlar cıvıldarken, etrafında yabancılar gülüşür-ken, yaprakların ve taze biçilmiş çimlerin kokusunu içine çekti. Fakat teskin edici bu sesler karşısında kendini huzurlu hissetmek yerine gözlerinin önüne babasının yüzü geldi.

Heather on yedi yaşındaki bir kızın babasının yalanlarıyla yüzleşmesini izlerken buldu kendini. Siyah saçlarıyla uzun parmaklarını babasından alan kız öyle güçlü, öyle cesurdu ki babası seyahatte geçen gizli hayatı hakkında keşfettiği şeyin gerçek olmadığına, ona ve annesine her şeyleri olduklarına dair yeminler edip gülümserken.

Heather o kızın, ikiyüzlü babasının tüm çekici erkeklerin bir kopyası olduğuna inanan bir kadına dönüşmesini izledi uzaktan. O gülümsemeler ve aşk itirafları gerçek olamazdı.

Ve sonra, kusursuz bir netlikle, Zach'in ona ve köpeklerle kollarını dolayıp onu hem geçmişin hem de geleceğin acılarından korumaya çalışmasını, orada sadece *onun için* olduğunu anımsadı.

Gözleri kocaman açılarak birden yerinden doğruldu.

Başından beri Zach onun için mücadele etmişti. Onunla ve Cuddles'la birlikte çalışmak için ısrar ettiği andan geçen cumartesi yarışa katılana dek birbirlerine ait olduklarına inanmıştı. Başlangıçta yalnızca seks arkadaşıyken aradan geçen zamanda her ikisi de bundan daha fazlası olduklarını inkâr edememişti.

Ne yaptığını fark ederken Heather'ın midesi kasıldı. Ya da ne yapmadığını.

Beni sevmekten sakın vazgeçme. Ne olursa olsun beni sevmekten vazgeçmeyeceğine dair bana söz ver.

Zach onu uzaklaştırmaya çalışacağı bir anın geleceğini biliyormuş gibi bu sözü vermesi için ona yalvarmıştı.

Fakat –Zach’in onun için hep yaptığı üzere– Heather onun için mücadele etmek yerine, hayatından aşkı çıkarmak için çabalamasının nedenlerini üstlenmesinde onu zorlamak yerine, ondan uzaklaşmanın daha güvenli olduğuna karar vermişti. *Kendinden* uzaklaşmasının.

Heather tasmaını takıp burnuna kadar eğilirken Atlas bir gözünü açtı. “Kızla adamı gidip alma zamanı geldi. Geri dönmelerini sağlamak kolay olmayacak...” dedi bir haftadır ilk kez gerçekten gülümseyerek. “Ama buna değerler. Ve bu kez vazgeçmeyeceğiz. Ne olursa olsun.”

“Lanet olası patlak lastik!”

Zach’in uykusunda bile bir lastiği değiştirebilmesi gerekirdi. Fakat kaldırımında hemen yanında oturan Cuddles hızlı hızlı soluyarak onu cesaretlendirirken bijonlar kaymaya devam ediyor ve yedek lastik işbirliğine yanaşmıyordu.

Heather’ı yeniden kazanmanın bir yolunu bulmaya çalışması için buradan bir önce ayrılması gerekiyordu. Onsuz bir saniye dahi boşa harcamaya katlanamıyordu.

Yeni bir yedek lastik kafasının hemen yanına bırakılınca başını kaldırıp baktı. Ryan kafasını sallayarak orada duruyordu. Geçen sene ağabeylerinin âşık olmasıyla dalga geçmesinin ardından Zach en azından içlerinden birinin ona sataşmasını beklemişti.

“Perişan bir haldesin. O etrafında olmadığında bir lastiği bile değiştiremiyor musun?”

Zach yeni lastik için ağabeyine teşekkür etmesi gerektiğini biliyordu. Ama bunun yerine, “Güvende değilsin, pislik.” diye homurdandı. “Bu benim başıma gelebildiyse...” *Bu* âşık olmak demekti elbette. “Herkesin başına gelebilir.”

Fakat aralarında pek bir yaş farkı olmayan Ryan uzaklaşırken hiç de kaygılı görünmüyordu. Kaygılanmalı, diye düşündü Zach ve gün gelip Ryan âşık olduğu kızı kaybettiğinde, işte o zaman onun cesaretini yüzüne vuracaktı.

Zach kullanıma hazır yeni lastikle sonunda gelişme göstermeye başladı. Beş dakika sonra buradan ayrılacak ve batırdığı şeyi toparlamanın bir yolunu bulmaya çalışacaktı. Heather’ın özürünü kabul etmesi için mutlaka bir yol olmalıydı, keşke bunun ne olduğunu bilseydi...

Ve sonra ıslak, yapışkan ve aşırı derecede sıcak bir şey yanağına sokuldu. Zach o kadar heyecanlandı ki kafasını gü-rültülü bir şekilde aracın yan aynasına çarptı. Fakat kulaklarının çınlamasına ve görüşünün normale dönmesinin birkaç saniye almasına karşın o koca patileri tanımlayabildi.

Atlas’ın koca patileri.

Heather:

Hızla yerinden doğrulurken omzunu sert metale çarptı. Bir an bile düşünmeden edemediği kadın kaldırımında duruyordu.

Tanrım, çok güzeldi. Bu zamana dek gördüğü en güzel

şeydi. Parmakları ona dokunma, onu kollarının arasına alma, saçlarının arasında gezdirip onu öpme ihtiyacıyla karınca-landı.

“Merhaba.”

Genç kadının dudaklarından bir sestən çok bir nefes gibi çıkan bu tek kelime tenine nüfuz ederek Zach’in kalbine dokundu. Yeniden çarpmaya başlamış olan kalbine. O yanında diye.

“Üzgünüm.” Hayatı boyunca lanet olası tek bir şey için özür dilememişti ama Heather ona inanana dek ondan tekrar tekrar özür dileyebilirdi. “Aşırı üzgünüm. Gelip seninle konuşabilmek için şu lastiği takmaya çalışıyordum. Seni özledim. Sana âşığım. Lütfen bana geri dön ve Cuddles için kırmanı da yanında getir. Artık senden hiçbir şey saklamayacağım. Sana her şeyi anlatacağım, hatta o kadar çok şey anlatacağım ki ağzımı hiç açmamış olmamı dileyeceksin.”

Heather duyduklarına inanmakta zorluk çekiyormuş gibi görünüyordu ama sonra şaşkın ifadesi canlandı ve Zach’in anımsadığı bir sonraki şey genç kadının kollarının arasına atıldığıydı.

Ellerini onun saçlarının arasında gezdirip dudaklarını bir nefeslik mesafe kalacak şekilde onunkilere yaklaştırdığında, “Sakın beni şimdi öpme,” dedi Heather.

“Leş gibi olduğum için mi?” diye sordu Zach makine yağı ve ter koktuğunu bilerek.

“Hayır,” diye fısıldadı genç kadın onun dudaklarına doğru. “Nadiren kusurlu olduğun anlar hoşuma gidiyor. Çünkü beni öptüğünde söylemen gerekenleri dinleyemeyecek kadar seni arzuluyor olacağım ve kesinlikle söylemek istediğim şeyleri unutacağım.”

Tanrım. Bu Zach’i neredeyse çıldırtma noktasına sürükledi ama onun ne kadar ciddi olduğunu görebiliyor ve hissedebiliyordu. “İlk kim başlasın?”

“Ben.”

“Hemen başla.”

Derin bir nefes alıp konuşmaya başlamadan önce genç kadının dudakları hafif bir gülümsemeyle kıvrıldı. “Asıl üzgün olan benim. Seni o gece terk ettiğim için.”

Neden özür diliyordu ki? “Gitmene ben sebep oldum.”

“Hayır, sen sebep olmadın. Kalabilirdim. Kalmam ve bana sorununun ne olduğunu anlatmanı sağlamam gerekirdi. O yanan yarış arabasında sana ne olduğunu öğrenmek için elimden ne geliyorsa yapmam gerekirdi.” Geriye çekilip gözlerinin içine baktı. “Ne oldu Zach?”

“Kaza sırasında düşündüğüm tek şey sendin.”

“Peki ya ailen?”

“Tüm hayatım onlarla birlikte geçti. Ama sen ve ben...” Ona bakarak gülümsedi. “Yalnızca iki haftadır birbirimizi tanıyorduk. Bu yeterli değildi. Seninle dolu dolu geçen on dört günlük değil bir ömürlük hatıralarım olsun istedim. İliş-

kimizi batırma şeklimin haklı bir tarafı yok ama babamın an-nemi ve hepimizi terk ettiği gibi seni bir gün ardımda bırak-ma düşüncesine... Katlanamadım. Ona öyle çok benziyorum ki hep onun gibi vaktinden erken ve hiçbir uyarı vermeksizin öleceğimi düşündüm. Seni terk etmekten öyle çok korktum ki benden ayrılmanı sağladım.” Eski inançları onu yeniden ele geçirmeye çalışırken göğsünün sıkıştığını hissetti. “Daha önce kimseye bundan bahsetmemiştim. Yalnızca sen. Hâlâ benimle birlikte olmak istiyor musun, babam gibi ölecek olsam dahi?”

“Ah Zach.” Elini onun çenesine götürüp başparmağıyla Zach’in yanağındaki sıyrıkları okşadı. “Tam bir sersem ola-biliyorsun. Çok sevdiğim bir sersem. Elbette hâlâ seninle bir-likte olmak istiyorum.”

Bu Heather’ın onu gerçekten geri kabul edebileceğinden emin olduğu andı. Yalnızca kollarının arasında olduğu, özü-rünü dinlediği için değil... Aynı zamanda daha önce pek çok kez yaptığı şekilde ne kadar sersem olduğunu vurguladığı için.

“Seni şimdi öpebilir miyim?”

Genç kadın bakışlarını onun dudaklarına kaydırıp, “Az sonra,” derken Zach daha şimdiden onun tadını alabiliyordu.

Alnını onun alnına bastırıp homurdandı. “Seni ne kadar çok sevdiğimden bahsedersen süreyi hızlandırabilir miyiz?”

Heather dudakları neredeyse onunkilere değecek şekilde

gölümsedi ve, “Sana öyle hızla, öyle derinden âşık oldum ki buna zorlukla ayak uydurabiliyorum,” dedi. “Yine de sana âşık olmama rağmen hâlâ bunun yeterli olmadığını düşünüyorum.”

“Çünkü aşk senin ailende hiçbir anlama gelmiyor.”

Heather iç çekerek başını salladı. “On yedi yaşımdan beri her erkeği babamla kıyasladım. İlk başta ona o kadar benziyordun ki... Öyle çekici, öyle özgüvenliydin ki bir an bile gardımı indiremezdim. Ne var ki ona hiç benzemediğin ortaya çıktı. Sevimlisin, naziksın, samimisin, dürüstsün ve... Kontrolümü kaybedip âşık olmamı mümkün kılabilen tek erkeksin.” Ona gülümsedi, bu o kadar güzel bir gülümsemeydi ki Zach’in içi gitti. “Ama aşk sana dair hissettiğim şeylerden yalnızca biri.”

Bu kez şaşıran Zach’di. “Öyle mi?”

“Bana güvenmeyi öğrettin. İnanmayı ve umut etmeyi. Yeniden kahkaha atmayı.” Başparmağını onun üstdudağında gezdirdi. “Ve kollarının arasında kendimi güvende, sıcacık hissediyorum, tıpkı şu an olduğu gibi, huzurun gerçek anlamını fark ediyorum.”

Zach tıpkı daha önce pek çok kez sabredemediği gibi istediği o öpücüğü ondan koparmak, oldukça uzun bir zamandır onsuz yapamayan bir adamın açlığıyla dudaklarını tatmak zorunda kaldı ve Heather kaldırımında değil de karanlık bir yatak odasında, darmadağınık çarşafların arasındalarmış gibi tutkuyla karşılık verdi ona.

Zach onu öpmeye son vermek istemiyordu, özellikle de

tüm hafta boyunca kaçırdığı öpücükleri telâfi etmek isterken. Ama ne yazık ki ailesinin alkışlarını ve tezahüratlarını sonsuza dek duymazdan gelmek imkânsızdı.

Omzunun üzerinden bakan Heather'ın gözleri kocaman açıldı. “En başından beri bizi mi izliyorlar?”

Zach'in kız ve erkek kardeşleri ve annesi ve bebek yeğeni dahil herkes şu an ön bahçedeydi. “Büyük kısmını pencerelerin ardından izlemişlerdir, fakat her bir kelimeyi duymaya ya da en azından dudaklarımızı okumaya çalışacak kadar orada duramamışlardır ki bu iyi bir şey çünkü bunu kaçırmaktan nefret edeceklerini biliyorum.”

Bir dizinin üzerine çökünce genç kadının ağzı şaşkınlıktan açık kaldı. “Zach? Ne yapıyorsun?”

Köpeklerin ikisi de onun elini dürterken Zach cebinden kadife kaplı siyah kutuyu çıkarıp kapağını açtı. “Sana sonsuzluk teklif ediyorum.”

Genç kadının dudakları titrerken gözleri ıslı ıslıldı. Zach henüz barışmışken ona yüzüğü vermesinin oyunu adil kılmadığını biliyordu. Ama gözlerini Heather'dan alamadığı o ilk andan beri onu kendisine ait kılmak için elinden gelen her şeyi yapmıştı. Kalbinin ve ruhunun her bir parçası onu severken artık duramazdı.

“Babam bu yüzüğü anneme vermiş.”

Heather önce yüzüğe, ardından ona baktı. “Çok güzel, Zach.”

“Benim olur musun Heather?”

“Ben *her zaman* senindim.”

Zach bu kelimenin tınısına bayıldı.

Her zaman.

Ve sonra Heather onun daha da bayılacağı bir şey söyledi.

“*Evet.*”

Sonsöz

Ryan Sullivan birasının tadını çıkararak annesinin arka bahçesindeki büyük meşe ağacının altında bulunan şezlonga uzandı.

Herkes Zach'in Heather'ı geri dönme konusunda ikna etmiş olmasından ötürü sevinç duyuyordu, fakat kimse kendisini dinleyen herkese girdikleri bahiste kazandığı zaferle övünen Lori'den daha mutlu olamazdı. Bu sırada iki köpek –İri & Mini– çimenlikte birbirinin peşinden koşturarak daireler çiziyordu ve Emma ne zaman köpekler yakınına gelse mutlulukla aguluyordu.

Kardeşleri için oldukça hareketli bir yıl olmuştu. Evlilikler. Bebekler. Nişanlar. Hatta köpekler.

Ryan insanların âşık olmalarına karşı değildi ve bunun herkesin üzerinde işe yaramamış olmasından memnundu çünkü tüm bu şeyler çok miktarda sorunu da beraberinde ge-

tiriyordu. Seks kısmı eğlenceliydi elbette. Peki, ya işler kötüye gittiğinde tüm o ayrılmalar ve yeniden bir araya gelmelere, kardeşlerinin yüzlerinde gördüğü o ıstıraba ne demeliydi?

Gerek yok, teşekkürler.

Şu anki durumundan inanılmaz memnundu. Atıcı tüm-seğindeki işini seviyor, ailesiyle ve arkadaşlarıyla ve onun gibi bir adamdan fazla bir şey beklemeyeceğini bilen güzel kadınlarla zaman geçirmekten keyif alıyordu.

O kadar gevşemişti ki cebinde titreşen telefonu çıkarmakla uğraşarak rahatını kaçırmak istemedi. Birkaç dakika sonra yeniden titreştiğinde ise telefonu kapamak için kot pantolonunun arka cebine uzandı. Ancak amacına ulaşmadan gelen mesajı gördü:

Yardıma ihtiyacım var.

Vicki?

Lisede en yakın arkadaşlarından biriydi ama uzun bir zamandır onu görmemiş ya da ondan haber almamıştı. Odukça uzun bir zamandır.

Başı dertte miydi?

Mesaja hemen karşılık verdi:

Neredesin?

Cevap vermesini beklerken telefonu parçalayacak kadar sıkı bir şekilde elinde tutuyordu.

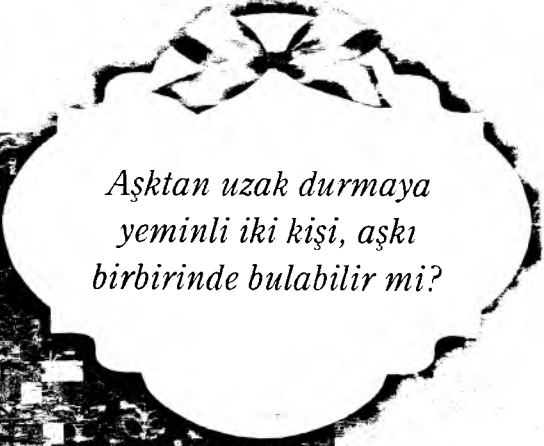
San Francisco. Pacific Union Club.

Şehre geri dönmüş ne yapıyordu? Ve yalnızca ayrıcalıklı, zengin erkeklerin girebildiği o yerde ne arıyordu?

Ryan şezlongdan fırladı ve ön kapıya yönelirken ceptelefonu gelen yeni mesajla yeniden titreşti:

Çabuk gel.

Ve herkesin bildiği rahat Sullivan gitmişti. Çünkü birileri Vicki'nin saçının teline dahi dokunacak olursa Ryan onları öldürebilirdi.

*Aşktan uzak durmaya
yeminli iki kişi, aşkı
birbirinde bulabilir mi?*

The New York Times ve *USA Today* çoksatan yazarlarından biri olan Bella Andre, dünya çapında her zaman ilk beşte yer alan romanlarıyla üç milyondan fazla satış rakamına ulaşarak geniş kitlelerce tanınmayı başarmıştır. Yazarın kitapları, *Cosmopolitan* dergisinde iki kez “Red Hot Reads” listesine girmiş ve dokuz dile çevrilmiştir. *Uzun Yağmurlardan Sonra* ile başlayan “Sullivan” serisi, Brezilya’da en iyi yirmi kitap listesinde yer almıştır. Excellence Ödülü’nü kazandığında, *The Washington Post*, Andre’dan “Amerika’daki dijital yazarlardan biri” olarak bahsetmiştir.

Zamanını Kuzey Kaliforniya şarap bölgesi ile Adirondack Dağları’ndaki yüz yıllık ağaç ev arasında paylaştıran Bella, evli ve iki çocuk annesidir.

